

## TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2013/36/ESB

2020/EES/12/02

frá 26. júní 2013

**um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnieftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (\*)**

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

ætti ákvæðin í viðaukunum við tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB inn í meginmál þessarar tilskipunar og þeirrar reglugerðar til að auka aðgengi.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 53. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

- 2) Tilskipun þessi ætti m.a. að innihalda ákvæði sem gilda um starfsleyfi fyrirtækis, yfirtöku á virkum eignarhlutum, nýtingu staðfesturéttar og frelsi til að veita þjónustu, valdheimildir eftirlitsyfirvalda í heima- og gístaðildarríkjum hvað þetta varðar og ákvæðin sem gilda um stofnfé og eftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum. Meginmarkmið og viðfangsefni þessarar tilskipunar er að samræma ákvæði landslaga um aðgang að starfsemi lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, fyrirkomulag við stjórnunarhætti og eftirlitsramma þeirra. Tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB innihalda einnig varfærnikröfur fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Kveða ætti á um þessar kröfur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem fastsetur samræmdar varfærnikröfur og sem taka gildi án frekari lögfestingar að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, þar sem slíkar kröfur eru nátengdar starfsemi fjármálamarkaða með tilliti til ýmissa eigna í eigu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Því ætti að túlka þessa tilskipun í tengslum við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og ætti hún, ásamt þeirri reglugerð, að mynda lagaramma um bankþjónustu, eftirlitsramma og varfærnisreglur um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu <sup>(1)</sup>,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Umtalsverðar breytingar hafa verið gerðar nokkrum sinnum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana <sup>(2)</sup> og á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjákröfur verðbréfafyrirtækja og lánastofnana <sup>(3)</sup>. Mörg ákvæði tilskipana 2006/48/EB og 2006/49/EB gilda bæði um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Fyrir skýrleika sakir og til að tryggja samræmda beitingu þessara ákvæða ættu tilskipanirnar að renna saman í nýjar lagagerðir sem gilda bæði um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, það er þessa tilskipun og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 <sup>(4)</sup>. Fella

- 3) Almennu varfærnikröfurnar, sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, eru auknar með sérstöku fyrirkomulagi sem lögbær yfirvöld ættu að ákvarða í ljósi stöðugs eftirlits þeirra með einstökum lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum. Gildissvið þess háttar fyrirkomulags á eftirliti ætti m.a. að vera sett fram í þessari tilskipun og lögbær yfirvöld ættu að geta lagt mat á hvaða fyrirkomulagi ætti að beita. Lögbæru yfirvöldin ættu m.a., að því er varðar þess háttar sérstakt fyrirkomulag varðandi lausafjárstöðu, að taka tillit til meginreglnanna sem settar eru fram í viðmiðunarreglum evrópsku bankaefirlitsnefndarinnar um skiptingu kostnaðar og ábata vegna lausafjár (e. *Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation*) frá 27. október 2010.

(\*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 79/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 105, 11.4.2012, bls. 1.

(2) Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

(3) Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

(4) Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1.

- 4) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga <sup>(1)</sup> er verðbréfafyrirtækjum, sem hafa fengið starfsleyfi lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríki sínu og eru undir eftirliti sömu yfirvalda, heimilað að koma óhindrað á fót útbúum og veita þjónustu í öðrum aðildarríkjum. Í þeirri tilskipun er einnig kveðið á um samræmingu reglna um starfsleyfi og rekstur verðbréfafyrirtækja. Með henni er þó hvorki ákvarðað stofnfé slíkra fyrirtækja né settur sameiginlegur rammi um eftirlit með áhættu sem þau taka á sig, eins og ætti að vera kveðið á um í þessari tilskipun.
- 5) Tilskipun þessi ætti að vera grundvöllur þess að innri markaðinum verði komið á frá sjónarhóli bæði staðfesturéttar og frelsis til að veita fjármálaþjónustu á sviði lánastofnana.
- 6) Til að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust þarf ekki aðeins lagareglur heldur einnig náð og reglubundið samstarf og umtalsvert meiri samleitni reglu- og eftirlitsvenja milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna.
- 7) Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) (EBA) var komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 <sup>(2)</sup>. Tilskipun þessi ætti að taka tillit til hlutverks og starfsemi Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eins og sett er fram í þeirri reglugerð og málsmeðferðarinnar sem á að fylgja þegar verkefni eru falin Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni.
- 8) Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin ættu að tryggja, þegar lítið er til aukningar í verkefnum sem Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni eru falin með þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að viðunandi mannaúður og fjármagn verði til reiðu.
- 9) Samræmd eftirlitsráðstöfun ætti, sem fyrsta skref í átt að bankasambandi, að tryggja að stefna Sambandsins varðandi varfærniseftirlit með lánastofnunum sé framkvæmd á samfelldan og skilvirkan hátt, að sameiginlegu reglunum um fjármálaþjónustu sé beitt með sama hætti á lánastofnanir í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum og að lánastofnanir þessar falli undir eftirlit í hæsta gæðaflokki, án þess að tekið sé tillit til annarra sjónarmiða en varfærnisjónarmiða. Samræmd eftirlitsráðstöfun er grundvöllur fyrir næstu skref í átt að bankasambandi. Þetta endurspeglar meginregluna um að sérhver innleiðing á sameiginlegu íhlutunarkerfi í kreppuástandi ætti að byggja á sameiginlegu stjórnþæki til að draga úr líkum á að beita þurfi slíku íhlutunarkerfi. Leiðtogaráðið lét þess getið í niðurstöðum sínum frá 14. desember 2012 að „framkvæmdastjórnin muni á árinu 2013 leggja fram tillögu um sameiginlegt skilameðferðarkerfi fyrir aðildarríki sem taka þátt í samræmdu eftirlitsráðstöfuninni, sem aðilar sem eru samábyrgir henni um löggjöfina skuli fara með sem forgangsverkefni í þeim tilgangi að samþykkja hana á yfirstandandi kjörtímabili.“ Mögulegt væri að auka samþættingu fjárhagsrammans enn frekar með því að koma á sameiginlegu skilameðferðarkerfi, þ.m.t. viðeigandi og skilvirku fjárhagslegu öryggisneti til að tryggja að ákvarðanir um skilameðferð banka séu teknar hratt, af hlutleysi og með hagsmuni allra hlutaðeigandi að leiðarljósi.
- 10) Framsal eftirlitsverkefna til Seðlabanka Evrópu fyrir sum aðildarríkin ætti að vera í samræmi við ramma Evrópska fjármálaeftirlitskerfisins sem komið var á fót árið 2010 og grundvallarmarkmið þess um að þróa sameiginlegar reglur og auka samkvæmni eftirlitsvenja alls staðar í Sambandinu. Seðlabanki Evrópu ætti að halda áfram að framkvæma verkefni sín með fyrirvara um og í samræmi við alla viðeigandi frumlöggjöf og afleidda löggjöf Sambandsins, ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar á sviði ríkisaðstoðar, samkeppnisreglur og samrunaefirlit og sameiginlegu reglurnar sem gilda um öll aðildarríki. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er falið að útfæra frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og viðmiðunarreglum og tilmæli til að tryggja samleitni í eftirliti og samkvæmni í niðurstöðum eftirlits innan Sambandsins. Seðlabanki Evrópu ætti ekki að framkvæma þessi verkefni heldur beita heimildum sínum til að samþykkja reglugerðir skv. 132. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins í samræmi við gerðir sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt á grundvelli frumvarpa sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur útfært og viðmiðunarreglur og tilmæli skv. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 11) Lagalega bindandi skyldur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við sáttaumleitun er lykilþáttur í að stuðla að samræmingu, samkvæmni í eftirliti og samleitni eftirlitsvenja. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur hafið sáttaumleitun að eigin frumkvæði, þegar sérstaklega er kveðið á um það, eða að beiðni eins eða fleiri lögbærra yfirvalda ef um er að ræða deilumál. Tilskipun þessi og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 ættu að fjölga þeim aðstæðum þar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur hafist handa við lagalega bindandi skyldu sína til sáttaumleitunar með það fyrir augum að stuðla að samræmi í eftirlitsvenjum. Samkvæmt þessari tilskipun hefur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ekkert sáttaumleitunarhlutverk að eigin frumkvæði að því er varðar tilgreiningu á mikilvægum útbúum og ákvörðun varfærnis krafna fyrir tiltekna stofnanir. Lögbær yfirvöld ættu þó að hafa aðgang að sáttaumleitun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar snemma í ferlinu ef um er að ræða deilumál til að stuðla að samræmi og efla samræmdar eftirlitsvenjur á þessum viðkvæmu sviðum. Slík snemmbúin sáttaumleitun Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar getur auðveldað lausn á deilumálinu.

<sup>(1)</sup> Stjtuð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

<sup>(2)</sup> Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

- 12) Ráðstafanir til að samræma eftirlit með lánastofnunum ættu að gilda um þær allar til að vernda sparifé og skapa jöfn samkeppnisskilyrði milli lánastofnana. Tilhlýðilegt tillit ætti þó að taka til mismunar á stofnsamþykktum og markmiðum þeirra eins og mælt er fyrir um í landslögum.
- 13) Nauðsynlegt er að innleiða gagnsæjar, fyrirsjáanlegar og samræmdar eftirlitsvenjur og -ákvæðanir varðandi atvinnustarfsemi og stýringu samstæðna lánastofnana sem starfa yfir landamæri til að tryggja starfhæfan innri markað. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti því að auka samræmingu eftirlitsvenja. Eftirlitsferli og -ákvæðanir ættu ekki að takmarka starfsemi innri markaðarins að því er varðar frjálst flæði fjármagns. Samstarfshópar eftirlitsaðila ættu að tryggja sameiginlega og samræmda vinnuáætlun og samhæðar eftirlitsákvæðanir. Efla ætti samstarf milli lögbærra yfirvalda heima- og gístiaðildarríkja með auknu gagnsæi og upplýsingaskiptum.
- 14) Gildissvið ráðstafana ætti því að vera eins víðtækt og unnt er og ná til allra stofnana sem stunda þá starfsemi að veita viðtöku endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi, annað hvort í formi innlána eða á annan máta, s.s. með útgáfu markaðsskuldabréfa og annarra sambærilegra verðbréfa og með lánveitingu fyrir eigin reikning. Gera skal sérstakar undantekningar vegna lánastofnana sem þessi tilskipun nær ekki til. Tilskipun þessi ætti ekki að koma í veg fyrir beitingu laga í einstökum ríkjum þar sem kveðið er á um sérstakar viðbótarleyfisveitingar er heimila lánastofnunum að stunda sértæka starfsemi eða taka að sér sérstök verkefni.
- 15) Rétt þykir að framkvæma nauðsynlega samræmingu sem nægir til að tryggja gagnkvæma viðurkenningu á starfsleyfum og fyrirkomulagi á varfærnisefirliti, sem gerir kleift að gefa út eitt starfsleyfi sem er viðurkennt í öllu Sambandinu og beita meginreglunni um varfærnisefirlit heimaaðildarríkis.
- 16) Í meginreglunum um gagnkvæma viðurkenningu og eftirlit heimaaðildarríkis er gerð krafa um að lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ættu að hafna eða afturkalla starfsleyfi þegar til að mynda efni starfsáætlunar, landfræðileg staðsetning starfsemi eða starfsemi sem í reynd fer fram bendir ótvírátt til þess að lánastofnun hafi valið réttarkerfi tiltekins aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda í öðru aðildarríki þar sem hún hefur í hyggju að reka eða rekur nú þegar stærstan hluta starfsemi sinnar. Ef ekki er um að ræða slíka ótvíráða vísbendingu en meirihluti heildareigna eininga í banksamstæðu er staðsettur í öðru aðildarríki þar sem lögbær yfirvöld bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli ætti einungis að breyta ábyrgðinni á eftirliti á samstæðugrundvelli með samþykki þessara lögbæru yfirvalda.
- 17) Lögbær yfirvöld ættu ekki að veita lánastofnun starfsleyfi, eða viðhalda starfsleyfi hennar, þegar nán tengsl milli þessarar stofnunar og annarra einstaklinga eða lögaðila geta hindrað yfirvöldin í að sinna eftirlitshlutverki sínu sem skyldi. Lánastofnanir sem hafa þegar hlotið starfsleyfi ættu einnig að fullnægja skilyrðum lögbærra yfirvalda að því er varðar þessu nánú tengsl.
- 18) Þegar vísað er til þess að eftirlitsyfirvöld hafi gegnt eftirlitshlutverki sínu á fullnægjandi hátt er átt við eftirlit á samstæðugrundvelli, sem hafa ætti með lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki, enda sé kveðið á um slíkt í lögum Sambandsins. Þegar svo háttar skulu yfirvöldin, sem sótt er um starfsleyfi til, vera fær um að tilgreina yfirvöldin sem eru bær til að hafa eftirlit með þeirri lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki á samstæðugrundvelli.
- 19) Lánastofnunum, sem hafa starfsleyfi í heimaaðildarríki sínu, ætti að vera heimilt að stunda alls staðar innan Sambandsins einhverja eða alla þá starfsemi sem um getur í skránni yfir starfsemi sem er háð gagnkvæmri viðurkenningu, með því að stofna útibú eða veita þjónustu.
- 20) Rétt er að rýmka gagnkvæma viðurkenningu þannig að hún nái til þeirrar starfsemi þegar fjármálastofnanir, sem eru dótturfélög lánastofnana, reka hana, með því skilyrði að slík dótturfélög heyri undir það eftirlit á samstæðugrundvelli sem móðurfélag þess lýtur og uppfylli ákveðin ströng skilyrði.
- 21) Gístiaðildarríkið ætti, í tengslum við neytingu staðfesturéttar og frelsi til að veita þjónustu, að geta gert kröfu um að einingar, sem ekki hafa starfsleyfi sem lánastofnanir í heimaaðildarríkjunum sínum fullnægi sértækum ákvæðum í landslögum eða reglum þess og að því er varðar starfsemi sem er ekki nefnd í skránni yfir starfsemi sem er háð gagnkvæmri viðurkenningu, að því tilskildu að ekki sé annars vegar þegar kveðið á um slík ákvæði í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þau séu í samræmi við löggjöf Sambandsins og þeim sé ætlað að vernda hagsmuni almennings og hins vegar að þess háttar einingar eða starfsemi heyri ekki undir jafngildar reglur samkvæmt lögum eða reglum í heimaaðildarríkjunum sínum.
- 22) Aðildarríkin ættu að tryggja að ekkert standi í vegi fyrir því að stunduð sé starfsemi sem nýtur gagnkvæmrar viðurkenningar á sama hátt og í heimaaðildarríkinu og til viðbótar við reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem kemur á varfærniskröfum er taka gildi án frekari lögfestingar að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, að því tilskildu að hún brjóti ekki gegn lagaákvæðum sem sett eru til verndar almennings í gístiaðildarríkinu.

- 23) Reglur um útibú lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína í þriðja landi ættu að vera hliðstæðar í öllum aðildarríkjum. Mikilvægt er að kveða svo á um að slíkar reglur séu ekki hagstæðari en þær sem gilda um útibú lánastofnana frá öðrum aðildarríkjum. Sambandið ætti að geta gert samninga við þriðju lönd sem kveða á um að slík útibú fái sömu meðferð á yfirráðasvæði þess samkvæmt reglum samninganna. Útibú lánastofnana, með starfsleyfi í þriðju löndum, ættu ekki að njóta frelsis til að veita þjónustu eða staðfesturéttar í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem þau hafa staðfestu.
- 24) Sambandið og þriðju lönd ættu að komast að samkomulagi í því skyni að koma á hagnýtu eftirliti á samstæðugrundvelli á eins stóru landsvæði og mögulegt er.
- 25) Ábyrgðin á eftirliti með fjárhagslegu heilbrigði lánastofnunar, einkum gjaldþoli hennar á samstæðugrunni, ætti að hvíla á heimaaðildarríkinu. Eftirlit með bankasamstæðum í Sambandinu ætti að fara fram í náinni samvinnu milli lögbærra yfirvalda í heima- og gístaðildarríkjum.
- 26) Lögbæru yfirvöldin í gístaðildarríkjum ættu að hafa vald til að framkvæma, í hverju tilviki fyrir sig, vettvangsskoðun og eftirlit með starfsemi útibúa stofnana á yfirráðasvæði þeirra og krefjast upplýsinga frá útibúi um starfsemi þess og vegna hagtalna, upplýsinga eða eftirlits þegar gístaðildarríkin telja það skipta máli fyrir stöðugleika fjármálakerfisins.
- 27) Lögbæru yfirvöldin í gístaðildarríkinu ættu að fá upplýsingar um starfsemi sem fer fram á yfirráðasvæði þeirra. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis ættu að gera eftirlitsráðstafanir nema lögbær yfirvöld gístaðildarríkisins þurfi að grípa til varúðar- og neyðarráðstafana.
- 28) Ekki þarf einungis lagareglur til að innri bankamarkaðurinn geti starfað snurðulaust heldur einnig náð og reglubundið samstarf og umtalsvert meiri samleitni í reglu- og eftirlitsvenjum milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna. Í þessu skyni ætti umfjöllun um vandamál einstakra lánastofnana og gagnkvæm upplýsingaskipti einkum að fara fram fyrir milligöngu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Þessi gagnkvæma tilhögun upplýsingaskipta ætti ekki að koma í stað tvíhliða samstarfs. Lögbær yfirvöld í gístaðildarríkinu ættu að ávallt að geta, að eigin frumkvæði, þegar mikið liggur við eða að frumkvæði lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríkinu, gengið úr skugga um að starfsemi lánastofnunar,
- sem stofnuð hefur verið á yfirráðasvæði þeirra, sé í samræmi við lög þar að lútandi og meginreglur um gott stjórnýsly- og bókhaldsfyrirkomulag og fullnægjandi innra eftirlit.
- 29) Rétt er að leyfa upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem í krafti stöðu sinnar stuðla að því að auka stöðugleika fjármálakerfisins. Gæta verður þess að strangar takmarkanir séu settar um skrána yfir viðtakendur til að varðveita leyndina sem hvílir yfir framsendum upplýsingum.
- 30) Tiltekið athæfi, s.s. svik eða innherjaviðskipti, getur haft áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins og það hversu heilsteypt það er. Nauðsynlegt er að tilgreina við hvaða skilyrði upplýsingaskipti eru heimilud í slíkum tilvikum.
- 31) Þegar kveðið er á um að einungis megi birta upplýsingar með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda ættu þau að geta sett það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum skilyrðum.
- 32) Heimila ætti skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og seðlabanka og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála þegar nauðsyn krefur vegna varfærnisefirlits, forvarna og skilameðferðar stofnana sem standa höllum fæti og eftir atvikum í neyðarástandi, annarra opinberra yfirvalda og deilda stjórnarskrifstofa sem bera ábyrgð á að semja löggjöf um eftirlit með lánastofnunum, fjármálastofnunum, fjárfestingarþjónustu og váttryggingafélögum og opinberum yfirvöldum sem annast eftirlit með greiðslukerfum.
- 33) Endurskoðendum ætti að bera skylda til að upplýsa lögbær yfirvöld jafnharðan um það þegar þeir við störf sín fá vitneskju um tilteknar staðreyndir, sem geta haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjárhagsstöðu eða stjórnýsly og reikningshald stofnunar, með það í huga að efla varfærnisefirlit með stofnunum og vernda viðskiptavinum þeirra. Af sömu ástæðu ættu aðildarríkin að kveða á um að slík skylda gildi í öllum tilvikum þegar endurskoðandi fær vitneskju um slíkar staðreyndir við störf sín í fyrirtæki sem hefur nán tengsl við stofnun. Skylda endurskoðenda til að upplýsa lögbær yfirvöld, eftir því sem við á, um tilteknar staðreyndir og ákvarðanir, sem varða stofnanir og sem þeir fá vitneskju um við störf sín í fyrirtækjum sem eru ekki fyrirtæki á fjármálamarkaði, ætti í sjálfu sér ekki að breyta eðli starfa þeirra í viðkomandi fyrirtæki né heldur með hvaða hætti þeir ættu að inna störf sín af hendi í fyrirtækinu.

- 34) Tilskipun þessi og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 miða að því að tryggja greiðslugetu stofnana. Ef hættuástand skapast þrátt fyrir gjaldþolskröfurnar er nauðsynlegt er að tryggja að mögulegt sé að taka stofnanir til skilameðferðar með skipulegum hætti og takmarka þar með neikvæð áhrif á raunhagkerfið og komast hjá því að leita þurfi til skattgreiðenda. Í þeim tilgangi ætti Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, þar til frekari samræming verður gerð á vettvangi Sambandsins, að meta og samræma framtaksverkefni í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 um endurreisnar- og skilaáætlanir með það í huga að efla samleitni á því sviði. Í því skyni ætti Evrópska bankaeftirlitsstofnunin að vera að fullu upplýst fyrirfram um skipulag funda um endurreisnar- og skilaáætlanir og ætti að eiga rétt á að taka þátt í slíkum fundum. Yfirvöld sumra aðildarríkja hafa nú þegar innleitt skyldur fyrir stofnanir og yfirvöld um að gera endurreisnar- og skilaáætlanir. Því er rétt að krefjast þess að stofnanir hafi samstarf við yfirvöld hvað það varðar. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að stuðla að og taka virkan þátt í þróun og samræmingu skilvirkra endurreisnar- og skilameðferðaráætlana í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 þegar gerð endurreisnar- og skilaáætlana stendur yfir. Áætlanir sem taka til stofnana sem eru mikilvægar innan kerfis skulu njóta forgangs.
- 35) Gera ætti kröfu um að aðildarríkin kveði á um stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir sem eru skilvirkar, hóflegar og letjandi til að tryggja að stofnanir, þeir sem í reynd stýra starfsemi stofnunar og þeir sem sitja í stjórn stofnunar uppfylli skuldbindingarnar sem leiða af þessari tilskipun og af reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og til að tryggja sambærilega meðhöndlun alls staðar í Sambandinu. Því ættu stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir, sem aðildarríkin mæla fyrir um, að uppfylla vissar grunnkröfur í tengslum við viðtakendur, viðmiðanirnar sem taka skal tillit til við beitingu þeirra, birtingu, helstu valdheimildir til að ákveða viðurlög og fjárhæð stjórnslufjársektá.
- 36) Einkum ættu lögbær yfirvöld að hafa valdheimildir til að leggja á stjórnslufjársektir sem eru nægilega háar til að vega upp á móti ávinningnum sem vænta má og eru letjandi jafnvel fyrir stórar stofnanir og stjórnendur þeirra.
- 37) Gera ætti kröfu um að aðildarríkin tryggji að lögbær yfirvöld taki tillit til allra aðstæðna sem skipta máli til að tryggja samræmda beitingu stjórnsluviðurlaga eða annarra stjórnsluráðstafana alls staðar í Sambandinu við ákvörðun um það hvers konar stjórnsluviðurlögum eða öðrum stjórnsluráðstöfunum sé beitt og fjárhæð stjórnslusektarinnar.
- 38) Alla jafnan ætti að birta stjórnsluviðurlög til að tryggja að þau hafi letjandi áhrif nema við ákveðnar og vel skilgreindar aðstæður.
- 39) Krafist er skilvirks upplýsingaskiptakerfis í þeim tilgangi að meta óflekkað mannorð stjórnenda og aðila stjórnar þegar Evrópska bankaftirlitsstofnunin, með fyrirvara um kröfur um þagnarskyldu og gagnavernd, ætti að fá að viðhalda miðlægu gagnasafni með upplýsingum um stjórnsluviðurlög, þ.m.t. allar áfrýjanir þar að lútandi, sem er aðgengilegt lögbærum yfirvöldum eingöngu. Ávallt ætti að skiptast á upplýsingum um sakkellingar í refsismálum í samræmi við rammaákvörðun 2009/315/DIM<sup>(1)</sup> og ákvörðun 2009/316/DIM<sup>(2)</sup>, eins og þær hafa verið leiddar í landslög og í samræmi við önnur viðeigandi ákvæði í landslögum.
- 40) Lögbær yfirvöld ættu að hafa nauðsynleg rannsóknarvöld og koma á skilvirku fyrirkomulagi til að hvetja til að greint sé frá mögulegum eða raunverulegum brotum til að finna möguleg brot á ákvæðum í landslögum sem lögleiða þessa tilskipun og á reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Slíkt fyrirkomulag ætti ekki að hafa áhrif á rétt ákærðra aðila til varnar.
- 41) Tilskipun þessi ætti að kveða á um stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir til að tryggja mesta mögulega svigrúm til aðgerða eftir brot og stuðla að því að koma í veg fyrir frekari brot og skiptir þá ekki máli hvort þær eru flokkaðar undir stjórnsluviðurlög eða aðra stjórnsluráðstöfun samkvæmt landslögum. Aðildarríki ættu að geta kveðið á um frekari viðurlög og hærri stjórnslusektir en kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 42) Tilskipun þessi ætti ekki að hafa áhrif á ákvæði í lögum aðildarríkjanna sem varða refsiviðurlög.
- 43) Aðildarríki skulu sjá til þess að lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki hafi eigið fé sem er fullnægjandi að magni, gæðum og dreifingu með hliðsjón af áhættunni sem þær standa frammi fyrir eða kunna að standa frammi fyrir. Því ættu aðildarríki að sjá til þess að lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki hafi áætlanir og ferli til að meta og viðhalda fullnægjandi eigin fé.

(<sup>1</sup>) Rammaákvörðun ráðsins 2009/315/DIM frá 26. febrúar 2009 um fyrirkomulag og efni upplýsingaskipta úr sakaskrá milli aðildarríkja (Stjtið. ESB L 93, 7.4.2009, bls. 23).

(<sup>2</sup>) Ákvörðun ráðsins 2009/316/DIM frá 6. apríl 2009 um að koma á fót upplýsingakerfi evrópskra sakaskráa (ECRIS) við beitingu 11. gr. rammaákvörðunar 2009/315/DIM (Stjtið. ESB L 93, 7.4.2009, bls. 33).

- 44) Fela ætti lögbærum yfirvöldum að sjá til þess að í stofnunum sé gott skipulag og fullnægjandi eiginfjárgrunn með hliðsjón af áhættunni sem stofnanirnar standa, eða kynnu að standa, frammi fyrir.
- 45) Mikilvægt er að auka verulega samstarf milli lögbærra yfirvalda til að tryggja að stofnunum, sem hafa starfsemi í fleiri aðildarríkjum en einu, sé ekki íþyngt óhóflega vegna þeirrar ábyrgðar sem að staðaldri hvílir á lögbærum yfirvöldum í einstökum aðildarríkjum að því er varðar útgáfu starfsleyfis og eftirlit. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að greiða fyrir og auka slíka samvinnu.
- 46) Rétt þykir að lögbær yfirvöld birti upplýsingar um framkvæmd starfsemi lánastofnana og verðbréfa-fyrirtækja til að tryggja víðtækan markaðsaga um gervallt Sambandið. Slíkar upplýsingar ættu að nægja til að gera kleift að bera saman aðferðirnar sem lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja nota og koma til viðbótar kröfunum sem er að finna í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 um birtingu stofnana á tæknilegum upplýsingum.
- 47) Tilgangur eftirlits með stofnunum á samstæðugrundvelli er einkum að vernda hagsmuni innstæðueigenda og fjárfesta í stofnunum og tryggja stöðugleika fjármálakerfisins. Eftirlit á samstæðugrunni ætti því að ná til allra bankasamstæðna til að það beri árangur, einnig þeirra sem heyra undir móðurfélög sem eru ekki lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki. Aðildarríki ættu að veita lögbærum yfirvöldum nauðsynlega lagagerninga til að gera þeim kleift að framkvæma slíkt eftirlit.
- 48) Lögbær yfirvöld ættu að geta metið fjárhagsstöðu sérhverrar lánastofnunar eða sérhvers verðbréfafyrirtækis í slíkri samstæðu þegar um er að ræða samstæður sem annast margs konar starfsemi og heyra undir móðurfélög sem stjórna að minnsta kosti einu dótturfélagi. Lögbær yfirvöld ættu að minnsta kosti að hafa tök á að afla sér, frá öllum fyrirtækjum innan samstæðu, nauðsynlegra upplýsinga til að gegna hlutverki sínu. Koma ætti á samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með mismunandi fjármála-geirum þegar um er að ræða fyrirtækjasamstæður sem hafa með höndum margs konar fjármálastarfsemi.
- 49) Aðildarríkin ættu að geta synjað um eða afturkallað starfsleyfi lánastofnunar þegar um er að ræða tiltekið samstæðuskipulag sem ekki er talið henta bankastarfsemi, einkum vegna þess að ekki er unnt að hafa fullnægjandi eftirlit með því. Í því tilliti ættu lögbær yfirvöld að hafa nauðsynlegar heimildir til að tryggja trausta og varfærna stjórnun lánastofnana. Hvetja ætti til umfangsminni bankastarfsemi, s.s. eins og lánafélaga og samvinnubanka, til að tryggja sjálfbæra og fjölbreytta bankamenningu í Sambandinu sem þjóni fyrst og fremst hagsmunum borgara Sambandsins.
- 50) Í umboði lögbærra yfirvalda ætti að taka tilhlýðilegt tillit til hagsmuna Sambandsins. Lögbær yfirvöld ættu því að kanna með viðeigandi hætti áhrif ákvarðana sinna, ekki aðeins á stöðugleika fjármálakerfis innan eigin lögsögu heldur einnig innan lögsögu allra annarra hlutaðeigandi aðildarríkja. Með fyrirvara um landslög ætti sú meginregla að stuðla að fjárhagslegum stöðugleika innan Sambandsins og ekki ætti að binda lögbær yfirvöld lagalega til að ná fram tiltekinni niðurstöðu.
- 51) Fjármálakreppan leiddi í ljós tengsl milli bankageirans og svokallaðrar „skuggabankastarfsemi“. Sum skuggabankastarfsemi aðskilur með nytsamlegum hætti áhættu frá bankageiranum og kemur þar með í veg fyrir neikvæð áhrif á skattgreiðendur og kerfistengd áhrif. Þrátt fyrir það er nauðsynlegt að hafa aukinn skilning á skuggabankastarfsemi og tengslum hennar við einingar á fjármálamarkaði og hertari reglusetningu til að kveða á um gagnsæi, draga úr kerfisáhættu og til að eyða óviðeigandi venjum, fyrir stöðugleika fjármálakerfisins. Aukin skýrslugjöf stofnana getur komið einhverju af þessu á en sértæk ný reglusetning er einnig nauðsynleg.
- 52) Aukið gagnsæi að því er varðar starfsemi stofnana, einkum varðandi hagnað, greidda skatta og móttekna styrki, er nauðsynlegt til að endurheimta traust borgara Sambandsins á fjármálageiranum. Því má líta á tilkynningarskyldu á því sviði sem mikilvægan þátt í félagslegri ábyrgð stofnana gagnvart hagsmunaaðilum og samfélaginu.
- 53) Veikleikar í stjórnarháttum ýmissa stofnana hafa stuðlað að mikilli og óvarfærinni áhættusækni í bankageiranum, sem hefur leitt til falls einstakra stofnana og kerfislægra vandamála í aðildarríkjum og á alþjóðavettvangi. Mjög almenn ákvæði um stjórnunarhátti stofnana og það að verulegur hluti af rammanum um stjórnunarhátti, sem í meginatriðum byggir á valfrjálsum starfsreglum, skuli ekki vera bindandi, stuðluðu ekki nægilega vel að skilvirkri framkvæmd stofnana á traustum stjórnunarháttum. Í sumum tilvikum leiddi skortur á skilvirkum könnunum og jafnvægi innan stofnana til þess að skilvirkt eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar var ábótavant sem leiddi til skammtímaáætlana og fram úr hófi áhættusamra stjórnaráætlana. Óljóst hlutverk lögbærra yfirvalda við eftirlit með stjórnarháttum í stofnunum auðveldaði ekki fullnægjandi eftirlit með skilvirkni innri stjórnunarháttarferla.

- 54) Aðildarríki ættu, til að taka á mögulegum skaðlegum áhrifum af illa útfærðu fyrirkomulagi stjórnunarháttanna fyrirtækja á trausta áhættustýringu, að innleiða meginreglur og staðla til að tryggja skilvirkt eftirlit stjórnar, stuðla að traustri áhættumenningu á öllum stigum lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og gera lögbærum yfirvöldum kleift að hafa eftirlit með innra fyrirkomulagi stjórnunarháttanna. Beita ætti þessum meginreglum og stöðlum að teknu tilliti til eðlis og umfangs starfsemi stofnananna og þess hversu flókin hún er. Aðildarríki ættu að geta sett meginreglur og staðla um stjórnarhátt fyrirtækja til viðbótar við það sem krafist er í þessari tilskipun.
- 55) Mismunandi eftirlits- og stjórnunarkerfi eru notuð í aðildarríkjunum. Í flestum tilvikum eru notuð einþætt eða tvíþætt stjórnunarkerfi. Skilgreiningarnar, sem eru notaðar í þessari tilskipun, eiga að ná yfir öll fyrirliggjandi kerfi án þess að taka eitt fram yfir annað. Þær hafa eingöngu hagnýtt gildi í þeim tilgangi að setja fram reglur sem miða að því að ná fram ákveðinni niðurstöðu óháð gildandi félagarétti um stofnanirnar í hverju aðildarríki. Skilgreiningarnar ættu því ekki að hafa áhrif á það hvernig valdheimildum er almennt skipt samkvæmt félagarétti í hverju landi.
- 56) Líta ætti svo á að stjórn hafi með höndum framkvæmdar- og eftirlitshlutverk. Valdheimildir og uppbygging stjórnar er mismunandi eftir aðildarríkjunum. Í aðildarríkjunum þar sem stjórnir eru einþættar hefur alla jafnan ein stjórn á hendi stjórnunar- og eftirlitsverkefni. Í aðildarríkjunum sem hafa tvíþætt kerfi framkvæmir aðskilin eftirlitsstjórn, sem hefur ekkert stjórnunarhlutverk, eftirlitshlutverkið en aðskilin stjórn innir stjórnunarhlutverkið af hendi og ber síðan ábyrgð á daglegri stjórnun fyrirtækisins. Aðskilin verkefni eru falin mismunandi einingum innan stjórnarinnar til samræmis við það.
- 57) Í stjórn stofnunar ætti hlutverk aðila, sem eru ekki framkvæmdastjórnar, að fela í sér að gagnrýna á uppbyggilegan hátt stefnumótun stofnunarinnar og leggja þar með af mörkum til þróunar hennar, að grannskoða árangur stjórnar við að ná samþykktum markmiðum, að fullvissa sig um að fjárhagsupplýsingar séu nákvæmar og að fjármálastjórn og áhættustýringarkerfi séu vönduð og verjanleg, að grannskoða fyrirkomulag og framkvæmd launakjarastefnu stofnunarinnar og setja fram hlutlæg álit á tekjum, tilnefningum og viðmiðunum á háttsemi.
- 58) Stjórn stofnunar ætti, til að geta haft skilvirkt eftirlit með aðgerðum og ákvörðunum stjórnar, að gefa sér nægan tíma til að sinna verkefnum sínum og fá skilning á starfsemi stofnunarinnar, helstu áhættum sem hún stendur frammi fyrir, því sem leiðir af starfsemi hennar og áætlun varðandi áhættu. Sameining of margra stjórnunarstaða kæmi í veg fyrir að stjórnarmaður gæti varið nægum tíma til að sinna þessu eftirlitshlutverki. Því er nauðsynlegt að takmarka fjölda stjórnunarstaða sem hver stjórnarmaður stofnunar getur tekið að sér samtímis í mismunandi einingum. Hins vegar ætti ekki að beita slíkum takmörkunum gagnvart stjórnarstöðum í stofnunum sem ekki eru fyrst og fremst reknar í viðskiptaskyni á borð við stofnanir sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni eða góðgerðarstofnanir.
- 59) Þegar stjórnarmenn eru tilnefndir ættu hluthafar eða aðilar stofnunar að taka til athugunar hvort tilnefndir menn hafi nauðsynlega þekkingu, menntun og hæfni til að tryggja eðlilega og varfærna stjórnun stofnunarinnar. Meginreglum þessum ætti, með tilliti til stjórnarmanna, að fylgja og birta þær í gagnsæjum og opnum tilnefningarferlum.
- 60) Skortur á eftirliti stjórna með stjórnunarákvörðunum er að hluta til kominn vegna fyrirbærisins „hjarðhugsunar“. Þetta fyrirbæri er m.a. afleiðing af skorti á fjölbreytileika í samsetningu stjórna. Til að stuðla að óháðum skoðunum og gagnrýni ættu stjórnir stofnana því að vera nægilega fjölbreyttar að því er varðar aldur, kyn, landfræðilegan uppruna, menntun og faglega reynslu til að standa fyrir ólíkum skoðunum og reynslu. Jafnvægi í hlutfalli kynjanna er sérstaklega mikilvægt til að tryggja fullnægjandi fyrirvar mismunandi þjóðfélagsþópa. Einkum ættu stofnanir, sem ná ekki viðmiðunarmörkum um fyrirvar þess kyns sem er í minnihluta, að hafa það að forgangsverkefni að grípa til viðeigandi aðgerða. Fyrirvar starfsfólks í stjórnun gæti einnig verið álitin jákvæð leið til að auka fjölbreytileika, með því að bæta við mikilvægri sýn og raunverulegri þekkingu á innra gangvirki stofnana. Fjölbreyttari stjórnir ættu að geta haft skilvirkara eftirlit með stjórnun og þar með stuðlað að bættu yfirliti yfir áhættu og viðnámsþrótti stofnana. Því ætti fjölbreytileiki að vera ein viðmiðananna við samsetningu stjórna. Einnig ætti almennt að stuðla að fjölbreytileika í stefnu stofnana í ráðningarmálum. Slík stefna ætti t.d. að hvetja stofnanir til að velja umsækjendur af báðum kynjum af úrtakslistum.
- 61) Aðildarríki ættu, til að auka samræmi við lög og efla stjórnarhátt fyrirtækja, að koma á skilvirku og áreiðanlegu fyrirkomulagi til að hvetja til að lögbærum yfirvöldum sé greint frá mögulegum eða raunverulegum brotum á innlendum ákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Vernda ætti að fullu starfsfólk sem greinir frá brotum sem hafa verið framin innan eigin stofnana þess.

- 62) Starfskjarastefnur sem hvetja til óhóflegrar áhættusækni geta grafið undan traustri og skilvirkri áhættustýringu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Aðilar að G20-hópnum skuldbundu sig til að framkvæma meginreglur ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika (FSB) um góðar þóknunarvenjur og framkvæmdarstaðla, sem fjalla um möguleg skaðleg áhrif af illa útfærðri uppbyggingu launakjara á trausta stýringu á áhættu og eftirlit með áhættusækni einstaklinga. Tilskipun þessi miðar að því að hrinda í framkvæmd alþjóðlegum meginreglum og stöðlum á vettvangi Sambandsins með því að innleiða skýlausa skyldu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja til að koma á fót og viðhalda, fyrir þá flokka starfsfólks sem í starfi sínu hafa veruleg áhrif á áhættusnið lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, launakjarastefnum og -venjum sem eru í samræmi við skilvirka áhættustýringu.
- 63) Rétt þykir að tilgreina skýrar meginreglur um stjórnunarhætti og skipulag starfskjarastefna til að tryggja að stofnanir hafi traustar launakjarastefnur. Einkum ætti að samræma launakjarastefnur við áhættuvilja, gildi og langtímahagsmuni lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis. Í þeim tilgangi ætti að byggja mat á árangurstengdum þætti launakjara á árangri til lengri tíma lítið og taka tillit til núverandi áhættu og áhættu í framtíðinni sem árangurinn er bundinn við.
- 64) Þegar tekið er tillit til stefnunnar um breytileg launakjör ætti að gera greinarmun á föstum launakjörum, sem eru greiðslur, hlutfallsleg lífeyrisðgjöld, eða hlunnindi (ef slík hlunnindi eru án tillits til frammistöðuviðmiðanna) og breytilegum launakjörum, sem eru viðbótargreiðslur eða hlunnindi sem háð eru frammistöðu eða, í undantekningartilvikum, öðrum samningsbundnum þáttum en ekki þeim sem eru hluti af hefðbundnum launakjörum (s.s. heilbrigðisþjónusta, dagvistun barna eða hlutfallslegt reglulegt lífeyrisframlag). Bæði skal taka tillit til peningalegra og ópeningalegra hlunninda.
- 65) Ávallt ætti að ákvarða hámarkshlutfall milli fasts og breytilegs þáttar heildarlaunakjara til að koma í veg fyrir óhóflega áhættutöku. Rétt þykir að kveða á um tiltekið hlutverk hluthafa, eigenda eða aðila stofnana hvað það varðar. Aðildarríki ættu að geta sett strangari kröfur um sambandið milli fastra og breytilega þátta heildarlaunakjara. Aðildarríki ættu að geta, innan tiltekinnar marka, heimilað stofnunum að beita fræðilegum afvöxtunarstuðli við útreikning á virði slíkra gerninga við beitingu hámarkshlutfallsins til að hvetja til notkunar á hlutabréfagerningum eða skuldagerningum sem koma til greiðslu eftir frestun til langs tíma sem þáttur breytilegra launakjara. Aðildarríki ættu þó ekki að vera skyldug til að bjóða upp á þennan möguleika heldur getað kveðið á um að hann gildi um lægra hámarkshlutfall heildar breytilegra launakjara en sett er fram í þessari tilskipun. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að veita viðeigandi leiðbeiningar um gildandi fræðilegan afvöxtunarstuðul sem skal nota til að tryggja samræmda og samfellda aðferð sem ábyrgist jöfn samkeppnisskilyrði alls staðar á innri markaðnum.
- 66) Stjórnin ætti að samþykkja og endurskoða reglulega þær launakjarastefnur sem eru í gildi til þess að tryggja að skipulag launakjarastefnu sé samþætt áhættustýringu stofnunarinnar. Ákvæði þessarar tilskipunar um launakjör ættu að endurspeglar hlutfallslega mismuninn á ólíkum tegundum stofnana með tilliti til stærðar þeirra, innra skipulags og eðlis, umfangs og þess hversu flókin starfsemi þeirra er. Einkum væri óhóflegt að krefjast þess að tiltekna tegundir verðbréfafyrirtækja fari að öllum þessum meginreglum.
- 67) Lögbær yfirvöld ættu að sjá til þess að stofnanir fari að meginreglum og lögum um launakjör á samstæðugrunni, þ.e. á vettvangi samstæðunnar, móðurfélaga og dótturfélaga, þ.m.t. útibú og dótturfélög, sem komið er á fót í þriðju löndum til að vernda og hlúa af fjármálastöðugleika innan Sambandsins og taka á hvers konar tilraun til að víkja frá kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 68) Grípa skal til skjótra aðgerða til úrbóta og, ef nauðsyn krefur, gera viðeigandi ráðstafanir til úrbóta þar sem illa útfærð starfskjarastefna og hvatakerfi geta í óviðunandi mæli aukið áhættu sem lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki eru óvarðar fyrir. Af þessum sökum er við hæfi að tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til að gera meginreglar eða eigindlegar ráðstafanir varðandi viðeigandi stofnanir sem er ætlað að taka á vandamálum í tengslum við launakjarastefnur og komið hafa í ljós við eftirlit.
- 69) Ákvæði um launakjör ættu ekki að hafa áhrif á fulla nýtingu grundvallarréttinda, sem tryggð eru í 5. mgr. 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, almennar meginreglur landsbundinnar samnings- og vinnulöggjafar, gildandi löggjöf Sambandsins og landslög varðandi réttindi og þátttöku hluthafa og almennar skyldur stjórnar hlutaðeigandi stofnunar, auk réttar, eftir atvikum, aðila vinnumarkaðarinnar til að ganga frá og framfylgja kjarasamningum í samræmi við landslög og venjur.



- 70) Kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar útlána- og markaðsáætta ætti aðeins að byggja á ytra lánshæfismati, eftir því sem þurfa þykir. Stofnanir ættu því almennt að leitast við að nota innramatsaðferðir eða innri líkön ef útlánaáætta er veruleg. Þó væri unnt að nota staðalaðferðir sem eru grundvallaðar á ytra lánshæfismati ef útlánaáætta er óveruleg, eins og á gjarnan við um einfaldari stofnanir, fyrir lítillvæga áhættuflokka eða við aðstæður þar sem notkun innri aðferða væri of íþyngjandi.
- 71) Tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB eru að hluta til ástæðan fyrir oftrú á ytri lánshæfismötum. Tilskipun þessi ætti að taka tillit til ályktana G20-hópsins og meginreglna ráðgjafarnefndarinnar um fjármálastöðugleika um að draga úr því að treysta um of á ytri lánshæfismöt. Því ætti að hvetja stofnanir til að nota innri mót frekar en ytri lánshæfismöt, jafnvel í þeim tilgangi að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns.
- 72) Forðast ætti að treysta um of á utanaðkomandi lánshæfismöt og eyða ætti smám saman öllum sjálfvirkum áhrifum sem þau hafa valdið. Því ætti að krefjast þess að stofnanir setji traustar viðmiðanir og ákvarðanatökferli varðandi lánveitingar. Stofnanir ættu að geta notað ytri lánshæfismöt sem einn af mörgum þáttum í því ferli en þær ættu ekki að treysta eingöngu eða sjálfkrafa á þau.
- 73) Viðurkenning á lánshæfismatsfyrirtæki sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki (ECAI) ætti ekki að auka einangrun markaðar þar sem þrjú fyrirtæki eru þegar ráðandi. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, seðlabankar aðildarríkjanna og Seðlabanki Evrópu ættu að sjá til þess að fleiri lánshæfismatsfyrirtæki verði viðurkennd sem utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki til að opna markaðinn fyrir fleiri fyrirtæki, án þess þó að gera ferlið auðveldara eða minna krefjandi.
- 74) Í ljósi þess hve fjölbreyttar aðferðir stofnanir, sem nota innralíkansaðferðir, hafa samþykkt er mikilvægt að lögbær yfirvöld og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hafi skýra yfirsýn yfir allar fjárhæðir áhættuveginna eigna og kröfur vegna eiginfjárgrunns sem leiða af sambærilegum áhættuskuldbindingum í tengslum við slíkar aðferðir. Þess vegna ætti að krefjast þess að stofnanir gefi lögbærum yfirvöldum upp niðurstöður innri líkana sem beitt er á viðmiðunareignasöfn sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur þróað og ná yfir margvíslegar áhættuskuldbindingar. Lögbær yfirvöld ættu, á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga, að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að sameiginleg einkenni eða mismunur í niðurstöðum varðandi sömu áhættuskuldbindingu sé réttlætunlegur með tilliti til þeirra áætta sem stofnað er til. Almennt ættu lögbær yfirvöld og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin að sjá til þess að valið milli innralíkansaðferðar og staðalaðferðar leiði ekki til vanmats á kröfum vegna eiginfjárgrunns. Þó að erfiðara sé að úthluta kröfum vegna eiginfjárgrunns fyrir rekstraráætta á einstakar áhættuskuldbindingar og því þyki rétt að undanskilja þennan áhættuflokk þegar samburðarviðmið eru sett ættu lögbær yfirvöld engu að síður að fylgja þróun á innralíkansaðferðum varðandi rekstraráætta, í þeim tilgangi að fylgjast með því hvaða venjum er beitt og bæta eftirlitsaðferðir.
- 75) Hvetja ætti til þróunar lánveitinga á grundvelli tengsla ef upplýsingar frá viðvarandi viðskiptatengslum við viðskiptavinum eru notaðar til að auka gæði áreiðanleikakönnunar og áhættumats umfram það sem er mögulegt með stöðluðum upplýsingum og lánshæfiseinkunum eingöngu.
- 76) Að því er varðar eftirlit með lausafjárstöðu ætti ábyrgðin að hvíla á heimaaðildarríkjum um leið og ítarlegar viðmiðanir um kröfur um lausafjárþekju taka gildi. Því er nauðsynlegt að ná fram samræmingu eftirlits á þessu sviði til að innleiða eftirlit heimaaðildarríkisins fyrir þann tíma. Til að tryggja skilvirkt eftirlit ættu lögbær yfirvöld heima- og gístaðildarríkjanna að auka enn frekar samvinnu á sviði lausafjár.
- 77) Ef lausafé í einni stofnun innan samstæðu myndi við erfiðar aðstæður uppfylla lausafjárþörf annars aðila innan samstæðunnar ættu lögbær yfirvöld að geta veitt stofnun undanþágu frá kröfum um lausafjárþekju og í stað þess beitt þessum kröfum á samstæðugrunni.
- 78) Ráðstafanir, sem gerðar eru á grundvelli þessarar tilskipunar, ættu ekki að hafa áhrif á þær sem gerðar eru í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB frá 4. apríl 2001 um endurskipulagningu og slit lánastofnana<sup>(1)</sup>. Eftirlitsráðstafanir ættu ekki að leiða til mismununar á lánveitendum frá mismunandi aðildarríkjum.
- 79) Í ljósi fjármálakreppunnar og sveifluaukandi fyrirkomulags sem stuðlaði að upphafi hennar og ýkti áhrif hennar lögðu Ráðgjafarnefndin um fjármálastöðugleika, Baselnefndin um bankaftirlit (BCBS) og G20-hópurinn fram tilmæli til að draga úr sveifluaukandi áhrifum fjárhagsreglugerða. Í desember 2010 gaf Baselnefndin um bankaftirlit út nýja heildarreglustaðla um eiginfjárþörf banka (Basel III reglurnar) sem innihalda m.a. reglur er krefjast myndunar verndunarauka og sveiflujöfnunarauka.

(<sup>1</sup>) Stjótíð. EB L 125, 5.5.2001, bls. 15.

- 80) Því er rétt að krefjast þess að lánastofnanir og viðkomandi verðbréfafyrirtæki hafi, til viðbótar við aðrar eiginfjárkröfur, verndunarauka og sveiflujöfnunarauka til að tryggja að þau safni nægum eiginfjárgrunni á hagvaxtartímabilum til að bera tap við erfiðar aðstæður. Byggja ætti upp sveiflujöfnunaraukann þegar samlagður vöxtur útlána og annarra eignaflokka, sem hafa veruleg áhrif á áhættusnið slíkra lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, telst stuðla að uppsöfnun kerfisáhættu og draga ætti á hann við erfiðar aðstæður.
- 81) Til að tryggja að hagsveiflujöfnunaraukar endurspegli á tilhlýðilegan hátt áhættu bankageirans vegna óhófligs útlánavaxtar ættu lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki að reikna út eiginfjáruka sína sem vegið meðaltal hlutfalla sveiflujöfnunarauka sem gilda í löndunum þar sem þau bera lánaáhættu. Hvert aðildarríki ætti því að tilnefna yfirvald sem ber ábyrgð á ársfjórðungslegri ákvörðun á hlutfalli sveiflujöfnunarauka vegna áhættuskuldbindinga sem eru í viðkomandi aðildarríki. Í þessu hlutfalli eiginfjáruka ætti að taka tillit til útlánavaxtar, breytinga á hlutfalli útlána á móti vergri landsframleiðslu í viðkomandi aðildarríki og annarra breytna sem tengjast áhættum gagnvart stöðugleika fjármálakerfisins.
- 82) Baselinefndin um bankaeftirlit hefur þróað aðferðafræði á grundvelli hlutfallsins milli útlána og vergrar landsframleiðslu til að stuðla að alþjóðlegu samræmi við ákvörðun á hlutfalli sveiflujöfnunarauka. Þetta ætti að vera sameiginlegur upphafspunktur fyrir ákvarðanir viðkomandi lögbærra yfirvalda á hlutföllum eiginfjáruka en ætti hvorki að leiða til þess að ákvarðanatökan sé sjálfvirk né binda tilnefnt yfirvald. Hlutfall eiginfjárukans ætti að endurspeglar, á marktækan hátt, lánsfjárveifluna og áhættuna sem stafar af óhóflægum útlánavexti í aðildarríkinu og ætti að taka tilhlýðilegt tillit til sérstakra eiginleika þjóðarþúskaþarins.
- 83) Takmarkanir á breytilegum starfskjörum eru mikilvægur þáttur í að tryggja að lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki byggji að nýju upp eiginfjárstöðu sína er þau vinna innan gildissviðs eiginfjárukans. Lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki falla þegar undir meginregluna um úthlutun breytilegra launakjara og greiðslu þeirra að eigin ákvörðun til þeirra flokka starfsfólks sem í starfi sínu hafa veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar skulu vera sjálfbærar, með tilliti til fjárhagsstöðu stofnunarinnar. Til að tryggja að stofnun byggji eiginfjárgrunn sinn upp tímanlega þykir rétt að samræma úthlutun breytilegra launakjara og valkvæðs lífeyris við stöðu hagnaðar stofnunarinnar á þeim tíma þegar samantöð krafa um eiginfjáruka er ekki uppfyllt, með tilliti til langtímastöðu stofnunarinnar.
- 84) Stofnanir ættu að fjalla um og stýra allri samþjöppunaráhættu með skriflegum stefnum og ferlum. Í ljósi eðlis áhættuskuldbindinga opinbera geirans er skilvirkara að stýra samþjöppunaráhættu en að áhættuvega þessar áhættuskuldbindingar, í ljósi stærðar þeirra og þess hversu erfitt er að kvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns. Framkvæmdastjórnin ætti, á viðeigandi tímamarki, að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um allar æskilegar breytingar á varfærnismeðferð samþjöppunaráhættu.
- 85) Aðildarríki ættu að geta gert kröfu um að tilteknar stofnanir ráði yfir eiginfjáruka vegna kerfisáhættu til viðbótar við verndunaraukann og sveiflujöfnunaraukann til að koma í veg fyrir og draga úr kerfisáhættu og þjóðhagsvarúðaráhættu sem er til langs tíma og ekki sveiflukennd og fellur ekki undir reglugerð (ESB) nr. 575/2013 þegar hætta er á röskun á fjármálakerfinu sem gæti haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið í tilteknu aðildarríki. Hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu ætti að gilda um allar stofnanir, eða eina eða fleiri undirstofnanir þessara stofnana, ef atvinnustarfsemi stofnananna hefur svipað áhættusnið.
- 86) Rétt er að evrópska kerfisáhætturáðið (ESRB) þróa meginreglur sem sniðnar eru að hagkerfi Sambandsins og beri ábyrgð á eftirliti með því að þeim sé beitt til að tryggja samræmt þjóðhagsvarúðareftirlit alls staðar í Sambandinu. Tilskipun þessi ætti ekki að koma í veg fyrir að evrópska kerfisáhætturáðið gripi til aðgerða sem það telur nauðsynlegar samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins <sup>(1)</sup>.
- 87) Aðildarríki ættu að geta viðurkennt hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem annað aðildarríki hefur ákvarðað og beitt því hlutfalli á stofnanir sem hafa innlent starfsleyfi að því er varðar áhættuskuldbindingar í því aðildarríki sem ákvarðar hlutfall eiginfjárukans. Aðildarríkið, sem ákvarðar hlutfall eiginfjárukans, ætti einnig að geta beðið evrópska kerfisáhætturáðið að gefa út tilmæli, eins og um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, til eins eða fleiri aðildarríkja sem eru í stöðu til að viðurkenna hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu þar sem mælt er með að slíkt sé gert. Slík tilmæli falla undir regluna um „að uppfylla eða útskýra“ sem sett er í 2. mgr. 3. gr. og 17. gr. þeirrar reglugerðar.
- 88) Rétt þykir að ákvarðanir aðildarríkja um hlutföll sveiflujöfnunarauka séu samræmdar eins og mögulegt er. Í því tilliti gæti evrópska kerfisáhætturáðið, ef lögbær eða tilnefnd yfirvöld óska eftir því, stuðlað að viðræðum milli þessara yfirvalda um að ákvarða tillögur að hlutföllum eiginfjárukana, þ.m.t. viðeigandi breytur.

(1) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1.

- 89) Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki sem uppfyllir ekki samanlagða kröfu um eiginfjáruka að fullu ætti að falla undir ráðstafanir sem gerðar eru til að tryggja að hún byggji að nýju upp eiginfjárgrunn sinn tímanlega. Rétt er að leggja á hóflegar takmarkanir á valkvæða útgreiðslu hagnaðar, þ.m.t. arðgreiðslur og greiðslur á breytilegum launakjörum, til að vernda eigið fé. Gera ætti kröfu um að slíkar stofnanir eða fyrirtæki semji og samþykki, í samráði við lögbær yfirvöld, áætlun um verndun eigin fjár sem mælir fyrir um hvernig takmörkunum á úthlutun verði beitt og um aðrar ráðstafanir sem stofnunin eða fyrirtækið fyrirhugar að gera til að tryggja að farið sé að öllum kröfum um eiginfjáruka, svo tryggt sé að stofnunin eða fyrirtækið hafi trúverðuga áætlun um að endurreisa eiginfjárgrunn sinn.
- 90) Þess er vænst að yfirvöld geri meiri kröfur vegna eiginfjárgrunns á hendur kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu (G-SII) til að bæta upp fyrir meiri áhættu sem kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu hafa í för með sér fyrir fjármálakerfið og möguleg áhrif af falli þeirra á skattgreiðendur. Þegar yfirvald leggur á eiginfjáruka vegna kerfisáhættu og eiginfjárukinn á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu (G-SII) er í gildi skal sá hærri gilda. Þegar eiginfjáruki vegna kerfisáhættu gildir aðeins um innlendar áhættuskuldbindingar ætti hann að gilda uppsafnað með eiginfjárukum á kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu (G-SII) eða eiginfjárukanum í tengslum aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir (O-SII), sem beitt er í samræmi við þessa tilskipun.
- 91) Tæknistaðlar á sviði fjármálaþjónustu ættu að tryggja stöðuga samræmingu og fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin býr yfir mjög sérhæfðri þekkingu væri bæði skilvirkt og viðeigandi að fela henni að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðum og framkvæmdarstöðum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að tryggja skilvirk stjórnýslu- og skýrslugjafarferli við gerð draga að tæknistöðlum.
- 92) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur útfært um starfsleyfi, yfirtökur á mikilvægum eignarhlutum í lánastofnunum, upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, nýtingu staðfesturéttar og frelsi til að veita þjónustu, samstarf um eftirlit, launakjarastefnu lána- stofnana og verðbréfafyrirtækja og eftirlit með blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Framkvæmdastjórnin og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ættu að tryggja að allar hlutaðeigandi stofnanir geti beitt þessum stöðlum á þann hátt sem samræmist eðli, umfangi og því hversu flóknar þessar stofnanir og starfsemi þeirra er.
- 93) Framlengja ætti tímabilið sem Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt tæknilegum eftirlitsstöðlum, eftir því sem við á, um einn mánuð til viðbótar í ljósi ítarleika og fjölda tæknilegra eftirlitsstaðla sem skal samþykkja samkvæmt þessari tilskipun þegar framkvæmdastjórnin samþykkir tæknilegan eftirlitsstaðal sem er sá sami og í drögum að tæknilegum eftirlitsstaðli sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin leggur fram. Auk þess ætti framkvæmdastjórnin að miða að því að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla í tíma til að gera Evrópuþinginu og ráðinu kleift að framkvæma nákvæma rannsókn, með tilliti til umfangs tæknilegra eftirlitsstaðla og þess hversu flóknir þeir eru og nánari upplýsinga um málsmeðferðarreglur Evrópuþingsins og ráðsins, verkáætlun og samsetningu.
- 94) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa heimild til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur útfært um starfsleyfi og yfirtökur á mikilvægum eignarhlutum í lánastofnunum, upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda, samstarf um eftirlit, tilteknar varfæriskröfur og birtingu eftirlitsyfirvalda á upplýsingum með notkun framkvæmdargerða skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
- 95) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu <sup>(1)</sup>.
- 96) Til að tilgreina kröfurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun ætti að framselja valdið til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar að skýra skilgreiningar og iðorðanotkun í þessari tilskipun og rýmka þannig skrá yfir starfsemi sem er háð gagnkvæmri viðurkenningu og bæta upplýsingaskipti varðandi útibú lánastofnana. Sérlega mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin ætti, við undirbúning og samningu framseldra gerða, að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 97) Líta ber á tilvísanir í tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB sem tilvísanir í þessa tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

(<sup>1</sup>) Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

- 98) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja <sup>(1)</sup>, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum <sup>(2)</sup>, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) <sup>(3)</sup>, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og varfærnisefirlit með þeim <sup>(4)</sup> og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða <sup>(5)</sup> vísa til ákvæða í tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB um kröfur vegna eiginfjárgrunns, sem ætti að setja fram í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Af því leiðir að líta ber á tilvísanir í þessum tilskipunum í tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB sem tilvísanir til ákvæðanna sem gilda um kröfur vegna eiginfjárgrunns í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
- 99) Breyta ætti tilskipun 2002/87/EB til samræmis við þetta til að gera kleift að þróa tæknistaðla svo stofnanir, sem eru hluti af fjármálasamsteypu, beiti viðeigandi útreikningsaðferðum við ákvörðun á tilskildu eigin fé á samstæðugrunni.
- 100) Nauðsynlegt er að lögbær yfirvöld birti, á þann hátt að unnt sé að gera marktækan samanburð, upplýsingar um hvernig þessi tilskipun er framkvæmd til að innri bankamarkaður geti starfað með aukinni skilvirkni og til að borgarar Sambandsins njóti fullnægjandi gagnsæis.
- 101) Að því er tekur til eftirlits með lausafjárstöðu ætti að vera tímabil þar sem aðildarríki geta komið í kring umbreytingu í átt að reglukerfinu, sem inniheldur ítarlegar viðmiðanir fyrir kröfur um lausafjárþekju.
- 102) Lögbær yfirvöld ættu að beita að fullu eftirlitsheimildum sínum samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt gildandi landslögum til að tryggja stöðuga, snurðulausa og stigvaxandi umbreytingu stofnana yfir í nýjar kröfur um lausafjárstöðu og tryggja fjármögnun á vettvangi Sambandsins. Einkum ættu lögbær yfirvöld að meta hvort þörf sé á að beita stjórnásluviðurlögum eða öðrum stjórnásluráðstöfunum, þ.m.t. varfærnisviðurlögum, með umfang sem ætti í stórum dráttum að miðast við mismuninn á raunverulegri lausafjárstöðu stofnunar og kröfum um lausafjárstöðu og tryggja fjármögnun. Við þetta mat ættu lögbær yfirvöld að taka tilhlýðilegt tillit til markaðsaðstæðna. Slík stjórnásluviðurlög eða aðrar stjórnásluráðstafanir ættu að gilda þar til ítarlegir lagagermingar um kröfur um lausafjárstöðu og tryggja fjármögnun hafa verið framkvæmdir á vettvangi Sambandsins.
- 103) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga <sup>(6)</sup> og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga <sup>(7)</sup> ættu að gilda að fullu við vinnslu persónuupplýsinga að því er varðar þessa tilskipun.
- 104) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. innleiðingu reglna um aðgang að starfsemi stofnana og varfærnisefirliti með þeim, og þeim verður því betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðra aðgerða, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 105) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 106) Haft hefur verið samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina, í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001, og hefur hún samþykkt álit <sup>(8)</sup>.

<sup>(1)</sup> Stjótíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

<sup>(2)</sup> Stjótíð. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1

<sup>(3)</sup> Stjótíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32.

<sup>(4)</sup> Stjótíð. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7.

<sup>(5)</sup> Stjótíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1.

<sup>(6)</sup> Stjótíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

<sup>(7)</sup> Stjótíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

<sup>(8)</sup> Stjótíð. ESB C 175, 19.6.2012, bls. 1.

107) Breyta ætti tilskipun 2002/87/EB til samræmis við það og fella ætti tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB úr gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

#### I. BÁLKUR

#### EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

##### 1. gr.

#### Viðfangsefni

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um:

- a) aðgang að starfsemi lánastofnana og verðbréfafyrirtækja (sem vísað er til í heild sinni sem „stofnanir“),
- b) eftirlitsheimildir og tæki til varfærniseftirlits lögbærra yfirvalda með stofnunum,
- c) varfærniseftirlit lögbærra yfirvalda með stofnunum í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- d) birtingarkröfur til lögbærra yfirvalda á sviði varfærnisreglna og -eftirlits með stofnunum.

##### 2. gr.

#### Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um stofnanir.
2. Ákvæði 30. gr. gilda um staðbundin fyrirtæki.
3. Ákvæði 31. gr. gilda um fyrirtækin sem um getur í c-lið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
4. Ákvæði 34. gr. og 3. kafla VII. bóls gilda um eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi og blönduð eignarhaldsfélög sem hafa aðalskrifstofur í Sambandinu.
5. Tilskipun þessi gildir ekki um eftirfarandi:
  - 1) aðgang að starfsemi verðbréfafyrirtækja að því marki sem hún fellur undir tilskipun 2004/39/EB,
  - 2) seðlabanka,
  - 3) pósthólfstofnanir,

- 4) í Belgíu: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“,
- 5) í Danmörku: „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ og „KommuneKredit“,
- 6) í Þýskalandi: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, fyrirtæki sem samkvæmt „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (lögum um nýtingu húsnæðis í þágu almennings) eru viðurkennd sem stofnanir er falla undir húsnæðisstefnu ríkisins, enda snúist starfsemi þeirra ekki fyrst og fremst um bankaviðskipti og fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt þeim lögum sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings,
- 7) í Eistlandi: „hoiu-laenuühistu“, samstarfsfyrirtæki sem viðurkennd eru samkvæmt „hoiu-laenuühistu seadus“,
- 8) á Írlandi: lánafélög (e. *credit unions*) og gagnkvæm félög (e. *friendly societies*),
- 9) í Grikklandi, “Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakathikon kai Danion)“,
- 10) á Spáni: „Instituto de Crédito Oficial“,
- 11) í Frakklandi: „Caisse des dépôts et consignations“,
- 12) á Ítalíu: „Cassa depositi e prestiti“,
- 13) í Lettlandi: „krājaizdevu sabiedrības“, fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt „krājaizdevu sabiedrību likums“ sem samstarfsfyrirtæki er veita eingöngu félagsaðilum sínum fjármálaþjónustu,
- 14) í Litháen: „kredito unijos“ önnur en „Centrinė kredito unija“,
- 15) í Ungverjalandi: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ og „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“,
- 16) í Hollandi: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ og „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,
- 17) í Austurríki: fyrirtæki sem eru viðurkennd sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings og „Österreichische Kontrollbank AG“,

- 18) í Póllandi: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ og „Bank Gospodarstwa Krajowego“,
- 19) í Portúgal: „Caixas Económicas“ sem voru starfræktir 1. janúar 1986, að undanskildum þeim sem voru stofnaðir sem hlutafélög og „Caixa Económica Montepio Geral“,
- 20) í Slóveníu: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“,
- 21) í Finnlandi: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ og „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“,
- 22) í Svíþjóð: „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- 23) í Bretlandi: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, umboðsmenn krúnunnar fyrir ríkisstjórnir og yfirvöld handan hafsins, lánafélög og bankar sveitarfélaga.
6. Meðhöndla ætti einingarnar, sem um getur í 1. lið og 3. til 23. lið 5. mgr. þessarar greinar, sem fjármálastofnanir að því er varðar 34. gr. og 3. kafla VII. bóls.

### 3. gr.

#### Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka eins og hér segir:

- 1) „lánastofnun“: lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 2) „verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki eins og það er skilgreint í 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 3) „stofnun“: stofnun eins og hún er skilgreind í 3. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 4) „staðbundið fyrirtæki“: staðbundið fyrirtæki eins og það er skilgreint í 4. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 5) „váttryggingafélag“: váttryggingafélag eins og það er skilgreint í 5. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 6) „endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag eins og það er skilgreint í 6. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 7) „stjórn“: stjórn eða stjórnir stofnunar, tilnefndar í samræmi við landslög, sem hafa vald til að ákvarða áætlun, markmið og heildarstefnu stofnunar, hafa umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar og eru skipaðar aðilunum sem í reynd stýra starfsemi stofnunarinnar,
- 8) „stjórn í eftirlitshlutverki sínu“: stjórn sem sinnir hlutverki sínu við umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar,
- 9) „framkvæmdastjórn“: þeir einstaklingar sem gegna stjórnunarhlutverki innan stofnunar og eru ábyrgir og svara fyrir daglegan rekstur stofnunarinnar gagnvart stjórn,
- 10) „kerfisáhætta“: hætta á truflun á fjármálakerfinu sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið,
- 11) „líkansáhætta“: mögulegt tap stofnunar vegna ákvarðana sem kunna einkum að vera teknar á grundvelli niðurstaðna innri líkana, vegna skekkja í þróun, framkvæmd eða beitingu slíkra líkana,
- 12) „upphafsaðili“: upphafsaðili eins og hann er skilgreindur í 13. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 13) „umsýsluaðili“: umsýsluaðili eins og hann er skilgreindur í 14. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 14) „móðurfélag“: móðurfélag eins og það er skilgreint í 15. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 15) „dótturfélag“: dótturfélag eins og það er skilgreint í 16. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 16) „útibú“: útibú eins og það er skilgreint í 17. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 17) „félag í hliðarstarfsemi“: félag í hliðarstarfsemi eins og það er skilgreint í 18. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 18) „eignastýringarfélag“: eignastýringarfélag eins og það er skilgreint í 19. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- 19) „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: eignarhaldsfélag á fjármálasviði eins og það er skilgreint í 20. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 20) „blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi“: blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eins og það er skilgreint í 21. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 21) „blandað eignarhaldsfélag“: blandað eignarhaldsfélag eins og það er skilgreint í 22. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 22) „fjármálastofnun“: fjármálastofnun eins og hún er skilgreind í 26. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 23) „aðili á fjármálamarkaði“: aðili á fjármálamarkaði eins og hann er skilgreindur í 27. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 24) „móðurstofnun í aðildarríki“: móðurstofnun í aðildarríki eins og hún er skilgreind í 28. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 25) „móðurstofnun í ESB“: móðurstofnun í ESB eins og hún er skilgreind í 29. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 26) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki“: móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki eins og það er skilgreint í 30. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 27) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB“: móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eins og það er skilgreint í 31. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 28) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki“: blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki eins og það er skilgreint í 32. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 29) „blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB“: blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB eins og það er skilgreint í 33. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 30) „stofnun sem er mikilvæg innan kerfis“: móðurstofnun í ESB, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB eða stofnun sem myndi valda kerfisáhættu ef hún lenti í greiðsluþroti eða starfaði óeðlilega,
- 31) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 34. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 32) „hlutdeild“: hlutdeild eins og hún er skilgreind í 35. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 33) „virkur eignarhlutur“: virkur eignarhlutur eins og hann er skilgreindur í 36. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 34) „yfirráð“: yfirráð eins og þau eru skilgreind í 37. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 35) „náin tengsl“: náin tengsl eins og þau eru skilgreind í 38. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 36) „lögbært yfirvald“: lögbært yfirvald eins og það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 37) „eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli“: eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli eins og hann er skilgreindur í 41. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 38) „starfsleyfi“: starfsleyfi eins og það er skilgreint í 42. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 39) „heimaaðildarríki“: heimaaðildarríki eins og það er skilgreint í 43. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 40) „gístiaðildarríki“: gístiaðildarríki eins og það er skilgreint í 44. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 41) „seðlabankar seðlabankakerfis Evrópu“: seðlabankar seðlabankakerfis Evrópu eins og þeir eru skilgreindir í 45. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 42) „seðlabankar“: seðlabankar eins og þeir eru skilgreindir í 46. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 43) „staða samstæðu“: staða samstæðu eins og hún er skilgreind í 47. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 44) „samstæðugrundvöllur“: samstæðugrundvöllur eins og hann er skilgreindur í 48. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 45) „undirsamstæðugrunnur“: undirsamstæðugrunnur eins og hann er skilgreindur í 49. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- 46) „fjármálagerningur“: fjármálagerningur eins og hann er skilgreindur í 50. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 47) „eiginfjárgrunnur“: eignfjárgrunnur eins og hann er skilgreindur í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 48) „rekstraráhætta“: rekstraráhætta eins og hún er skilgreind í 52. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 49) „mildun útlánaáættu“: mildun útlánaáættu eins og hún er skilgreind í 57. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 50) „verðbréfun“: verðbréfun eins og hún er skilgreind í 61. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 51) „verðbréfuð staða“: verðbréfuð staða eins og hún er skilgreind í 62. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 52) „sérstakur verðbréfunaraðili“: sérstakur verðbréfunaraðili eins og hann er skilgreindur í 66. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 53) „valkvæður lífeyrir“: valkvæður lífeyrir eins og hann er skilgreindur í 73. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 54) „veltubók“: veltubók eins og hún er skilgreind í 86. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 55) „skipulegur verðbréfamarkaður“: skipulegur verðbréfamarkaður eins og hann er skilgreindur í 92. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 56) „vogun“: vogun eins og hún er skilgreind í 93. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 57) „hætta á of mikilli vogun“: hætta á of mikilli vogun eins og hún er skilgreind í 94. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 58) „utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki“: utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eins og það er skilgreint í 98. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 59) „innri aðferðir“: innramatsaðferðin sem um getur í 1. mgr. 143. gr., innralíkansaðferðin sem um getur í 221. gr., eigin matsaðferðin sem um getur í 225. gr., þróuðu

mæliaðferðirnar sem um getur í 2. mgr. 312. gr., innralíkansaðferðirnar sem um getur í 283. og 363. gr. og innramatsaðferðin sem um getur í 3. mgr. 259. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Þegar þessi tilskipun vísar til stjórnarinnar og stjórnunar- og eftirlitshlutverk stjórnarinnar eru, samkvæmt landslögum, falin mismunandi stofnunum eða mismunandi aðilum innan einnar stofnunar skal aðildarríkið tilgreina þær stofnanir eða þá stjórnarmenn sem bera ábyrgð í samræmi við landslög þess, nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.

## II. BÁLKUR

### LÖGBÆR YFIRVÖLD

#### 4. gr.

#### Tilnefning og valdsvið lögbærra yfirvalda

1. Aðildarríki skulu tilnefna lögbær yfirvöld sem framkvæma hlutverk og skyldur sem kveðið er á um í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni þar um og tilgreina verkaskiptingu milli þeirra ef við á.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbæru yfirvöldin fylgist með starfsemi stofnana og, eftir atvikum, eignarhaldsfélaga á fjármálasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi, til að meta hvort farið sé að kröfum þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
3. Aðildarríki skulu sjá til þess að viðeigandi ráðstafanir séu gerðar til að auðvelda lögbæru yfirvöldunum að nálgast nauðsynlegar upplýsingar til að meta hvort stofnanir og, eftir atvikum, eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi uppfylli kröfur sem um getur í 2. mgr. og til að rannsaka möguleg brot á þessum kröfum.
4. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbæru yfirvöldin búi yfir sérfræðiþekkingu, tilföngum, rekstrarlegu hæfi, valdsviði og óhæði til að framkvæma verkefnið í tengslum við varfærniseftirlit, rannsóknir og viðurlög sem sett eru fram í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
5. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir láti lögbærum yfirvöldum í heimaríkjunum í té allar nauðsynlegar upplýsingar til að meta hvort farið sé að reglunum sem samþykktar eru í samræmi við þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Aðildarríki skulu einnig tryggja að innri eftirlitskerfi og stjórnsýslu- og bókhaldsfyrirkomulag stofnana sé þannig að sannreyna megi hvenær sem er hvort ávallt sé farið að þessum reglum.



6. Aðildarríki skulu sjá til þess að stofnanir skrái öll viðskipti sín og skjalfesti kerfi og ferla sem falla undir þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 með hætti sem gerir lögbæru yfirvöldunum kleift að sannreyna hvort ávallt sé farið að þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

7. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsstarfsemi samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og öll önnur starfsemi lögbæru yfirvaldanna sé aðgreind og óháð starfsemi í tengslum við skilameðferð. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni þar um og tilgreina verkaskiptingu milli þeirra ef við á.

8. Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar yfirvöld önnur en lögbæru yfirvöldin hafa skilameðferðarvald, að þessi önnur yfirvöld hafi náð samstarf og samráð við lögbæru yfirvöldin að því er varðar gerð skilaáætla.

5. gr.

#### Samræming innan aðildarríkja

Hafi aðildarríki fleiri en eitt lögbært yfirvald sem hefur varfærniseftirlit með lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum og fjármálastofnunum skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að skipuleggja samræmingu milli slíkra yfirvalda.

6. gr.

#### Samstarf innan Evrópska fjármálaeftirlitskerfisins

Lögbæru yfirvöldin skulu við almenn skyldustörf sín taka tillit til samleitni að því er varðar eftirlitstæki og eftirlitsaðferðir við beitingu laga og stjórnsýslufyrirmæla sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin sjá til þess að:

- lögbæru yfirvöldin vinni saman, sem aðilar að Evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, á grundvelli trausts og fullrar gagnkvæmrar virðingar, einkum til þess að tryggja viðeigandi og áreiðanlegt upplýsingaflæði milli þeirra og annarra aðila að Evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, í samræmi við meginregluna um samstarf af heilindum sem sett er fram í 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópu-sambandið,
- lögbæru yfirvöldin taki þátt í starfsemi Evrópsku banka- eftirlitsstofnunarinnar og eftir atvikum samstarfshópi eftirlitsaðila,
- lögbæru yfirvöldin leiti allra leiða til að fara að þessum leiðbeiningum og tilmælum sem Evrópska banka- eftirlitsstofnunin gefur út í samræmi við 16. gr. reglugerðar

(ESB) nr. 1093/2010 og bregðast við viðvörðunum og tilmælum sem evrópska kerfisáhætturáðið gefur út samkvæmt 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010,

- lögbæru yfirvöldin hafi náð samstarf við evrópska kerfisáhætturáðið,
- landsbundnar heimildir, sem veittar eru lögbærum yfirvöldum, hamli þeim ekki við skyldustörf sem aðilum að Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, eftir því sem við á, eða samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

7. gr.

#### Hagsmunir Sambandsins við eftirlit

Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu því, við almenn skyldustörf sín, taka áhrif ákvarðana sinna á stöðugleika fjármálakerfis annarra hlutaðeigandi aðildarríkja til athugunar með viðeigandi hætti, einkum þegar neyðarástand ríkir og að teknu tilliti til fáanlegra upplýsinga á tilteknum tíma.

#### III. BÁLKUR

#### KRÖFUR UM AÐGANG AÐ STARFSEMI LÁNASTOFNANA

##### 1. KAFLI

#### Almenn kröfur um aðgang að starfsemi lánastofnana

8. gr.

#### Starfsleyfi

- Aðildarríki skulu krefjast þess af lánastofnunum að þær afli starfsleyfa áður en starfsemin hefst. Þau skulu, með fyrirvara um 10.–14. gr., setja skilyrði fyrir veitingu slíkra starfsleyfa og tilkynna Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni þar um.
- Evrópska banka- eftirlitsstofnunin skal móta frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:
  - upplýsingar sem veittar eru lögbærum yfirvöldum í umsókn um starfsleyfi lánastofnana, þ.m.t. starfsáætlanirnar, eins og kveðið er á um í 10. gr.,
  - kröfurnar sem gilda fyrir hluthafa og félagsaðila með virkan eignarhlut samkvæmt 14. gr. og
  - hindranir sem geta komið í veg fyrir að lögbært yfirvald gegni eftirlitshlutverki með skilvirkum hætti, eins og um getur í 14. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í a-, b- og c-lið í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um stöðluð eyðublöð, sniðmát og málsmeðferðarreglur fyrir tilhögun upplýsingamiðlunar sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar 2. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 2. og 3. mgr., eigi síðar en 31. desember 2015.

9. gr.

#### **Bann gegn því að einstaklingar eða fyrirtæki önnur en lánastofnanir taki við innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi**

1. Aðildarríkin skulu banna einstaklingum eða fyrirtækjum sem eru ekki lánastofnanir að taka við innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi.

2. Fyrsta málsgreinin á hvorki við þegar aðildarríki eða héraðs- eða staðaryfirvöld í aðildarríki, eða opinber alþjóðasamtök, sem eitt eða fleiri aðildarríki eru aðilar að, taka á móti innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum, né í tilvikum þar sem landslög eða Sambandslög kveða skýrt á um, að því tilskildu að starfsemin lúti reglum og eftirliti sem ætlað er að vernda sparifjáreigendur og fjárfesta.

10. gr.

#### **Starfsáætlun og skipulagsuppbygging**

Aðildarríkin skulu einnig setja það skilyrði að umsókn um starfsleyfi fylgi starfsáætlun þar sem fram kemur hvers konar rekstur er fyrirhugaður og hvernig lánastofnunin verður skipulögð.

11. gr.

#### **Efnahagsþarfir**

Aðildarríkin skulu ekki krefjast þess að starfsleyfisumsóknir verði athugaðar með tilliti til efnahagsþarfa markaðarins.

12. gr.

#### **Stofnfé**

1. Með fyrirvara um önnur almenn skilyrði sem mælt er fyrir um í landslögum skulu lögbær yfirvöld synja lánastofnun um leyfi til að hefja starfsemi ef hún á ekki sérgreindan eiginfjárgrunn eða ef stofnfé hennar er minna en fimm milljónir evra.

2. Stofnfé skal aðeins samanstanda af einum eða fleiri liðum sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

3. Aðildarríki geta heimilað lánastofnunum, sem ekki uppfylla skilyrði um sérgreindan eiginfjárgrunn og voru starfandi 15. desember 1979, að halda áfram starfsemi sinni. Þeim er heimilt að undanskilja slíkar lánastofnanir frá skilyrðum fyrstu undirgreinar 1. mgr. 13. gr.

4. Aðildarríkin geta veitt ákveðnum flokkum lánastofnana starfsleyfi þó að stofnfé þeirra sé minna en tilgreint er í 1. mgr. með eftirfarandi skilyrðum:

- stofnfé er ekki minna en 1 milljón evra,
- hlutaðeigandi aðildarríki upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um ástæðurnar fyrir því að þessi kostur var tekinn.

13. gr.

#### **Raunveruleg stjórnun starfseminnar og staðsetning aðalskrifstofu**

1. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita starfsleyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar ef stjórn lánastofnunarinnar sem sækir um leyfið er í höndum eigi færri en tveggja aðila.

Þau skulu synja um slíkt starfsleyfi ef stjórnarmenn uppfylla ekki kröfurnar sem um getur í 1. mgr. 91. gr.

2. Hvert aðildarríki um sig skal krefjast þess:

- að lánastofnun, sem er lögaðili og hefur skráða skrifstofu samkvæmt eigin landslögum, hafi aðalskrifstofu sína og skráða skrifstofu í sama aðildarríki,
- að aðrar lánastofnanir en þær sem um getur í a-lið hafi aðalskrifstofu í því aðildarríki sem gaf út starfsleyfi og þar sem starfsemi þeirra fer fram í raun.

14. gr.

#### **Hluthafar og félagsaðilar**

1. Lögbæru yfirvöldin skulu ekki veita lánastofnun starfsleyfi nema lánastofnun hafi upplýst þau um nöfn hluthafa eða félagsaðila sinna sem ráða beint eða óbeint yfir virkum eignarhlutum, sem einstaklingar eða lögaðilar, og hversu stóran hlut þeir eiga eða, ef ekki er um virka eignarhlutdeild að ræða, um 20 stærstu hluthafana eða félagsaðilana.

Við ákvörðun á því hvort viðmiðanirnar um virkan eignarhlut séu uppfylltar skal hafa í huga atkvæðisréttinn sem um getur í 9. og 10. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað<sup>(1)</sup> og um skilyrðin fyrir samlagningu eignarhluta sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar.

Aðildarríki skulu ekki taka tillit til atkvæðisréttar eða hlutabréfa sem stofnun ræður yfir eftir að hafa veitt sölutryggingu vegna fjármálagerninga eða markaðssett fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli skv. 6. lið A-þáttar í I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, að því tilskildu að þessi réttindi séu ekki nýtt eða notuð á annan hátt til að hlutast til um stjórnun útgefandans og að þeim sé ráðstafað innan eins árs frá yfirtökunni.

2. Lögbær yfirvöld skulu, að teknu tilliti til nauðsynjar þess að tryggja trausta og varfærna stjórnun lánastofnunar, synja um leyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar ef þau efast um hæfi áður nefndra hluthafa eða félagsaðila, einkum ef viðmiðanirnar sem settar eru fram í 1. mgr. 23. gr. eru ekki uppfylltar. Ákvæði 2. og 3. mgr. 23. gr. og 24. gr. skulu gilda.

3. Þegar nán tengsl eru fyrir hendi milli lánastofnunar og annarra einstaklinga eða lögaðila skulu lögbær yfirvöld einungis veita starfsleyfi ef þessi tengsl koma ekki í veg fyrir að þau gegni eftirlitshlutverki sínu með virkum hætti.

Lögbær yfirvöld skulu synja um starfsleyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar ef lög eða stjórnsýslufyrirmæli þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem lánastofnunin hefur nán tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þessara laga eða stjórnsýslufyrirmæla koma í veg fyrir að þau geti gegnt eftirlitshlutverki sínu með skilvirkum hætti.

Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnanir veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar svo að þau geti gengið úr skugga um að farið sé að skilyrðunum sem um getur í þessari málsgrein á viðvarandi hátt.

15. gr.

### Synjun starfsleyfis

Lögbært yfirvald skal, ef það synjar um leyfi til að hefja starfsemi lánastofnunar, tilkynna umsækjanda um ákvörðunina, ásamt ástæðum þar að lútandi, innan sex mánaða frá viðtöku

umsóknarinnar eða, ef umsóknin er ófullnægjandi, innan sex mánaða frá viðtöku fullnægjandi upplýsinga sem þurfti til að taka ákvörðunina.

Ávallt skal þó taka ákvörðun um að veita eða synja um starfsleyfi innan 12 mánaða frá móttöku umsóknar.

16. gr.

### Fyrirframsamráð við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum

1. Áður en lögbært yfirvald veitir lánastofnun starfsleyfi skal það hafa samráð við lögbær yfirvöld annars aðildarríkis ef lánastofnunin er:

- a) dótturfélag lánastofnunar með starfsleyfi í aðildarríkinu sem í hlut á,
- b) dótturfélag móðurfélags lánastofnunar með starfsleyfi í aðildarríkinu sem í hlut á,
- c) undir stjórn sömu einstaklinga eða lögaðila og stjórna lánastofnun sem hefur starfsleyfi í aðildarríkinu sem í hlut á.

2. Áður en lögbært yfirvald veitir lánastofnun starfsleyfi skal það hafa samráð við það lögbæra yfirvald sem ber ábyrgð á eftirliti með váttryggingafélögum eða verðbréfafyrirtækjum í hlutaðeigandi aðildarríki, ef lánastofnunin er:

- a) dótturfélag váttryggingafélags eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Sambandinu,
- b) dótturfélag móðurfélags váttryggingafélags eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Sambandinu,
- c) undir yfirráðum sömu einstaklinga eða lögaðila og hafa yfirráð yfir váttryggingafélagi eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í Sambandinu.

3. Viðkomandi lögbær yfirvöld, sem um getur í 1. og 2 mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna og á orðstí og reynslu stjórnarmanna sem koma að stjórn annarrar einingar í sömu samstæðu. Þau skulu skiptast á öllum upplýsingum um hæfi hluthafa og orðspor og reynslu stjórnarmanna sem skipta máli vegna veitingar starfsleyfis eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.

(<sup>1</sup>) Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.

17. gr.

### Útibú lánastofnana með starfsleyfi í öðru aðildarríki

Gistiaðildarríki er ekki heimilt að krefjast starfsleyfis eða stofnframlags fyrir útibú lánastofnana sem hafa hlotið starfsleyfi í öðrum aðildarríkjum. Stofnun slíkra útibúa skal fara fram og eftirliti með þeim komið á í samræmi við 35. gr., 36. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 37. gr., 40.–46. gr. 49. gr. og 74. og 75. gr.

18. gr.

### Afturköllun starfsleyfis

Lögbærum yfirvöldum er því aðeins heimilt að afturkalla starfsleyfi, sem lánastofnun hefur hlotið, ef slík lánastofnun:

- a) nýtir ekki starfsleyfið innan 12 mánaða, afsalar sér skýlaust leyfinu eða hættir starfsemi í meira en sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi gert ráð fyrir að starfsleyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum,
- b) hefur fengið starfsleyfið á grundvelli falsaðra yfirlýsinga eða á annan óeðlilegan hátt,
- c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir veitingu starfsleyfis,
- d) uppfyllir ekki lengur varfæriskröfurnar sem settar eru fram í þriðja, fjórða eða sjötta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða lagðar á skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. eða 105. gr. þessarar tilskipunar eða er ekki lengur treystandi til að standa við skuldbindingar sínar gagnvart lánardrottnum og einkum ef stofnunin veitir ekki lengur tryggingu fyrir þeim fjármunum sem innstæðueigendur hennar treysta henni fyrir,
- e) fellur undir annað ákvæði í landslögum sem kveður á um afturköllun starfsleyfis eða
- f) fremur eitt af þeim brotum sem um getur í 1. mgr. 67. gr.

19. gr.

### Nafn lánastofnana

Að því er varðar starfsemi lánastofnana er þeim heimilt, án tillits til lagaákvæða í gistiaðildarríkinu um heitin „banki“, „sparisjóður“ eða önnur bankaheiti, að nota á öllu yfirráðasvæði Sambandsins sama heiti og þær nota í aðildarríkjunum þar sem aðalskrifstofa þeirra er staðsett. Ef hætta á misskilningi er fyrir

hendi getur gistiaðildarríkið krafist að nafninu fylgi til glöggvunar ákveðin skýringaratriði.

20. gr.

### Tilkynning um starfsleyfi og afturköllun starfsleyfis

1. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um öll starfsleyfi sem veitt eru skv. 8. gr.
2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir nöfn allra lánastofnana sem hafa fengið starfsleyfi og uppfæra hana reglulega.
3. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal veita hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni allar upplýsingar um samstæðu lánastofnana í samræmi við 14. gr. (3. mgr.), 74. gr. (1. mgr.) og 109. gr. (2. mgr.), einkum um lagalega og skipulagslega uppbyggingu samstæðunnar og stjórnunarháetti hennar.
4. Skráin sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar skal innihalda nöfn lánastofnana sem eiga ekki eigið fé eins og tilgreint er í 1. mgr. 12. gr. og skal tilgreina þær lánastofnanir sem slíkar.
5. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um hverja og eina afturköllun starfsleyfis, ásamt ástæðunum fyrir slíkri afturköllun.

21. gr.

### Undanþága fyrir lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægri stofnun

1. Lögbæru yfirvöldunum er heimilt að veita undanþágu frá kröfunum sem settar eru fram í 10. og 12. gr. og 1. mgr. 13. gr. þessarar tilskipunar að því er varðar lánastofnun sem um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 í samræmi við skilyrðin sem þar eru sett.

Aðildarríkjum er heimilt að viðhalda og notfæra sér gildandi landslöggjöf varðandi beitingu slíkrar undanþágu að því tilskildu að hún stangist hvorki á við þessa tilskipun né reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

2. Þegar lögbær yfirvöld beita undanþágunni sem um getur í 1. mgr., 17. gr., 33. gr., 34. gr., 35. gr., 36. gr. (1.–3. mgr.) og 39.–46. gr. skulu ákvæði II. þáttar 2. kafla VII. bóls og 4. kafla VII. bóls gilda um miðlægu stofnunina og tengdar stofnunum hennar í heild sinni.

## 2. KAFLI

**Virkur eignarhlutur í lánastofnun**

## 22. gr.

**Tilkynning og mat á fyrirhuguðum yfirtökum**

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að einstaklingur, lögaðili eða slíkir aðilar í samstarfi („fyrirhugaður yfirtökuaðili“), sem hafa tekið ákvörðun um að annaðhvort taka yfir, beint eða óbeint, virkan eignarhlut í lánastofnun eða bæta frekar við, beint eða óbeint, virkan eignarhlut sinn í lánastofnun nægjanlega mikið til að hlutfall viðkomandi aðila af atkvæðisrétti eða hlutfé nemi eða fari yfir 20%, 30% eða 50%, eða þannig að lánastofnunin yrði dótturfélag viðkomandi („fyrirhuguð yfirtaka“), tilkynni lögbærum yfirvöldum í ríki lánastofnunarinnar sem þeir hyggjast yfirtaka eða auka eignarhlutdeild sína í skriflega áður en til yfirtökunnar kemur og skýri þar frá stærð fyrirhugaðs eignarhluta og viðeigandi upplýsingum, eins og tilgreint er í samræmi við 4. mgr. 23. gr. Aðildarríkin skulu ekki þurfa að beita 30% viðmiðunarmörkunum þegar þau, í samræmi við a-lið 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 2004/109/EB, beita viðmiðunarmörkunum sem miðast við einn þriðja hluta.

2. Lögbæru yfirvöldin skulu, þegar í stað og a.m.k. innan tveggja virkra daga frá móttöku tilkynningarinnar sem krafist er skv. 1. mgr. eða frekari upplýsinga skv. 3. mgr., senda fyrirhuguðum yfirtökuaðila skriflega staðfestingu fyrir móttökunni.

Lögbæru yfirvöldin skulu hafa í mesta lagi 60 virka daga frá degi skriflegrar staðfestingar á móttöku tilkynningarinnar og allra þeirra skjala sem aðildarríkið fer fram á að fylgi tilkynningunni á grundvelli skrárinnar sem um getur í 4. mgr. 23. gr. („matstímabil“) til þess að framkvæma matið sem kveðið er á um í 1. mgr. 23. gr. („matið“).

Lögbæru yfirvöldin skulu upplýsa fyrirhugaðan yfirtökuaðila um hvaða dag matstímabilinu lýkur þegar móttaka er staðfest.

3. Á matstímabilinu er lögbærum yfirvöldum heimilt, ef þörf krefur og eigi síðar en á 50. virka degi matstímabilsins, að fara fram á nánari upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að ljúka við matið. Slíkar beiðnir skulu vera skriflegar og í þeim skal tilgreina hvaða viðbótarupplýsinga er þörf.

Fresta skal matstímabilinu á tímabilinu frá því að lögbær yfirvöld biðja um upplýsingarnar þar til svar berst frá

fyrirhuguðum yfirtökuaðila. Frestunin má ekki vara lengur en 20 virka daga. Lögbæru yfirvöldunum er heimilt að biðja um frekari eða nánari upplýsingar en það leiðir ekki til þess að matstímabilinu sé frestað.

4. Lögbæru yfirvöldin geta framlengt frestunina sem um getur í annari undirgrein 3. mgr. um allt að 30 virka daga ef fyrirhugaður yfirtökuaðili er í þriðja landi, eða fellur undir þar, eða er einstaklingur eða lögaðili sem fellur hvorki undir eftirlit samkvæmt þessari tilskipun né tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB eða 2004/39/EB.

5. Ákveði lögbæru yfirvöldin að andmæla fyrirhugaðri yfirtöku skulu þau innan tveggja virkra daga og innan matstímabilsins, tilkynna það fyrirhuguðum yfirtökuaðila skriflega og rökstyðja þá ákvörðun. Heimilt er, með fyrirvara um landslög og að fenginni beiðni fyrirhugaðs yfirtökuaðila, að birta opinberlega viðeigandi yfirlýsingu um ástæður fyrir ákvörðuninni. Þetta kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki heimili lögbæra yfirvaldinu að birta slíkar upplýsingar þótt ekki liggi fyrir beiðni frá fyrirhuguðum yfirtökuaðila.

6. Fyrirhuguð yfirtaka telst samþykkt ef lögbær yfirvöld andmæla henni ekki skriflega á matstímabilinu.

7. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að fastsetja hámarkstímabil til að ljúka fyrirhugaðri yfirtöku og framlengja það eftir því sem við á.

8. Aðildarríkin skulu ekki setja strangari kröfur um tilkynningu til lögbærra yfirvalda, eða samþykki lögbærra yfirvalda, um beina eða óbeina yfirtöku atkvæðisréttar eða hlutfjár, en þær sem settar eru fram í þessari tilskipun.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á fót stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir samráðsferlið milli viðkomandi lögbærra yfirvalda sem um getur í 24. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum eigi síðar en 31. desember 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

## 23. gr.

**Matsviðmiðanir**

1. Lögbær yfirvöld skulu, við mat á tilkynningunni sem kveðið er á um í 1. mgr. 22. gr. og upplýsingunum sem um getur í 3. mgr. 22. gr., leggja mat á hæfi fyrirhugaðs yfirtökuaðila og fjárhagslegt heilbrigði fyrirhugaðrar yfirtöku, til að tryggja trausta og varfærna stjórnun lánastofnunarinnar sem fyrirhugað er að yfirtaka og að teknu tilliti til hugsanlegra áhrifa fyrirhugaðs yfirtökuaðila á lánastofnunina, með hliðsjón af eftirfarandi viðmiðunum:

- a) orðspori fyrirhugaðs yfirtökuaðila,
- b) orðspori, þekkingu, hæfni og reynslu, eins og sett er fram í 1. mgr. 91. gr., allra stjórnarmanna og aðila framkvæmdastjórnar sem mun stjórna starfsemi lánastofnunar í kjölfar fyrirhugaðrar yfirtöku,
- c) fjárhagslegu heilbrigði fyrirhugaðs yfirtökuaðila, einkum í tengslum við þá gerð viðskipta sem er stunduð og áformað er að stunda í lánastofnuninni sem fyrirhugað er að yfirtaka,
- d) því hvort lánastofnunin geti farið að og haldið áfram að fara að varfærnisráðgjöf sem byggjast á þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og, eftir atvikum, annari löggjöf Sambandsins, einkum tilskipunum 2002/87/EB og 2009/110/EB, þ.m.t. hvort uppbygging samstæðunnar, sem hún verður hluti af, sé þannig að hægt sé að hafa skilvirkt eftirlit með henni, skiptast á upplýsingum um hana milli lögbærra yfirvalda á skilvirkan hátt og ákvarða skiptingu ábyrgðar milli lögbærra yfirvalda,
- e) því hvort gildar ástæður séu til grunsemda um, í tengslum við fyrirhugaða yfirtöku og í skilningi 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningabættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi<sup>(1)</sup>, að peningabætti eða fjármögnun hryðjuverka eigi sér stað eða hafi átt sér stað eða verið reynd, eða hvort fyrirhuguð yfirtaka gæti aukið hættuna á því.

2. Lögbær yfirvöld geta aðeins andmælt fyrirhugaðri yfirtöku þegar til þess liggja haldbær rök á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í 1. mgr. eða þegar upplýsingarnar, sem fyrirhugaður yfirtökuaðili veitir, eru ófullnægjandi.

3. Aðildarríki skulu hvorki setja nein fyrirfram skilyrði um stærð eignarhlutdeildar, sem verður að yfirtaka, né heimila

lögbærum yfirvöldum sínum að kanna fyrirhugaða yfirtöku með tilliti til hagrænna þarfa markaðarins.

4. Aðildarríki skulu birta skrá yfir nauðsynlegar upplýsingar til að framkvæma matið og ber að senda það lögbærum yfirvöldum um leið og tilkynninguna sem um getur í 1. mgr. 22. gr. Umbeðnar upplýsingarnar skulu vera í réttu hlutfalli við og lagaðar að eðli fyrirhugaðs yfirtökuaðila og fyrirhugaðrar yfirtöku. Aðildarríkin skulu ekki krefjast annarra upplýsinga en þeirra sem skipta máli fyrir varfærnismat.

5. Hafi lögbæra yfirvaldinu verið tilkynnt um tvær eða fleiri fyrirhugaðar yfirtökur eða tvö eða fleiri tilvik fyrirhugaðrar aukningar á virkum eignarhlut í sömu lánastofnun skal, með fyrirvara um 2., 3. og 4. mgr. 22. gr., meðferð þess á fyrirhuguðum yfirtökuaðilum vera án mismununar.

## 24. gr.

**Samvinna milli lögbærra yfirvalda**

1. Viðeigandi lögbær yfirvöld skulu hafa með sér fullt samráð þegar þau framkvæma mat ef fyrirhugaður yfirtökuaðili er eitt af eftirfarandi:

- a) lánastofnun, váttryggingafélag, endurtryggingafélag, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélag í skilningi b-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/65/EB („rekstrarfélag verðbréfasjóðs“) með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð,
- b) móðurfélag lánastofnunar, váttryggingafélags, endurtryggingafélags, verðbréfafyrirtækis eða rekstrarfélags verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð eða
- c) einstaklingur eða lögaðili sem ræður yfir lánastofnun, váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélagi verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð.

2. Lögbær yfirvöld skulu veita hvert öðru, án ástæðulausrar tafar, allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru eða skipta máli fyrir matið. Að því er þetta varðar skulu lögbæru yfirvöldin senda hvert öðru allar upplýsingar sem málið varðar, ef óskað er eftir þeim, og að eigin frumkvæði allar mikilvægar upplýsingar. Taki lögbæra yfirvaldið, sem veitt hefur starfsleyfi til lánastofnunarinnar sem fyrirhugað er að yfirtaka, ákvörðun skal tilgreina í henni sjónarmið eða fyrirvara sem lögbæra yfirvaldið, sem ber ábyrgð á fyrirhuguðum yfirtökuaðila, hefur látið í ljósi eða gert.

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

25. gr.

**Tilkynning ef um er að ræða fjárlosun**

Aðildarríki skulu krefjast þess að einstaklingur eða lögaðili, sem hefur tekið ákvörðun um að ráðstafa virkum eignarhlut í lánastofnun beint eða óbeint, tilkynni það lögbærum yfirvöldum skriflega áður en hann losar hlutinn og tilgreini stærð viðkomandi eignarhlutar. Hlutaðeigandi skal einnig tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hefur tekið ákvörðun um að minnka virkan eignarhlut sinn nógu mikið til að hlutfall atkvæðisréttar eða hlutafjár hans fari niður fyrir 20%, 30% eða 50% eða þannig að lánastofnunin hætti að vera dótturfélag hans. Ekki skal gerð krafa um að aðildarríki beiti 30% viðmiðunarmörkunum ef þau, í samræmi við a-lið 3. mgr. 9 gr. tilskipunar 2004/109/EB, beita viðmiðunarmörkunum sem miðast við einn þriðja hluta.

26. gr.

**Upplýsingaskylda og viðurlög**

1. Þegar lánastofnanir fá vitneskju um yfirtökur eða ráðstafanir á eignarhlutum í hlutafé sínu sem valda því að þeir fara yfir eða undir viðmiðunarmörkin sem um getur í 1. mgr. 22. gr. og 25. gr. skulu þær upplýsa lögbæru yfirvöldin um þessar yfirtökur og ráðstafanir.

Lánastofnanir sem hafa verið teknar til viðskipta á skipulegum markaði skulu, að minnsta kosti árlega, upplýsa lögbær yfirvöld um nöfn þeirra hluthafa og félagsaðila sem eiga virkan eignarhlut og upphæð slíkra eignarhluta sem gefin er upp t.d. á aðalfundum hluthafa og félagsaðila eða með fylgni við reglugerðir sem varða félög sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að lögbær yfirvöld gripji til viðeigandi ráðstafana til að binda enda á það ástand þegar áhrif aðilanna sem um getur í 1. mgr. 22. gr. eru líkleg til að vinna gegn varfærinni og traustri stjórnun stofnunarinnar. Slíkar ráðstafanir geta verið lögbann, viðurlög, með fyrirvara um 65.–72. gr. og gagnvart stjórnarmönnum og stjórnendum, eða svipting atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum hluthafa eða félagsaðila lánastofnunarinnar sem um ræðir.

Svipaðar ráðstafanir gilda gagnvart einstaklingum eða lögaðilum sem ekki standa við þá skuldbindingu að veita upplýsingar fyrirfram, eins og sett er fram í 1. mgr. 22. gr. og með fyrirvara um 65.–72. gr.

Ef eignarhluta er aflað þrátt fyrir andstöðu lögbærra yfirvalda skulu aðildarríkin, óháð öðrum viðurlögum sem gripjið er til, sjá um að viðkomandi sé sviptur atkvæðisrétti sínum tímabundið, að greidd atkvæði séu ógild eða hægt sé að ógilda þau.

27. gr.

**Viðmiðanir fyrir virkan eignarhlut**

Við ákvörðun á því hvort viðmiðanirnar fyrir virkan eignarhlut séu uppfylltar, eins og um getur í 22., 25. og 26 gr., ber að taka tillit til atkvæðisréttarins sem um getur í 9., 10. og 11. gr. tilskipunar 2004/109/EB og skilyrða um samlagningu eignarhluta sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar.

Við ákvörðun á því hvort viðmiðanirnar um virkan eignarhlut, sem um getur í 26. gr., séu uppfylltar, skulu aðildarríki ekki taka tillit til atkvæðisréttar eða hlutabréfa sem stofnanir kunna að eiga eftir að hafa veitt sölutryggingu vegna fjármálagerninga eða markaðssett fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli, skv. 6. lið A-þáttar I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, að því tilskildu að réttindi þessi séu ekki nýtt eða notuð á annan hátt til að hlutast til um stjórnun útgefandans og að þeim sé ráðstafað innan eins árs frá yfirtökunni.

## IV. BÁLKUR

**STOFNFÉ VERÐBRÉFAFYRIRTÆKJA**

28. gr.

**Stofnfé verðbréfafyrirtækja**

1. Stofnfé verðbréfafyrirtækja skal aðeins samanstanda af einum eða fleiri liðum sem um getur í a- til e-lið 1. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
2. Stofnfé allra annarra verðbréfafyrirtækja en þeirra sem um getur í 29. gr. skal vera 730 000 evrur.

29. gr.

**Stofnfé tiltekinna tegunda verðbréfafyrirtækja**

1. Verðbréfafyrirtæki, sem hvorki verslar með fjármálagerninga fyrir eigin reikning né sölutryggir útgáfu fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli, en tekur til vörslu peninga eða verðbréf viðskiptavina og veitir einhverja eftirtalda þjónustu, skal hafa stofnfé sem nemur 125 000 evrum:
  - a) móttöku og miðlun á fyrirmælum fjárfesta varðandi fjármálagerninga,
  - b) framkvæmd fyrirmæla fjárfesta varðandi fjármálagerninga,
  - c) stjórnun einstakra fjárfestingasafna sem samanstanda af fjármálagerningum.

2. Lögbæru yfirvöldin geta heimilað verðbréfafyrirtækjum, sem framkvæma fyrirmæli fjárfesta varðandi fjármálagerninga, að varðveita slíka gerninga fyrir eigin reikning ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) slíkar stöður eru aðeins til komnar vegna þess að fyrirtækið getur ekki fullkomlega framkvæmt fyrirmæli fjárfesta,
- b) heildarmarkaðsvirði allra slíkra staðna fer ekki yfir 15% af stofnfé fyrirtækisins,
- c) fyrirtækið uppfyllir kröfumnar sem settar eru fram í 92.–95. gr. og fjórða hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- d) slíkar stöður eru tilfallandi og til bráðabirgða og algerlega takmarkaðar við þann tíma sem þarf til að annast umrædd viðskipti.

3. Aðildarríkjum er heimilt að lækka fjárhæðina, sem um getur í 1. mgr., í 50 000 evrur ef fyrirtækið hefur ekki leyfi til að taka til vörslu peninga eða verðbréf viðskiptavina, versla fyrir eigin reikning eða ábyrgjast útgáfur á skuldbindandi grundvelli.

4. Eignarhald á stöðum í fjármálagerningum utan veltubókar til að fjárfesta fyrir eiginfjárgrunn telst ekki viðskipti fyrir eigin reikning með tilliti til þjónustunnar sem er sett fram í 1. mgr. eða í skilningi 3. mgr.

30. gr.

#### **Stofnfé staðbundinna fyrirtækja**

Stofnfé staðbundinna fyrirtækja skal vera 50 000 evrur svo fremi að þau njóti staðfesturéttar eða veiti þjónustu sem er tilgreind í 31. eða 32. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

31. gr.

#### **Tryggingavernd fyrirtækja sem hafa ekki leyfi til að taka til vörslu peninga eða verðbréf viðskiptavina**

1. Tryggingavernd fyrirtækjanna, sem um getur í c-undirlið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gegn áhættu skal vera í formi eins af eftirfarandi:

- a) stofnfjár sem nemur 50 000 evrum,
- b) starfsábyrgðartryggingar sem tekur til alls yfirráðasvæðis Sambandsins eða einhvern annarrar sambærilegrar tryggingar til að mæta bótakröfum er leiða af vanrækslu í starfi og skal hún nema a.m.k. 1 000 000 evra fyrir hverja kröfu og samtals 1 500 000 evrum á ári fyrir allar kröfur,

- c) samsetningar stofnfjár og starfsábyrgðartryggingar sem veitir sambærilega tryggingu og þá sem um getur í a- eða b-lið.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega fjárhæðirnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

2. Þegar fyrirtæki, sem um getur í c-lið 2. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er einnig skráð samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga <sup>(1)</sup> verður það að fara að ákvæðum 3. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar og verður tryggingavernd þeirra að vera í formi eins af eftirfarandi:

- a) stofnfjár sem nemur 25 000 evrum,
- b) starfsábyrgðartryggingar sem tekur til alls yfirráðasvæðis Sambandsins eða einhvern annarrar sambærilegrar tryggingar til að mæta bótakröfum sem leiða af vanrækslu í starfi, og skal hún nema a.m.k. 500 000 evra fyrir hverja kröfu og samtals 750 000 evrum á ári fyrir allar kröfur,
- c) samsetningar stofnfjár og starfsábyrgðartryggingar sem veitir sambærilega tryggingu og þá sem um getur í a- eða b-lið.

32. gr.

#### **Ákvæði sem mælir fyrir um að eldri reglur gildi**

1. Þrátt fyrir ákvæði 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. og 3. mgr.) og 30. gr. geta aðildarríkin áfram viðurkennt starfsleyfi verðbréfafyrirtækja og fyrirtækja, sem um getur í 30. gr. og voru starfrækt fyrir 31. desember 1995, jafnvel þótt eiginfjárgrunnur þeirra sé minni en stofnféð sem tilgreint er í 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. eða 3. mgr.) eða 30. gr.

Eiginfjárgrunnur slíkra verðbréfafyrirtækja eða fyrirtækja skal ekki fara niður fyrir hæsta viðmiðunarstigið sem reiknað er eftir 23. mars 1993. Það viðmiðunarstig skal vera daglegt meðaltal eiginfjárgrunns reiknað út frá næstliðnum sex mánuðum áður en útreikningurinn fer fram. Viðmiðunarstigið skal reiknað á sex mánaða fresti fyrir undanfarandi tímabil.

2. Ef yfirráð yfir stjórn verðbréfafyrirtækis eða fyrirtækis, sem fellur undir 1. mgr., færast í hendur annars einstaklings eða lögaðila en þess sem fór með yfirráð yfir því 31. desember 1995 eða fyrr skal eiginfjárgrunnur verðbréfafyrirtækisins eða fyrirtækisins ná að minnsta kosti því marki sem kveðið er á um í 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. eða 3. mgr.) eða 30. gr. nema þegar um fyrsta framsal er að ræða í tengslum við arf eftir 31. desember 1995, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, þó ekki lengur en í tíu ár frá dagsetningu þessa framsals.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3.



3. Eiginfjárgrunnur fyrirtækis, sem til verður við samruna tveggja eða fleiri verðbréfafyrirtækja eða fyrirtækja sem falla undir 30. gr., þarf ekki að ná því marki sem tilgreint er í 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. eða 3. mgr.) eða 30. gr. Svo fremi mörkunum sem um getur í 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. eða 3. mgr.) eða 30. gr. hefur ekki verið náð má eiginfjárgrunnur fyrirtækisins sem til verður við samrunann þó ekki fara niður fyrir heildarfjárhæð eiginfjárgrunns samrunafyrirtækjanna við samrunann.

4. Eiginfjárgrunnur verðbréfafyrirtækja og fyrirtækja sem falla undir 30. gr. má ekki fara niður fyrir markið sem tilgreint er í 28. gr. (2. mgr.), 29. gr. (1. eða 3. mgr.) eða 30. gr. og 1. og 3. mgr. þessarar greinar.

5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. skulu ekki gilda þegar lögbær yfirvöld telja nauðsynlegt að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr. séu uppfyllt til að tryggja gjaldþol stofnunar.

#### V. BÁLKUR

### ÁKVÆÐI UM STAÐFESTURÉTT OG FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU

#### 1. KAFLI

#### *Almennar meginreglur*

#### 33. gr.

#### **Lánastofnanir**

Aðildarríki skulu sjá til þess að heimilt sé að stunda starfsemi sem talin er upp í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 35. gr., 36. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 39. gr. (1. og 2. mgr.) og 40.–46. gr., annaðhvort með því að stofna útibú eða veita þjónustu á vegum lánastofnunar sem hefur starfsleyfi frá lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki og er undir eftirliti þeirra að því tilskildu að starfsleyfið nái til þessarar starfsemi.

#### 34. gr.

#### **Fjármálastofnanir**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stunda megi þá starfsemi sem skráð er í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 35. gr., 36. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 39. gr. (1. og 2. mgr.) og 40.–46. gr., annaðhvort með því að stofna útibú eða veita þjónustu á vegum fjármálastofnunar frá öðru aðildarríki, hvort sem um ræðir dótturfélag lánastofnunar eða sameiginlegt dótturfélag tveggja eða fleiri lánastofnana sem hafa leyfi samkvæmt stofnsamþykktum til að stunda þessa starfsemi og uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

a) móðurfélagið eða -félögin hafa starfsleyfi sem lánastofnanir í aðildarríkinu samkvæmt þeim lögum sem fjármálastofnunin lýtur,

b) umrædd starfsemi fer í reynd fram á yfirráðasvæði þessa sama aðildarríkis,

c) móðurfélagið eða -félögin skulu eiga 90% eða meira af atkvæðisrétti sem fylgir hlutum í hlutfé í fjármálastofnuninni,

d) móðurfélagið eða -félögin uppfylla skilyrði lögbærra yfirvalda um varfærna stjórnun fjármálastofnunarinnar og hefur eða hafa lýst því yfir með samþykki lögbærra yfirvalda hlutaðeigandi heimaaðildarríkis að það eða þau beri óskipta ábyrgð á þeim skuldbindingum sem fjármálastofnunin stofnar til,

e) fjármálastofnunin heyrir raunverulega undir það eftirlit á samstæðugrundvelli sem móðurfélag, eða hvert móðurfélag, þess lýtur, einkum varðandi umrædda starfsemi og í samræmi við 3. kafla í VII. bálki þessarar tilskipunar og 2. kafla í II. bálki fyrsta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, einkum hvað snertir lágmarkskröfur vegna eiginfjárgrunns sem settar eru fram í 92. gr. þeirrar reglugerðar vegna stjórnunar stórra áhættuskuldbindinga, sem kveðið er á um í fjórða hluta þeirrar reglugerðar og vegna takmörkunar eignarhlutdeilda, sem kveðið er á um í 89. og 90. gr. þeirrar reglugerðar.

Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu sannreyna að skilyrðunum, sem sett eru fram í fyrstu undirgrein, hafi verið fullnægt og sjá fjármálastofnuninni fyrir vottorði þar að lútandi og skal það vera hluti tilkynningarinnar sem vísað er til í 35. og 39. gr.

2. Ef fjármálastofnun sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. uppfyllir ekki lengur sett skilyrði skulu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skýra lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins frá því og mun þá starfsemin sem sú fjármálastofnun annast í gístiaðildarríkinu falla undir gildandi lög í gístiaðildarríkinu.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda um dótturfélag fjármálastofnunar, eins og um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr., til samræmis við það.

#### 2. KAFLI

#### *Staðfesturéttur lánastofnana*

#### 35. gr.

#### **Tilkynningarskylda og víxlverkun milli lögbærra yfirvalda**

1. Lánastofnun sem æskir að stofna útibú á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki sínu.

2. Aðildarríki skulu krefja sérhverja lánastofnun, sem æskir að stofna útibú í öðru aðildarríki, um allar eftirfarandi upplýsingar með tilkynningunni sem um getur í 1. mgr.:

- a) á yfirráðasvæði hvaða aðildarríkis hún hyggst stofna útibú,
- b) áætlun um fyrirhugaða starfsemi þar sem meðal annars komi fram hvers konar starfsemi er fyrirhuguð og hvernig útibúið verður uppbyggt,
- c) heimilisfang í gístaðildarríkinu þar sem skjöl eru látin í té,
- d) nöfn þeirra sem bera ábyrgð á stjórnun útibúsins.

3. Ef lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki hafa ekki ástæðu til að efast um að stjórnsluskipulag eða fjárhagsstaða lánastofnunarinnar sé fullnægjandi með tilliti til fyrirhugaðrar starfsemi, skulu þau innan þriggja mánaða frá móttöku upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. tilkynna lögbærum yfirvöldum í gístaðildarríkinu um þær og upplýsa hlutaðeigandi lánastofnun til samræmis við það.

Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu einnig tilkynna um fjárhæð og samsetningu eiginfjárgrunns og summu krafna vegna eiginfjárgrunns lánastofnunarinnar skv. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu, þrátt fyrir aðra undirgrein og í því tilviki sem um getur í 34. gr., tilkynna um fjárhæð og samsetningu eiginfjárgrunns fjármálastofnunarinnar og heildarfjárhæð áhættugrunns lánastofnunar, sem er móðurfélag hennar, reiknaða í samræmi við 3. og 4. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

4. Neiti lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins að veita lögbærum yfirvöldum gístaðildarríkisins upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. ber þeim að greina hlutaðeigandi lánastofnun frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að allar upplýsingarnar bárust.

Heimilt er að leita til dómstóla í heimaaðildarríkinu við synjun eða ef ekkert svar berst.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina upplýsingarnar sem tilkynna verður í samræmi við þessa grein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir upplýsingaskipti.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 5. og 6. mgr., eigi síðar en 1. janúar 2014.

36. gr.

### Upphaf starfsemi

1. Áður en útibú lánastofnunar hefur starfsemi og eigi síðar en tveim mánuðum eftir að upplýsingarnar sem um getur í 35. gr. hafa borist, skulu lögbær yfirvöld gístaðildarríkis undirbúa eftirlit með lánastofnuninni samkvæmt 4. kafla og ef nauðsyn krefur benda á hvaða skilyrðum starfsemin í gístaðildarríkinu skuli vera háð svo almennra hagsmuna sé gætt.

2. Þegar orðsending berst frá lögbærum yfirvöldum gístaðildarríkisins, eða hafi frestur sá sem kveðið er á um í 1. mgr. runnið út án þess að orðsending hafi borist frá þeim, má stofna útibúið og hefja starfsemi.

3. Ef breytingar verða á upplýsingum sem tilkynntar eru samkvæmt b-, c- eða d-lið 2. mgr. 35. gr. skal lánastofnun tilkynna lögbærum yfirvöldum heima- og gístaðildarríkjanna skriflega um viðkomandi breytingu að minnsta kosti mánuði áður en hún er gerð til að gera lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins fært að taka ákvörðun eftir tilkynningu skv. 35. gr. og lögbærum yfirvöldum gístaðildarríkisins að taka ákvörðun um setningu skilyrðanna fyrir breytingunni skv. 1. mgr. þessarar greinar.

4. Líta ber svo á að útibú sem hófu starfsemi fyrir 1. janúar 1993, í samræmi við gildandi ákvæði í gístaðildarríkjum sínum, hafi lotið þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 35. gr. og 1. og 2. mgr. þessarar greinar. Frá 1. janúar 1993 skulu þau falla undir gildissvið 3. mgr. þessarar greinar og 33. og 52. gr. ásamt 4. kafla.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina upplýsingarnar sem tilkynna verður í samræmi við þessa grein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir upplýsingaskipti.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 5. og 6. mgr., eigi síðar en 1. janúar 2014.

37. gr.

#### Upplýsingar um synjanir

Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um hversu oft og í hvers konar tilvikum synjað er um leyfi samkvæmt 35. gr. og 3. mgr. 36. gr.

38. gr.

#### Samsöfnun útibúa

Allar starfsstöðvarnar, sem komið hefur verið á fót í einu aðildarríki á vegum lánastofnunar sem hefur aðalskrifstofu sína í öðru aðildarríki, ber að telja sem eitt útibú.

3. KAFLI

#### Nýting frelsis til að veita þjónustu

39. gr.

#### Málsmeðferð við tilkynningu

1. Hver lánastofnun, sem fer fram á að nýta sér frelsi til að veita þjónustu með því að stunda starfsemi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis í fyrsta sinn, skal tilkynna lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins hvaða starfsemi í skránni í I. viðauka hún hyggst stunda.

2. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu, innan mánaðar frá því að þeim berst tilkynningin sem kveðið er á um í 1. mgr., senda hana lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu.

3. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á réttindi sem lánastofnanir sem veita þjónustu hafa öðlast fyrir 1. janúar 1993.

4. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina upplýsingarnar sem tilkynna verður um í samræmi við þessa grein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir slíka tilkynningu.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 4. og 5. mgr., eigi síðar en 1. janúar 2014.

4. KAFLI

#### Valdheimildir lögbærra yfirvalda gístiaðildarríkisins

40. gr.

#### Upplýsingaskylda

Lögbæru yfirvöldin í gístiaðildarríkjunum geta krafist þess að allar lánastofnanir, sem hafa útibú á yfirráðasvæðum þeirra, gefi þeim skýrslu með reglulegu millibili um starfsemi sína í viðkomandi gístiaðildarríkjunum.

Aðeins skal krefjast slíkra skýrslna í upplýsingaskyni eða í tölfræðilegum tilgangi, vegna beitingar 1. mgr. 51. gr. eða í tilgangi eftirlits í samræmi við þennan kafla. Þær skulu falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

Lögbæru yfirvöldin í gístiaðildarríkjunum geta einkum krafist upplýsinga frá lánastofnununum, sem um getur í fyrstu undirgrein, til að gera þessum lögbæru yfirvöldum kleift að meta hvort útibú sé mikilvægt í samræmi við 1. mgr. 51. gr.

41. gr.

#### Ráðstafanir sem lögbæru yfirvöldin í gístiaðildarríkinu gera í tengslum við starfsemi sem stunduð er í gístiaðildarríkinu

1. Komist lögbæru yfirvöldin í gístiaðildarríkinu að því á grundvelli upplýsinga sem þau frá lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki, skv. 50. gr., að lánastofnun sem hefur útibú eða veitir þjónustu á yfirráðasvæði þess uppfyllir annað eftirfarandi skilyrða í tengslum við starfsemi sem stunduð er í viðkomandi gístiaðildarríki skulu þau upplýsa lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins um það:

a) að lánastofnunin uppfyllir ekki landsákvæðin sem lögleiða þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013,

b) að veruleg hættu sé á að lánastofnunin uppfylli ekki landsákvæðin sem lögleiða þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

Lögbær yfirvöld heimaáildarríkisins skulu tafarlaust gera allar viðeigandi ráðstafanir til að hlutast til um að hlutaðeigandi lánastofnun bindi enda á að ekki sé farið að tilskildum ákvæðum eða geri ráðstafanir til að afstýra að ekki sé farið að þeim. Lögbær yfirvöld heimaáildarríkisins skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum gístiaáildarríkisins tafarlaust um þessar ráðstafanir.

2. Telji lögbær yfirvöld gístiaáildarríkisins að lögbær yfirvöld heimaáildarríkisins uppfylli hvorki skuldbindingar sínar né muni uppfylla þær samkvæmt annari undirgrein 1. mgr. er þeim heimilt að vísa málinu til Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Þegar Evrópska bankaefirlitsstofnunin tekur ákvarðanir í samræmi við þá grein skal hún taka ákvarðanir skv. 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar innan 24 klukkustunda. Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni er einnig heimilt að eigin frumkvæði að því að aðstoða lögbær yfirvöld við að ná samkomulagi í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

42. gr.

#### Rökstuðningur og orðsendingar

Rökstyðja skal allar ráðstafanir, sem gripið er til skv. 41. gr. (1. mgr.), 43. eða 44. gr. og fela í sér refsingar eða takmarkanir á frelsi til að veita þjónustu eða staðfesturétti, á tilhlýðilegan hátt og hlutaðeigandi lánastofnun tilkynnt um þær.

43. gr.

#### Varúðarráðstafanir

1. Áður en lögbær yfirvöld í gístiaáildarríkjunum fara eftir málsmeðferðinni sem sett er fram í 41. gr. er þeim heimilt, við neyðarástand og þar til lögbær yfirvöld í heimaáildarríkinu hafa gert ráðstafanir eða endurskipulagningarráðstafanir sem getur í 3. gr. tilskipunar 2001/24/EB, að grípa til varúðarráðstafana sem nauðsynlegar eru til að verjast fjármálaóstöðugleika er myndi ógna verulega sameiginlegum hagsmunum innstæðueigenda, fjárfesta og viðskiptavina í gístiaáildarríkinu.

2. Allar varúðarráðstafanir skv. 1. mgr. skulu vera í réttu hlutfalli við þann tilgang þeirra að verjast fjármálaóstöðugleika sem myndi ógna verulega sameiginlegum hagsmunum innstæðueigenda, fjárfesta og viðskiptavina í gístiaáildarríkinu. Slíkar varúðarráðstafanir geta falið í sér frestun á greiðslu. Þær skulu ekki valda því að lánardrottinn lánastofnunarinnar í gístiaáildarríkinu njóti betri meðferðar en lánardrottinn í öðrum áildarríkjum.

3. Allar varúðarráðstafanir skv. 1. mgr. skulu falla úr gildi þegar stjórnsýslu- eða dómsmálayfirvöld heimaáildarríkisins

framkvæma endurskipulagningarráðstafanir skv. 3. mgr. tilskipunar 2001/24/EB.

4. Lögbæru yfirvöldin í gístiaáildarríkinu skulu fella úr gildi varúðarráðstafanir ef þau telja að þessar ráðstafanir séu orðnar úreltar skv. 41. gr., nema þær hætti að gilda í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar.

5. Upplýsa skal framkvæmdastjórnina, Evrópsku bankaefirlitsstofnunina og lögbær yfirvöld annarra hlutaðeigandi áildarríkja, án ástæðulausrar tafar, um varúðarráðstafanir sem gerðar eru skv. 1. mgr.

Ef lögbær yfirvöld heimaáildarríkis, eða annars áildarríkis sem verður fyrir áhrifum, eru mótfallin ráðstöfunum lögbærra yfirvalda gístiaáildarríkisins er þeim heimilt að vísa málinu til Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Þegar Evrópska bankaefirlitsstofnunin tekur ákvarðanir í samræmi við þá grein skal hún taka ákvarðanir skv. 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar innan 24 klukkustunda. Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni er einnig heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld við að ná samkomulagi að eigin frumkvæði í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

44. gr.

#### Valdheimildir gístiaáildarríkja

Gístiaáildarríkjum er heimilt, þrátt fyrir 40. og 41. gr., að beita valdheimildunum sem þau hafa samkvæmt þessari tilskipun til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir brot sem framin eru á yfirráðasvæði þeirra á reglum sem þau hafa samþykkt samkvæmt þessari tilskipun eða almannahagsmunum. Þetta skal fela í sér möguleika á að koma í veg fyrir að brotlegar lánastofnanir hefji frekari starfsemi á yfirráðasvæðum þeirra.

45. gr.

#### Ráðstafanir eftir afturköllun starfsleyfis

Lögbær yfirvöld heimaáildarríkisins skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum gístiaáildarríkisins án tafar um það þegar starfsleyfi er afturkallað. Lögbær yfirvöld gístiaáildarríkisins skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að viðkomandi lánastofnun hefji frekari starfsemi á yfirráðasvæði gístiaáildarríkisins og til að vernda hagsmuni sparifjäreigenda.

46. gr.

#### Auglýsingar

Í þessum kafla skal ekkert koma í veg fyrir að lánastofnanir sem hafa aðalskrifstofur í öðrum áildarríkjum auglýsi þjónustu sína í öllum tiltækum fjölmiðlum í gístiaáildarríkinu, svo fremi að farið sé eftir reglum um framsetningu og efni slíkra auglýsinga sem samþykktar hafa verið í þágu almannahagsmuna.

## VI. BÁLKUR

## SAMSKIPTI VIÐ ÞRIÐJU LÖND

47. gr.

**Tilkynning í tengslum við útibú í þriðju löndum og aðgangsskilyrði fyrir lánastofnanir sem hafa slík útibú**

1. Aðildarríki skulu ekki beita ákvæðum, sem fela í sér hagstæðari meðferð en veitt eru útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína innan Sambandsins, gagnvart útibúum lánastofnana með aðalskrifstofu í þriðja landi, hvort heldur er við stofnun þeirra eða áframhaldandi rekstur.

2. Lögbæru yfirvöldin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og evrópsku bankanefndina, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/10/EB<sup>(1)</sup>, um starfsleyfi sem veitt eru lánastofnunum með aðalskrifstofu í þriðju löndum.

3. Sambandinu er heimilt, með samningum sem gerðir eru við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykkja að beita ákvæðum sem veita útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína í þriðja landi sömu meðferð á öllum yfirráðasvæðum Sambandsins.

48. gr.

**Samstarf við eftirlitsyfirvöld þriðju landa um eftirlit á samstæðugrundvelli**

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að beiðni aðildarríkis eða eigin frumkvæði, að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli eftirlit á samstæðugrundvelli með:

- stofnunum sem heyra undir móðurfélög með aðalskrifstofu í þriðja landi,
- stofnunum í þriðju löndum sem heyra undir móðurfélög með aðalskrifstofu í Sambandinu, hvort sem móðurfélögin eru stofnanir, eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi.

2. Í samningunum, sem um getur í 1. mgr., skal einkum leitast við að tryggja að:

- lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geti aflað sér nauðsynlegra upplýsinga, sem miðast við fjárhagsstöðu á samstæðugrundvelli, vegna eftirlits með stofnunum, eignarhaldsfélögum á fjármálasviði eða blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi innan Sambandsins sem eiga dótturfélög sem eru stofnanir eða fjármálastofnunar og staðsettar í þriðja landi, eða eiga hlutdeild í slíkum stofnunum,

- eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum geti aflað nauðsynlegra upplýsinga vegna eftirlits með móðurfélögum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði þeirra og eiga dótturfélög, sem eru stofnanir eða fjármálastofnanir í einu eða fleiri aðildarríkjum, eða hlutdeild í slíkum stofnunum og

- Evrópska bankaeftirlitsstofnunin geti fengið hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkanna þær upplýsingar sem borist hafa frá landsyfirvöldum þriðju landa í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Framkvæmdastjórnin skal, með fyrirvara um 218. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og með aðstoð evrópsku bankanefndarinnar, fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr. og meta árangur þeirra.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina að því er varðar þessa grein í samræmi við 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

## VII. BÁLKUR

## VARFÆRNISEFTIRLIT

1. KAFLI

**Meginreglur um varfærnisefirlit**

Þáttur I

**Valdsvið og skyldur heima- og gístiaðildarríkja**

49. gr.

**Valdsvið lögbærra yfirvalda í heima- og gístiaðildarríkjunum**

1. Varfærnisefirlit með stofnun, þ.m.t. starfsemi sem hún annast í samræmi við 33. og 34. gr., skal vera á ábyrgð lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkisins, með fyrirvara um ákvæði þessarar tilskipunar sem fela lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins ábyrgðina á hendur.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir eftirlit á samstæðugrundvelli.

3. Ráðstafanir gístiaðildarríkja skulu ekki heimila mismunandi eða takmarkandi meðhöndlun á grundvelli þess að stofnun hafi starfsleyfi í öðru aðildarríki.

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 3, 7.1. 2004, bls. 36.

50. gr.

### Samstarf um eftirlit

1. Lögbæru yfirvöldin í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu hafa náð samstarf um eftirlit með starfsemi stofnana er hafa starfsemi, einkum útibú, í einu eða fleiri aðildarríkjum öðrum en þeim þar sem aðalskrifstofa þeirra er. Þau skulu láta hvert öðru í té allar upplýsingar um stjórnun og eignarhald þessara stofnana sem að gagni gætu komið við eftirlit og athugun á skilyrðum fyrir veitingu starfsleyfis, auk allra upplýsinga sem gætu auðveldað eftirlit með stofnunum, einkum með tilliti til lausafjárstöðu, gjaldfærni, innstæðutrygginga, takmarkana á stórum áhættuskuldbindingum, annarra þátta sem gætu haft áhrif á kerfisáhættu sem stofnun veldur, stjórnsýslu- og bókhaldsfyrirkomulag og innri eftirlitakerfa.

2. Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu tafarlaust veita lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkjunum allar upplýsingar og niðurstöður sem varða lausafjareftirlit, í samræmi við sjötta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 3. kafla í VII. bálki þessarar tilskipunar, með starfsemi stofnunarinnar í útibúum sínum, að því marki sem slíkar upplýsingar og niðurstöður varða verndun innstæðueigenda eða fjárfesta í gístiaðildarríkinu.

3. Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu tafarlaust upplýsa lögbæru yfirvöldin í öllum gístiaðildarríkjunum þegar upp kemur lausafjárskortur eða ástæða er til að ætla að hann muni koma upp. Upplýsingarnar skulu einnig innihalda ítarlegri upplýsingar um undirbúning og framkvæmd endurreisnar-áætlunar og um allar ráðstafanir varðandi varfærnisefirlit sem gerðar eru í því samhengi.

4. Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu tilkynna og útskýra, að beiðni lögbæru yfirvaldanna í gístiaðildarríkinu, með hvaða hætti upplýsingar og niðurstöður, sem hið síðarnefnda hefur veitt, hafa verið teknar til greina. Ef lögbær yfirvöld gístiaðildarríkis halda því fram, í kjölfar orðsendingar um upplýsingar og niðurstöður, að lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis hafi ekki gert neinar viðeigandi ráðstafanir, mega þau, eftir að hafa látið lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis og Evrópsku bankaefirlitsstofnunina vita, gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari brot til að vernda hagsmunum innstæðueigenda, fjárfesta og annarra sem veitt er þjónusta eða til að vernda stöðugleika fjármálakerfisins.

Séu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis andvíg ráðstöfunum sem lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins grípa til mega þau vísa málinu til Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Þegar Evrópska bankaefirlitsstofnunin tekur ákvarðanir í samræmi við þá grein skal hún gera það innan eins mánaðar.

5. Lögbæru yfirvöldunum er heimilt að vísa til Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar þeim tilvikum þar sem beiðni um samstarf, einkum varðandi upplýsingaskipti, hefur verið

synjað eða ekkert hefur verið aðhafst innan hæfilegs frests. Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni er heimilt, við þessar aðstæður og með fyrirvara um 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að nýta sér valdheimildir sem henni eru faldar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni er einnig heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld við að ná samkomulagi um upplýsingaskipti samkvæmt þessari grein, að eigin frumkvæði og í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

6. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina upplýsingarnar sem um getur í þessari grein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. Evrópska bankaefirlitsstofnun skal gera frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á fót stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir kröfur vegna upplýsingaskipta sem gætu auðveldað eftirlit með stofnunum.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

8. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 6. og 7. mgr., eigi síðar en 1. janúar 2014.

51. gr.

### Mikilvæg útibú

1. Lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríki er heimilt að leggja fram beiðni hjá eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli þegar ákvæði 1. mgr. 112. gr. gilda eða hjá lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkis um að útibú stofnunar, annað en verðbréfafyrirtæki sem fellur undir 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, verði talið mikilvægt.

Í þeirri beiðni skulu koma fram ástæður þess að útibúið verði talið mikilvægt með sérstöku tilliti til eftirfarandi:

a) hvort markaðshlutdeild útibús varðandi innlán sé meiri en 2% í gístiaðildarríkinu,

b) líklegra áhrifa tímabundinnar stöðvunar eða lokunar á starfsemi stofnunar á kerfistengda lausafjárstöðu og greiðslu-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfi í gístiaðildarríkinu,

c) stærðar og mikilvægis útibúsins með tilliti til fjölda viðskiptavina innan banka- eða fjármálakerfis gístiaðildarríkisins.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins og gístiaðildarríkisins og eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skulu, þegar ákvæði 1. mgr. 112. gr. eiga við, gera allt sem í þeirra valdi stendur til þess að ná sameiginlegri niðurstöðu um hvort útibú teljist mikilvægt.

Ef ekki næst sameiginleg niðurstaða innan tveggja mánaða frá móttöku beiðni samkvæmt fyrsta undirlið skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins taka eigin ákvörðun innan næstu tveggja mánaða um það hvort útibú skuli teljast mikilvægt. Við ákvörðunartökuna skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins taka tillit til allra skoðana og fyrirvara eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli eða lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkis.

Þær ákvarðanirnar sem um getur í þriðja og fjórða undirlið skulu settar fram í skjali þar sem fram kemur fullnægjandi rökstuðningur, þær sendar viðkomandi lögbærum yfirvöldum og skulu lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja viðurkenna áhrif þeirra og beita þeim.

Það að útibú sé tilgreint sem mikilvægt skal ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari tilskipun.

2. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu láta lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis, þar sem mikilvægt útibú hefur staðfestu, í té þær upplýsingar sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 117. gr. og leysa af hendi þau verkefni sem um getur í c-lið 1. mgr. 112. gr. í samvinnu við lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins.

Ef lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis verða vör við neyðarástand eins og um getur í 1. mgr. 114. gr., skulu þau tafarlaust vara þau yfirvöld við sem um getur í 4. mgr. 58. gr. og 1. mgr. 59. gr.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu láta lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis, þar sem mikilvæg útibú hafa staðfestu, í té niðurstöður áhættumats stofnana sem hafa slík útibú sem um getur í 97. gr. og, eftir atvikum, í 2. mgr. 113. gr. Þau skulu einnig tilkynna um ákvarðanir skv. 104. og 105. gr. að því marki sem slík mót og ákvarðanir varða þessi útibú.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu hafa samráð við lögbær yfirvöld, gístiaðildarríkjanna þar sem mikilvæg útibú eru stofnsett, um hagnýtar ráðstafanir sem krafist er í 11. mgr. 86. gr. og, ef við á, varðandi lausafjáráhættur í gjaldmiðli gístiaðildarríkisins.

Hafi lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins ekki haft samráð við lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins, eða ef lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins halda því fram, í kjölfar slíks samráð, að hagnýtar ráðstafanir sem krafist er í 11. mgr. 86. gr. séu ekki fullnægjandi, er lögbærum yfirvöldunum í gístiaðildarríkinu heimilt að vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Þegar 116. gr. a gildir ekki skulu lögbær yfirvöld, er hafa eftirlit með stofnun, sem hefir mikilvæg útibú í öðrum aðildarríkjum, koma á fót og veita formennsku samstarfshópi eftirlitsaðila til þess að stuðla að samvinnu skv. 2. mgr. þessarar greinar og 50. gr. Stofnun og starfsemi samstarfshópsins skal byggjast á skriflegum samþykktum sem eru ákvarðaðar af lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkis að höfðu samráði við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu ákveða hvaða lögbæru yfirvöld taka þátt í fundi eða starfsemi samstarfshópsins.

Í ákvörðun lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis skal tekið tillit til mikilvægis þeirrar eftirlitsstarfsemi sem fyrirhuguð er eða samræma skal að því er varðar þau yfirvöld, einkum hugsanlegra áhrifa á stöðugleika fjármálakerfis í hlutaðeigandi aðildarríki, sem um getur í 3. gr., og þeirra skuldbindinga sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal tilkynna öllum aðilum samstarfshópsins fyrirfram um skipulag þess háttar funda, meginumræðuefni þeirra og þá starfsemi sem tekin verður til athugunar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal einnig tilkynna öllum aðilum samstarfshópsins tímanlega um aðgerðir sem framkvæmdar eru á þessum fundum eða ráðstafanir sem gripið er til.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina almenn skilyrði um starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í því skyni að ákvarða rekstrarhlutverk samstarfshópa eftirlitsaðila.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina drögin að tæknistöðlum, sem um getur í 4. og 5. mgr., eigi síðar en 31. desember 2014.

52. gr.

### Vettvangsskoðun og eftirlit með útibúum með staðfestu í öðru aðildarríki

1. Gistiaðildarríki skulu mæla svo fyrir, þegar stofnun með starfsleyfi í öðru aðildarríki rekur starfsemi í gegnum útibú, að lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins, eða milliliður sem þau velja til þess, geti skoðað sjálf á staðnum þær upplýsingar sem um getur í 50. gr. og haft eftirlit með slíkum útibúum, eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í gistiaðildarríkinu um það fyrirfram.

2. Lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins er einnig heimilt að grípa til þeirra aðferða sem kveðið er á um í 118. gr. í þeim tilgangi að hafa eftirlit með útibúum.

3. Lögbær yfirvöld í gistiaðildarríkjunum skulu hafa vald til að framkvæma, í hverju tilviki fyrir sig, vettvangsskoðun og eftirlit með starfsemi útibúa stofnana á yfirráðasvæði sínu og krefja útibúi um upplýsingar um starfsemi þess og í þágu eftirlits, þegar þau telja slíkt skipta máli fyrir stöðugleika fjármálakerfisins í gistiaðildarríkinu. Lögbæru yfirvöldin í gistiaðildarríkinu skulu hafa samráð við lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu áður en þau framkvæma þess háttar skoðanir og eftirlit. Að aflokinni slíkra skoðun og eftirliti skulu lögbæru yfirvöldin í gistiaðildarríkinu senda lögbæru yfirvöldunum í heimaaðildarríkinu þær upplýsingar og niðurstöður sem þau fengu og sem máli skipta fyrir áhættumatið á stofnuninni eða stöðugleika fjármálakerfisins í gistiaðildarríkinu. Lögbæru yfirvöldin í heimaaðildarríkinu skulu taka tilhlýðilegt tillit til þeirra upplýsinga og niðurstæðna við ákvörðun á áætlun um eftirlitsaðgerðir sem um getur í 99. gr., einnig að teknu tilliti til stöðugleika fjármálakerfisins í gistiaðildarríkinu.

4. Framkvæma ætti vettvangsskoðanir og eftirlit með útibúum í samræmi við lög þess aðildarríkis þar sem skoðunin eða eftirlitið fer fram.

## II. ÞÁTTUR

### Upplýsingaskipti og þagnarskylda

53. gr.

#### Þagnarskylda

1. Aðildarríki skulu mæla svo fyrir að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir lögbær yfirvöld, ásamt endurskoðendum eða sérfræðingum sem koma fram fyrir hönd lögbærra yfirvalda, séu bundnir þagnarskylda.

Aðeins má skýra frá trúnaðarupplýsingum sem slíkir aðilar, endurskoðendur eða sérfræðingar, öðlast vitneskju um við skyldustörf sín í samantekt eða útdrætti af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar lánastofnanir, með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þó má skýra frá trúnaðarupplýsingum í einkamálum þegar lánastofnun hefur verið lýst gjaldþrota eða knúin í slitameðferð ef þær varða ekki þriðju aðila sem reyna að bjarga áður nefndri lánastofnun.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki hindra lögbær yfirvöld frá því að skiptast á upplýsingum hvert við annað eða senda upplýsingar til Evrópska kerfisáætturáðsins, Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar) („ESMA“) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010<sup>(1)</sup> í samræmi við þessa tilskipun, við reglugerð (ESB) nr. 575/2013, við aðrar tilskipanir sem gilda um lánastofnanir, við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, við 31., 35. og 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og við 31. og 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Þær upplýsingar skulu falla undir 1. mgr.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki hindra lögbær yfirvöld frá því að birta niðurstöðu álagsprófa sem framkvæmd eru í samræmi við 100. gr. þessarar tilskipunar eða 32. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 eða frá því að senda niðurstöður álagsprófa til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í þeim tilgangi að hún birti niðurstöður álagsprófa innan alls Sambandsins.

54. gr.

### Notkun trúnaðarupplýsinga

Lögbærum yfirvöldum, sem fá vitneskju um trúnaðarupplýsingar skv. 53. gr., er einungis heimilt að notfæra sér þær við skyldustörf sín og aðeins í eftirfarandi tilgangi:

- til að fylgjast með því að skilyrðum um aðgang að starfsemi lánastofnana sé fylgt og auðvelda eftirlit, hvort sem er á samstæðugrundvelli eða ekki, með rekstri slíkrar starfsemi, einkum með tilliti til eftirlits með lausafjárstöðu, gjaldfærni, stórra áhættuskuldbindinga og stjórnsýslu- og bókhalds-fyrirkomulagi og innri eftirlitskerfum,
- til að beita refsíákvæðum,
- við kæru á ákvörðun lögbæra yfirvaldsins, þ.m.t. málarekstur fyrir dómstóli skv. 72. gr.,

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.



- d) við málshöfðun sem stofnað er til samkvæmt sérákvæðum sem kveðið er á um í lögum Sambandsins á sviði lánastofnana.

55. gr.

#### Samstarfssamningar

Aðildarríkjum og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er því aðeins heimilt, í samræmi við 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum, eða yfirvöld eða stofnanir í þriðju löndum, í samræmi við 56. gr. og 1. mgr. 57. gr. þessarar tilskipunar, að um upplýsingarnar ríki kröfur um þagnarskyldu í að minnsta kosti sama mæli og um getur í 1. mgr. 53. gr. þessarar tilskipunar. Upplýsingaskipti þessi skulu eiga sér stað vegna eftirlitsverkefna þessara yfirvalda eða stofnana.

Séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er aðeins heimilt að afhenda þær með skýlausu samþykki yfirvaldanna sem afhentu þær og, þar sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld gáfu samþykki fyrir.

56. gr.

#### Upplýsingaskipti milli yfirvalda

Ákvæði 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. skulu ekki koma í veg fyrir upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda innan aðildarríkis, lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum eða lögbærra yfirvalda og eftirfarandi, þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu:

- yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með öðrum aðilum á fjármálamarkaði og yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálamörkuðum,
- yfirvalda eða aðila sem bera ábyrgð á að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkjum með því að beita þjóðhagsvarúðarreglum,
- endurskipulagningaraðila eða -yfirvalda sem miða að því að vernda stöðugleika fjármálakerfisins,
- sammingsbundinna verndarkerfa eða stofnanaverndarkerfa sem um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- aðila sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþrotaskiptum stofnana og öðrum sambærilegum málum,
- aðila sem annast lögboðna endurskoðun á reikningum stofnana, váttryggingafélaga og fjármálastofnana.

Ákvæði 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. skulu ekki útiloka að aðilum sem stjórna innstæðutryggingakerfum eða bótakerfum fyrir fjárfesta séu veittar nauðsynlegar upplýsingar til að gegna starfi sínu.

Móttæknar upplýsingar skulu falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

57. gr.

#### Upplýsingaskipti við eftirlitsaðila

- Aðildarríkjum er heimilt, þrátt fyrir 53., 54. og 55. gr., að leyfa upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með:
  - aðilum sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþrotaskiptum stofnana og öðrum sambærilegum málum,
  - sammingsbundnu verndarkerfi eða stofnanaverndarkerfi sem um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - aðilum sem annast lögboðna endurskoðun á reikningum stofnana, váttryggingafélaga og fjármálastofnana.
- Aðildarríki skulu, í tilvikunum sem um getur í 1. mgr., krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:
  - að upplýsingarnar séu notaðar til að framkvæma verkefni sem um getur í 1. mgr.,
  - að upplýsingarnar falli undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.,
  - að óheimilt sé, ef upplýsingarnar urðu til í öðru aðildarríki, að afhenda þær án skýlauss samþykkis lögbærra yfirvalda sem afhentu þær og, eftir því sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.
- Aðildarríkjum er heimilt, þrátt fyrir 53., 54. og 55. gr. og með því markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, að leyfa upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk samkvæmt lögum að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti.

Í slíkum tilvikum skulu aðildarríkin krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) að skipst sé á upplýsingunum í þeim tilgangi að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti,
- b) að upplýsingarnar falli undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.,
- c) að ekki sé heimilt, ef upplýsingarnar eru upprunnar í öðru aðildarríki, að afhenda þær án skýlauss samþykkis lögbærra yfirvalda sem hafa afhent þær og, eftir því sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

4. Ef svo ber undir að yfirvöld eða stofnanir sem um getur í 1. mgr., njóta við upplýstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er aðildarríki heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 3. mgr. ná einnig til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðunum sem sett eru í annarri undirgrein 3. mgr.

5. Lögbæru yfirvöldin skulu senda Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni nöfn þeirra yfirvalda eða aðila sem er heimilt að taka við upplýsingum samkvæmt þessari grein.

6. Við beitingu 4. mgr. ber yfirvöldum eða aðilum, sem um getur í 3. mgr., að gera lögbæru yfirvöldunum, sem afhentu upplýsingarnar, grein fyrir nöfnum og umboði einstaklinganna sem eiga að taka við þeim.

58. gr.

#### **Sending upplýsinga um atriði er varða peningamál, innstæðuvernd, kerfismál og greiðslur**

1. Ekkert í þessum kafla skal koma í veg fyrir að lögbært yfirvald sendi eftirfarandi aðilum upplýsingar að því er varðar verkefni þeirra:

- a) seðlabönkum seðlabankakerfis Evrópu og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála þegar þessar upplýsingar eiga við um framkvæmd lögboðinna verkefna þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdra lausafjarráðstafana, eftirlit með greiðslu-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfum og að standa vörð um fjármálakerfið,
- b) sammingsbundnu verndarkerfi eða stofnanaverndarkerfi eins og um getur í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

c) eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum,

- d) evrópska kerfisáætturáðinu, evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) („EIOPA“) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010<sup>(1)</sup> og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, ef þær upplýsingar skipta máli fyrir framkvæmd verkefna þeirra samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1092/2010, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 eða reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

Aðildarríki skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að fjarlægja hindranir sem koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld sendi upplýsingar í samræmi við fyrstu undirgrein.

2. Ekkert í þessum kafla skal koma í veg fyrir að yfirvöldin eða aðilarnir sem um getur í 1. mgr. komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau gætu þurft á að halda með tilliti til 54. gr.

3. Upplýsingarnar, sem tekið er við í samræmi við 1. og 2. mgr., skulu falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

4. Aðildarríki skulu, við neyðarástand eins og um getur í 1. mgr. 114. gr., gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að lögbær yfirvöld sendi upplýsingar tafarlaust til seðlabanka seðlabankakerfis Evrópu ef upplýsingarnar skipta máli fyrir framkvæmd lögboðinna verkefna þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdrar lausafjarráðstafana, eftirlit með greiðslu-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfum og verndun stöðugleika fjármálakerfisins og til evrópska kerfisáætturáðsins ef slíkar upplýsingar skipta máli fyrir framkvæmd lögboðinna verkefna þess.

59. gr.

#### **Sending upplýsinga til annarra eininga**

1. Aðildarríki mega, þrátt fyrir 1. mgr. 53. gr. og 54. gr. og samkvæmt ákvæðum sem mælt er fyrir um í landslögum, heimila að öðrum deildum í stjórnsýslu þeirra, sem bera ábyrgð á löggjöf um eftirlit með stofnunum, fjármálastofnunum og váttryggingafélögum og skoðunarmönnum sem starfa fyrir hönd þessara deilda, sé greint frá vissum upplýsingum.

Slíkar upplýsingar má þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærniseftirlits, forvarna og skilameðferðar stofnana sem stefna í greiðsluþrot. Einstaklingar sem hafa aðgang að upplýsingunum skulu, með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

Ef um neyðarástand er að ræða, eins og um getur í 1. mgr. 114. gr., skulu aðildarríki heimila lögbærum yfirvöldum að veita þeim deildum, sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar, viðeigandi upplýsingar, í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum.

2. Aðildarríki geta heimilað að rannsóknarnefndum þingsins í aðildarríki þeirra, endurskoðunarrétti í aðildarríki þeirra og öðrum einingum sem stýra rannsóknum í aðildarríki þeirra, sé greint frá vissum upplýsingum um varfærnisefirlit með stofnunum, með eftirfarandi skilyrðum:

- a) að einingarnar hafi nákvæmt umboð samkvæmt landslögum til að rannsaka eða athuga gaumgæfilega aðgerðir yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með stofnunum eða á lögum um slíkt eftirlit,
- b) að upplýsingarnar séu algjörlega nauðsynlegar til að uppfylla umboðið sem um getur í a-lið,
- c) að einstaklingarnir, sem hafa aðgang að upplýsingunum, falli undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.,
- d) að ekki sé heimilt, þegar upplýsingarnar eru upprunnar í öðru aðildarríki, að afhenda þær án skýlauss samþykkis lögbærra yfirvalda sem afhentu þær og einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Öll vinnsla eininganna, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal vera í samræmi við gildandi landslög sem lögleiða tilskipun 95/46/EB að því marki sem birting upplýsinga varðandi varfærnisefirlit felur í sér vinnslu persónuupplýsinga.

60. gr.

#### **Birting upplýsinga sem aflað er við vettvangsskoðanir og eftirlit**

Aðildarríki skulu tryggja að upplýsingar, sem fengnar eru skv. 52. gr. (3. mgr.), 53. gr. (2 mgr.) og 56. gr. og við vettvangsskoðanir eða eftirlit, eins og um getur í 1. og 2. mgr. 52. gr., verði aldrei veittar skv. 59. gr. nema með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda sem afhentu upplýsingarnar eða lögbærra yfirvalda aðildarríkisins þar sem vettvangsskoðunin eða eftirlitið fór fram.

61. gr.

#### **Birting upplýsinga varðandi stöðustofnunar- og uppgjörspjónustu**

1. Ekkert í þessum kafla skal koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld aðildarríkis sendi upplýsingarnar, sem um getur í 53., 54. og 55. gr., til stöðustofnunarstöðvar eða sambærilegrar

stofnunar, sem er heimilt samkvæmt landslögum að annast stöðustofnunar- eða uppgjörspjónustu á landsbundnum markaði eins þeirra, ef þau telja nauðsynlegt að veita upplýsingarnar til að tryggja snurðulausa starfsemi þessara stofnana í tengslum við vanskil eða hugsanleg vanskil af hálfu markaðsaðila. Mótteknar upplýsingar skulu falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr.

2. Aðildarríki skulu þó tryggja að einungis sé heimilt að afhenda upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 2. mgr. 53. gr., í tilvikum sem um getur í 1. mgr., ef fyrir liggur skýlaust samþykki lögbæru yfirvaldanna sem afhentu þær.

62. gr.

#### **Vinnsla persónuupplýsinga**

Vinnsla persónuupplýsinga, að því er varðar þessa tilskipun, skal fara fram í samræmi við tilskipun 95/46/EB og, ef við á, reglugerð (EB) nr. 45/2001.

III. þáttur

#### **Skylda ábyrgðaraðila lögbundins eftirlits með ársreikningum og samstæðureikningsskilum**

63. gr.

#### **Skylda ábyrgðaraðila lögbundins eftirlits með ársreikningum og samstæðureikningsskilum**

1. Aðildarríki skulu kveða á um að hverjum þeim einstaklingi, sem til þess hefur heimild í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögböðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila<sup>(1)</sup>, og annast í stofnun þau verk sem er lýst í 51. gr. tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð<sup>(2)</sup>, 37. gr. tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga<sup>(3)</sup>, 73. gr. tilskipunar 2009/65/EB eða annað lögböðið verk skuli a.m.k. skylt að upplýsa jafnharðan lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvörðun varðandi stofnunina sem viðkomandi einstaklingur hefur orðið áskynja um í starfi sínu og getur:

a) falist í að efnislega er brotið í bága við lög eða stjórnisýsluákvæði sem fjalla um skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis eða fjalla sérstaklega um starfsemi stofnana,

b) haft áhrif á áframhaldandi rekstur stofnunarinnar,

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11.

<sup>(3)</sup> Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1.

- c) leitt til þess að ekki er skrifað upp á reikningana eða að fyrirvarar eru settir.

Aðildarríki skulu að lágmarki kveða á um að einstaklingur, sem um getur í fyrstu undirgrein, beri einnig skyldu til að upplýsa um málsatvik eða ákvörðun sem hann verður áskynja um í starfi sínu, eins og um getur í fyrstu undirgrein, í fyrirtæki sem hefur nán tengsl vegna yfirráðatengsla við stofnunina þar sem hann vinnur það verk.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem hafa til þess heimild í skilningi tilskipunar 2006/43/EB, að upplýsa lögbær yfirvöld í góðri trú um málsatvik eða ákvarðanir sem um getur í 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum eða stjórnsluákvæðum og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti. Samtímis skal birta slíkar upplýsingar í stjórn stofnunarinnar, nema ríkar ástæður séu fyrir því að gera það ekki.

#### IV. þáttur

##### **Eftirlitsheimildir, heimildir til að beita viðurlögum og réttur til málskots**

###### *64. gr.*

##### **Eftirlitsheimildir og heimildir til að beita viðurlögum**

1. Veita skal lögbærum yfirvöldum allar eftirlitsheimildirnar, sem eru nauðsynlegar fyrir starfsemi þeirra, til að grípa inn í starfsemi stofnana, þ.m.t. einkum réttinn til að afturkalla starfsleyfi í samræmi við 18. gr., valdsviðið sem krafa er gerð um í samræmi við 102. gr. og valdsviðið sem sett er fram í 104. og 105. gr.

2. Lögbær yfirvöld skulu beita eftirlitsheimildum og heimildum sínum til að leggja á viðurlög, í samræmi við þessa tilskipun og landslög, með einhverjum eftirfarandi hætti:

- beint,
- í samstarfi við önnur yfirvöld,
- á eigin ábyrgð með framsali til slíkra yfirvalda,
- með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

###### *65. gr.*

##### **Stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir**

1. Með fyrirvara um eftirlitsheimildir lögbærra yfirvalda sem um getur í 64. gr. og rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum skulu aðildarríki mæla fyrir um reglur um

stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnvaldsráðstafanir að því er varðar brot á ákvæðum landslaga sem lögleiða þessa tilskipun og á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Ákveði aðildarríki að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög vegna brota sem falla undir landsbundinn refsirétt skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi ákvæði refsiréttar. Stjórnsluviðurlögin og aðrar stjórnsluráðstafanir skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif.

2. Aðildarríki skulu tryggja að með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í innlendum lögum sé heimilt að beita viðurlögum, þegar skuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. gilda um stofnanir, eignarhaldsfélög á fjármálasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi og um er að ræða brot á landsákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun eða á reglugerð (ESB) nr. 575/2013, á aðila stjórnarinnar og aðra einstaklinga sem samkvæmt landslögum bera ábyrgð á brotinu.

3. Lögbær yfirvöld skulu hafa allar þær valdheimildir til upplýsingasöfnunar og rannsóknar sem nauðsynlegar geta talist til sinna hlutverki sínu. Heimildir þessar ættu, án þess að hafa áhrif á önnur viðeigandi ákvæði sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að fela í sér:

- vald til að krefjast þess að eftirfarandi einstaklingar eða lögaðilar veiti allar nauðsynlegar upplýsingar til að framkvæma verkefni lögbæru yfirvaldanna, þ.m.t. upplýsingar sem skal veita með reglulegu millibili og á tilteknu sniði fyrir eftirlit og tengdar tölfræðilegar upplýsingar:

- stofnanir með staðfestu í hlutaðeigandi aðildarríki,
- eignarhaldsfélög á fjármálasviði með staðfestu í hlutaðeigandi aðildarríki,
- blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi með staðfestu í hlutaðeigandi aðildarríki,
- blönduð eignarhaldsfélög sem stofnsett eru í hlutaðeigandi aðildarríki,
- aðilar sem tilheyra einingunum sem um getur í i. til iv. lið,
- þriðju aðilar sem einingarnar, er um getur í i. til iv. lið, hafa útvistað rekstrarþáttum eða starfsemi til,

- b) vald til að framkvæma allar nauðsynlegar rannsóknir á einstaklingum, sem um getur í i. til iv. lið a-liðar, og hafa staðfestu eða eru staðsettir í hlutaðeigandi aðildarríki, ef nauðsyn krefur til að framkvæma verkefni lögbæru yfirvaldanna, þ.m.t.:
- i. rétt til að krefjast framlagningar gagna,
  - ii. að athuga bókhald og skrár einstaklinganna sem um getur í i. til iv. lið a-liðar og taka afrit eða útdrætti frá slíku bókhaldi eða skrár,
  - iii. að fá skriflegar eða munnlegar útskýringar frá einstaklingum sem um getur í i. til iv. lið a-liðar eða fulltrúum eða starfsfólki þeirra og
  - iv. að taka viðtal við sérhverja aðra einstaklinga sem samþykkja að veita viðtal í þeim tilgangi að safna upplýsingum varðandi viðfangsefni rannsókna,
- c) vald, með fyrirvara um önnur skilyrði sem sett eru fram í lögum Sambandsins, til að framkvæma allt nauðsynlegt eftirlit á athafnasvæði lögaðilanna sem um getur í i. til iv. lið a-liðar og öllum öðrum fyrirtækjum sem falla undir samstæðueftirlit þegar lögbært yfirvald er eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli, með fyrirvara um tilkynningu fyrirfram frá hlutaðeigandi lögbæru yfirvaldi. Ef eftirlit krefst heimildar dómsmálayfirvalda samkvæmt landslögum skal sækja um slíka heimild.
66. gr.
- Stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir vegna brota á kröfum um starfsleyfi og kröfum um kaup á virkum eignarhlut**
1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lög og stjórnsýslufyrirmæli þeirra kveði á um stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir, a.m.k. að því er varðar:
    - a) að stunda þá starfsemi að taka við innlánnum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi, án þess að vera lánastofnun, og brjóta þannig í bága við 9. gr.,
    - b) að hefja starfsemi sem lánastofnun án þess að fá starfsleyfi og brjóta þannig í bága við 9. gr.,
    - c) að kaupa, beint eða óbeint, virkan eignarhlut í lánastofnun eða auka enn frekar, beint eða óbeint, slíkan hlut í lánastofnun og valda því þannig að hlutfall atkvæðisréttar eða eigin fjár myndi ná eða fara yfir efri viðmiðunarmörkin sem um getur í 1. mgr. 22. gr. eða þannig að lánastofnunin yrði dótturfélag umrædds aðila, án þess að tilkynna það skriflega lögbærum yfirvöldum lánastofnunarinnar sem leitast er við að kaupa eða auka virkan eignarhlut í, á meðan matstímabilið stendur yfir eða þrátt fyrir andmæli lögbæra yfirvaldsins og brjóta þannig í bága við 1. mgr. 22. gr.,
    - d) að losa sig við, beint eða óbeint, virkan eignarhlut í lánastofnun eða minnka virkan eignarhlut þannig að hlutfall atkvæðisréttar eða eigin fjár myndi fara undir viðmiðunarmörkin sem um getur í 25. gr. eða að lánastofnunin hætti að vera dótturfélag, án þess að tilkynna það lögbærum yfirvöldum á skriflegan hátt.
  2. Aðildarríki skulu sjá til þess að í tilvikum sem um getur í 1. mgr. innihaldi stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir, sem unnt er að beita, a.m.k. eftirfarandi:
    - a) opinbera yfirlýsingu sem tilgreinir einstaklinginn, stofnunina, eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi sem ber ábyrgð á brotinu,
    - b) skipun til þess einstaklings eða lögaðila sem ber ábyrgð á brotinu um að hætta framferðinu og endurtaka ekki framferðið,
    - c) stjórnsýslufjársektir sem eru allt að 10% af árlegri heildarveltu fyrirtækis á næstliðnu rekstrarári, þ.m.t. vergar tekjur sem samanstanda af vaxtatekjum og svipuðum tekjum, tekjum af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum eða föstum tekjum og útistandandi umboðslaunum eða þóknunum, í samræmi við 316. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þegar um lögaðila er að ræða,
    - d) stjórnsýslufjársektir sem eru allt að 5 000 000 evra eða, í þeim aðildarríkjum sem hafa ekki evru að gjaldmiðli, samsvarandi virði í gjaldmiðli viðkomandi ríkis hinn 17. júlí 2013, þegar um einstakling er að ræða,
    - e) stjórnsýslufjársektir sem eru allt að tvöföld fjárhæð ábata af brotinu, ef unnt er ákvarða þann ábata,
    - f) tímabundin svipting atkvæðisréttar hluthafans eða hluthafa sem dregnir eru til ábyrgðar á brotnum sem um getur í 1. mgr.
- Viðeigandi vergar tekjur skulu, þegar fyrirtækið sem um getur í c-lið fyrstu undirgreinar er dótturfélag móðurfélags, vera vergar tekjur úr samstæðureikningi endanlega móðurfélagsins á næstliðnu rekstrarári.

67. gr.

### Önnur ákvæði

1. Grein þessi skal a.m.k. gilda við eftirfarandi aðstæður:

- a) stofnun hefur fengið starfsleyfi á grundvelli falsaðra yfirlýsinga eða á annan óeðlilegan hátt,
  - b) stofnun fær vitneskju um öflun eða ráðstöfun á eignarhlutum í eigin fé sínu, sem veldur því að eignarhlutar fara yfir eða undir viðmiðunarmörkin sem um getur í 1. mgr. 22. gr. eða 25. gr., og upplýsir ekki lögbær yfirvöld um þessa öflun eða ráðstöfun og brýtur þannig í bága við fyrsta undirlið 1. mgr. 26. gr.,
  - c) stofnun sem er skráð á skipulegum markaði, eins og um getur í skránni sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin birtir í samræmi við 47. gr. tilskipunar 2004/39/EB, upplýsir ekki, a.m.k. árlega, lögbær yfirvöld um nöfn hluthafa og félagsaðila sem eiga virka eignarhluti og um umfang þess háttar eignarhluta og brýtur þannig í bága við aðra undirgrein 1. mgr. 26. gr. þessarar tilskipunar,
  - d) stofnun hefur ekki innleitt fyrirkomulag stjórnunarháttá sem krafist er af lögbærum yfirvöldum í samræmi við landsákvæði sem lögleiða 74. gr.,
  - e) stofnun veitir ekki lögbæru yfirvöldunum upplýsingar, eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um hvort skyldan til að uppfylla kröfur vegna eiginfjárgrunns, sem sett er fram í 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sé uppfyllt og brýtur þannig í bága við 1. mgr. 99. gr. þeirrar reglugerðar,
  - f) stofnun veitir ekki lögbæru yfirvöldunum upplýsingar, eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, í tengslum við gögnin sem um getur í 101. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - g) stofnun veitir ekki lögbæru yfirvöldunum upplýsingar, eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um stórar áhættuskuldbindingar og brýtur þannig í bága við 1. mgr. 394. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - h) stofnun veitir ekki lögbæru yfirvöldunum upplýsingar, eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um lausafjárstöðu og brýtur þannig í bága við 1. og 2. mgr. 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - i) stofnun veitir ekki lögbæru yfirvöldunum upplýsingar, eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um vögunarhlutfall og brýtur þannig í bága við 1. mgr. 430. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - j) stofnun skortir lausafé, ítrekað eða um langvarandi skeið, og brýtur þannig í bága við 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - k) stofnun stofnar til áhættuskuldbindingar sem er umfram viðmiðunarmörkin sem sett eru í 395. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - l) stofnun er óvarin fyrir útlánaáhættu verðbréfaðrar stöðu án þess að uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 405. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - m) stofnun birtir ekki upplýsingar eða veitir ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar og brýtur þannig í bága við 1., 2. og 3. mgr. 431. gr. eða 1. mgr. 451. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - n) stofnun innir af hendi greiðslur til eigenda gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni stofnunar og brýtur þannig í bága við 141. gr. þessarar tilskipunar, eða í tilvikum þar sem 28., 51. eða 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 banna slíkar greiðslur til eigenda gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni,
  - o) stofnun er dæmd ábyrg fyrir alvarlegu broti á landsákvæðum sem samþykkt voru samkvæmt tilskipun 2005/60/EB,
  - p) stofnun heimilar einum eða fleiri einstaklingum, sem uppfylla ekki 91. gr., að verða eða halda áfram að vera meðlimir stjórnar.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess, í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr., að stjórnarsýsluviðurlög og aðrar stjórnarsýsluráðstafanir sem unnt er að beita innihaldi a.m.k. eftirfarandi:
- a) opinbera yfirlýsingu sem tilgreinir einstaklinginn, stofnunina, eignarhaldsfélagið á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagið í fjármálastarfsemi sem ber ábyrgð og eðli brotsins,
  - b) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
  - c) afturköllun starfsleyfis stofnunar í samræmi við 18. gr., þegar um stofnun er að ræða,
  - d) tímabundið bann, með fyrirvara um 2. mgr. 65. gr., við því að stjórnarmaður stofnunar eða hver annar einstaklingur, sem talinn er ábyrgur, komi að starfsemi innan stofnana,

- e) stjórnslufjársektir sem eru allt að 10% af árlegri heildarveltu fyrirtækis á næstliðnu rekstrarári, þ.m.t. vergar tekjur sem samanstanda af vaxtatekjum og svipuðum tekjum, tekjum af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum eða föstum tekjum og útstandandi umboðslaunum eða þóknunum, í samræmi við 316. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þegar um lögaðila er að ræða,
- f) stjórnslufjársektir sem eru allt að 5 000 000 evra eða, í þeim aðildarríkjum sem hafa ekki evru að gjaldmiðli, samsvarandi virði í gjaldmiðli viðkomandi ríkis hinn 17. júlí 2013, þegar um einstakling er að ræða,
- g) stjórnslufjársektir sem eru allt að tvöföld fjárhæð þess hagnaðar sem fæst eða taps sem komist er hjá, vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða það.

Viðeigandi vergar tekjur skulu, þegar fyrirtækið sem um getur í e-lið fyrstu undirgreinar er dótturfélag móðurfélags, vera vergar tekjur af samstæðureikningi endanlega móðurfélagsins á næstliðnu rekstrarári.

68. gr.

#### Birting stjórnsluviðurlaga

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbæru yfirvöldin birti á opinberu vefsetri sínu a.m.k. öll stjórnsluviðurlög sem ekki er unnt að kæra og lögð eru á vegna brota á landsákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun eða á reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þ.m.t. upplýsingar um gerð og eðli brota og tilgreining á einstaklingi eða lögaðila sem beittur er viðurlögunum, án ástæðulausrar tafar eftir að viðkomandi aðili hefur verið upplýstur um þessi viðurlög.

Lögbæru yfirvöldin skulu, án ástæðulausrar tafar, einnig birta á opinberu vefsetri sínu upplýsingar um stöðu kæru og niðurstöðu kærunnar þegar aðildarríki leyfa birtingu viðurlaga sem unnt er að kæra.

2. Lögbær yfirvöld skulu birta viðurlögin undir nafnleynd með hætti sem er í samræmi við landslög við einhverja af eftirfarandi aðstæðum:

- a) þegar viðurlögunum er beitt á einstakling og birting persónuupplýsinga, að undangengnu skyldubundnu fyrirframgerðu mati, telst ekki í réttu hlutfalli við tilefnið,
- b) þegar birting myndi stofna stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn sakamáls í hættu,

- c) þegar birting myndi valda, að því marki sem hægt er að ákvarða, hlutaðeigandi stofnunum eða einstaklingum óhóflegum skaða.

Að öðrum kosti, ef líklegt er að aðstæðurnar sem um getur í fyrstu undirgrein taki enda innan hæfilegs tíma, má fresta birtingu skv. 1. mgr. um samsvarandi tíma.

3. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að upplýsingar, sem birtar eru skv. 1. eða 2. mgr., verði áfram á opinberum vefsetrum þeirra í a.m.k. fimm ár. Persónuupplýsingum skal aðeins haldið á opinbera vefsetri lögbæra yfirvaldsins þann tíma sem nauðsynlegt er, í samræmi við gildandi reglur um gagnavernd.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, fyrir 18. júlí 2015, leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um birtingu aðildarríkja á viðurlögum undir nafnleynd, eins og kveðið er á um í 2. mgr., einkum þegar um veruleg frávik er að ræða milli aðildarríkja að því er þetta varðar. Einnig skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um öll veruleg frávik sem varða birtingartíma viðurlaga samkvæmt landslögum.

69. gr.

#### Upplýsingaskipti um viðurlög og rekstur Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar á miðlægu gagnasafni

1. Lögbæru yfirvöldin skulu, með fyrirvara um kröfur um þagnarskyldu sem um getur í 1. mgr. 53. gr., upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um öll stjórnsluviðurlög, þ.m.t. varanleg bönn sem lögð eru á skv. 65., 66. og 67. gr. að meðtöldum öllum kærum í þessu sambengi og niðurstöður þeirra. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal reka miðlægt gagnasafn um stjórnsluviðurlög sem henni er tilkynnt um, eingöngu í tilgangi upplýsingaskipta milli lögbærra yfirvalda. Gagnasafnið skal einungis vera aðgengilegt lögbærum yfirvöldum og uppfært á grundvelli upplýsinga sem lögbær yfirvöld veita.

2. Lögbært yfirvald skal hafa samráð við gagnasafn Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar um stjórnsluviðurlög þegar það metur óflekkað mannorð að því er varðar 13. gr. (1. mgr.), 16. gr. (3. mgr.), 91. gr. (1. mgr.) og 121. gr. Ef staða breytist eða fallist er á kæru skal Evrópska bankaftirlitsstofnunin eyða eða uppfæra viðeigandi færslur í gagnasafninu að beiðni lögbæru yfirvaldanna.

3. Lögbæru yfirvöldin skulu athuga, í samræmi við landslög, hvort sakaskrá hlutaðeigandi einstaklings innihaldi viðeigandi sakfellingu. Í þeim tilgangi skulu þau skiptast á upplýsingum í samræmi við ákvörðun 2009/316/DIM og rammaákvörðun 2009/315/DIM, eins og þær koma til framkvæmda í landslögum.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal reka vefsetur með tenglum á birtingu hvers opinbers yfirvalds á stjórnsluviðurlögum skv. 68. gr. og sýna yfir hvaða tímabil hvert aðildarríki birtir stjórnsluviðurlög.

70. gr.

#### Skilvirk beiting lögbærra yfirvalda á viðurlögum og framkvæmd valdheimilda til að beita viðurlögum

Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund stjórnsluviðurlaga eða annarra stjórnsluráðstafana og fjárhæð stjórnslufjársekta, þ.m.t. og eftir því sem við á:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,
- b) umfang ábyrgðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu,
- c) fjárhagslegur styrkur einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu, eins og gefið til dæmis er til kynna með heildarveltu lögaðila eða árstekjum einstaklings,
- d) hagnaður einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina eða tapið sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- e) tap þriðju aðila vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- f) umfang samstarfs einstaklingsins eða lögaðilans, sem ber ábyrgð á brotinu, við lögbæra yfirvaldið,
- g) fyrri brot einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu,
- h) allar mögulegar kerfistengdar afleiðingar af brotinu.

71. gr.

#### Tilkynning um brot

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld komi á skilvirku og áreiðanlegu fyrirkomulagi til að hvetja til að lögbærum yfirvöldum sé greint frá mögulegum eða raunverulegum brotum á landsákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

2. Fyrirkomulagið, sem um getur í 1. mgr., skal a.m.k. innihalda:

- a) sértæka málsmeðferð vegna viðtöku á skýrslum um brot og eftirfylgni þeirra,
- b) viðeigandi verndun fyrir starfsfólk stofnana, sem tilkynna um brot sem framið er innan stofnunar, fyrir að minnsta kosti refsiaðgerðum, mismunun eða annars konar ósanngjarnri meðferð,
- c) vernd persónuupplýsinga, bæði um aðilann sem skýrir frá brotinu og einstaklinginn sem ber meinta ábyrgð á því, í samræmi við tilskipun 95/46/EB,
- d) skýrar reglur sem tryggja að trúnaður sé tryggður í öllum tilvikum í tengslum við einstaklinginn sem skýrir frá broti sem framið er innan stofnunar, nema birtingar sé krafist í landslögum með skírskotun til frekari rannsókna eða síðari dómsmeðferðar.

3. Aðildarríki skulu krefja stofnanir um að hafa til staðar viðeigandi verklagsreglur fyrir starfsfólk sitt til að tilkynna innan þeirra um brot eftir tiltekinni, óháðri og sjálfstæðri boðleið.

Slík boðleið getur einnig verið fyrir milligöngu fyrirkomulags sem aðilar vinnumarkaðarins kveða á um. Sama vernd gildir og um getur í b-, c- og d-lið 2. mgr.

72. gr.

#### Málskotsréttur

Aðildarríki skulu sjá til þess að unnt sé að kæra til dómstóla allar ákvarðanir og ráðstafanir samkvæmt lögum og stjórnslufyrirmælum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Aðildarríki skulu einnig sjá til þess að unnt sé að kæra það þegar ekki er tekin ákvörðun innan sex mánaða frá framlagningu starfsleyfisumsóknar, sem inniheldur allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt ákvæðum landslaga sem lögleiða þessa tilskipun.

2. KAFLI

#### Endurmatsferli

Þáttur I

#### Innra matsferli fyrir eiginfjárbörf

73. gr.

#### Innra eigið fé

Stofnanir skulu hafa til staðar traustar, skilvirkar og heildstæðar áætlanir og ferli til að meta og viðhalda á áframhaldandi grundvelli þær fjárhæðir, tegundir og dreifingu eigin fjár sem þær telja fullnægjandi til að verjast eðli og umfangi þeirra áhætta sem þær standa, eða gætu staðið, frammi fyrir.



Endurmeta skal áætlanir þessar og ferli reglulega til að tryggja að þau nái enn yfir og séu í réttu hlutfalli við eðli, umfang og margbreytileika starfsemi viðkomandi stofnunar.

## II. Þáttur

### Fyrirkomulag, ferli og kerfi stofnana

#### 1. undirþáttur

#### Almennar meginreglur

74. gr.

#### Innri stjórnunarhættir og endurreisnar- og skiláætlanir

1. Stofnanir skulu hafa traust fyrirkomulag stjórnarháttá sem felur í sér skýrt stjórnskipulag með vel skilgreindri, gagnsæri og samræmdri skiptingu ábyrgðar, skilvirk ferli til að sannreyna, stjórna, fylgjast með og tilkynna um áhættur sem þær eru, eða kunna að vera, óvarðar fyrir og fullnægjandi innra eftirlitskerfi, þ.m.t. traust stjórnunar- og bókhalds-fyrirkomulag og launakjarastefnu og -venjur sem eru í samræmi við og stuðla að traustri og skilvirkri áhættustýringu.

2. Fyrirkomulagið, ferlin og kerfin, sem um getur í 1. mgr., skulu vera ítarleg og í réttu hlutfalli við eðli og umfang áhættunnar í viðskiptalíkani og starfsemi stofnunarinnar og það hversu flókin hún er. Taka skal tillit til tæknilegu viðmiðananna sem komið er á með 76. og 95. gr.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um fyrirkomulag, ferli og kerfi sem um getur í 1. mgr., í samræmi við 2. mgr.

4. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að endurreisnaráætlanir vegna enduruppbyggingar fjárhagsstöðu stofnunar eftir verulega hnignun og skiláætlanir séu til staðar. Í samræmi við meðalhófsregluna má draga úr kröfunum sem gerðar eru til stofnunar um að gera, viðhalda og uppfæra endurreisnaráætlanir og til skilavalds, að höfðu samráði við lögbæra yfirvaldið, um að gera skiláætlanir, ef lögbær yfirvöld telja, að höfðu samráði við landsbundið þjóðhagsvarúðaryfirvald, að ógjaldfærni tiltekinnar stofnunar, m.a. vegna stærðar hennar, viðskiptalíkans, samtengingar við aðrar stofnanir eða fjármálakerfið almennt, muni hvorki hafa neikvæð áhrif á fjármálamarkaði, aðrar stofnanir né fjármögnunarskilyrði.

Stofnanir skulu hafa náð samstarf við skilameðferðarstjórnvöld og veita þeim allar nauðsynlegar upplýsingar fyrir undirbúning og gerð raunhæfra skiláætlana sem setja fram valkosti fyrir skipulega skilameðferð stofnananna, ef um er að ræða ógjaldfærni, í samræmi við meginregluna um meðalhóf.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, eiga rétt á að taka þátt í og stuðla að þróun og samræmingu skilvirkra og samkvæmra endurreisnar- og skiláætlana.

Í þeim tilgangi skal upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina um og veita henni aðgengi að fundum í tengslum við gerð og samræmingu endurreisnar- og skiláætlana. Þegar slíkir fundir eða starfsemi fer fram skal upplýsa Evrópsku bankaftirlitsstofnunina ítarlega fyrirfram um skipulag þess háttar funda, meginumræðuefni og starfsemi sem taka skal til athugunar.

75. gr.

#### Eftirlit með launakjarastefnum

1. Lögbær yfirvöld skulu safna upplýsingum sem birtar eru í samræmi við viðmiðanir um birtingu upplýsinga sem komið er á í g-, h- og i-lið 1. mgr. 450. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og nota þær til viðmiðunar vegna launakjara og -venja. Lögbæru yfirvöldin skulu afhenda Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni þær upplýsingar.

2. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um traustar launakjarastefnur sem fara að meginreglum sem settar eru fram í 92.–95. gr. Með viðmiðunarreglum skal taka tillit til meginreglnanna um trausta launakjarastefnu sem settar eru fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2009/384/EB frá 30. apríl 2009 um launakjarastefnu á sviði fjármálaþjónustu <sup>(1)</sup>.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hafa náð samstarf við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina til að útfæra viðmiðunarreglur um launakjarastefnu vegna þeirra flokka starfsfólks sem taka þátt í veitingu fjárfestingarþjónustu og fjárfestingarstarfsemi í skilningi 2. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal nota upplýsingar sem hún fær frá lögbærum yfirvöldum í samræmi við 1. mgr. til að fylgja þróun launakjara og -venja á vettvangi Evrópusambandsins.

3. Lögbær yfirvöld skulu safna upplýsingum um fjölda einstaklinga í hverri stofnun sem fá í laun 1 milljón evra eða meira á hverju fjárhagsári, í 1 milljón evru launaprepum, þ.m.t. ábyrgð þeirra í starfi, viðkomandi rekstrarsvið og helstu þættir svo sem laun, kaupauki, ávinningur til langs tíma og lífeyrisiðgjald. Senda skal upplýsingarnar til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar sem birtir þær, samanteknar eftir heimaaðildarríki, á sameiginlegu skýrslusniði. Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni er heimilt að útfæra viðmiðunarreglur til að auðvelda framkvæmd þessarar málsgreinar og tryggja samræmi safnaðra upplýsinga.

<sup>(1)</sup> Stjútíð. ESB L 120, 15.5.2009, bls. 22.

## 2. undirþáttur

**Tæknilegar viðmiðanir vegna fyrirkomulags og meðferðar áhættu**

76. gr.

**Meðferð áhættu**

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnin samþykki og endurskoði reglubundið áætlanir og stefnumið vegna tilurðar, stjórnunar, eftirlits og mildunar þeirra áhættu sem stofnunin stendur eða kann að standa frammi fyrir, þ.m.t. þeirra sem stafa af efnahagssumhverfinu sem hún starfar í, í tengslum við stöðu hagsveiflunnar.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnin verji nægum tíma í að fjalla um áhættutengd málefni. Stjórnin skal taka virkan þátt í og tryggja að fullnægjandi fjármagni sé veitt til stjórnunar á öllum mikilvægum áhættum sem fjallað er um í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem og til mats á eignum, notkunar utanaðkomandi lánshæfismats og innri líkana í tengslum við þessa áhættu. Stofnunin skal koma á boðleiðum til stjórnar sem taka til allrar verulegrar áhættu og áhættustýringarstefna og breytinga á þeim.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að stofnanir, sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar, innra skipulags og eðlis starfseminnar, umfangs hennar og þess hve flókin hún er, komi á áhættunefnd sem skipuð er stjórnarmönnum sem taka ekki þátt í daglegri stjórnun hlutaðeigandi stofnunar. Aðilar áhættunefndarinnar skulu hafa nauðsynlega þekkingu, kunnáttu og sérfræðiþekkingu til að skilja að fullu og hafa eftirlit með áhættuáætlun og -vilja stofnunarinnar.

Áhættunefndin skal ráðleggja stjórninni varðandi heildaráhættuvilja og áhættuáætlun stofnunarinnar, í nútíð og framtíð, og aðstoða stjórnina við eftirlit með framkvæmd framkvæmdastjórnarinnar á þeirri áætlun. Stjórnin skal áfram bera heildarábyrgð á áhættum.

Áhættunefndin skal skoða hvort verð skuldbindinga og eigna, sem viðskiptavinum er boðið, taki fullt tillit til viðskiptalíkans og áhættuáætlunar stofnunar. Ef verð endurspeglar ekki á tilhlýðilegan hátt áhættu í samræmi við viðskiptalíkanið og áhættuáætlunina skal áhættunefndin leggja úrbótaáætlun fyrir stjórnina.

Lögbær yfirvöld geta heimilað stofnun, sem ekki telst mikilvæg eins og um getur í fyrsta undirlíð, að sameina áhættunefndina og endurskoðunarnefndina eins og um getur í 41. gr. tilskipunar 2006/43/EB. Aðilar sameinuðu nefndarinnar skulu hafa þá þekkingu, kunnáttu og sérfræðiþekkingu sem krafist er fyrir bæði áhættunefndina og endurskoðunarnefndina.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnin í eftirlitshlutverki sínu og áhættunefndin, hafi hún verið stofnuð, hafi fullnægjandi aðgang að upplýsingum um áhættustöðu stofnunarinnar og, ef þörf er á og viðeigandi, að áhættustýringarstarfseminni og utanaðkomandi sérfræðiráðgjöf.

Stjórnin í eftirlitshlutverki sínu og áhættunefndin, hafi slíkri nefnd verið komið á, skulu ákvarða eðli, fjárhæð, form og tíðni upplýsinga um áhættu sem hún mun taka við. Áhættunefndin skal, til að aðstoða við að koma á traustum launakjarastefnum og -venjum og án þess að hafa áhrif á verkefni launakjara-nefndarinnar, athuga hvort hvatar, sem kveðið er á um í þóknunarkerfinu, taki tillit til áhættu, fjármagns, lausafjár og þess hve líklegar tekjurnar eru og tímasetningar þeirra.

5. Aðildarríki skulu, í samræmi við kröfuna um meðalhóf, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 7. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2006/73/EB<sup>(1)</sup>, tryggja að stofnanir hafi áhættustýringarstarfsemi sem er óháð rekstrarstarfseminni og fullnægjandi vald, stöðu, fjármagn og aðgang að stjórninni.

Aðildarríki skulu sjá til þess að með áhættustýringarstarfsemi sé tryggt að öll mikilvæg áhætta sé greind, metin og frá henni skýrt á tilhlýðilegan hátt. Þau skulu sjá til þess að aðilar áhættustýringarstarfseminnar taki virkan þátt í að vinna áhættuáætlun stofnunar og öllum mikilvægum ákvörðunum um áhættustýringu og geti skilað ítarlegu álitu á öllum áhættum sem stofnunin stendur frammi fyrir.

Aðildarríki skulu sjá til þess, ef nauðsyn krefur, að aðilar áhættustýringarstarfseminnar geti heyrt beint undir stjórnina í eftirlitshlutverki hennar, óháð framkvæmdastjórninni og geti lýst yfir áhyggjum og varað stjórnina við, ef nauðsyn krefur, þegar tiltekin þróun áhættu hefur eða getur haft áhrif á stofnunina, án þess að hafa áhrif á ábyrgð stjórnarinnar í eftirlitshlutverki hennar og/eða stjórnunarstarfi hennar samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

Yfirmaður áhættustýringarstarfseminnar skal vera óháður háttsettur stjórnandi með aðgreinda ábyrgð á starfsemi áhættustýringarinnar. Öðrum háttsettum einstaklingi innan stofnunarinnar er heimilt að sinna þeirri starfsemi þegar eðli og umfang starfsemi stofnananna og það hversu margþætt hún er, réttlætir ekki sérstaklega tilnefndan aðila, að því tilskildu að engir hagsmunaárekstrar séu til staðar.

(<sup>1</sup>) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/73/EB frá 10. ágúst 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði verðbréfafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun (Stjtið. ESB L 241, 2.9.2006, bls. 26).

Ekki skal leysa yfirmann áhættustýringarstarfsemi frá verkefninu nema með fyrirframsamþykki stjórnarinnar í eftirlitshlutverki hennar og skal hann hafa beinan aðgang að stjórninni í eftirlitshlutverki hennar ef nauðsyn krefur.

Beiting þessarar tilskipunar hefur ekki áhrif á beitingu tilskipunar 2006/73/EBE á verðbréfafyrirtæki.

77. gr.

#### **Innri aðferðir við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns**

1. Lögbær yfirvöld skulu hvetja stofnanir, sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar, innra skipulags og eðlis starfseminnar, umfangs hennar og þess hversu flókin hún er, til að þróa innri getu til að gera útlánaáhættumat og auka notkun innramatsaðferða við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar útlánaáhættu þegar áhættuskuldbindingar þeirra eru miklar að raungildi og hafa á sama tíma mikinn fjölda mikilvægra mótaðila. Þessi grein hefur ekki áhrif á uppfyllingu viðmiðananna sem mælt er fyrir um í 1. þætti í 3. kafla I. bóls í þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Lögbær yfirvöld skulu, með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flókin starfsemi stofnunar er, hafa eftirlit með því að þau treysti ekki eingöngu eða vélrænt á utanaðkomandi lánshæfismat við mat á lánshæfi einingar eða fjármálagernings.

3. Lögbær yfirvöld skulu hvetja stofnanir, með tilliti til stærðar þeirra, innra skipulags og þess hvers eðlis starfsemin er, umfangs hennar og þess hversu flókin hún er, til að þróa getu til að meta sértæka áhættu og auka notkun innri líkana við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sértæka áhættu skuldagerninga í veltubók, ásamt innri líkönunum til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar vanskila- og tilfærsluáhættu þegar þær eru óvarðar fyrir sértækri áhættu sem er veruleg að raungildi og eiga mikinn fjölda mikilvægra staðna í skuldagerningum mismunandi útgefenda.

Grein þessi hefur ekki áhrif á uppfyllingu viðmiðananna sem mælt er fyrir um í 1.–5. þætti 5. kafla IV. bóls þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem nánar er skilgreint hugtakið „óvarinn fyrir sértækri áhættu sem er veruleg að raungildi“ eins og um getur í fyrsta undirlit 3. mgr. og viðmiðunarmörkin fyrir mikinn fjölda mikilvægra mótaðila og staðna í skuldagerningum ólíkra útgefenda.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

78. gr.

#### **Eftirlitsviðmiðanir innri aðferða við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns**

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir, sem hafa leyfi til að beita innri aðferðum við útreikning á áhættuvegnum áhættuskuldbindingum eða kröfum vegna eiginfjárgrunns að undanskilinni rekstraráhættu, skýri frá útreikningunum í innri aðferðunum á áhættuskuldbindingum eða stöðum sem eru í viðmiðunareignasöfnunum. Stofnanir skulu leggja fram niðurstöður útreikninga sinna, ásamt útskýringu á aðferðafræðinni sem beitt er við þá, til lögbæru yfirvaldanna með viðeigandi millibili og a.m.k. árlega.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir leggi fram niðurstöður útreikninganna, sem um getur í 1. mgr., í samræmi við formið sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur þróað í samræmi við 8. mgr., til lögbæru yfirvaldanna og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Kjósi lögbær yfirvöld að þróa sérhæfð eignasöfn skulu þau gera það í samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og tryggja að stofnanir skýri frá niðurstöðum útreikninganna aðskilið frá niðurstöðum útreikninganna fyrir eignasöfn er varða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina.

3. Lögbær yfirvöld skulu, á grundvelli upplýsinganna sem stofnanir leggja fram í samræmi við 1. mgr., hafa eftirlit með umfangi áhættuveginna áhættuskuldbindinga eða krafna vegna eiginfjárgrunns, eftir því sem við á og að undanskilinni rekstraráhættu, að því er varðar áhættuskuldbindingarnar eða viðskiptin í viðmiðunareignasöfnunum sem eru afleiðing innri aðferða þessara stofnana. Lögbær yfirvöld skulu, eigi sjaldnar en árlega, framkvæma mat á gæðum þessara aðferða og veita sérstaka athygli:

a) aðferðunum sem sýna fram á veruleg frávik að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar sömu áhættuskuldbindingu,

b) aðferðum þar sem um ræðir sérlega mikla eða litla fjölbreytni og einnig ef um er að ræða verulegt eða kerfisbundið vanmat á kröfum vegna eiginfjárgrunns.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera skýrslu til að hjálpa lögbærum yfirvöldum við að meta gæði innri aðferðanna á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 2. mgr.

4. Lögbær yfirvöld skulu, þegar tiltekna stofnanir sýna marktæk frávik frá meirihluta jafnoka sinna eða þegar lítið samræmi er milli aðferða sem leiðir til mikillar dreifni niðurstaðna, rannsaka ástæður þess og gera aðgerðir til úrbóta ef unnt er að sanngreina með skýrum hætti að aðferð stofnunarinnar leiði til vanmats á kröfum vegna eiginfjárgrunns sem ekki er hægt að rekja til mismunar í undirliggjandi áhættum áhættuskuldbindinganna eða staðnanna.

5. Lögbæru yfirvöldin skulu sjá til þess að ákvarðanir þeirra um að hversu miklu leyti aðgerðir til úrbóta, eins og um getur í 4. mgr., samræmast meginreglunni um að slíkar aðgerðir skuli viðhalda markmiðum innri aðferðar og muni því ekki:

a) leiða til stöðlunar eða aðferða sem njóta forgangs,

b) skapa ranga hvata eða

c) valda hjarðhegðun.

6. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að gefa út viðmiðunarreglur og tilmæli í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 ef hún telur þess þurfa á grundvelli upplýsinganna og matsins sem um getur í 2. og 3. mgr. þessarar greinar til að bæta eftirlitsvenjur eða venjur stofnana að því er varðar innri aðferðir.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal þróa drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

a) málsmeðferðarreglur til að skiptast á mati sem framkvæmt er í samræmi við 3. mgr. milli lögbærra yfirvalda og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar,

b) staðlana um mat lögbærra yfirvalda sem um getur í 3. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

8. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina:

a) formið, skilgreiningarnar og upplýsingatæknilausnirnar, sem nota skal við skýrslugjöfina í Sambandinu og um getur í 2. mgr.,

b) viðmiðunareignasafn eða -eignasöfn sem um getur í 1. mgr.

Evrópska eftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

9. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. apríl 2015 og að höfðu samráði við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort setning viðmiðana innri líkana, þ.m.t. gildissvið þeirra, virkar. Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

79. gr.

### Útlána- og mótaðilaáhætta

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að:

a) lánveiting fari fram á grundvelli vel skilgreindra viðmiðanna og að skýrt sé kveðið á um ferlið við samþykkt, breytingu, endurnýjun og endurfjármögnun lána,

b) stofnanir ráði yfir innri aðferðum sem gera þeim kleift að meta útlánaáhættu áhættuskuldbindinga gagnvart einstökum loforðsgjöfum, verðbréfum eða verðbréfuðum stöðum og útlánaáhættu á stigi eignasafnsins. Einkum ætti ekki, í innri aðferðum, að treysta eingöngu eða vélrænt á utanaðkomandi lánshæfismat. Byggi kröfur vegna eiginfjárgrunns á mati utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækis (ECAI), eða á því að áhættuskuldbinding er ekki metin, skal það ekki undanskilja stofnanir frá því að taka einnig tillit til annarra viðeigandi upplýsinga við mat á úthlutun innra fjármagns,

c) starfrækt séu skilvirk kerfi fyrir samfellda stjórnsýslu og eftirlit með ýmsum verðbréfasöfnum og áhættuskuldbindingum stofnana, sem fela í sér útlánaáhættu, þ.m.t. til að greina vandamálalán og stjórna þeim og gera fullnægjandi virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur,

d) dreifing lánasafna er fullnægjandi með tilliti til sóknarmarkaða stofnunarinnar og heildarútlánáætlunar.

80. gr.

### Eftirstæðir áhættuþættir

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að tekið sé á hættunni á að viðurkenndar aðferðir sem stofnanir beita til mildunar á útlánaáættu reynist ekki jafn árangursríkar og áætlað var og að henni sé stýrt með skriflegum stefnum og ferlum.

81. gr.

### Samþjöppunaráhætta

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að samþjöppunaráhætta sem stafar af áhættuskuldbindingum hvers mótaðila, þ.m.t. miðlægra mótaðila, hóps tengdra mótaðila og mótaðila í sama atvinnuvegi, á sama landsvæði eða sem bjóða sömu starfsemi eða hrávöru, beitingar aðferða við mildun útlánahættu, þ.m.t. sérstaklega áhættur í tengslum við stórar óbeinar áhættuskuldbindingar, t.d. vegna eins útgefanda tryggingar, verði meðhöndluð og henni stjórnað með skriflegum stefnum og verklagsreglum.

82. gr.

### Verðbréfunaráhætta

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að áhættur sem stafa af verðbréfunarviðskiptum þar sem lánastofnanir eru fjárfestir, upphafsaðili eða umsýsluaðili, þ.m.t. orðsporsáhætta sem er t.d. í tengslum við flókna gerninga eða afurðir, séu metnar og meðhöndlaðar með viðeigandi stefnum og verklagsreglum til að tryggja að efnahagslegt inntak viðskiptanna endurspeglist að fullu í áhættumatinu og stjórnunarákvörðunum.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir, sem eru útgefendur í hlaupandi verðbréfunarviðskiptum með ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjaldþaga, búi yfir lausafjárátelnum til að mæta bæði áætluðum afborgunum og afborgunum fyrir gjaldþaga.

83. gr.

### Markaðsáhætta

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stefnum og ferlum til að tilgreina, meta og stjórna öllum mikilvægum upptökum og áhrifum markaðsáhættu sé komið í framkvæmd.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir geri einnig ráðstafanir vegna hættu á lausafjárskorti þegar skortstaðan er fyrir á gjaldþaga en gnóttstaðan.

3. Innra fjármagn skal vera fullnægjandi, að því er varðar verulega markaðsáhættu sem fellur ekki undir kröfur um eiginfjárgrunn.

Stofnanir sem við útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns að því er varðar stöðuáhættu í samræmi við 2. kafla í IV. bálki, þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, hafa jafnað stöður sínar í einu eða fleirum af hlutabréfunum, sem mynda hlutabréfavísitölu á móti einni eða fleiri stöðum í staðlaða, framvirka samningnum, sem tengist hlutabréfavísitölunni, eða annarri hlutabréfavísitöluafurð, skulu hafa fullnægjandi innra fjármagn til að veita vörn gegn grundvallarhættu á tapi vegna þess að virði framtíðarsamningsins eða annarrar afurðar er ekki í fullu samræmi við hlutabréfin sem hann samanstendur af. Stofnanir skulu einnig hafa fullnægjandi innra fjármagn þegar þær eiga gagnstæðar stöður í stöðluðum, framvirkum samningum sem eru tengdir hlutabréfavísitölu og eru ekki eins að því er varðar líftíma, samsetningu eða hvort tveggja.

Stofnanir skulu sjá til þess, þegar beitt er meðferðinni, sem um getur í 345. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að þær hafi fullnægjandi innra fjármagn til að verjast hættu á tapi á tímabilinu milli upphaflegrar skuldbindingar og næsta viðskiptadags.

84. gr.

### Vaxtaáhætta sem verður til við viðskipti önnur en veltubókarviðskipti

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir hrindi í framkvæmd kerfum til að greina, meta og stjórna áhættunni sem verður til vegna mögulegra breytinga á vöxtum sem hafa áhrif á viðskipti stofnunar, önnur en veltuviðskipti.

85. gr.

### Rekstraráhætta

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir hrindi í framkvæmd stefnum og ferlum til að meta og stjórna rekstraráhættu, þ.m.t. líkansáhættu, og verjast atburðum sem eiga sér sjaldan stað en hafa alvarlegar afleiðingar. Stofnanir skulu skýra hvað telst rekstraráhætta að því er varðar þær stefnum og ferla.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að viðbragðsáætlun og áætlun um samfellda starfsemi sé til staðar til að tryggja að stofnunin geti starfað á áframhaldandi grundvelli og takmarkað tap ef starfsemin raskast alvarlega.

86. gr.

### Lausafjáráhætta

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir hafi traustar áætlanir, stefnur, ferla og kerfi fyrir hendi til að unnt sé að tilgreina, meta, stjórna og hafa eftirlit með lausafjáráhættu innan viðeigandi tímaramma, þ.m.t. innan dags, til að tryggja að stofnanir viðhaldi fullnægjandi varaforða lausafjár. Áætlanir þessar, stefnur, ferlar og kerfi skulu sniðin að atvinnugreinum, gjaldmiðlum, útibúum og lögaðilum og fela í sér fullnægjandi aðferðir til að skipta lausafjárkostnaði, -ábata og -áhættum.

2. Áætlanir, stefnur, ferlar og kerfi, sem um getur í 1. mgr., skulu vera í réttu hlutfalli við það hversu flókin starfsemi stofnunar er, áhættusnið hennar, umfang og áhættuþol, sem framkvæmdastjórn ákveður og endurspeglar mikilvægi stofnunar innan hvers aðildarríkis þar sem hún stundar viðskipti. Stofnanir skulu upplýsa öll viðeigandi viðskiptasvið um áhættuþol sitt.

3. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir, með tilliti til eðlis starfsemi þeirra, umfangs hennar og þess hversu flókin hún er, hafi lausafjáráhættusnið sem er í samræmi við og ekki umfram það sem krafist er fyrir starfhæft og traust kerfi.

Lögbær yfirvöld skulu fylgjast með þróun í tengslum við lausafjáráættusnið, t.d. innan hönnunar og umfangs afurða, áhættustýringar, fjármögnunarstefna og samþjöppunar fjármögnunar.

Lögbær yfirvöld skulu grípa til skilvirkra aðgerða ef þróunin, sem um getur í öðrum undirlíð, gæti leitt til óstöðugleika einstakrar stofnunar eða kerfis.

Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um allar aðgerðir sem framkvæmdar eru samkvæmt þriðju undirgrein.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal setja fram tilmæli, eftir því sem við á, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

4. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir þróa aðferðafræði til að tilgreina, meta, stjórna og hafa eftirlit með fjármögnunarstöðum. Aðferðafræði þessi skal fela í sér núverandi og áætlað mikilvægt sjóðstreymi innan og vegna eigna, skulda, liða utan efnahagsreiknings, þ.m.t. óvissra skulda og hugsanlegra áhrifa af orðsporsáættu.

5. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir greini milli veðsettra og veðbandalausra eigna sem eru tiltækar á hverjum tíma, einkum þegar um er að ræða neyðarástand. Þær skulu einnig sjá til þess að stofnanir taki tillit til þess hjá hvaða lögaðila eignirnar eru, landsins þar sem eignirnar eru löglega skráðar í embættisbók eða í reikning og hæfi þeirra og einnig hafa eftirlit með því hvernig hægt er að hafa eignir reiðubúnaðar tímanlega.

6. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir taki einnig tillit til gildandi takmarkana í lögum, reglum og rekstri á hugsanlegri yfirfærslu lausafjár og veðbandalausra eigna milli eininga, bæði innan og utan Evrópska efnahagssvæðisins.

7. Lögbær yfirvöld sjá til þess að stofnanir noti margs konar tæki til að draga úr lausafjáráættu, þ.m.t. kerfi takmarkana og varaforða lausafjár, svo að þær geti staðið af sér margvíslegt álag, og fjármögnunarskipan með viðunandi dreifingu og aðgang að fjármögnun. Endurskoða skal þetta fyrirkomulag reglulega.

8. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir taki til athugunar aðrar sviðsmyndir er varða lausafjárstöður og þætti til mildunar áættu og endurskoði a.m.k. árlega forsendurnar sem liggja til grundvallar ákvörðunum um fjármögnunarstöðu. Af þeim sökum skulu aðrar sviðsmyndir einkum taka tillit til liða utan efnahagsreiknings og annarra óvissra skulda, þ.m.t.

eininga um sérverkefni á sviði verðbréfunar (SSPE) eða annarra eininga um sérverkefni, eins og um getur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem stofnun kemur að í hlutverki útgefanda eða veitir umtalsverðan lausafjárstuðning.

9. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir taki tillit til hugsanlegra áhrifa af sviðsmyndum sem varða tilteknar stofnanir, markaði og aðrar blandaðar sviðsmyndir. Taka skal mismunandi tímaramma og mismunandi álagsstig til athugunar við tiltekin skilyrði.

10. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir aðlagi áætlanir sínar, innri stefnumörkun og takmarkanir á lausafjáráættu og þróa skilvirkar viðbragðsáætlanir, með tilliti til niðurstöðu sviðsmyndanna sem um getur í 8. mgr.

11. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir hafi áætlanir til að endurreisa lausafjárstöðu þar sem settar eru fram fullnægjandi áætlanir og viðeigandi framkvæmdarráðstafanir til að takast á við hugsanlegan lausafjárskort, þ.m.t. í tengslum við útibú með staðfestu í öðru aðildarríki. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að þessar áætlanir séu prófaðar af stofnunum a.m.k. árlega, uppfærðar á grundvelli niðurstaðna annarra sviðsmynda sem settar eru fram í 8. mgr. og tilkynntar til og samþykktar af yfirstjórn þannig að unnt sé að aðlaga innri stefnumörkun og ferli til samræmis. Stofnanir skulu gera nauðsynlegar hagnýtar ráðstafanir fyrirfram til að tryggja að unnt sé að framkvæma tafarlaust áætlanir til að endurreisa lausafjárstöðu. Að því er varðar lánastofnanir skulu þessar hagnýtu ráðstafanir fela í sér að eiga tryggingu sem er tiltæk án tafar vegna fjármögnunar seðlabanka. Lánastofnun skal, ef nauðsyn krefur, eiga tryggingu í gjaldmiðli annars aðildarríkis, eða gjaldmiðli þriðja lands þegar hún hefur áhættuskuldbindingar vegna þeirra og, ef nauðsyn krefur vegna rekstrar á yfirráðasvæði gístaðildarríkis eða þriðja lands þegar hún er óvarin fyrir gjaldmiðli þess.

87. gr.

#### **Hætta á of mikilli vogun**

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir hafi til staðar stefnur og ferla til að tilgreina, stjórna og hafa eftirlit með hattu á of mikilli vogun. Vísar fyrir hattu á of mikilli vogun skulu m.a. vera vogunarhlutfall sem ákvarðað er í samræmi við 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og misræmi milli eigna og skuldbindinga.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir fjalli, í varúðarskyni, um hättuna á of mikilli vogun með því að taka tilhlýðilegt tillit til mögulegrar aukningar á slíkri hattu vegna lækkunar á eiginfjárgrunni stofnunar sökum vænts eða innleysts taps, með hliðsjón af gildandi reikningsskilareglum. Í þeim tilgangi skulu stofnanir geta þolað ýmsa álagsatburði að því er varðar hattu á of mikilli vogun.

## 3. undirþáttur

**Stjórnunarhættir**

88. gr.

**Fyrirkomulag stjórnunarháttá**

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnin skilgreini, hafi umsjón með og beri ábyrgð á framkvæmd á fyrirkomulagi stjórnunarháttá sem tryggja skilvirka og varfærna stjórnun stofnunar, þ.m.t. aðgreining starfa innan skipulagsheildarinnar og að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra.

Fyrirkomulag þetta skal samræmast eftirfarandi meginatriðum:

- a) stjórnin skal bera endanlega heildarábyrgð á stofnuninni og samþykkja og hafa umsjón með framkvæmdinni á skipulagsmarkmiðum hennar, áhættuáætlun og innri stjórnunarháttum,
- b) stjórnin skal tryggja heilindi reikningshalds- og reikningsskilakerfa, þ.m.t. fjármála- og rekstrarstjórnar og að farið sé að lögum og viðeigandi stöðlum,
- c) stjórnin skal hafa umsjón með ferlinu við birtingu upplýsinga og orðsendinga,
- d) stjórnin skal bera ábyrgð á að skilvirkt eftirlit sé haft með framkvæmdastjórn,
- e) formaður stjórnar má í eftirlitshlutverki sínu með stofnun ekki sinna samtímis hlutverki framkvæmdastjóra innan sömu stofnunar, nema að stofnunin rökstyðji það og lögbær yfirvöld heimili það.

Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnin hafi eftirlit með og meti með reglulegu millibili skilvirkni fyrirkomulags stjórnunarháttá stofnunar og geri viðeigandi ráðstafanir til að taka á anmörkum.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að mikilvægar stofnanir, sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar, innra skipulags og þess hvers eðlis starfsemi þeirra er, umfangs hennar og þess hversu flókin hún er, komi á tilnefningarnefnd sem skipuð er stjórnarmönnum sem taka ekki þátt í daglegri stjórnun hlutaðeigandi stofnunar.

Tilnefningarnefndin skal:

- a) tilgreina og mæla með umsækjendum, til samþykktar fyrir stjórnina eða hluthafafund, til að fylla í lausar stöður í stjórn, meta jafnvægi þekkingar, færni, fjölbreytni og

reynslu stjórnarinnar og gera lýsingu á hlutverkum og hæfni fyrir tiltekna stöðu og meta tímann sem þarf til að sinna henni.

Einnig ætti tilnefningarnefndin að setja markmið um fyrirvar þess kyns sem er í minnihluta í stjórninni og setja stefnu um með hvaða hætti mætti fjölga fulltrúum þess kyns sem er í minnihluta í stjórn til að uppfylla markmiðið. Birta skal markmiðið, stefnuna og framkvæmd hennar almenningi í samræmi við c-lið 2. mgr. 435. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

- b) meta, með reglulegu millibili og a.m.k. árlega, skipulag, stærð, samsetningu og árangur stjórnarinnar og beina tilmælum til hennar að því er varðar hvers konar breytingar,
- c) meta, með reglulegu millibili og a.m.k. árlega, þekkingu, hæfni og reynslu einstakra stjórnarmanna og stjórnarinnar í heild sinni og gefa stjórninni skýrslu til samræmis við það,
- d) endurskoða með reglulegu millibili stefnu stjórnarinnar um val og tilnefningu í framkvæmdastjórn og beina tilmælum til stjórnarinnar.

Tilnefningarnefndin skal við skyldustörf sín, að því marki sem mögulegt er og á áframhaldandi grundvelli, taka til greina þörfina á að sjá til þess að einn aðili eða lítill hópur einstaklinga sé ekki ráðandi við ákvarðanatöku stjórnarinnar með þeim hætti að það skaði hagsmuni stofnunarinnar í heild sinni.

Tilnefningarnefndin skal geta nýtt sér hvers kyns úrræði, sem hún telur við eiga og þ.m.t. utanaðkomandi ráð, og skal hún fá til þess viðeigandi fjárstyrk.

Grein þessi gildir ekki þegar stjórnin, samkvæmt landslögum, hefur ekki vald til að velja og tilnefna aðila sína.

89. gr.

**Skýrslugjöf í hverju landi fyrir sig**

1. Frá 1. janúar 2015 skulu aðildarríki krefjast þess að hver og ein stofnun birti árlega og tilgreini, eftir aðildarríki og þriðja landi þar sem hún hefur starfsstöð, eftirfarandi upplýsingar á samstæðugrunni fyrir fjárhagsárið:

- a) heiti, eðli starfsemi og landfræðilega staðsetningu,

b) veltu,

91. gr.

c) fjölda starfsmanna á grundvelli jafngildis ársverka,

### Stjórn

d) hagnað eða tap fyrir skatt,

1. Stjórnarmenn skulu ávallt hafa óflekkað mannorð og búa yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu til að sinna skyldum sínum. Heildarsamsetning stjórnarinnar skal endurspeglar nægilega fjölbreytta reynslu. Stjórnarmenn skulu einkum uppfylla kröfur sem settar eru fram í 2.–8. mgr.

e) skatt á hagnað eða tap,

2. Allir stjórnarmenn skulu gefa sér nægan tíma til að sinna skyldum sínum við stofnunina.

f) fengnar opinberar ívilnanir.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess, þrátt fyrir 1. mgr., að stofnanir birti upplýsingarnar sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. í fyrsta sinn hinn 1. júlí 2014.

3. Fjöldi stjórnarstaðna, sem stjórnarmaður má gegna á sama tíma, skal taka tillit til aðstæðna í hverju tilviki fyrir sig auk eðlis og umfangs starfsemi stofnunar og þess hversu flókin hún er. Stjórnarmenn stofnunar, sem er mikilvæg með tilliti til stærðar, innra skipulags og eðlis hennar, auk umfangs starfsemi stofnunar og þess hversu flókin hún er, skulu frá 1. júlí 2014 ekki, nema þeir séu fulltrúar aðildarríkisins, gegna fleiri stöðum en einni af eftirfarandi samsetningum stjórnarstaðna á sama tíma:

3. Allar stofnanir sem eru kerfislega mikilvægar á alþjóðavísu og með starfsleyfi í Sambandinu, eins og þær eru greindar á alþjóðavísu, skulu, eigi síðar en 1. júlí 2014, leggja fyrir framkvæmdastjórnina upplýsingarnar, sem um getur í d-, e- og f-lið 1. mgr., sem trúnaðarmál. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópsku trygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, eins og við á, framkvæma mat á mögulegum neikvæðum efnahagslegum afleiðingum af opinberri birtingu slíkra upplýsinga, þ.m.t. áhrif á samkeppnishæfni, fjárfestingu og aðgengi að lánsfé og stöðugleika fjármálakerfisins. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu sína fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 31. desember 2014.

a) einni stöðu framkvæmdastjóra og tveimur stöðum stjórnarmanna sem eru ekki framkvæmdastjórar,

b) fjórum stöðum stjórnarmanns sem ekki er framkvæmdastjórar.

Framkvæmdastjórnin skal, þegar skýrsla hennar tilgreinir marktæk neikvæð áhrif, taka til athugunar að leggja fram viðeigandi tillögu að nýrri löggjöf um breytingu á birtingarskyldunni sem sett er fram í 1. mgr. og er henni heimilt, í samræmi við h-lið 145. gr., að ákveða að fresta þessari skyldu. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða árlega þörfina á að framlengja frestunina.

4. Eftirfarandi telst vera ein stjórnarstaða að því er varðar 3. mgr.:

a) framkvæmdastjóri eða stjórnarmaður sem er ekki framkvæmdastjóri, innan sömu samstæðu,

b) framkvæmdastjóri eða stjórnarmaður sem er ekki framkvæmdastjóri, innan:

4. Endurskoða skal upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr., í samræmi við tilskipun 2006/43/EB og birta þær, ef mögulegt er, í viðauka við árlegu reikningsskilin eða, eftir atvikum, við samstæðureikningsskil hlutaðeigandi stofnunar.

i. stofnana sem eru aðilar að sama stofnanaverndarkerfi, að því tilskildu að skilyrðin sem sett eru fram í 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 séu uppfyllt eða

ii. fyrirtækja (þ.m.t. eininga sem ekki eru fjármálafyrirtæki) sem stofnunin á virkan eignarhluta í.

5. Grein þessi skal falla úr gildi að því marki sem framtíðarlagagerð Sambandsins um birtingarskyldu gengur lengra en sú sem mælt er fyrir um í þessari grein og skal eyða henni til samræmis við það.

5. Stjórnarstöður í skipulagsheildum, sem ekki eru fyrst og fremst reknar í viðskiptaskyni, teljast ekki með að því er varðar 3. mgr.

90. gr.

### Opinber birting á arðsemi eigna

Stofnanir skulu birta meðal lykilverða í ársskýrslu sinni upplýsingar um arðsemi eigna, reiknaða út með því að deila niðurstöðu heildarefnahagsreiknings upp í hreinan hagnað.

6. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að leyfa stjórnarmönnum að gegna einni viðbótarstöðu stjórnarmanns sem er ekki framkvæmdastjóri. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina reglulega um slík leyfi.



7. Stjórnin skal búa yfir fullnægjandi sameiginlegri þekkingu, hæfni og reynslu til að geta skilið starfsemi stofnunarinnar, þ.m.t. megináhættur.

8. Hver og einn stjórnarmaður skal starfa af heiðarleika, ráðvendni og óhæði til að meta á skilvirkan máta og vefengja ákvarðanir yfirstjórnar ef nauðsyn krefur og hafa skilvirka umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar.

9. Stofnanir skulu verja nægum mannaúði og fjármagni til inntöku og þjálfunar nýrra stjórnarmanna.

10. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld skulu krefjast þess af stofnunum og tilnefningarnefndum þeirra, eftir atvikum, að þær fái til starfa breitt svið eiginleika og hæfni þegar stjórnarmenn eru ráðnir og komi í þeim tilgangi á stefnu sem stuðlar að fjölbreytni innan stjórnar.

11. Lögbær yfirvöld skulu safna upplýsingunum sem birtar eru í samræmi við c-lið 2. mgr. 435. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og nota þær til að setja viðmiðanir varðandi fjölbreytni. Lögbæru yfirvöldin skulu veita Evrópsku banka-efirlitsstofnuninni þær upplýsingar. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal nota upplýsingarnar til viðmiðunar við samanburð á fjölbreytni starfshátta á vettvangi Sambandsins.

12. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur um eftirfarandi:

- a) að stjórnarmaður verji nægum tíma til að sinna skyldum sínum, í tengslum við hvert tilvik fyrir sig og eðli og umfang starfsemi stofnunar og það hversu flókin hún er,
- b) fullnægjandi sameiginlega þekkingu, hæfni og reynslu stjórnar, eins og um getur í 7. mgr.,
- c) heiðarleika, ráðvendni og óhæði stjórnarmanna, eins og um getur í 8. mgr.,
- d) að fullnægjandi mannaúði og fjármagni sé varið til inntöku og þjálfunar nýrra stjórnarmanna, eins og um getur í 9. mgr.,
- e) að tekið sé tillit til fjölbreytni við val á stjórnarmönnum, eins og um getur í 10. mgr.

Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gefa út þessar viðmiðunarreglur eigi síðar en 31. desember 2015.

13. Grein þessi hefur ekki áhrif á ákvæðin um fyrirvar starfsfólks í stjórn eins og kveðið er á um landslögum.

92. gr.

### Launakjarastefnur

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að 2. mgr. þessarar greinar og 93., 94. og 95. gr. sé beitt í stofnunum á vettvangi samstæðu, móðurfélags og dótturfélags, þ.m.t. þær sem eru með staðfestu í aflandsfjármálamiðstöðvum.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að þegar stofnanir koma á og beita heildarlaunakjarastefnum, sem fela í sér laun og valkvæðan lífeyri, vegna flokka starfsfólks sem ná til yfirstjórnarar, þeirra sem taka áhættu, starfsfólks við eftirlitsstörf og annarra starfsmanna, þegar launakjör þeirra skipa þeim í sama flokk og yfirstjórninni og þeim sem taka áhættu, er við störf sín hafa marktæk áhrif á áhættusnið stofnunar, skuli þær fara að eftirfarandi meginreglum með þeim hætti og að því marki sem á við stærð þeirra, innra skipulag og það hvers eðlis starfsemi þeirra er, umfang hennar og það hversu flókin hún er:

- a) launakjarastefnan er í samræmi við trausta og skilvirka áhættustýringu, stuðlar að henni og hvetur ekki til áhættusækni umfram áhættuþol stofnunarinnar,
- b) launakjarastefnan er í samræmi við starfsstefnuna, markmið, gildi og langtímahagsmuni stofnunarinnar og felur í sér ráðstafanir til að forðast hagsmunarárekstra,
- c) stjórn stofnunarinnar samþykkir og endurskoðar reglulega, í eftirlitshlutverki sínu, almennar meginreglur um launakjarastefnuna og ber ábyrgð á umsjón með framkvæmd hennar,
- d) að lágmarki árlega skal fara fram miðlægt og óháð innra eftirlit með því hvort framkvæmd launakjarastefnunnar sé í samræmi við stefnu og verklagsreglur sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í eftirlitshlutverki sínu,
- e) starfsfólk, sem hefur eftirlit með höndum, skal vera óháð rekstrareiningunum sem það fylgist með, hafa viðeigandi heimildir og búa við launakjör í samræmi við markmiðin sem það nær, óháð árangri þeirra rekstrarsviða sem það hefur eftirlit með,
- f) launakjaranefndin sem um getur í 95. gr. eða, ef slíki nefnd hefur ekki verið komið á, framkvæmdastjórn í eftirlitshlutverki sínu, skal hafa umsjón með starfskjörum yfirmanna áhættustýringar og regluvörslu,

- g) launakjarastefnan, með tilliti til landsbundinna viðmiðana um ákvörðun launa, greinir með skýrum hætti á milli viðmiðana til að ákvarða:
- i. fóst grunnlaunakjör, sem ættu fyrst og fremst að endurspeglja viðeigandi starfsreynslu og ábyrgð innan stofnunar eins og hún er sett fram í starfslýsingu starfsmanns sem hluti af ráðningarskilmálum og
  - ii. breytileg launakjör, sem ættu að endurspeglja sjálfbæran og áhættuveginn árangur og árangur umfram þann sem krafist er til að uppfylla starfslýsingu starfsmanns og er hluti af ráðningarskilmálunum.
- c) breytileg heildarstarfskjör skulu ekki takmarka möguleika stofnunar til að styrkja eiginfjárgrunn sinn,
- d) tryggð breytileg launakjör eru ekki í samræmi við trausta áhættustýringu eða meginregluna um árangurstengd laun og skulu ekki vera hluti af mögulegum launakjaraáætlunum,
- e) tryggð breytileg launakjör eru undantekning og eiga aðeins við þegar nýtt starfsfólk er ráðið eða þegar stofnun hefur traustan og öflugan eiginfjárgrunn og takmarkast við fyrsta ár í starfi,

### 93. gr.

#### Stofnanir sem hafa hag af afskiptum hins opinbera

Eftirfarandi meginreglur skulu gilda til viðbótar við þær sem settar eru fram í 2. mgr. 92. gr. þegar um ræðir stofnun sem hefur hag af óvenjulegum afskiptum hins opinbera:

- a) breytileg launakjör skulu takmarkast skýrt og ótvírætt við hlutfall af hreinum tekjum, ef þau eru ekki í samræmi við að viðhalda traustum eiginfjárgrunni og að stuðningi ríkisstjórnar ljúki tímanlega,
  - b) viðeigandi lögbær skulu yfirvöld krefjast þess að stofnanir endurskipuleggi launakjör þannig að þau séu í samræmi við trausta áhættustýringu og langtímaþöxt, þ.m.t. og eftir því sem við á, að takmarka launakjör stjórnarmanna stofnunar,
  - c) engin breytileg launakjör eru greidd stjórnarmönnum nema þau séu réttlætlanleg.
- f) viðeigandi jafnvægi skal vera milli fastra og breytilegra þátta heildarstarfskjara og föstu þættirnir skulu vera nægilega stór hluti af heildarstarfskjörum til þess að hægt sé að starfrækja sveigjanlega stefnu varðandi breytilega þætti launakjara, þ.m.t. möguleika á að greiða ekki út neina breytilega þætti launakjara,
- g) stofnanir skulu ákvarða viðeigandi hlutfall fasts og breytilegs þáttar heildarlaunakjara, þar sem eftirfarandi meginreglur gilda:

- i. breytilegi þátturinn skal ekki vera umfram 100% af föstum þætti heildarlaunakjara fyrir hvern einstakling. Aðildarríki geta sett lægra hámarks hlutfall,
- ii. aðildarríkjum er heimilt að leyfa hluthöfum, eigendum eða aðilum stofnunar að samþykkja hærra hámarksgildi hlutfallsins milli fastra og breytilegra þátta launakjara að því tilskildu að heildarumfang breytilega þáttarins sé ekki meiri en 200% af fasta þætti heildarlaunakjara á hvern einstakling. Aðildarríki geta sett lægra hámarks hlutfall.

### 94. gr.

#### Breytilegir þættir launakjara

1. Eftirfarandi meginreglur gilda til viðbótar við og með sömu skilyrðum og þær sem settar eru fram í 2. mgr. 92. gr. varðandi breytilega þætti launakjara:

- a) heildarþjárhæð árangurstengdra launakjara skal vera byggð á samsettu mati á árangri einstaklingsins, viðkomandi rekstrareiningar og heildarárangri stofnunarinnar og taka skal tillit til fjárhagslegra viðmiðana og ófjárhagslegra viðmiðana við mati á árangri einstaklingsins,
  - b) árangursmatið skal ná yfir nokkurra ára tímabil til að tryggja að það sé byggt á árangri til lengri tíma lítið og að útgreiðslum á árangurstengdum þáttum launakjara sé dreift yfir tímabil sem tekur mið af undirliggjandi viðskiptasveiflu og viðskiptaáhættu lánastofnunar,
- Frankvæma skal samþykki á herra hlutfalli í samræmi við fyrsta undirlíð þessa liðar í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð:
- hluthafar, eigendur eða aðilar stofnunar skulu taka ákvörðun eftir ítarleg tilmæli stofnunar þar sem fram koma ástæður og gildissvið samþykkis sem sóst er eftir, þ.m.t. fjöldi starfsfólks sem það hefur áhrif á, hlutverk þess og væntanleg áhrif á kröfuna um að viðhalda traustum eiginfjárgrunni,

- hluthafar, eigendur eða aðilar stofnunar taka ákvörðun með að minnsta kosti 66% meirihluta, að því tilskildu að a.m.k. 50% hlutabréfa eða jafngild eignarréttindi standi að baki honum eða, ef svo er ekki, taka ákvörðun með 75% meirihluta eignarréttinda,
  - stofnunin skal upplýsa alla hluthafa, eigendur eða aðila stofnunar, með hæfilegum fyrirvara, að óskað verði eftir samþykki samkvæmt fyrsta undirlið þessa liðar,
  - stofnunin skal tafarlaust upplýsa lögbær yfirvöld um tilmælin til hluthafa sinna, eigenda eða aðila, þ.m.t. tillöguna um hærra hámarkshlutfall og ástæðurnar fyrir því og geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hærra hlutfallið, sem lagt er til, brjóti ekki gegn skuldbindingum stofnunarinnar samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, einkum með hliðsjón af skuldbindingum stofnunarinnar varðandi eiginfjárgrunn,
  - stofnunin skal tafarlaust upplýsa lögbær yfirvöld um ákvarðanir teknar af hluthöfum, eigendum eða aðilum hennar, þ.m.t. allar samþykktar tillögur um hærra hámarkshlutfall samkvæmt fyrsta undirlið þessa liðar og lögbær yfirvöld skulu nota fengnar upplýsingar til að gera viðmiðanir við stofnana-venjur í þessu tilliti. Lögbæru yfirvöldin skulu senda upplýsingarnar til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem birtir þær á sameiginlegu skýrslusniði eftir heimaaðildarráðgjöf. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að útfæra viðmiðunarreglur til að auðvelda framkvæmd þessa undirliðar og tryggja samræmi safnaðra upplýsinga,
  - starfsfólk sem verður fyrir beinum áhrifum af hærri hámarksgildum breytilegra launakjara sem um getur í þessum lið skulu ekki, eftir atvikum, fá leyfi til að neyta, beint eða óbeint, atkvæðisréttar sem það kann að hafa sem hluthafar, eigendur eða aðilar stofnunarinnar,
- iii. aðildarríki geta leyft stofnunum að beita afvöxtun-  
arstuðlinum, sem um getur í öðrum undirlið þessa liðar, á að hámarki 25% breytilegra heildarlaunakjara, að því tilskildu að þau séu greidd með gerningum sem frestað er um a.m.k. fimm ár. Aðildarríki geta sett lægra hámarkshlutfall.
- Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. mars 2014, semja og birta viðmiðunarreglur um beitingu fræðilegs afvöxtunarstuðuls, með tilliti til allra viðeigandi þátta að meðtöldu verðbólguþingi og áhættu,
- sem felur í sér frestunartíma. Viðmiðunarreglur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um afvöxtunarstuðulinn skulu taka sérstaklega til athugunar hvernig hvetja skuli til notkunar gerninga sem frestað er um a.m.k. fimm ár,
  - h) greiðslur í tengslum við riftun samnings fyrir lok samningstíma skulu miðast við árangur sem náðst hefur á tilteknu tímabili og séu þær ekki umbun fyrir misbrest eða misferli,
  - i) starfskjarapakkar í tengslum við bóta- eða starfsloka-greiðslur samkvæmt samningum í fyrri starfi skulu vera í samræmi við langtímahagsmuni stofnunarinnar, þ.m.t. varðveislu-, frestunar-, árangurs- og endurgreiðslufyrirkomulag,
  - j) við árangursmat sem beitt er við útreikning á breytilegum þáttum starfskjara, eða safni af breytilegum þáttum starfskjara, skal taka tillit til hvers konar núverandi áhættu eða áhættu í framtíðinni auk nauðsynlegs fjármagnskostnaðar og greiðsluhæfis,
  - k) með ráðstöfun breytilegra þátta starfskjara innan stofnunar skal einnig taka tillit til hvers konar núverandi áhættu og áhættu í framtíðinni,
  - l) verulegur hluti og að lágmarki 50% af breytilegum starfskjörum skal vera blanda af eftirfarandi:
    - i. hlutabréfum eða hlutum sem jafngilda hlutabréfum, með fyrirvara um rekstrarform viðkomandi stofnunar að lögum, eða hlutabréfatengdum gerningum eða jafngildum gerningum sem ekki eru ígildi reiðufjár í tilviki óskráðrar stofnunar,
    - ii. öðrum gerningum í skilningi 52. eða 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þegar mögulegt er, eða öðrum gerningum sem má breyta að fullu í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 eða niðurfæra, sem í hverju tilviki fyrir sig endurspeglar með fullnægjandi hætti láns hæfi stofnunarinnar við áframhaldandi rekstrarhæfi og eru viðeigandi til notkunar í tilgangi breytilegra launakjara.
- Viðeigandi varðveislustefna, sem ætlað er að samræma hvata við langtímahagsmuni stofnunar, skal gilda um gerningana er um getur í þessum lið. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta sett takmarkanir á gerð og skipulag þessara gerninga eða bannað tiltekna gerninga, eins og við á. Lið þessum má bæði beita á þann hluta af breytilegum þætti starfskjara sem er frestað í samræmi við m-lið og á hinn hluta breytilegs þátta launakjara sem er ekki frestað,

- m) fresta skal verulegum hluta og að lágmarki 40% af breytilegum þætti launakjara um tímabil sem er eigi skemmra en þrjú til fimm ár og er í samræmi við eðli og áhættur starfseminnar og viðfangsefni viðkomandi starfsmanns.

Launakjör sem koma til greiðslu eftir frestun skulu ekki ávinnast hraðar en hlutfallslega. Ef breytilegi þáttur launakjara er sérstaklega há fjárhæð skal fresta að lágmarki 60% hennar. Tímabil frestunarinnar skal vera í samræmi við viðskiptasveiflu, eðli starfseminnar, áhættur hennar og viðfangsefni viðkomandi starfsfólks,

- n) breytilegu launakjörin, þ.m.t. sá hluti sem frestast, greiðast út eða má aðeins ávinna ef þau eru sjálfbær samkvæmt fjárhagsstöðu stofnunar í heild sinni og réttlætunleg samkvæmt árangri stofnunar, rekstrareiningar og viðkomandi starfsmanns.

Án þess að hafa áhrif á almennar meginreglur landsbundinnar samnings- og vinnulöggjafar, skulu breytileg heildarlaunakjör almennt dragast saman ef dregur úr rekstrarárangri stofnunar eða ef hann er neikvæður, að teknu tilliti til bæði núverandi launakjara og lækkunar á útgreiðslu á áunnum fjárhæðum, þ.m.t. frádráttar- eða endurgreiðslufyrirkomulag.

Allt að 100% af breytilegum heildarlaunakjörum skulu falla undir frádráttar- eða endurgreiðslufyrirkomulag. Stofnanir skulu setja sérstakar viðmiðanir um beitingu frádráttar eða endurgreiðslu. Þær skulu einkum ná yfir aðstæður þar sem starfsmaðurinn:

- i. tók þátt í eða bar á ábyrgð á framferði sem olli stofnuninni verulegu tapi,
  - ii. uppfyllti ekki viðeigandi staðla um hæfni og velsæmi,
- o) lífeyrisstefnan sé í samræmi við starfsstefnu, markmið, gildi og langtímahagsmuni stofnunarinnar.

Ef starfsmaður lætur af störfum hjá stofnun áður en hann nær eftirlaunaaldri skal stofnunin varðveita valkvæðan lífeyri í fimm ár og varðveita hann í þeim tegundum gerninga sem um getur í l-lið. Ef um er að ræða starfsmann sem nær eftirlaunaaldri skal greiða valkvæðan lífeyri út til starfsmannsins í formi gerninga sem um getur í l-lið með fyrirvara um fimm ára frestunartímabil,

- p) starfsfólk skal skuldbinda sig til að beita ekki persónulegum áhættuvarnaráætlunum eða tryggingum í tengslum við launakjör eða bótaábyrgð til að grafa undan áhættusamræmingunni sem felst í launakjarafyrirkomulagi þess,

- q) breytileg launakjör eru ekki greidd út með leiðum eða aðferðum sem auðvelda það að fara ekki að þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina þá gerningaflokka er uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í ii. lið l-liðar 1. mgr. og með tilliti til eigindlegra og viðeigandi meginlegra viðmiðana til að greina flokka starfsfólks sem í störfum sínum hafa veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar, eins og um getur í 2. mgr. 92. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstaðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. mars 2014.

Framkvæmdastjórninni eru veittar valdheimildir til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

95. gr.

#### **Launakjaranefnd**

1. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að stofnanir, sem eru mikilvægar með tilliti til stærðar, innra skipulags og þess hvers eðlis starfsemi þeirra er, umfangs hennar og þess hversu flókin hún er, komi á fót launakjaranefnd. Launakjaranefndina skal stofna með þeim hætti að hún geti lagt tilhlýðilegt og óháð mat á launakjarastefnu og -venjur og hvata til að stýra áhættu, fjármagni og greiðsluhæfi.

2. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að launakjaranefndin beri ábyrgð á undirbúningi ákvarðana um launakjör, þ.m.t. þær sem hafa áhrif á áhættu og áhættustýringu hlutaðeigandi stofnunar og þær sem stjórnin tekur. Formaður og aðilar launakjaranefndarinnar skulu sitja í framkvæmdastjórn hlutaðeigandi stofnunar en ekki taka þátt í daglegri stjórn hennar. Ef í landslögum er kveðið á um fyrirsvar starfsfólks í stjórn skal launakjaranefndin skipuð einum eða fleiri fulltrúum starfsfólks. Launakjaranefndin skal, við undirbúning slíkra ákvarðana, taka tillit til langtímahagsmuna hluthafa, fjárfesta og annarra hagsmunaaðila stofnunarinnar og almannahagsmuna.

96. gr.

### Rekstur vefseturs um stjórnarhætti fyrirtækis og launakjör

Stofnanir skulu reka vefsetur þar sem skýrt er frá því með hvaða hætti þær fullnægja kröfunum sem settar eru fram í 88. til 95. gr.

### III. þáttur

#### Eftirlitsúttekt og matsferli

97. gr.

#### Eftirlitsúttekt og mat

1. Lögbær yfirvöld skulu, með tilliti til tæknilegu viðmiðananna sem eru settar fram í 98. gr., gera úttekt á fyrirkomulagi, áætlunum, ferlum og kerfum sem stofnanir hrinda í framkvæmd til að fara að þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og meta:

- a) áhættur sem stofnanirnar eru eða kunna að verða óvarðar fyrir,
- b) áhættur sem stofnun veldur í fjármálakerfinu með tilliti til tilgreiningar og mælingar á kerfisáhættu skv. 23. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, eða tilmæla evrópska kerfisáhætturáðsins eftir því sem við á, og
- c) áhættur sem álagsprófun leiðir í ljós að teknu tilliti til eðlis og umfangs starfsemi stofnunar og þess hversu flókin hún er.

2. Gildissvið úttektarinnar og matsins, sem um getur í 1. mgr., skal ná yfir allar kröfurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

3. Lögbær yfirvöld skulu, á grundvelli úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr., ákvarða hvort fyrirkomulag, áætlanir, ferli og kerfi sem stofnanirnar hrinda í framkvæmd og eiginfjárgrunnur þeirra og lausafjárstaða tryggi trausta stjórnun og veiti tryggingu fyrir áhættu þeirra.

4. Lögbær yfirvöld skulu ákveða tíðni og umfang úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr. með tilliti til stærðar hlutaðeigandi stofnunar, þess hvort hún sé kerfislega mikilvæg, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi hennar og með tilliti til meðalhófsreglunnar. Úttektina og matið skal uppfæra a.m.k. árlega að því er varðar stofnanir sem falla undir áætlunina um eftirlitsaðgerðir eins og um getur í 2. mgr. 99. gr.

5. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld upplýsi Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina tafarlaust um niðurstöður

úttektarinnar ef hún sýnir að stofnun gæti valdið kerfisáhættu í samræmi við 23. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

98. gr.

#### Tæknilegar viðmiðanir fyrir eftirlitsúttekt og mat

1. Til viðbótar við útlána-, markaðs- og rekstraráhættu skal endurskoðun og mat sem lögbær yfirvöld framkvæma skv. 124. gr. a.m.k. ná yfir:

- a) niðurstöður álagsprófs sem stofnanir er beita innramatsaðferð framkvæma í samræmi við 177. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) stöðu stofnana gagnvart samþjöppunaráhættu og stýringu þeirra á henni, þ.m.t. fylgni þeirra við kröfurnar sem settar eru fram í fjórða hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 81. gr. þessarar tilskipunar,
- c) traustleika, hentugleika og beitingu og stefna og verklagsreglna sem stofnanir hrinda í framkvæmd vegna stýringar á eftirstæðum áhættuþáttum sem tengjast notkun á viðurkenndum aðferðum við mildun á útlánaáhættu,
- d) að hvaða marki eiginfjárgrunnur stofnunar, vegna eigna sem hún hefur verðbréfað, sé fullnægjandi með hliðsjón af fjárhagslegu inntaki viðskiptanna, þ.m.t. umfangi þeirrar áhættuyfirfærslu sem á sér stað,
- e) lausafjárahættu stofnunar, mælingu og stýringu hennar á lánsfjárahættu, þ.m.t. þróun mismunandi sviðsmynda greininga, stjórnun þátta sem eiga að draga úr áhættu (einkum fjárhæð, samsetning og gæði varaförða lausafjár) og skilvirkar viðbragðsáætlanir,
- f) áhrif fjölbreytileika og hvernig slík áhrif reiknast inn í áhættumatskerfið,
- g) niðurstöður álagsprófa sem stofnanir framkvæma með notkun innra líkans til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns að því er varðar markaðsáhættu skv. 5. kafla í IV. bálki þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- h) landfræðilega staðsetningu áhættuskuldbindinga stofnunar,
- i) viðskiptalíkan stofnunarinnar,
- j) mat á kerfisáhættu í samræmi við viðmiðanir sem settar eru fram í 97. gr.

2. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar e-lið 1. mgr., reglulega gera ítarlegt mat á stýringu lausafjáráhættu stofnana í heild og stuðla að þróun traustar innri aðferðafræði. Við framkvæmd mats skulu lögbær yfirvöld taka tillit til hlutverks stofnunar á fjármálamarkaði. Lögbær yfirvöld í einu aðildarríki skulu því með viðeigandi hætti taka til athugunar hugsanleg áhrif ákvarðana sinna á stöðugleika fjármálakerfis allra annarra aðildarríkja sem hlut eiga að máli.

3. Lögbær yfirvöld skulu fylgjast með hvort stofnun veitir óbeinan stuðning við verðbréfun. Lögbæra yfirvaldið skal, komi í ljós að stofnun hafi veitt óbeinan stuðning oftar en einu sinni, grípa til viðeigandi ráðstafana sem endurspeglar auknar væntingar um að hún muni veita óbeinan stuðning við verðbréfanir sínar í framtíðinni og því ekki yfirfæra áhættu í verulegum mæli.

4. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar ákvörðunina sem taka skal skv. 3. mgr. 97. gr. þessarar tilskipunar, taka til athugunar hvort leiðréttingar á virði sem gerðar eru vegna staðna eða verðbréfasafna í veltubókinni, eins og segir í 105. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gera stofnuninni kleift að selja eða verja stöður sínar innan skamms tímabils án þess að stofna til verulegs taps við venjuleg markaðsskilyrði.

5. Úttektin og matið sem lögbær yfirvöld annast skulu ná yfir áhættu stofnana vegna vaxtaáhættu sem verður til við aðra starfsemi en veltuviðskipti. Krefjast skal ráðstafana að minnsta kosti þegar um er að ræða stofnanir með fjárhagslegt virði sem lækkar um meira en 20% af eiginfjárgrunni þeirra vegna skyndilegra og óvæntra 200 grunnpunkta breytinga á vöxtum eða breytinga eins og þær eru skilgreindar í viðmiðunarreglum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

6. Úttektin og matið, sem lögbær yfirvöld framkvæma, skulu innihalda áhættu stofnana vegna hættu á of mikilli vogun, eins og hún kemur fram í vísunum fyrir hættu á of mikilli vogun, þ.m.t. vogunarhlutfallið sem ákvarðað er í samræmi við 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Lögbær yfirvöld skulu, við ákvörðun á því hvort vogunarhlutfall stofnana og fyrirkomulag, áætlanir, ferli og kerfi, sem stofnanir koma í framkvæmd til að stýra hættu á of mikilli vogun, sé fullnægjandi, taka tillit til viðskiptalíkans þessara stofnana.

7. Úttektin og matið, sem lögbær yfirvöld framkvæma, skulu ná yfir fyrirkomulag stjórnunarháttanna stofnana, fyrirtækjamenningu og -gildi þeirra og getu aðila stjórnarinnar til að sinna skyldum sínum. Lögbær yfirvöld skulu, við framkvæmd úttektarinnar og matsins, a.m.k. hafa aðgang að dagskrám og fylgiskjölum vegna funda stjórnarinnar og nefnda hennar og niðurstöðum innra mats eða mats utanaðkomandi aðila á frammistöðu stjórnarinnar.

99. gr.

### Áætlun um eftirlitsaðgerðir

1. Lögbæru yfirvöldin skulu a.m.k. árlega samþykkja áætlun um eftirlitsaðgerðir fyrir stofnanirnar sem þau hafa eftirlit með. Slík áætlun skal taka tillit til eftirlitsúttektarinnar og matsferlisins skv. 97. gr. Í henni skal eftirfarandi koma fram:

- a) upplýsingar um hvernig lögbær yfirvöld ætla að framkvæma verkefni sín og úthluta fjármagni sínu,
- b) tilgreining á því hvaða stofnunum er ætlað að falla undir aukði eftirlit og ráðstafanir sem gerðar eru að því er varðar slíkt eftirlit, eins og sett er fram í 3. mgr.,
- c) áætlun um eftirlit á athafnasvæði stofnunar, þ.m.t. á útubúum hennar og dótturfélögum sem komið var á fót í öðrum aðildarríkjum í samræmi við 52., 119. og 122. gr.

2. Áætlanir um eftirlitsaðgerðir skulu ná yfir eftirfarandi stofnanir:

- a) stofnanir þar sem niðurstöður álagsprófanna, sem um getur í a- og g-lið 1. mgr. 98. gr. og 100. gr., eða útkoma eftirlitsúttektarinnar og matsferlisins skv. 97. gr., gefa til kynna að veruleg hættu skapist að því er varðar fjárhagslegt heilbrigði eða brot á landslögum sem lögleiða þessa tilskipun og á reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- b) stofnanir sem skapa kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið,
- c) allar aðrar stofnanir sem lögbær yfirvöld telja nauðsynlegt að þær nái yfir.

3. Einkum skal, eftir því sem við á skv. 97. gr., gera eftirfarandi ráðstafanir ef þörf krefur:

- a) auka á fjölda eða tíðni vettvangseftirlits með stofnuninni,
- b) hafa stöðuga viðveru lögbæra yfirvaldsins í stofnuninni,
- c) auka skýrslugjöf stofnunarinnar eða hafa hana tíðari,
- d) auka úttekt á rekstraráætlunum, áætlunum eða viðskipta-áætlunum stofnunarinnar eða hafa þær tíðari,

e) viðhafa þematískar athuganir til að fylgjast með sértækri áhættu sem líklega kemur fram.

4. Samþykki lögbærs yfirvalds heimaáðildarríkisins á áætlun um eftirlitsaðgerðir skal ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins framkvæmi, í hverju tilviki fyrir sig, vettvangsskoðanir og eftirlit með starfsemi útibúa stofnana á yfirráðasvæði sínu, í samræmi við 3. mgr. 52. gr.

100. gr.

#### Álagspróf vegna eftirlits

1. Lögbæru yfirvöldin skulu framkvæma, eins og við á en a.m.k. árlega, álagspróf á stofnunum sem þau hafa eftirlit með, til að auðvelda úttektar- og matsferlin skv. 97. gr.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 til að tryggja að lögbæru yfirvöldin noti sameiginlegar aðferðir við framkvæmd á árlægum álagsprófum vegna eftirlits.

101. gr.

#### Eftirlit á áframhaldandi grundvelli með leyfi til að beita innri aðferðum

1. Lögbær yfirvöld skulu reglulega og eigi sjaldnar en á þriggja ára fresti hafa eftirlit með því hvort stofnanir uppfylli kröfurnar um aðferðir sem krefjast leyfis lögbæru yfirvaldanna áður en slíkar aðferðir eru notaðar til að reikna út kröfur um eiginfjárgrunn í samræmi við þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þau skulu einkum taka tillit til breytinga á starfsemi stofnana og til framkvæmdar á þessum aðferðum á nýjar afurðir. Ef verulegir annmarkar eru á þeirri áhættu sem innri aðferð stofnunar fangar skulu lögbær yfirvöld sjá til þess að þær séu lagaðar eða gera viðeigandi ráðstafanir til að draga úr afleiðingum þeirra, þ.m.t. að beita hærri margföldunarþáttum, setja viðbótargjaldþolskröfur eða gera aðrar viðeigandi og árangursríkar ráðstafanir.

2. Lögbæru yfirvöldin skulu einkum greina og meta hvort stofnanir noti þróaða og nútímalega tækni og venjur við þessa aðferð.

3. Ef í innra markaðsáættulíkani kemur fyrir mikill fjöldi yfirskota, sem um getur í 366. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem bendir til þess að líkanið sé ekki, eða ekki lengur, nægilega nákvæmt skulu lögbæru yfirvöldin afturkalla leyfið til að beita innra líkaninu eða gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að líkanið sé lagað án tafar.

4. Ef stofnun hefur fengið leyfi til að beita aðferð sem krefst leyfis lögbærra yfirvalda áður en slík aðferð er notuð til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við þriðja

hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, en uppfyllir ekki lengur kröfurnar til að beita þessari aðferð, skulu lögbær yfirvöld krefjast þess að stofnunin sýni annaðhvort lögbærum yfirvöldum á fullnægjandi hátt fram á að aðeins óveruleg áhrif verði af því að uppfylla ekki kröfurnar, eftir atvikum og í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 575/2013, eða setji fram áætlun um að farið verði að kröfunum tímanlega að nýju og setji frest að því er varðar framkvæmd áætlunarinnar. Lögbæru yfirvöldin skulu krefjast úrbóta á þeirri áætlun ef ólíklegt er að hún skili því að farið sé að fullu að kröfunum eða ef fresturinn er ekki hæfilegur. Ef stofnunin er ólíkleg til að koma reglufylgni við kröfurnar aftur á innan hæfilegs frests og, eftir atvikum, hefur ekki sýnt fram á það með fullnægjandi hætti að áhrifin af því að uppfylla ekki kröfurnar séu óveruleg, skal afturkalla leyfið til að beita slíkri aðferð eða takmarka það við þau svið sem uppfylla kröfurnar eða þar sem unnt er ná fram reglufylgni innan hæfilegs frests.

5. Til að stuðla að samkvæmum stöðugleika innri aðferða í Sambandinu skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin greina innri aðferðir þvert á stofnanir, þ.m.t. samkvæmni framkvæmdar á skilgreiningunni á vanskilum og með hvaða hætti þessar stofnanir meðhöndla svipaðar áhættur eða áhættuskuldbindingar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal útfæra viðmiðunarreglur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sem innihalda viðmiðanir á grundvelli þeirrar greiningar.

Lögbær yfirvöld skulu taka tillit til greiningarinnar og viðmiðananna við endurskoðun á leyfum sem þau veita stofnunum til að nota innri aðferðir.

#### IV. þáttur

#### Eftirlitsráðstafanir og -heimildir

102. gr.

#### Eftirlitsráðstafanir

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að stofnun geri snemma nauðsynlegar ráðstafanir til að taka á vandamálum sem máli skipta við eftirfarandi aðstæður:

a) stofnunin uppfyllir ekki kröfurnar í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013,

b) lögbær yfirvöld hafa vísbendingar um að stofnunin sé líkleg til að brjóta gegn kröfunum í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 575/2013 innan næstu 12 mánaða.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu valdheimildir lögbærra yfirvalda vera þær sem um getur í 104. gr.

## 103. gr.

**Beiting eftirlitsráðstafana á stofnanir sem hafa svipað áhættusnið**

1. Ef lögbær yfirvöld ákvarða skv. 97. gr. að stofnanir með svipað áhættusnið s.s. svipuð viðskiptalíkön eða landfræðilega staðsetningu áhættuskuldbindinga, séu eða kunna að verða óvarðar fyrir svipuðum áhættum eða valda svipuðum áhættum í fjármálakerfinu geta þau beitt eftirlitsúttekt og matsferlum sem um getur í 97. gr. á þessar stofnanir með svipuðum eða sama hætti. Í þeim tilgangi skulu aðildarríki sjá til þess að lögbæru yfirvöldin hafi fullnægjandi lagalegar heimildir til að gera kröfur samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 til þessara stofnana með svipuðum eða sama hætti, þ.m.t. og einkum framkvæmd eftirlitsheimilda skv. 104., 105. og 106. gr.

Einkum er heimilt að ákvarða tegundir stofnana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í j-lið 1. mgr. 98. gr.

2. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni þegar þau beita 1. mgr. Evrópska bankaeftirlitsstofnunarinnar skal fylgjast með eftirlitsstarfsemi og gefa út viðmiðunarreglur sem tilgreina með hvaða hætti skuli taka á svipuðum áhættum og hvernig unnt er að tryggja samræmda beitingu á 1. mgr. um gervallt Sambandið. Samþykkinga skal þessar viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

## 104. gr.

**Eftirlitsheimildir**

1. Að því er varðar 97. gr., 98. gr. (4. mgr.), 101. gr. (4. mgr.) og 102. og 103. gr. og beitingu reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skulu lögbær yfirvöld a.m.k. hafa eftirfarandi valdheimildir:

- til að krefjast þess að stofnanir hafi eiginfjárgrunn umfram kröfurnar sem settar eru fram í 4. kafla þessa bóls og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar áhættuþætti og áhættur sem ekki falla undir 1. gr. þeirrar reglugerðar,
- til að krefjast þess að fyrirkomulagið, aðferðirnar, kerfin og áætlanirnar, sem framkvæmdar voru í samræmi við 73. og 74. gr., verði styrktar,
- til að krefjast þess að stofnanir setji fram áætlun um að koma aftur á reglufylgni við eftirlitskröfur samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og setja frest fyrir framkvæmd hennar, þ.m.t. úrbætur á áætluninni að því er varðar gildissvið og frest,
- til að krefjast þess að stofnanir beiti sérstakri niðurfærslustefnu eða meðferð á eignum að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns,

- til að banna eða takmarka viðskipti, starfsemi eða netkerfi stofnana eða krefjast þess að látið sé af starfsemi sem hefur í för með sér óhóflegar áhættur fyrir stöðugleika stofnunar,
  - til að krefjast þess að dregið verði úr áhættunni sem er innbyggð í starfsemi, afurðir og kerfi stofnana,
  - til að krefjast þess að stofnanir takmarki breytileg launakjör við hlutfall af hreinum tekjum ef þau samræmast ekki því að viðhalda traustum eiginfjárgrunni,
  - til að krefjast þess að stofnanir noti hreinan hagnað til að styrkja eiginfjárgrunninn,
  - til að banna eða takmarka úthlutun eða vaxtagreiðslur stofnunar til hluthafa, aðila eða eigenda viðbótareiginfjárgrunnsgeringa ef bannið felur ekki í sér vanskil af hálfu stofnunarinnar,
  - til að gera kröfu um aukna eða tíðari skýrslugjöf, þ.m.t. skýrslugjöf um eiginfjár- og lausafjárstöður,
  - til að gera sértækar kröfur um lausafé, þ.m.t. takmarkanir á misræmi í líftíma milli eigna og skulda,
  - til að krefjast viðbótarupplýsinga.
2. Lögbæru yfirvöldin skulu a.m.k. beita viðbótarkröfunum um eiginfjárgrunn, sem um getur í a-lið 1. mgr., þegar
- stofnun uppfyllir ekki kröfurnar sem settar eru fram í 73. og 74. gr. þessarar tilskipunar eða 393. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - áhættur eða áhættuþættir falla ekki undir kröfurnar vegna eiginfjárgrunns sem settar eru fram í 4. kafla þessa bóls eða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
  - ólíklegt er að beiting annarra ráðstafana ein og sér bæti á fullnægjandi hátt fyrirkomulagið, aðferðirnar, kerfin og áætlanirnar innan viðeigandi tímaramma,
  - úttektin, sem um getur í 4. mgr. 98. gr. eða 4. mgr. 101. gr., leiðir í ljós að ekki hafi verið farið að kröfunum um beitingu viðkomandi aðferðar og muni það líklega leiða til ófullnægjandi krafna vegna eiginfjárgrunns,



- e) líklegt er að áhættan verði vanmetin, þrátt fyrir að farið sé að gildandi kröfum þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða
- f) stofnun skýrir lögbærum yfirvöldum, í samræmi við 5. mgr. 377. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, frá því að niðurstöður álagsprófsins, sem um getur í þeirri grein, séu verulega umfram kröfur þeirra vegna eiginfjárgrunns að því er varðar fylgniviðskiptasafnið.

3. Í þeim tilgangi að ákvarða viðeigandi fjárhæð eigin fjár á grundvelli endurskoðunar og mats, sem er framkvæmt í samræmi við III. þátt, skulu lögbær yfirvöld meta hvort álagning viðbótarkröfu vegna eiginfjárgrunns umfram kröfuna vegna eiginfjárgrunns sé nauðsynleg til að ná yfir áhættur sem stofnun er eða kann að verða óvarin fyrir, með tilliti til eftirfarandi:

- a) meginlegra og eiginlegra þátta í matsferli stofnunar sem um getur í 73. gr.,
- b) fyrirkomulags, ferla og aðferða stofnunar sem um getur í 74. gr.,
- c) niðurstöðu endurskoðunar og mats sem er framkvæmt í samræmi við 97. eða 101. gr.,
- d) matsins á kerfisáhættu.

105. gr.

#### Sértækar kröfur varðandi lausafjárstöðu

Í þeim tilgangi að ákvarða viðeigandi kröfur um lausafjárstöðu á grundvelli úttektar og mats sem er framkvæmt í samræmi við III. þátt, skulu lögbær yfirvöld meta hvort álagning tiltekinna krafna um lausafjárstöðu sé nauðsynleg til að ná yfir lausafjárahættur sem lánastofnun er eða kann að verða óvarin fyrir, með tilliti til eftirfarandi:

- a) sértæks viðskiptalíkans stofnunarinnar,
- b) fyrirkomulags, ferla og aðferða stofnunarinnar sem um getur í II. þætti og einkum í 86. gr.,
- c) niðurstöðu endurskoðunar og mats sem er framkvæmt í samræmi við 97. gr.,
- d) kerfislegrar lausafjárahættu sem ógnar heilleika fjármálamarkaða í hlutaðeigandi aðildarríki.

Einkum ættu lögbær yfirvöld, án þess að hafa áhrif á 67. gr., að taka til athugunar hvort þörf er á að beita stjórnsluviðurlögum eða öðrum stjórnsluráðstöfunum, þ.m.t. varfærnisviðurlög, en umfang þeirra ætti í stórum dráttum að tengjast ósamræminu á

milli raunverulegrar lausafjárstöðu stofnunar og allra krafna um lausafjárstöðu og tryggja fjármögnun, sem gerðar eru á lands- eða Sambandsvísu

106. gr.

#### Sértækar kröfur varðandi birtingu

1. Aðildarríki skulu veita lögbærum yfirvöldum umboð til að krefja stofnanir um:

- a) að birta upplýsingar sem um getur í áttunda hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 oftast en einu sinni á ári og setja frest á birtingu,

- b) að nota sérstakan miðil og staði fyrir birtingar á öðru en reikningsskilum.

2. Aðildarríki skulu veita lögbærum yfirvöldum umboð til að krefja móðurfélög um að birta árlega, annaðhvort í heild eða með tilvísunum í jafngildar upplýsingar, lýsingu á rekstrarformi sínu að lögum, stjórnunarháttum og stjórnskipulagi samstæðu stofnana í samræmi við 3. mgr. 14. gr., 1. mgr. 74. gr. og 2. mgr. 109. gr.

107. gr.

#### Samkvæmni eftirlitsúttekta, mats og eftirlitsráðstafana

1. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um:

- a) virkni úttektar og matsferla sem um getur í 97. gr.,
- b) aðferðirnar sem notaðar eru til grundvallar ákvarðana sem um getur í 98., 100., 101., 102., 104. og 105. gr. um ferlið sem um getur í a-lið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal meta upplýsingarnar sem lögbær yfirvöld veita í þeim tilgangi að þróa samræmi í eftirlitsúttektar- og matsferli. Hún getur óskað eftir viðbótarupplýsingum frá lögbærum yfirvöldum til að ljúka mati sínu, hlutfallslega, í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal árlega skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um umfang samleitni beitingar á þessum kafla milli aðildarríkja.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, til að auka umfang þess háttar samleitni, framkvæma jafningjarýni í samræmi við 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur, sem beint er til lögbærra yfirvalda í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, til að tilgreina nánar, með hætti sem á við, stærð, uppbyggingu, innra skipulag stofnana og eðli starfsemi þeirra, umfang hennar og það hversu flókin hún er, sameiginlegar málsmeðferðarreglur og aðferðafræði við eftirlitsúttektir og matsferli sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og í 97. gr. og við mat á skipulagi og meðhöndlun áhættu sem um getur í 76. til 87. gr., einkum að því er varðar samþjöppunaráhættu í samræmi við 81. gr.

#### V. þáttur

#### Gildissvið

108. gr.

#### Innra matsferli fyrir eiginfjárför

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að sérhver stofnun sem hvorki er dótturfélag í aðildarríkinu, þar sem hún hefur starfsleyfi og er undir eftirliti, né móðurfyrirtæki og sérhver stofnun sem ekki er innan samstæðunnar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, uppfylli skuldbindingarnar sem settar eru fram í 73. gr. þessarar tilskipunar á einingargrunni.

Lögbær yfirvöld geta fallið frá kröfunum, sem settar eru fram í 73. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar lánastofnun í samræmi við 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Ef lögbæru yfirvöldin falla frá beitingu krafna vegna eiginfjárgrunns á samstæðugrunni, sem kveðið er á um í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu kröfurnar í 73. gr. þessarar tilskipunar gilda á einingargrunni.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að móðurstofnanir í aðildarríki, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 2. og 3. þætti 2. kafla II. bóls í fyrsta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, uppfylli skuldbindingarnar sem settar eru fram í 73. gr. þessarar tilskipunar, á samstæðugrunni.

3. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að stofnanir, sem eru undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 2. og 3. þætti 2. kafla II. bóls í fyrsta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, uppfylli skuldbindingarnar sem settar eru fram í 73. gr. þessarar tilskipunar á grundvelli stöðu viðkomandi eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi á samstæðugrunni.

Ef fleiri en ein stofnun er undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í aðildarríki skal fyrsta undirgrein eingöngu eiga

við um stofnunina sem eftirlit á samstæðugrunni gildir um, í samræmi við 111. gr.

4. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að dótturstofnanir beiti kröfunum, sem mælt er fyrir um í 73. gr. á undirsamstæðugrunni, þegar stofnanirnar, eða móðurfélagið þegar það er eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, eiga stofnun eða fjármálastofnun eða eignastýringarfélag í skilningi 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB að dótturfélagi í þriðja landi, eða eiga hlutdeild í slíku félagi.

109. gr.

#### Fyrirkomulag, ferli og aðferðir stofnana

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að stofnanir uppfylli skuldbindingarnar sem settar eru fram í II. þætti þessa kafla á einingargrunni, nema lögbæru yfirvöldin beiti undanþágunni sem kveðið er á um í 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að móður- og dótturfélögin, sem falla undir þessa tilskipun, uppfylli skuldbindingarnar, sem mælt er fyrir um í II. þætti þessa kafla á samstæðu- eða undirsamstæðugrunni, til að tryggja að fyrirkomulag þeirra, ferli og aðferðir, sem krafist er í II. þætti þessa kafla, séu samræmdar og vel samþætтар og unnt sé að leggja fram öll gögn og upplýsingar sem varða eftirlitið. Þau skulu einkum sjá til þess að móður- og dótturfélög, sem falla undir þessa tilskipun, framkvæmi slíkt fyrirkomulag, ferli og aðferðir innan eigin dótturfélaga sem ekki falla undir þessa tilskipun. Slíkt fyrirkomulag, ferli og aðferðir skulu einnig vera samræmdar og vel samþætтар og dótturfélög þessi skulu einnig geta sett fram öll gögn og allar upplýsingar sem skipta máli fyrir eftirlitið.

3. Skyldur, sem stafa af II. þætti þessa kafla varðandi dótturfélög sem ekki falla sjálf undir þessa tilskipun, skulu ekki gilda ef móðurstofnun í ESB eða stofnanir undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að beiting II. þáttar sé ólögmet samkvæmt lögum þriðja landsins þar sem dótturfélagið hefur staðfestu.

110. gr.

#### Úttekt, mat og eftirlitsráðstafanir

1. Lögbær yfirvöld skulu beita úttektar- og matsferlinu sem um getur í III. þætti þessa kafla og eftirlitsráðstöfununum sem um getur í IV. þætti þessa kafla í samræmi við umfang beitingar á kröfunum í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem settar eru fram í II. bóli í fyrsta hluta þeirrar reglugerðar.

2. Ef lögbæru yfirvöldin falla frá beitingu krafna um eiginfjárgrunn á samstæðugrunni, sem kveðið er á um í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu kröfurnar í 97. gr. þessarar tilskipunar gilda um eftirlit með verðbréfafyrirtækjum á einingargrunni.

### 3. KAFLI

#### Eftirlit á samstæðugrunni

##### I. Þáttur

#### Meginreglur um framkvæmd eftirlits á samstæðugrunni

##### III. gr.

#### Ákvörðun um eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli

1. Ef móðurfyrirtæki er móðurstofnun í aðildarríki eða móðurstofnun í ESB skulu lögbær yfirvöld sem veittu henni starfsleyfi annast eftirlit á samstæðugrunni.

2. Ef móðurfélag stofnunar er móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki eða móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB skulu lögbær yfirvöld sem veittu því starfsleyfi annast eftirlit á samstæðugrunni.

3. Ef stofnanir, sem hafa leyfi í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, hafa sem móðurfyrirtæki sama móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði, sama blandaða móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki, sama móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eða sama blandaða móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB skulu lögbær yfirvöld stofnunarinnar, sem hefur starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi var komið á fót, annast eftirlit á samstæðugrunni.

Ef móðurfyrirtæki stofnana, sem hafa starfsleyfi í tveimur eða fleiri aðildarríkjum samanstanda af fleiri en einu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi með aðalskrifstofur í mismunandi aðildarríkjum og ef lánastofnun er að finna í hverju þessara ríkja, skulu lögbær yfirvöld þeirrar lánastofnunar sem hefur hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, annast eftirlit á samstæðugrunni.

4. Ef fleiri en ein stofnun, sem hafa starfsleyfi í Sambandinu, hafa sama eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem móðurfélag og engin þessara stofnana hefur starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi var komið á fót skal eftirlit á samstæðugrunni vera í höndum þeirra lögbærra yfirvalda sem veittu þeirri stofnun, sem hefur hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, starfsleyfi og skal hún, að því er varðar þessa tilskipun, teljast sú stofnun sem stjórnad er af móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í ESB eða blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í ESB.

5. Í sérstökum tilvikum er lögbærum yfirvöldum heimilt, með samkomulagi sín á milli, að víkja frá viðmiðuninum, sem um getur í 3. og 4. mgr., ef beiting þeirra yrði óviðeigandi, að teknu tilliti til stofnananna og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi þeirra í mismunandi löndum, og tilnefna annað lögbært yfirvald til að viðhafa eftirlit á samstæðugrunni. Í slíkum tilvikum skulu lögbær yfirvöld, áður en þau taka ákvörðun, gefa móðurstofnuninni í ESB, móðureignarhaldsfélaginu á fjármálasviði í ESB eða blandaða móðureignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi í ESB eða stofnuninni með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, eftir því sem við á, kost á að tjá sig um þá ákvörðun.

6. Lögbæru yfirvöldin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um hvert samkomulag sem fellur undir 5. mgr.

##### III. gr.

#### Samræming eftirlitsstarfsemi af hálfu eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli

1. Til viðbótar við skuldbindingarnar sem þessi tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 leggur á skal eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli framkvæma eftirfarandi verkefni:

- a) samræmingu söfnunar og miðlunar viðeigandi eða mikilvægra upplýsinga, í tilvikum áframhaldandi rekstrarhæfis eða neyðartilvikum,
- b) skipulagningu og samræmingu eftirlitsstarfsemi í tilvikum áframhaldandi rekstrarhæfis, þ.m.t. í tengslum við þá starfsemi sem um getur í 3. kafla í VII. bálki, í samstarfi við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld,
- c) skipulagningu og samræmingu eftirlitsstarfsemi í samstarfi við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld og, ef nauðsyn krefur, seðlabanka seðlabankakerfis Evrópu, við undirbúning fyrir og við neyðarástand, þ.m.t. neikvæða þróun stofnana eða á fjármálamörkuðum, með notkun núverandi boðskiptaleiða sem auðveldla áfallastjórnun ef mögulegt er.

2. Hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum er heimilt, ef eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli tekst ekki að framkvæma verkefnið sem um getur í 1. mgr., eða ef lögbær yfirvöld starfa ekki með eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli að því marki sem krafist er til að framkvæma verkefnið í 1. mgr., að vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnunni er einnig heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld þegar um er að ræða ósamkomulag um samræmingu eftirlitsstarfsemi samkvæmt þessari grein, að eigin frumkvæði í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

3. Áætlanagerð og samræming eftirlitsstarfa, sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar, fela í sér sérstakar neyðarráðstafanir, sem um getur í d-lið 1. mgr. 117. gr. og b-lið 4. mgr. 117. gr., undirbúning sameiginlegs mats, framkvæmd viðbragðsáætlana og orðsendingar til almennings.

113. gr.

**Sameiginlegar ákvarðanir um varfærniskröfur er varða tilteknar stofnanir**

1. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli og lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í ESB eða móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í aðildarríki í ESB, skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að ná fram sameiginlegri ákvörðun:

- a) um beitingu 73. og 97. gr. til að ákvarða hvort fjárhæð eiginfjárgrunns á samstæðugrundvelli hjá samstæðu stofnana sé fullnægjandi með tilliti til fjárhagsstöðu, áhættusniðs og fjárhæðar eiginfjárgrunns sem krafist er með tilliti til beitingar a-liðar 1. mgr. 104. gr., á hverja einingu innan samstæðu stofnana og á samstæðugrunni,
- b) um ráðstafanir til að taka á öllum mikilvægum málefnum og niðurstöðum í tengslum við lausafjárefirlit, þ.m.t. hvort stofnunin sé fullnægjandi og meðhöndlun áhætta eins og krafist er skv. 86. gr. og varðandi þörf á kröfum um lausafjárstöðu fyrir hverja stofnun fyrir sig í samræmi við 105. gr. þessarar tilskipunar.

2. Taka skal sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr.:

- a) innan fjögurra mánaða frá framlagningu eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli á skýrslu um áhættumat á samstæðu stofnana í samræmi við 73. og 97. gr. og a-lið 1. mgr. 104. gr. til hinna viðkomandi lögbæru yfirvaldanna, að því er varðar a-lið 1. mgr.,
- b) innan eins mánaðar frá framlagningu eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli á skýrslu um mat á lausafjárahættusniði samstæðu stofnana í samræmi við 86. og 105. gr., að því er varðar b-lið 1. mgr.

Við sameiginlegar ákvarðanir skal einnig taka til athugunar áhættumat dótturfélaga af hálfu viðkomandi lögbærra yfirvalda í samræmi við 73. og 97. gr.

Setja skal sameiginlegar ákvarðanir fram í skjölum sem innihalda fullan rökstuðning og sem eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli lætur þau móðurlánastofnuninni í ESB í té. Ef um ágreining er að ræða skal eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli, að beiðni einhvers hinna lögbæru yfirvaldanna sem hlut eiga að

máli, hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunin. Eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli er heimilt að hafa samráð við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina að eigin frumkvæði.

3. Hafi lögbæru yfirvöldin ekki tekið sameiginlega ákvörðun innan þeirra tímamarka sem um getur í 2. mgr. skal eftirlitsaðillinn á samstæðugrundvelli taka ákvörðun um beitingu 73., 86. og 97. gr. og 104. gr. (a-liður 1. mgr.) og 105. gr. á samstæðugrunni, að teknu tilhlýðilegu tilliti til áhættumats dótturfélaga af hálfu viðkomandi lögbærra yfirvalda. Eftirlitsaðillinn á samstæðugrundvelli skal, ef einhver viðkomandi lögbæru yfirvaldanna hafa vísað málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010 við lok tímamarkanna sem um getur í 2. mgr., fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Telja skal tímamörkin, sem um getur í 2. mgr., vera sáttatímabil í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Ekki skal skjóta málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra eða eins mánaðar tímabilsins, eftir því sem við á, eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Viðkomandi lögbær yfirvöld, sem ábyrgð bera á eftirliti með dótturfélögum móðurlánastofnana í ESB eða móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í ESB eða blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í ESB á grundvelli einstakra eininga eða samstæðuhluta, skulu taka ákvörðun um beitingu 73., 86. og 97. gr., 104. gr. (a-liður 1. mgr.) og 105. gr., að teknu tilhlýðilegu tilliti til álits og fyrirvara eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli. Lögbær yfirvöld skulu, ef einhver viðkomandi lögbæru yfirvaldanna hafa vísað málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1093/2010, við lok tímamarkanna sem um getur í 2. mgr., fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar. Telja skal tímamörkin, sem um getur í 2. mgr., vera sáttatímabil í skilningi þeirrar reglugerðar. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Ekki skal skjóta málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar að loknu fjögurra mánaða eða eins mánaðar tímabilinu, eftir því sem við á, eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Setja skal ákvarðanir fram í skjali ásamt ítarlegum rökstuðningi við þær og skal tekið tillit til áhættumats, álits og fyrirvara lögbæru yfirvaldanna sem þau láta í ljós á tímabilunum sem um getur í 2. mgr. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli lætur skjalið í té öllum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum og móðurstofnuninni í ESB.

Öll lögbæru yfirvöldin skulu, þegar samráð hefur verið haft við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina, taka tillit til ráðlegginga hennar og gera grein fyrir hvers konar frávikum frá þeim.

4. Sameiginlegu ákvarðanirnar, sem um getur í 1. mgr. og ákvarðanirnar sem lögbæru yfirvöldin taka þegar sameiginleg ákvörðun, sem um getur í 3. mgr., liggur ekki fyrir, skulu teljast endanlegar og skulu lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

Árlega skal uppfæra sameiginlegu ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. og ákvarðanir sem lögbær yfirvöld taka þegar sameiginleg ákvörðun í samræmi við 3. mgr. er ekki fyrir hendi, eða í undantekningartilvikum þegar lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB, leggur fram skriflega og vel rökstudda beiðni til eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli um að uppfæra ákvörðunina um beitingu a-liðar 1. mgr. 104. gr. og 105. gr. Í síðara tilvikinu getur uppfærslan verið á tvíhliða grundvelli milli eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli og lögbæra yfirvaldsins sem leggur fram beiðnina.

5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tryggja samleitni skilyrða fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins, sem um getur í þessari grein, að því er varðar beitingu 73., 86. og 97. gr. og 104. gr. (a-liður 1. mgr.) og 105. gr., með það í huga að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. júlí 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

*114. gr.*

#### **Kröfur um upplýsingar við neyðarástand**

1. Þegar upp kemur neyðarástand, þ.m.t. aðstæður eins og lýst er í 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, eða þróun á mörkuðum sem hugsanlega teflir í tvísýnu lausafjástöðu og stöðugleika fjármálakerfisins í einhverju aðildarríkinu þar sem einingar samstæðu hafa fengið starfsleyfi eða stofnuð hafa verið mikilvæg útibú, eins og um getur í 51. gr., skal eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli, með fyrirvara um 2. þátt 1. kafla og, eftir atvikum, 54. og 58. gr. tilskipunar 2004/39/EB, gera Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og yfirvöldunum, sem um getur í 4. mgr. 58. gr. og 59. gr., viðvart eins fljótt og við verður komið og veita allar nauðsynlegar upplýsingar til að þau geti leyst sín verk af hendi. Skuldbindingar þessar gilda um öll lögbær yfirvöld.

Ef seðlabanki seðlabankakerfis Evrópu verður var við ástand sem lýst er í fyrstu undirgrein skal hann gera lögbærum yfirvöldum, sem um getur í 112. gr., og Evrópsku banka- eftirlitsstofnuninni viðvart eins fljótt og við verður komið.

Lögbæra yfirvaldið og yfirvaldið sem um getur í 4. mgr. 58. gr. skulu nota þær boðskiptaleiðir sem fyrir hendi eru, ef unnt er.

2. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skal, þegar hann þarfnast upplýsinga sem hafa þegar verið gefnar öðru lögbæru yfirvaldi, hafa samband við yfirvaldið, þegar unnt er, til að koma í veg fyrir tvítekingu skýrslugjafar til hinna ýmsu yfirvalda sem taka þátt í eftirlitinu.

*115. gr.*

#### **Samræmingar- og samstarfsfyrirkomulag**

1. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli og önnur lögbær yfirvöld skulu hafa skriflegt fyrirkomulag um samræmingu og samstarf til að auðvelda og koma á fót skilvirku eftirliti.

Samkvæmt slíku fyrirkomulagi er heimilt að fela eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli viðbótarverkefni og tilgreina verklagsreglur fyrir ákvarðanatökufærlið og samvinnu við önnur lögbær yfirvöld.

2. Lögbæru yfirvöldunum, sem eru ábyrg fyrir leyfisveitingu dótturfélags móðurfélags sem er stofnun, er heimilt, með tvíhliða samningum og í samræmi við 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, að fela eftirlitsábyrgð sína lögbærum yfirvöldum sem veittu móðurfélaginu starfsleyfi og hafa eftirlit með því þannig að þau taki að sér eftirlit með dótturfélaginu í samræmi við þessa tilskipun. Upplýsa skal Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um tilvist og efni slíkra samninga. Hún skal senda slíkar upplýsingar til lögbærra yfirvalda hinna aðildarríkjanna og evrópsku bankanefndarinnar.

*116. gr.*

#### **Samstarfshópar eftirlitsaðila**

1. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal koma á fót samstarfshópum eftirlitsaðila til að greiða fyrir framkvæmd verkefnanna sem um getur í 112. og 113. gr. og 114. gr. (1. mgr.), með fyrirvara um trúnaðarkvaðir 2. mgr. þessarar greinar og lög Sambandsins, og tryggja víðeigandi samræmingu og samstarf við viðkomandi eftirlitsyfirvöld þriðja lands, eftir því sem við á.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal stuðla að og fylgjast með árangursríkri, skilvirkri og samræmdri starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila sem getur um í þessari grein, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska banka- eftirlitsstofnunin skal, í þeim tilgangi, taka þar þátt eins og við á og teljast lögbært yfirvald þar að lútandi.

Samstarfshópar eftirlitsaðila skulu setja ramma fyrir framkvæmd eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli, Evrópsku banka- eftirlitsstofnunarinnar og hinna lögbæru yfirvaldanna, sem hlut eiga að máli, á eftirfarandi verkefnum:

- a) að skiptast á upplýsingum innbyrðis og við Evrópsku bankaefirlitsstofnunina í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010,
- b) að ná samkomulagi um frjálsa skiptingu verkefna og fjálsa dreifingu ábyrgðar, eftir því sem við á,
- c) að ákvarða áætlanir um eftirlitsaðgerðir, sem um getur á 99. gr., á grundvelli áhættumats samstæðunnar í samræmi við 97. gr.,
- d) að auka skilvirkni eftirlits með því að koma í veg fyrir óþarfa tvítekingu eftirlitskrafna, þ.m.t. í tengslum við kröfur um upplýsingarnar sem um getur í 114. gr. og 3. mgr. 117. gr.,
- e) að beita varfæriskröfum með samræmdum hætti, samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þvert á allar einingar innan samstæðu stofnana og með fyrirvara um aðra möguleika og ákvörðunarfrælsi sem löggjöf Sambandsins býður upp á,
- f) að beita c-lið 1. mgr. 112. gr. með tilliti til vinnu á öðrum vettvangi sem kann að verða komið á fót á þessu sviði.

2. Lögbæru yfirvöldin, sem eru þátttakendur í samstarfshópum eftirlitsaðila og Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni, skulu vinna náið saman. Trúnaðarkvaðirnar, sem um getur í II. þætti 1. kafla þessarar tilskipunar og 54. og 58. gr. tilskipunar 2004/39/EB, skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld geti skipst á trúnaðarupplýsingum innan samstarfshópa eftirlitsaðila. Stofnsetning og rekstur samstarfshópa eftirlitsaðila skal ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

3. Stofnsetning og rekstur samstarfshópanna skal byggja á skriflegum samþykktum sem um getur í 115. gr. og ákvarðaðar eru að höfðu samráði eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld.

4. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina almenn skilyrði um starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila.

Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

5. Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum í því skyni að ákvarða rekstrarhlutverk samstarfshópa eftirlitsaðila.

Evrópska bankaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 31. desember 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

6. Lögbærum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB og lögbærum yfirvöldum í gistiá-ildarríki þar sem mikilvæg útibú eins og um getur í 51. gr. hafa staðfestu, seðlabönum seðlabankakerfis Evrópu, þar sem við á, og lögbærum eftirlitsyfirvöldum þriðja lands, ef við á og með fyrirvara um trúnaðarkvaðir sem eru, að áliti allra lögbærra yfirvalda, jafngildar kröfunum sem settar eru fram í II. þætti 1. kafla þessarar tilskipunar og eftir atvikum í 54. og 58. gr. tilskipunar 2004/39/EB, er heimilt að taka þátt í starfi samstarfshópa eftirlitsaðila.

7. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skal vera í forsæti á fundum samstarfshópsins og ákveða hvaða lögbær yfirvöld taka þátt í fundum eða starfsemi hans. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skal upplýsa alla aðila samstarfshópsins ítarlega fyrirfram um skipulag þess háttar funda, meginumræðuefni og starfsemi sem taka skal til athugunar. Eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli skal einnig halda öllum aðilum samstarfshópsins vel og tímanlega upplýstum um aðgerðir sem koma til framkvæmda á þessum fundum eða ráðstafanir sem gerðar eru.

8. Við ákvörðun eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli skal tekið tillit til mikilvægis þeirrar eftirlitsstarfsemi sem er fyrirhuguð eða samræmd að því er varðar yfirvöldin, einkum hugsanleg áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins innan viðkomandi aðildarríkja, eins og um getur í 7. gr., og skuldbindinganna sem um getur í 2. mgr. 51. gr.

9. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal, með fyrirvara um trúnaðarkvaðir sem um getur í II. þætti 1. kafla þessarar tilskipunar og, eftir atvikum, 54. og 58. gr. tilskipunar 2004/39/EB, upplýsa Evrópsku bankaefirlitsstofnunina um starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila, þ.m.t. þegar um er að ræða neyðarástand, og veita Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni allar upplýsingar sem skipta máli varðandi samleitni eftirlits.

Hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum er heimilt, þegar um er að ræða ágreining milli lögbærra yfirvalda um hlutverk samstarfs-hópa eftirlitsaðila, að vísa málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og óska eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin getur einnig að eigin frumkvæði aðstoðað lögbær yfirvöld við að ná samkomulagi ef um er að ræða ósamkomulag um hlutverk samstarfshópa eftirlitsaðila samkvæmt þessari grein, í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

### 117. gr.

#### Samstarfsskuldbindingar

1. Lögbæru yfirvöldin skulu hafa náð samstarf sín á milli. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar eða skipta máli fyrir eftirlitsstarf hinna yfirvaldanna samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Í þessu skyni skulu lögbær yfirvöld veita allar umbeðnar upplýsingar sem málið varðar og veita allar mikilvægar upplýsingar að eigin frumkvæði.

Lögbæru yfirvöldin skulu vinna með Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1093/2010.

Lögbæru yfirvöldin skulu veita Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni allar nauðsynlegar upplýsingar til að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun, reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Telja skal upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, mikilvægar ef þær gætu haft veigamikil áhrif á matið á fjárhagslegu heilbrigði stofnunar eða fjármálastofnunar í öðru aðildarríki.

Eftirlitsaðilar á samstæðugrundvelli með móðurstofnunum í ESB og stofnunum, sem móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði í ESB eða blönduð móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði í ESB stjórna skulu einkum láta lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum, sem hafa eftirlit með dótturfélögum þessara móðurfélaga, í té allar viðeigandi upplýsingar. Við ákvörðun á umfangi viðeigandi upplýsinga skal taka tillit til mikilvægis þessara dótturfélaga innan fjármálakerfis þessara aðildarríkja.

Mikilvægu upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu einkum fela í sér eftirfarandi:

a) tilgreiningu á rekstrarformi samstæðunnar að lögum og eftirlits- og stjórnunarkerfi, þ.m.t. stjórnskipulagi, sem ná yfir alla eftirlitsskylda aðila og þá aðila sem eru það ekki,

dótturfélög sem ekki eru eftirlitsskyld og mikilvæg útibú sem tilheyra samstæðunni, móðurfélögin, í samræmi við 14. gr. (3. mgr.), 74. gr. (1. mgr.) og 109. gr. (2. mgr.), og lögbær yfirvöld eftirlitsskyldra aðila innan samstæðunnar,

b) aðferðir við öflun upplýsinga frá lánastofnunum í samstæðu og sannprófun á þeim upplýsingum,

c) neikvæða þróun hjá stofnunum eða öðrum aðilum samstæðu sem gæti haft alvarleg áhrif á stofnanirnar,

d) umtalsverð viðurlög og óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda í samræmi við þessa tilskipun, þ.m.t. álagning sérstakrar kröfu vegna eiginfjárgrunns skv. 104. gr. og álagning hvers kyns takmarkana á notkun þróuðu mæliaðferðarinnar við útreikninga á eiginfjárkröfum, skv. 2. mgr. 312. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Lögbæru yfirvöldunum er heimilt að vísa eftirfarandi aðstæðum til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar:

a) þegar lögbært yfirvald hefur ekki sent mikilvægar upplýsingar,

b) þegar beiðni um samstarf, einkum varðandi skipti á nauðsynlegum upplýsingum, hefur verið synjað eða ekkert hefur verið aðhafst innan hæfilegs frests.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt, með fyrirvara um 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að nýta sér valdheimildir sem henni eru faldar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er einnig heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld að eigin frumkvæði við að þróa samræmdar samstarfsvenjur í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

3. Lögbæru yfirvöldin, sem bera ábyrgð á eftirliti með stofnunum sem móðurstofnun í ESB stjórnar, skulu, þegar því verður við komið, hafa samband við eftirlitsaðilann á samstæðugrundvelli þegar þau vantar upplýsingar varðandi framkvæmd aðferða og aðferðafræði sem sett er fram í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og kunna nú þegar að vera tiltækar eftirlitsaðilanum á samstæðugrundvelli.

4. Lögbæru yfirvöldin sem málið varðar skulu hafa samráð sín á milli, áður en þau taka ákvörðun um eftirfarandi atriði, þegar þessar ákvarðanir eru mikilvægar fyrir eftirlitshlutverk annarra lögbærra yfirvalda:

a) breytingar á eignarhaldi, skipulagi eða stjórnunarháttum lánastofnana í samstæðu sem þarfnast samþykkis eða leyfis lögbærra yfirvalda og

b) umtalsverð viðurlög eða óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda, þ.m.t. álagning sérstakrar kröfu vegna eiginfjárgrunns skv. 104. gr. og álagning hvers kyns takmarkana á notkun þróðu mæliaðferðarinnar við útreikninga á kröfum vegna eiginfjárgrunns skv. 2. mgr. 312. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Ávallt skal hafa samráð við eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli varðandi b-lið.

Lögbæru yfirvaldi er þó heimilt að ákveða að hafa ekki samráð við önnur lögbær yfirvöld í brýnum málum eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvarðana í tvísýnu. Lögbæra yfirvaldið skal í slíkum tilvikum strax að lokinni ákvörðun sinni tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum um hana.

118. gr.

#### **Staðfesting á upplýsingum um einingar í öðrum aðildarríkjum**

Ef lögbær yfirvöld eins aðildarríkis óska í ákveðnum tilvikum við beitingu þessarar tilskipunar eftir að staðfesta upplýsingar um stofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, fjármálastofnun, félag í hliðarstarfsemi, blandað eignarhaldsfélag, dótturfélag, eins og um getur í 125. gr. eða dótturfélag eins og um getur í 3. mgr. 119. gr., sem er í öðru aðildarríki, skulu þau fara fram á það við lögbær yfirvöld í hinu aðildarríkinu að láta framkvæma þá staðfestingu. Yfirvöldin sem fá slíka beiðni skulu, á grundvelli valdheimilda sinna, bregðast við henni annaðhvort með því að framkvæma staðfestinguna sjálf eða leyfa yfirvöldunum sem lögðu beiðnina fram, endurskoðanda eða sérfræðingi, að framkvæma hana. Lögbæra yfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur tekið þátt í staðfestingunni ef það annast hana ekki sjálft, óski það þess.

II. þáttur

#### **Eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi og blönduð eignarhaldsfélög**

119. gr.

#### **Eftirlit á samstæðugrundvelli látið taka til eignarhaldsfélaga**

1. Aðildarríki skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir, eftir því sem við á, til að láta eftirlit á samstæðugrundvelli ná til eignarhaldsfélaga á fjármálasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi.

2. Ef dótturfélag sem er stofnun fellur ekki undir eftirlit á samstæðugrunni samkvæmt einu þeirra tilvika sem um getur í 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 geta lögbær yfirvöld þess aðildarríkis þar sem dótturfélagið er staðsett beðið móðurfélagið um upplýsingar sem kunna að auðvelda eftirlit þeirra með dótturfélaginu.

3. Aðildarríki skulu gera lögbæru yfirvöldunum sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrunni kleift að biðja dótturfélög stofnunar, eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi, sem heyra ekki undir eftirlit á samstæðugrunni, um upplýsingarnar sem um getur í 122. gr. Í slíku tilviki gilda þær málsmeðferðarreglur sem kveðið er á um í þeirri grein varðandi það að senda og staðfesta upplýsingarnar.

120. gr.

#### **Eftirlit með blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi**

1. Ef blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi fellur undir jafngild ákvæði samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt tilskipun 2002/87/EB, einkum með tilliti til eftirlits sem byggt er á áhættumati, getur eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli, að höfðu samráði við önnur lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum, beitt eingöngu tilskipun 2002/87/EB á það blandaða eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi.

2. Ef blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði fellur undir jafngild ákvæði samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, einkum með tilliti til eftirlits sem byggt er á áhættumati, getur eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli, í samráði við samstæðueftirlitsaðila í tryggingageiranum, beitt eingöngu ákvæðum þessarar tilskipunar á viðkomandi blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í tengslum við mikilvægasta fjármálageirann eins og skilgreint er í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2002/87/EB.

3. Eftirlitsaðilinn á samstæðugrundvelli skal upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku trygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um ákvarðanir sem teknar eru skv. 1. og 2. mgr.

4. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska trygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin skulu fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar sem um getur í 54. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010, útfæra viðmiðunarreglur sem miða að samleitni eftirlitsvenja og gera frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum í sama tilgangi innan þriggja ára frá samþykkt þessara viðmiðunarreglna.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og nr. (ESB) 1095/2010.

121. gr.

#### **Menntun og hæfi stjórnarmanna**

Aðildarríki skulu krefjast þess að stjórnarmenn eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi hafi óflekkað mannorð og búi yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu, eins og um getur í 1. mgr. 91. gr., til að gegna þeim skyldum, með tilliti til sértæks hlutverks eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi.



*122. gr.***Beiðnir um upplýsingar og eftirlit**

1. Þar til samstæðuaðferðir hafa verið samræmdar frekar skulu aðildarríkin kveða á um að ef móðurfyrirtæki einnar stofnunar eða fleiri er blandað eignarhaldsfélag skuli lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir starfsleyfi og eftirliti með þessum stofnunum krefjast þess að þau veiti allar upplýsingar sem myndu skipta máli vegna eftirlits með dótturfélögum, annaðhvort með því að snúa sér beint til blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfélaga þess eða beint í gegnum dótturfélög sem eru stofnanir.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbærum yfirvöldum þeirra sé heimilt að framkvæma, eða láta utanaðkomandi skoðunarmenn framkvæma eftirlit á staðnum til að staðfesta upplýsingar frá blönduðum eignarhaldsfélögum og dótturfélögum þeirra. Einnig er heimilt að beita málsmeðferðinni í 125. gr. ef blandaða eignarhaldsfélagið eða eitt af dótturfélögum þess er váttryggingafélag. Ef blandað eignarhaldsfélag eða eitt af dótturfélögum þess er í öðru aðildarríki en dótturstofnunin sem er stofnun skal framkvæma vettvangseftirlit á upplýsingum í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 118. gr.

*123. gr.***Eftirlit**

1. Aðildarríki skulu kveða á um, þegar móðurfélag einnar eða fleiri stofnana er blandað eignarhaldsfélag, að lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti með þessum stofnunum, beiti almennu eftirliti með viðskiptum á milli stofnunarinnar og blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfélaga þess, með fyrirvara um fjórða hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að stofnanir hafi til staðar viðeigandi ferli í áhættustýringu og viðeigandi innri eftirlitskerfi, þ.m.t. áreiðanlegar skýrslugjafar- og reiknings-skilaaðferðir, til að geta á viðeigandi hátt tilgreint, metið, fylgst með og stýrt viðskiptum við móðurfélagið sem er blandað eignarhaldsfélag og dótturfélag þess. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að stofnunin gefi skýrslu um öll umtalsverð viðskipti við þessa aðila, nema þau sem um getur í 394. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Lögbæru yfirvöldin skulu hafa eftirlit með þessum aðferðum og mikilvægum viðskiptum.

*124. gr.***Upplýsingaskipti**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að engar lagalegar hindranir komi í veg fyrir að fyrirtæki sem heyra undir eftirlit á samstæðugrunni, blönduð eignarhaldsfélag og dótturfélag þeirra,

eða dótturfélög eins og um getur í 3. mgr. 119. gr., skiptist á upplýsingum sem skipta máli vegna eftirlits í samræmi við 110. gr. og 3. kafla.

2. Ef móðurfélag og einhver af dótturfélögum þess, sem eru lánastofnanir, eru staðsett í mismunandi aðildarríkjum skulu lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis senda hvert öðru allar viðeigandi upplýsingar til að gera eftirlit á samstæðugrunni kleift eða auðvelda það.

Ef lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem móðurfélagið er staðsett annast ekki sjálf eftirlit á samstæðugrunni skv. 111. gr. geta lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á slíku eftirliti farið fram á að þau afli viðeigandi upplýsinga hjá móðurfélaginu sem skipta máli vegna eftirlits á samstæðugrunni og sendi sér þær.

3. Aðildarríki skulu heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum sem um getur í 2. mgr. að því gefnu, hvað varðar eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, fjármálastofnanir eða félag í hliðarstarfsemi, að öflun upplýsinga eða yfirlit yfir þeim feli ekki í sér að þau yfirvöld skuli gegna eftirlitshlutverki gagnvart þessum stofnunum eða einstökum fyrirtækjum.

Á sama hátt skulu aðildarríkin heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum, sem um getur í 122. gr., að því gefnu að öflun upplýsinga eða yfirlit yfir þeim feli ekki í sér að lögbæru yfirvöldin gegni eftirlitshlutverki gagnvart blönduðu eignarhaldsfélagi og dótturfélögum þess sem eru ekki lánastofnanir, eða gagnvart dótturfélögum eins og um getur í 3. mgr. 119. gr.

*125. gr.***Samstarf**

1. Ef stofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag stjórnar einu eða fleiri dótturfélögum sem eru váttryggingafélag eða öðrum fyrirtækjum sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu sem eru háð starfsleyfi skulu lögbær yfirvöld og yfirvöld sem falið er að annast opinbert eftirlit með váttryggingafélagunum eða þeim fyrirtækjum sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu hafa með sér nána samvinnu. Með fyrirvara um heimildir hvers þessara yfirvalda skulu þau veita hvert öðru allar upplýsingar sem kunna að auðvelda störf þeirra og heimila eftirlit með starfsemi og heildarfjárhagsstöðu fyrirtækjanna sem þau hafa eftirlit með, með fyrirvara um ábyrgð hvers fyrir sig.

2. Upplýsingar sem tekið er við innan eftirlitsramma á samstæðugrunni og einkum öll upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skulu vera með fyrirvara um kröfur um þagnarskyldu sem eru a.m.k. jafngildar þeim sem um getur í 1. mgr. 53. gr. þessarar tilskipunar fyrir lánastofnanir eða samkvæmt tilskipun 2004/39/EB fyrir verðbréfafyrirtæki.

3. Lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrunni skulu gera skrár yfir eignarhaldsfélög á fjármálasviði eða blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi sem um getur í 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Senda skal skrár þessar til lögbærra yfirvalda hinna aðildarríkjanna, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og framkvæmdastjórnarinnar.

126. gr.

#### Viðurlög

Aðildarríki skulu, í samræmi við 1. kafla IV. þáttar í þessum bálki, sjá til þess að stjórnsluviðurlögum eða öðrum stjórnsluráðstöfunum, sem miða að því að binda endi á uppvís brot eða uppræta orsakir þeirra, sé beitt gagnvart eignarhaldsfélögum á fjármálasviði, blönduðum eignarhaldsfélögum í fjármálastarfsemi og blönduðum eignarhaldsfélögum, eða stjórnendum þeirra, sem brjóta ákvæði laga, reglna eða stjórnslufyrirmæla sem lögleiða þennan kafla.

127. gr.

#### Mat á jafngildi samstæðueftirlits þriðju landa

1. Lögbæru yfirvöldin skulu, þegar stofnun þar sem móðurfélagið er stofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi með aðalskrifstofu sína í þriðja landi er ekki undir eftirliti á samstæðugrunni skv. 111. gr., meta hvort stofnunin eigi að sæta eftirliti á samstæðugrunni af hálfu eftirlitsyfirvalds í þriðja landi sem jafngildir því eftirliti sem fellur undir meginreglurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun og kröfurnar sem settar eru fram í 2. kafla í II. bálki í fyrsta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Lögbæra yfirvaldið, sem bærir ábyrgð á eftirliti á samstæðugrunni ef þriðja undirgreinin gilti, skal framkvæma matið að beiðni móðurfélagsins eða einhvers af eftirlitsskyldu aðilunum sem fengið hafa starfsleyfi í Sambandinu eða að eigin frumkvæði. Lögbæra yfirvaldið skal hafa samráð við önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir því að evrópska bankanefndin veiti almennar leiðbeiningar um hvort líklegt sé að markmiðum með eftirliti á samstæðugrunni, eins og þau eru sett fram í þessum kafla, verði náð með eftirlitsfyrirkomulagi eftirlitsyfirvalda í þriðju löndum þegar um er að

ræða stofnanir þar sem móðurfélagið hefur aðalskrifstofu sína í þriðja landi. Evrópska bankanefndin skal fara yfir allar slíkar leiðbeiningar og taka tillit til allra breytinga á eftirlitsfyrirkomulagi á samstæðugrunni sem slík lögbær yfirvöld beita. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina og evrópsku bankanefndina við að framkvæma þessi verkefni, þ.m.t. að meta hvort uppfæra skuli þessar leiðbeiningar.

Lögbæra yfirvaldið er annast matið, sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr., skal taka tillit til allra þessara leiðbeininga. Þess vegna skal lögbæra yfirvaldið hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina áður en það tekur ákvörðun.

3. Aðildarríki skulu, þegar slíkt jafngilt eftirlit er ekki fyrir hendi, beita ákvæðum þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 á stofnanir að breyttu breytanda eða heimila lögbærum yfirvöldum sínum að beita öðrum viðeigandi eftirlitsaðferðum til að ná markmiðum með eftirliti með stofnunum á samstæðugrunni.

Lögbæra yfirvaldið, sem myndi bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrunni, skal samþykka þessar eftirlitsaðferðir að höfðu samráði við önnur lögbær yfirvöld sem málið varðar.

Lögbærum yfirvöldum er einkum heimilt að krefjast þess að komið sé á fót eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi sem hefur aðalskrifstofu sína í Sambandinu og beitt ákvæðum um eftirlit á samstæðugrunni gagnvart stöðu þess eignarhaldsfélags á fjármálasviði, sem hluta af samstæðu, eða stöðu stofnananna í blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi, sem hluta af samstæðu.

Eftirlitsaðferðunum er ætlað að ná markmiðum eftirlits á samstæðugrunni, eins og þau eru sett fram í þessum kafla og skal tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum sem málið varðar, Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni um þær.

#### 4. KAFLI

#### Eiginfjáráukar

##### I. þáttur

#### Eiginfjáráukar

128. gr.

#### Skilgreiningar

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „verndunarauki“: sá eiginfjárgrunnur sem krafa er gerð um að stofnun viðhaldi í samræmi við 129. gr.,
- 2) „sveiflujöfnunarauki fyrir hverja stofnun fyrir sig“: sá eiginfjárgrunnur sem krafa er gerð um að stofnun viðhaldi í samræmi við 130. gr.,

- 3) „eiginfjáráuki á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu“: sá eiginfjárgrunnur sem krafa er gerð um að viðhaldið sé í samræmi við 4. mgr. 131. gr.,
- 4) „eiginfjáráuki á aðra kerfislega mikilvæga stofnun“: sá eiginfjárgrunnur sem krafa er gerð um að viðhaldið sé í samræmi við 5. mgr. 131. gr.,
- 5) „eiginfjáráuki vegna kerfisáhættu“: eiginfjárgrunnur sem krafa er gerð um, eða kann að vera gerð um, að stofnun viðhaldi í samræmi við 133. gr.,
- 6) „samanlögð krafa um eiginfjáráuka“: allt almennt eigið fé þáttar 1 sem krafist er til að uppfylla kröfurnar vegna verndunaraukans sem aukið er við með eftirfarandi, eftir því sem við á:
  - a) sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun fyrir sig,
  - b) eiginfjáráuka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu,
  - c) eiginfjáráuka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun,
  - d) eiginfjáráuka vegna kerfisáhættu,
- 7) „hlutfall sveiflujöfnunarauka“: það hlutfall sem stofnanir verða að beita til að reikna út sveiflujöfnunarauka og ákvarðað er í samræmi við 136. gr., 137. gr. eða af hálfu viðkomandi yfirvalds þriðja lands, eftir því sem við á,
- 8) „stofnun sem hefur landsbundið starfsleyfi“: stofnun sem hefur fengið starfsleyfi í aðildarríki sem ákveðið tilnefnt yfirvald ber ábyrgð á að ákvarða hlutfall sveiflujöfnunaraukans fyrir,
- 9) „eiginfjáráukaviðmiðun“: viðmiðunarhlutfall eiginfjáráuka reiknað út í samræmi við 1. mgr. 135. gr.

Kafla þessi gildir ekki um verðbréfafyrirtæki sem hafa ekki leyfi til að veita fjárfestingarþjónustuna sem skráð er í 3. og 6. lið A-þáttar I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB.

129. gr.

#### Krafa um að viðhalda verndunarauka

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir viðhaldi, til viðbótar almennu eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla kröfur vegna eiginfjárgrunns sem lagðar eru á með 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, verndunarauka í formi almenns eigin fjár þáttar 1 sem jafngildir 2,5% af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 93. gr. þeirrar reglugerðar á eininga- og samstæðugrunni, eftir því sem við á í samræmi við II. bálk fyrsta hluta þeirrar reglugerðar.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur aðildarríki undanþegið lítil og meðalstór verðbréfafyrirtæki frá kröfunum, sem settar eru fram í þeirri málsgrein, ef slík undanþága ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í því aðildarríki.

Ákvörðun um beitingu slíkrar undanþágu skal vera vel rökstudd, innihalda útskýringu á því hvers vegna undanþágan ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í viðkomandi aðildarríki og skal innihalda nákvæma skilgreiningu á litlu og meðalstóru verðbréfafyrirtækjunum sem eru undanþegin.

Aðildarríki sem ákveða að beita slíkri undanþágu skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöldum í hlutaðeigandi aðildarríki til samræmis við það.

3. Að því er varðar 2. mgr. skal aðildarríkið tilnefna yfirvaldið sem ber ábyrgð á beitingu þessarar greinar. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.

4. Flokka skal verðbréfafyrirtækið sem lítið eða meðalstórt í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum <sup>(1)</sup> að því er varðar 2. mgr.

5. Stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1, sem er viðhaldið til að uppfylla kröfuna skv. 1. mgr. þessarar greinar, til að uppfylla allar kröfur sem gerðar eru skv. 104. gr.

6. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna skv. 1. mgr. þessarar greinar fellur hún undir takmarkanir á úthlutun sem settar eru fram í 2. og 3. mgr. 141. gr.

130. gr.

#### Krafa um að viðhalda sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun fyrir sig

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir viðhaldi sveiflujöfnunarauka sem jafngildir fjárhæð heildaráhættugrunns þeirra, reiknuðum út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 margfölduðum með vegnu meðaltali hlutfalla sveiflujöfnunarauka sem reiknuð eru út í samræmi við 140. gr. þessarar tilskipunar á eininga- og samstæðugrunni, eftir því sem við á í samræmi við II. bálk í fyrsta hluta þeirrar reglugerðar.

<sup>(1)</sup> Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur aðildarríki undanþegið lítil og meðalstór verðbréfafyrirtæki frá kröfunum, sem settar eru fram í þeirri málsgrein, ef slík undanþága ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í því aðildarríki.

Ákvörðun um beitingu slíkrar undanþágu skal vera vel rökstudd, innihalda útskýringu á því hvers vegna undanþágan ógnar ekki stöðugleika fjármálakerfisins í viðkomandi aðildarríki og skal innihalda ítarlega skilgreiningu á litlu og meðalstóru verðbréfafyrirtækjunum sem eru undanþegin.

Aðildarríki sem ákveða að beita slíkri undanþágu skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöldum í hlutað-eigandi aðildarríki til samræmis við það.

3. Aðildarríkið skal, að því er varðar 2. mgr., tilnefna yfirvaldið sem ber ábyrgð á beitingu þessarar greinar. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.

4. Að því er varðar 2. mgr. skal flokka verðbréfafyrirtæki sem lítil og meðalstór, í samræmi við tilmæli 2003/361/EB.

5. Stofnanir skulu uppfylla kröfuna sem sett er fram í 1. mgr. með almennu eigin fé þáttar 1, sem skal vera til viðbótar við almennt eigið fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla kröfurnar vegna eiginfjárgrunns sem settar eru með 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2103, kröfuna um að viðhalda verndunarauka skv. 129. gr. þessarar tilskipunar og allar kröfur sem lagðar eru á skv. 104. gr. þessarar tilskipunar.

6. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna skv. 1. mgr. þessarar greinar fellur hún undir takmarkanir á úthlutun sem settar eru fram í 2. og 3. mgr. 141. gr.

*131. gr.*

#### **Kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu og aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir**

1. Aðildarríki skulu tilnefna yfirvaldið sem ber ábyrgð á að greina, á samstæðugrunni, kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu (G-SII) og, á einingargrunni, undirsamstæðugrunni eða samstæðugrunni, eftir því sem við á, aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir (O-SII), sem hafa starfsleyfi innan lögsögu þeirra. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið. Aðildarríki geta tilnefnt fleiri en eitt yfirvald. Kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu skulu vera móðurstofnun í ESB, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB eða stofnun. Kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu skulu ekki vera stofnun sem er dótturfélag móðurstofnunar í ESB, móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í ESB eða

blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í ESB. Aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir geta verið móðurstofnun í ESB, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í ESB eða stofnun.

2. Aðferðafræðin sem notuð er við tilgreiningu á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu byggir á eftirfarandi flokkum:

- a) stærð samstæðunnar,
- b) samtengingu samstæðunnar við fjármálakerfið,
- c) staðgöngu þjónustunnar eða fjármálalegra innviða sem samstæðan veitir,
- d) því hversu margbrotin samstæðan er,
- e) starfsemi samstæðunnar sem nær yfir landamæri, þ.m.t. starfsemi sem nær yfir landamæri milli aðildarríkja og milli aðildarríkis og þriðja lands.

Allir flokkar skulu fá jafnt vægi og samanstanda af mælanlegum vísu.

Aðferðafræðin skal skila heildarstigafjölda fyrir hverja einingu, eins og um getur í 1. mgr., sem metin er, og gerir þar með kleift að tilgreina kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu og skipa þeim í undirflokk eins og lýst er í 9. mgr.

3. Tilgreina skal aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir í samræmi við 1. mgr. Kerfislegt mikilvægi skal metið á grundvelli eftirfarandi viðmiðana:

- a) stærðar,
- b) mikilvægis fyrir efnahag Sambandsins eða viðkomandi aðildarríkis,
- c) umfangs starfsemi sem nær yfir landamæri,
- d) samtengingar stofnunarinnar eða samstæðunnar við fjármálakerfið.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við evrópska kerfisáhætturáðið, birta viðmiðunarreglur eigi síðar en 1. janúar 2015 um viðmiðanir til að ákvarða skilyrðin um beitingu þessarar málsgreinar í tengslum við matið á öðrum kerfislega mikilvægum stofnunum. Viðmiðunarreglur þessar skulu taka tillit til alþjóðlegra ramma fyrir innlendar kerfislega mikilvægar stofnanir og sértæki innan Sambandsins eða lands.

4. Hver og ein kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu skal, á samstæðugrunni, viðhalda eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu sem skal samsvara undirflokknum sem henni er raðað í. Sá eiginfjáruki skal samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1 og vera til viðbótar við það.

5. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið getur krafði sérhverja aðra kerfislega mikilvæga stofnun, á samstæðu- eða undirsamstæðu- eða einingargrunni, eftir því sem við á, um að viðhalda eiginfjáruka á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir, sem er allt að 2% af fjárhæð heildaráhættugrunns og reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, með tilliti til viðmiðananna fyrir tilgreiningu á öðrum kerfislega mikilvægum stofnunum. Sá eiginfjáruki skal samanstanda af almennu eigin fé þáttar 1 og vera til viðbótar við það.

6. Þegar lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið gerir kröfu um að eiginfjáruka á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir sé viðhaldið skal það uppfylla eftirfarandi:

a) eiginfjárukinn á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir skal ekki hafa í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á allt fjármálakerfið, eða hluta þess, í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild, sem mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins.

b) lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal endurskoða eiginfjárukann á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir að lágmarki árlega.

7. Áður en eiginfjáruki á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir er ákvarðaður eða endurákvæðaður skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið senda framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og lögbærum og tilnefndum yfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkja tilkynningu um það einum mánuði fyrir birtingu ákvörðunarinnar sem um getur í 5. mgr. Tilkynningin skal lýsa í smáatriðum:

a) rökstuðningi fyrir því hvers vegna eiginfjárukinn á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir er talinn líklegur til að vera skilvirkur og hóflegur í því skyni að draga úr áhættu,

b) mati á líklegum jákvæðum og neikvæðum áhrifum af eiginfjárukanum á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar aðildarríkinu,

c) hlutfalli eiginfjáruka á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir sem aðildarríkið vill setja.

8. Ef önnur kerfislega mikilvæg stofnun er dótturfélag annaðhvort kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu eða annarrar kerfislega mikilvægrar stofnunar, sem er móðurstofnun í ESB og fellur undir eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun á samstæðugrunni, skal sá eiginfjáruki sem gildir á eininga- eða undirsamstæðugrunni fyrir viðkomandi aðra

kerfislega mikilvægu stofnun ekki vera meiri en það sem hærra er af eftirfarandi, með fyrirvara um 133. gr. og 5. mgr. þessarar greinar:

a) 1% af heildarfjárhæð áhættugrunns stofnunar, sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og

b) hlutfall eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu eða aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem gildir um samstæðuna á samstæðustigi.

9. Undirflokkar kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu skulu vera að minnsta kosti fimm. Lægstu mörkin og mörkin á milli hvers undirflokks skulu ákvörðuð af stígunum, samkvæmt aðferðafræðinni við tilgreiningu. Stigamörkin milli aðliggjandi undirflokka skulu skýrt skilgreind og fylgja meginreglunni um stöðuga línulega aukningu kerfislegs mikilvægis milli hvers undirflokks sem leiðir til línulegrar aukningar á kröfu um viðbótarfjármagn í almennu eigin fé þáttar 1, að undanskildum hæsta undirflokknum. Kerfislegt mikilvægi eru væntu áhrifin af greiðsluvanda kerfislega mikilvægrar stofnunar, á alþjóðavísu á alþjóðlega fjármálamarkaðinn, að því er varðar þessa málsgrein. Úthluta skal lægsta undirflokknum eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu sem er 1% af fjárhæð heildaráhættugrunns, eins og hann er reiknaður út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og skal eiginfjárukinn, sem úthlutaður er hverjum undirflokki, hækka í þrepum sem eru 0,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til og með fjórða undirflokki. Hæsti undirflokkur eiginfjáruka á kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu skal hafa eiginfjáruka sem nemur 3,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

10. Með fyrirvara um 1. og 9. mgr. getur lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið, er það annast traust eftirlitsmat:

a) fært kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu úr lægri undirflokki í hærri undirflokk,

b) sett einingu eins og um getur í 1. mgr., sem hefur heildarstigafjölda sem er undir mörkunum fyrir lægsta undirflokkinn, í þann undirflokk eða hærri flokk, og setja hana þar með í flokk kerfislega mikilvægra fjármálafyrirtækja á alþjóðavísu.

11. Þegar lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið tekur ákvörðun í samræmi við b-lið 10. mgr. skal það tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni til samræmis við það og rökstyðja ákvörðunina.

12. Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal tilkynna framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáætturáðinu og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um nöfn kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu og annarra kerfislega mikilvægra stofnana og viðkomandi undirflokk sem hver kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu raðast í og birta nöfn þeirra opinberlega. Lögbæru yfirvöldin eða tilnefndu yfirvöldin skulu birta opinberlega undirflokkana sem hver kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu er sett í.

Lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal endurskoða árlega tilgreininguna á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu og öðrum kerfislega mikilvægum stofnunum og skiptingu kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu í undirflokkum eftir því sem við á og skýra hlutaðeigandi kerfislega mikilvægu stofnuninni, framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni frá niðurstöðunni og birta opinberlega uppfærðan lista yfir tilgreindar kerfislega mikilvægar stofnanir og birta opinberlega undirflokkana sem hver tilgrein kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu er sett í.

13. Kerfislega mikilvægar stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1 sem er viðhaldið til að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 4. og 5. mgr. til að uppfylla kröfur sem gerðar eru skv. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 129. og 130. gr. þessarar tilskipunar og kröfur sem gerðar eru skv. 102. og 104. gr. þessarar tilskipunar.

14. Hæri eiginfjárukinn skal gilda í hverju tilviki fyrir sig þegar samstæða, á samstæðugrunni, fellur undir eftirfarandi:

- a) eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu og eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun,
- b) eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu, eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við 133. gr.

Þegar stofnun, á einingargrunni eða undirsamstæðugrunni, fellur undir eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við 133. gr., skal sá hæri gilda.

15. Þrátt fyrir 14. mgr. skal eiginfjáruki vegna kerfisáhættu koma til viðbótar við eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu og eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem beitt er í samræmi við þessa grein ef eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu gildir um allar áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar þann eiginfjáruka til að taka á þjóðhagsvarúðaráhættu viðkomandi aðildarríkis en gildir ekki um áhættuskuldbindingar utan aðildarríkisins.

16. Ef 14. mgr. gildir og stofnun er hluti samstæðu eða undirsamstæðu sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða önnur kerfislega mikilvæg stofnun tilheyrir skal það aldrei gefa til kynna að stofnun falli, á einingargrunni, undir samanlagða kröfu um eiginfjáruka sem er lægri en samtala verndunaraukans, sveiflujöfnunaraukans og þess sem hærra er af eiginfjárukanum á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu sem gildir um hana á einingargrunni.

17. Ef 15. mgr. gildir og stofnun er hluti samstæðu eða undirsamstæðu sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða önnur kerfislega mikilvæg stofnun tilheyrir skal það aldrei gefa til kynna að stofnun falli, á einingargrunni, undir samanlagða kröfu um eiginfjáruka sem er lægri en samtala verndunaraukans, sveiflujöfnunaraukans og samtölu eiginfjárukans á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og

eiginfjárukans vegna kerfisáhættu sem gildir um hana á einingargrunni.

18. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina, að því er varðar þessa grein, aðferðafræðina sem lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið skal beita við að tilgreina móðurstofnun í ESB eða móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í ESB eða blandað móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi í ESB sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu og til að tilgreina aðferðafræðina við skilgreiningu á undirflokkum og flokkun á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu í undirflokkum á grundvelli kerfislegs mikilvægis þeirra, með tilliti til allra alþjóðlega viðurkenndra staðla.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 30. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

*132. gr.*

#### **Skýrslugjöf**

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið á grundvelli þróunar á alþjóðavettvangi og álits Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar á mögulegri rýmkun á rammanum um kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu til að ná yfir fleiri tegundir kerfislega mikilvægra stofnana innan Sambandsins, ásamt tillögu að nýrri löggjöf eftir því sem við á.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, að höfðu samráði við evrópska kerfisáhætturáðið og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort breyta ætti ákvæðunum um kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu, eins og þau eru sett fram í 131. gr., ásamt tillögu að nýrri löggjöf eftir því sem við á, ferlið við að ákvarða eiginfjáruka á aðrar kerfislega mikilvægar stofnanir, hverja um sig, innan samstæðu, með tilliti til allra óæskilegra áhrifa á framkvæmd formgerðarlegar aðgreiningar innan aðildarríkja.

*133. gr.*

#### **Krafa um að viðhalda eiginfjáruka vegna kerfisáhættu**

1. Hverju aðildarríki er heimilt að innleiða eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, sem myndaður er með almennu eigin fé þáttar 1, fyrir fjármálageirann eða eitt eða fleiri hlutmengja þess geira til að koma í veg fyrir og draga úr kerfisáhættu og þjóðhagsvarúðaráhættu, sem er til langs tíma og er ekki sveiflukennd og fellur ekki undir reglugerð (ESB) nr. 575/2013, ef hætta er á rökun á fjármálakerfinu sem gæti haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið í tilteknu aðildarríki.

2. Aðildarríkið skal, að því er varðar 1. mgr., tilnefna yfirvaldið sem ber ábyrgð á að ákvarða eiginfjárukann vegna kerfisáhættu og tilgreina stofnanirnar sem hann á við um. Það yfirvald skal vera lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið.

3. Heimilt er að krefjast þess, að því er varðar 1. mgr., að stofnanir viðhaldi, til viðbótar almennu eigin fé þáttar 1 sem viðhaldið er til að uppfylla kröfur vegna eiginfjárgrunns sem lagðar eru á með 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, sem myndaður er með almennu eigin fé þáttar 1 sem er a.m.k. 1% á grundvelli áhættuskuldbindinga, sem eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu gildir um í samræmi við 8. mgr. þessarar greinar, á einingar-, samstæðu- eða undirsamstæðugrunni, eftir því sem við á, í samræmi við II. bálk fyrsta hluta þeirrar reglugerðar. Viðkomandi lögbært eða tilnefnt yfirvald getur krafist þess að stofnanir viðhaldi eiginfjáruka vegna kerfisáhættu á einingar- eða samstæðugrunni.

4. Stofnanir skulu ekki nota almennt eigið fé þáttar 1, sem er viðhaldið til að uppfylla kröfuna skv. 3. mgr., til að uppfylla kröfur sem gerðar eru skv. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 129. og 130. gr. þessarar tilskipunar og kröfur sem gerðar eru skv. 102. og 104. gr. þessarar tilskipunar. Þegar samstæða, sem hefur verið tilgreind sem kerfislega mikilvæg stofnun sem fellur undir eiginfjáruka á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu eða eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun, á samstæðugrunni í samræmi við 131. gr., fellur einnig undir eiginfjáruka vegna kerfisáhættu á samstæðugrunni í samræmi við þessa grein, skal hærri eiginfjárukinn gilda. Þegar stofnun á einingargrunni eða undirsamstæðugrunni fellur undir eiginfjáruka á aðra kerfislega mikilvæga stofnun í samræmi við 131. gr. og eiginfjáruka vegna kerfisáhættu í samræmi við þessa grein, skal sá hærri gilda.

5. Eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu, sem gildir um allar áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukann til að taka á þjóðhagsvarúðaráhættu viðkomandi aðildarríkis, en gildir ekki um áhættuskuldbindingar utan aðildarríkisins, skal, þrátt fyrir 4. mgr., koma til viðbótar eiginfjárukanum á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu eða eiginfjárukanum á aðra kerfislega mikilvæga stofnun sem beitt er í samræmi við 131. gr.

6. Ef 4. mgr. gildir og stofnun er hluti samstæðu eða undirsamstæðu sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða önnur kerfislega mikilvæg stofnun tilheyrir skal það aldrei gefa til kynna að stofnun falli, á einingargrunni, undir samanlagða kröfu um eiginfjáruka sem er lægri en samtala verndunarauskans, sveiflujöfnunarauskans og þess sem hærra er af eiginfjárukanum á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og eiginfjárukanum vegna kerfisáhættu sem gildir um hana á einingargrunni.

7. Þegar 5. mgr. gildir og stofnun er hluti samstæðu eða undirsamstæðu sem kerfislega mikilvæg stofnun á alþjóðavísu eða önnur kerfislega mikilvæg stofnun tilheyrir skal það aldrei

gefa til kynna að sú stofnun, á einingargrunni, falli undir samanlagða kröfu um eiginfjáruka sem er lægri en samtala verndunarauskans, sveiflujöfnunarauskans og samtala eiginfjárukans á aðra kerfislega mikilvæga stofnun og eiginfjárukans vegna kerfisáhættu sem gildir um hana á einingargrunni.

8. Eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu getur gilt um áhættuskuldbindingar í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukann og einnig um áhættuskuldbindingar í þriðju löndum. Eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu getur einnig gilt um áhættuskuldbindingar í öðrum aðildarríkjum, með fyrirvara um 15.–18. mgr.

9. Eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu skal gilda um allar stofnanir, eða eina eða fleiri undirstofnanir þessara stofnana, ef yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis eru lögbær hvað þær varðar í samræmi við þessa tilskipun og skal hann vera í stighækkandi eða hröðuðum aðlögunarskrefum sem eru 0,5 prósentustig hvert. Unnt er að gera mismunandi kröfur fyrir mismunandi undirflokkar geirans.

10. Þegar lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið gerir kröfu um að eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sé viðhaldið skal það uppfylla eftirfarandi:

- a) eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu skal ekki hafa í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á allt fjármálakerfið, eða hluta þess, í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild, sem mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins,
- b) lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið verður að endurskoða eiginfjárukann vegna kerfisáhættu að lágmarki annað hvert ár.

11. Áður en lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið ákvarðar eða endurákvarðar eiginfjáruka vegna kerfisáhættu, sem er allt að 3%, skal það senda framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og lögbærum og tilnefndum yfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkja tilkynningu um það einum mánuði fyrir birtingu ákvörðunarinnar sem um getur í 16. mgr. Ef eiginfjárukinn gildir um áhættuskuldbindingar í þriðju löndum skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið einnig tilkynna eftirlitsyfirvöldum þessara þriðju landa. Tilkynningin skal lýsa í smáatriðum:

- a) kerfisáhættu eða þjóðhagsvarúðaráhættu í aðildarríkinu,
- b) ástæðum þess að vídd kerfis- eða þjóðhagsvarúðaráhættu ógnar stöðugleika fjármálakerfisins á landsvísu og réttlætir hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu,
- c) rökstuðningi fyrir því hvers vegna eiginfjáruki vegna kerfisáhættu er talinn líklegur til að vera skilvirkur og hóflegur í því skyni að draga úr áhættu,

d) mat á líklegum jákvæðum og neikvæðum áhrifum af eiginfjáruka vegna kerfisáhættu á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar aðildarríkinu,

e) rökstuðningi fyrir því að engar af gildandi ráðstöfunum í þessari tilskipun eða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að undanskildum 458. og 459. gr. þeirrar reglugerðar, ein og sér eða ásamt öðrum, munu nægja til að taka á hinni tilgreindu þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu með tilliti til hlutfallslegslegrar skilvirkni þessara ráðstafana,

f) hlutfalli eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem aðildarríkið vill gera kröfu um.

12. Áður en eiginfjáruki vegna kerfisáhættu yfir 3% er ákvarðaður eða endurákvæður skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið senda framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og lögbærum og tilnefndum yfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkja tilkynningu um það. Ef eiginfjárukinn gildir um áhættuskuldbindingar í þriðju löndum skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið einnig láta eftirlitsyfirvöld þessara þriðju landa vita. Tilkynningin skal lýsa í smáatriðum:

a) kerfisáhættu eða þjóðhagsvarúðaráhættu í aðildarríkinu,

b) ástæðum þess að umfang kerfis- eða þjóðhagsvarúðaráhættu ógnar stöðugleika fjármálakerfisins á landsvísi og réttlætir hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu,

c) rökstuðningi fyrir því hvers vegna eiginfjáruki vegna kerfisáhættu er talinn vera líklegur til að vera skilvirkur og hóflegur í því skyni að draga úr áhættu,

d) mat á líklegum jákvæðum og neikvæðum áhrifum af eiginfjáruka vegna kerfisáhættu á innri markaðinn, byggt á upplýsingum sem eru aðgengilegar aðildarríkinu,

e) rökstuðningi fyrir því að engar af gildandi ráðstöfunum í þessari tilskipun eða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að undanskildum 458. og 459. gr. þeirrar reglugerðar, ein og sér eða ásamt öðrum, munu nægja til að taka á hinni tilgreindu þjóðhagsvarúðar- eða kerfisáhættu með tilliti til hlutfallslegslegrar skilvirkni þessara ráðstafana,

f) hlutfalli eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem aðildarríkið vill gera kröfu um.

13. Lögbæra yfirvaldinu eða tilnefnda yfirvaldinu er heimilt, frá 1. janúar 2015, að ákvarða eða endurákvæða hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu sem gildir um áhættuskuldbindingar í viðkomandi aðildarríki og getur einnig ákvarðað allt að 5% á áhættuskuldbindingar í þriðju löndum og fylgt

málsmeðferðarreglunum sem settar eru fram í 11. mgr. Þegar eiginfjáruki vegna kerfisáhættu yfir 5% er ákvarðaður eða endurákvæður skal fara að málsmeðferðarreglunum sem settar eru fram í 12. mgr.

14. Ef fyrirhugað er að hafa hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu á bilinu 3% til 5% í samræmi við 13. mgr. skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu sem ákvarðar hlutfallið ávallt tilkynna framkvæmdastjórninni um það og bíða eftir álit framkvæmdastjórnarinnar áður en viðkomandi ráðstafanir eru samþykktar.

Ef álit framkvæmdastjórnarinnar er neikvætt skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu sem ákvarðar eiginfjárukann fara að álitinu eða gefa ástæðu fyrir því að fara ekki að því.

Ef hlutmengi innan fjármálageirans er dótturfélag móðurfélags sem hefur staðfestu í öðru aðildarríki skal lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið tilkynna það yfirvöldum þess aðildarríkis, framkvæmdastjórninni og evrópska kerfisáhætturáðinu. Innan mánaðar frá tilkynningunni skal framkvæmdastjórnin og evrópska kerfisáhætturáðið gefa út tilmæli um ráðstafanir sem gera skal í samræmi við þessa málsgrein. Ef yfirvöldin eru ósammála og ef um er að ræða neikvæð tilmæli bæði framkvæmdastjórnarinnar og evrópska kerfisáhætturáðsins getur lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið vísað málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Ákvörðuninni um eiginfjárukann fyrir þessar áhættuskuldbindingar skal frestað þar til Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur tekið ákvörðun.

15. Evrópska kerfisáhætturáðið skal, innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 12. mgr., leggja fyrir framkvæmdastjórnina álit sitt á því hvort eiginfjáruki vegna kerfisáhættu telst fullnægjandi. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal einnig gefa framkvæmdastjórninni álit sitt á eiginfjárukanum í samræmi við 1. mgr. 34. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Innan tveggja mánaða frá tilkynningunni skal framkvæmdastjórnin, með tilliti til mats evrópska kerfisáhætturáðsins og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, ef við á, og ef hún er fullviss um að eiginfjárukinn vegna kerfisáhættu hafi ekki í för með sér hlutfallslega of mikil skaðleg áhrif á allt fjármálakerfið, eða hluta þess, í öðrum aðildarríkjum eða í Sambandinu í heild sem mynda eða skapa hindrun í vegi starfsemi innri markaðarins, samþykkja framkvæmdargerð sem leyfir lögbæra yfirvaldinu eða tilnefnda yfirvaldinu að samþykkja fyrirhugaða ráðstöfun.

16. Hvert lögbært yfirvald eða tilnefnt yfirvald skal tilkynna um ákvörðun á eiginfjáruka vegna kerfisáhættu með birtingu á viðeigandi vefsetri: Í tilkynningunni skulu a.m.k. koma fram eftirfarandi upplýsingar:

a) hlutfall eiginfjáruka vegna kerfisáhættu,



- b) stofnanirnar sem eiginfjárouki vegna kerfisáhættu gildir um,
- c) rökstuðningur fyrir eiginfjárouka vegna kerfisáhættu,
- d) dagsetninguna þegar stofnanir verða að byrja að beita ákvörðuninni eða endurákvörðuninni á eiginfjároukanum vegna kerfisáhættu og
- e) heiti þeirra landa þar sem áhættuskuldbindingar í þeim löndum eru viðurkenndar í eiginfjároukanum vegna kerfisáhættu.

Ef birtingin sem um getur í c-lið gæti ógnað stöðugleika fjármálakerfisins skulu upplýsingarnar skv. c-lið ekki vera í tilkynningunni.

17. Ef stofnun uppfyllir ekki að fullu kröfuna skv. 1. mgr. þessarar greinar fellur hún undir takmarkanir á úthlutun sem settar eru fram í 2. og 3. mgr. 141. gr.

Ef beiting þessara takmarkana á úthlutun leiðir til ófullnægjandi úrbóta á fjármagni stofnunar í almennu eigin fé þáttar 1 í ljósi viðeigandi kerfisáhættu er lögbæru yfirvöldunum er heimilt að gera viðbótarráðstafanir í samræmi við 64. gr.

18. Að aflokinni tilkynningu eins og um getur í 11. mgr. er aðildarríkjum heimilt að beita eiginfjároukanum á allar áhættuskuldbindingar. Ef lögbæra yfirvaldið eða tilnefnda yfirvaldið ákvarðar eiginfjároukann allt að 3% á grundvelli áhættuskuldbindinga í öðrum aðildarríkjum skal eiginfjároukinn vera jafn á allar áhættuskuldbindingar innan Sambandsins.

134. gr.

#### Viðurkenning á hlutfalli eiginfjárouka vegna kerfisáhættu

1. Öðrum aðildarríkjum er heimilt að viðurkenna hlutfall eiginfjárouka vegna kerfisáhættu sem ákvarðaður hefur verið í samræmi við 133. gr. og beita því hlutfalli á stofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi að því er varðar áhættuskuldbindingar í því aðildarríki sem ákvarðar hlutfall eiginfjároukans vegna kerfisáhættu.

2. Ef aðildarríki viðurkenna hlutfall eiginfjárouka vegna kerfisáhættu fyrir stofnanir sem hafa landsbundið leyfi skulu þau tilkynna það framkvæmdastjórninni, evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og aðildarríkinu sem ákvarðar þann eiginfjárouka vegna kerfisáhættu.

3. Við ákvörðun á því hvort viðurkenna skuli eiginfjárouka vegna kerfisáhættu skal aðildarríkið taka tillit til upplýsinganna sem veittar eru af aðildarríkinu sem ákvarðar það hlutfall eiginfjárouka í samræmi við 11., 12. eða 13. mgr. 133. gr.

4. Aðildarríkið sem ákvarðar hlutfall eiginfjárouka vegna kerfisáhættu í samræmi við 133. gr. getur beðið evrópska kerfisáhætturáðið að setja fram tilmæli, eins og um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, til eins eða fleiri

aðildarríkja sem geta viðurkennt hlutfall eiginfjároukans vegna kerfisáhættu.

## II. þáttur

### Ákvörðun og útreikningur á sveiflujöfnunaraukum

135. gr.

#### Leiðbeiningar evrópska kerfisáhætturáðsins um ákvörðun á hlutföllum sveiflujöfnunarauka

1. Evrópska kerfisáhætturáðið getur, með tilmælum í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, veitt yfirvöldum sem tilnefnd eru af aðildarríkjum skv. 1. mgr. 136. gr. leiðbeiningar um ákvörðun á hlutföllum sveiflujöfnunarauka, þ.m.t. eftirfarandi:

a) meginreglur til að leiðbeina tilnefndum yfirvöldum þegar þau meta viðeigandi hlutfall sveiflujöfnunarauka, tryggja að yfirvöldin beiti traustri nálgun á viðkomandi þjóðhagslegar sveiflur og stuðla að traustri og stöðugri ákvarðanatöku í öllum aðildarríkjunum,

b) almennar leiðbeiningar um:

i. mat og útreikning á fráviki frá langtímaleitni hlutfalla útlána á móti vergri landsframleiðslu (e. GDP),

ii. útreikning á eiginfjároukaviðmiðununum sem krafist er skv. 2. mgr. 136. gr.,

c) leiðbeiningar um breytur, sem gefa vísbindingu um uppsöfnun áhættu í öllu kerfinu, í tengslum við tímabil óhóflegs útlánavaxtar í fjármálakerfi, einkum viðeigandi hlutfall útlána á móti vergri landsframleiðslu og frávik þess frá langtímaleitni, og um aðra viðkomandi þætti, þ.m.t. meðhöndlun efnahagsþróunar innan einstakra geira hagkerfisins, sem ættu að vera til grundvallar ákvörðunum tilnefndra yfirvalda um viðeigandi hlutfall sveiflujöfnunarauka skv. 136. gr.,

d) leiðbeiningar um breytur, þ.m.t. eigindlegar viðmiðanir, sem gefa vísbindingu um að viðhalda, draga úr eða leggja með öllu af eiginfjároukann.

2. Ef evrópska kerfisáhætturáðið gefur út tilmæli skv. 1. mgr. skal það taka tilhlýðilegt tillit til mismunarins á milli aðildarríkja og einkum sérstakra eiginleika aðildarríkja sem eru með lítill og opin hagkerfi.

3. Ef evrópska kerfisáhætturáðið hefur gefið út tilmæli skv. 1. mgr. skal það endurskoða þau og uppfæra, ef nauðsyn krefur, í ljósi reynslunnar af því að ákvarða eiginfjárouka samkvæmt þessari tilskipun eða þróunar á alþjóðlega samþykktum venjum.

136. gr.

### Ákvörðun á hlutfalli sveiflujöfnunarauka

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna opinbert yfirvald eða stofnun („tilnefnt yfirvald“) sem ber ábyrgð á að ákvarða hlutfall sveiflujöfnunarauka að því er það aðildarríki varðar.

2. Hvert tilnefnt yfirvald skal reikna út fyrir hvern ársfjórðung eiginfjárukaviðmiðun til viðmiðunar við ákvörðun á hlutfalli sveiflujöfnunarauka í samræmi við 3. mgr. Hlutfall eiginfjárukaviðmiðunarinnar skal endurspegla, á marktækan hátt, lánsfjársveifluna og áhættuna sem stafar af óhóflegum útlánavexti í aðildarríkinu og taka tilhlýðilegt tillit til sérstakra eiginleika þjóðarbúsins. Hún skal byggjast á fráviki hlutfalls útlána á móti vergri landsframleiðslu frá langtímaleitni þess, meðal annars með tilliti til:

a) vísbendingar um vöxt útlána innan þeirrar lögsögu og einkum vísbendingar sem endurspeglar breytingar á hlutfalli veittra útlána í viðkomandi aðildarríki á móti vergri landsframleiðslu,

b) hvers kyns annarra leiðbeininga sem evrópska kerfisáhætturáðið viðheldur í samræmi við b-lið 1. mgr. 135. gr.

3. Hvert tilnefnt yfirvald skal meta og ákvarða viðeigandi hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir aðildarríki sín á ársfjórðungsgrundvelli og skal við það tilefni taka tillit til:

a) eiginfjárukaviðmiðunar, sem reiknuð er út í samræmi við 2. mgr.,

b) allra núverandi leiðbeininga sem evrópska kerfisáhætturáðið viðheldur í samræmi við a-, c- og d-lið 135. gr. og öll tilmæli sem evrópska kerfisáhætturáðið hefur gefið út um ákvörðun á hlutfalli eiginfjáruka,

c) annarra breyta sem tilnefnda yfirvaldið telur viðeigandi til að taka á sveiflukenndri kerfisáhættu.

4. Hlutfall sveiflujöfnunarauka, sett fram sem hlutfall af fjárhæð heildaráhættugrunns stofnana sem bera útlánaáættu í því aðildarríki reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal vera á milli 0% og 2,5%, kvarðað í stig sem eru 0,25 prósentustig eða margfeldi af 0,25 prósentustigum. Í rökstuddum tilvikum getur tilnefnt yfirvald, á grundvelli athugananna sem settar eru fram í 3. mgr., ákvarðað hlutfall sveiflujöfnunarauka sem er hærra en 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns sem reiknuð er út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, í þeim tilgangi sem settur er fram í 2. mgr. 140. gr. þessarar tilskipunar.

5. Ef tilnefnt yfirvald ákvarðar hlutfall sveiflujöfnunarauka hærra en núll í fyrsta sinn, eða ef tilnefnt yfirvald lækkar ríkjandi hlutfall sveiflujöfnunarauka eftir það, skal það einnig

ákvarða frá hvaða degi stofnanirnar skulu beita hækkaða eiginfjárukanum í þeim tilgangi að reikna út hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir viðkomandi stofnun. Sú dagsetning skal ekki vera síðar en 12 mánuðum eftir daginn sem tilkynnt er um ákvörðun um hærra eiginfjáruka í samræmi við 7. mgr. Ef dagsetningin er fyrr en 12 mánuðum eftir að tilkynnt er um hækkun á eiginfjárukanum skal færa rök fyrir skemmri frest fyrir beitingu á grundvelli sérstakra aðstæðna.

6. Ef tilnefnt yfirvald lækkar gildandi hlutfall sveiflujöfnunarauka, hvort sem það er lækkað í núll eða ekki, skal það einnig ákvarða viðmiðunartímabil þar sem ekki er vænst neinnar hækkunar á eiginfjárukanum. Þó skal viðmiðunartímabilið ekki vera bindandi fyrir tilnefnda yfirvaldið.

7. Hvert tilnefnt yfirvald skal tilkynna um ársfjórðungslega ákvörðun á sveiflujöfnunarauka með birtingu á vefsetri sínu. Í tilkynningunni skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

a) gildandi hlutfall sveiflujöfnunarauka,

b) viðeigandi hlutfall útlána á móti vergri landsframleiðslu og frávik þess frá langtímaleitni,

c) eiginfjárukaviðmiðunin sem reiknuð er út í samræmi við 2. mgr.,

d) rökstuðningur fyrir það hlutfall eiginfjáruka,

e) frá hvaða degi stofnanirnar skulu beita hækkuðu hlutfalli eiginfjáruka í þeim tilgangi að reikna út sveiflujöfnunarauka, ef hlutfall eiginfjáruka er hækkað,

f) tilvísun í sérstakar aðstæður sem réttlæta skemmri frest að því er varðar beitingu, ef dagsetningin sem um getur í e-lið er minna en 12 mánuðum eftir dag tilkynningarinnar samkvæmt þessari málsgrein,

g) viðmiðunartímabil þar sem ekki er vænst hækkunar á hlutfalli eiginfjáruka, ef hlutfall eiginfjáruka er lækkað, ásamt rökstuðningi fyrir því tímabili.

Tilnefnd yfirvöld skulu gera hæfilegar ráðstafanir til að samræma tímasetningu tilkynningarinnar.

Tilnefnd yfirvöld skulu tilkynna ársfjórðungslega um ákvörðun á hlutfalli sveiflujöfnunarauka og upplýsingarnar sem tilgreindar eru í a- til g-lið til evrópska kerfisáhætturáðsins. Evrópska kerfisáhætturáðið skal birta á vefsetri sínu öll slík hlutföll eiginfjáruka sem tilkynnt hefur verið um og tengdar upplýsingar.

137. gr.

**Viðurkenning á hlutföllum sveiflujöfnunarauka sem eru umfram 2,5%**

1. Hinum tilnefndu yfirvöldunum er heimilt, þegar tilnefnt yfirvald, í samræmi við 4. mgr. 136. gr., eða viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað hlutfall sveiflujöfnunarauka umfram 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að viðurkenna það hlutfall eiginfjárauka til að stofnanir, sem hafa landsbundið starfsleyfi, geti reiknað út sveiflujöfnunarauka.

2. Ef tilnefnt yfirvald viðurkennir, í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, hlutfall eiginfjárauka umfram 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal það tilkynna um það með birtingu á vefsetri sínu. Í tilkynningunni skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- a) gildandi hlutfall sveiflujöfnunarauka,
- b) aðildarríkið eða þriðju löndin þar sem það gildir,
- c) frá hvaða degi stofnanirnar, sem hafa starfsleyfi í aðildarríki tilnefnda yfirvaldsins, verða að beita hækkuðu hlutfalli eiginfjárauka í þeim tilgangi að reikna út sveiflujöfnunarauka, ef hlutfall eiginfjárauka er hækkað,
- d) tilvísun í sérstakar aðstæður sem réttlæta skemmri frest að því er varðar beitingu, ef dagsetningin sem um getur í e-lið er minna en 12 mánuðum eftir dag tilkynningarinnar samkvæmt þessari málsgrein.

138. gr.

**Tilmæli evrópska kerfisáhætturáðsins um hlutföll sveiflujöfnunarauka í þriðju löndum**

Evrópska kerfisáhætturáðið getur, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, gefið út tilmæli til tilnefndra yfirvalda um viðeigandi hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir áhættuskuldbindingar vegna viðkomandi þriðja lands þegar:

- a) viðkomandi yfirvald þriðja lands („viðkomandi yfirvald þriðja lands“) hefur ekki ákvarðað og birt hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land sem ein eða fleiri stofnanir Sambandsins bera útlánaáættu gagnvart,
- b) evrópska kerfisáhætturáðið álitur að hlutfall sveiflujöfnunarauka, sem viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað og birt fyrir þriðja land, sé ófullnægjandi til að

vernda stofnanir Sambandsins með viðeigandi hætti fyrir hættunni á óhóflegum útlánavexti í viðkomandi landi, eða þegar tilnefnt yfirvald tilkynnir evrópska kerfisáhætturáðinu að það álitur hlutfall eiginfjáraukans ófullnægjandi í þeim tilgangi.

139. gr.

**Ákvörðun tilnefndra yfirvalda um hlutföll sveiflujöfnunarauka í þriðju löndum**

1. Þessi grein gildir án tillits til þess hvort evrópska kerfisáhætturáðið hafi gefið út tilmæli til tilnefndra yfirvalda eins og um getur í 138. gr.

2. Við þær aðstæður sem um getur í a-lið 138. gr. getur tilnefnda yfirvaldið ákvarðað hlutfall eiginfjárauka sem stofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi skulu beita til að reikna út sveiflujöfnunarauka fyrir hverja stofnun fyrir sig.

3. Tilnefndu yfirvaldi er heimilt, þegar viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað og birt hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land, að ákvarða annað hlutfall eiginfjárauka fyrir það þriðja land til að stofnanir, sem hafa landsbundið starfsleyfi, geti reiknað út hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir sig, ef þau telja með réttmætum hætti að hlutfall eiginfjárauka, sem viðkomandi yfirvald þriðja lands ákvarðar, sé ekki fullnægjandi til að vernda stofnanir Sambandsins með viðeigandi hætti fyrir hættunni á óhóflegum útlánavexti í viðkomandi landi.

Þegar valdheimildunum samkvæmt fyrstu undirgrein er beitt skal tilnefnda yfirvaldið ekki ákvarða hlutfall sveiflujöfnunarauka sem er undir því sem viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað, nema það hlutfall eiginfjárauka sé hærra en 2,5%, sett fram sem hlutfall af fjárhæð heildaráhættugrunns reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, fyrir stofnanir sem bera útlánaáættu í viðkomandi þriðja landi.

Evrópska kerfisáhætturáðinu er heimilt að veita tilmæli um slíkar ákvarðanir til að ná fram samræmi ákvarðana um eiginfjárauka fyrir þriðju lönd.

4. Ef tilnefnt yfirvald ákvarðar hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land skv. 2. eða 3. mgr. sem hækkar gildandi hlutfall sveiflujöfnunarauka skal tilnefnda yfirvaldið ákvarða frá hvaða degi stofnanir, sem hafa landsbundið starfsleyfi, skulu beita þeim eiginfjárauka til að reikna út hlutfall eiginfjárauka fyrir viðkomandi stofnun. Dagsetningin skal ekki vera síðar en 12 mánuðum frá deginum þegar tilkynnt er um ákvörðun um hlutfall eiginfjárauka í samræmi við 5. mgr. Ef dagsetningin er fyrir en 12 mánuðum eftir að tilkynnt er um hlutfall eiginfjárauka skal færa rök fyrir skemmri fresti fyrir beitingu á grundvelli sérstakra aðstæðna.

5. Tilnefnd yfirvöld skulu birta á vefsetrum sínum allar ákvarðanir um hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land skv. 2. eða 3. mgr. og skulu eftirfarandi upplýsingar koma þar fram:

- a) hlutfall sveiflujöfnunarauka og þriðja landið sem það gildir um,
- b) rökstuðningur fyrir það hlutfall eiginfjárauka,
- c) frá hvaða degi stofnanirnar skulu beita hækkuðum eiginfjárauka til að reikna út sveiflujöfnunarauka fyrir sig, þegar hlutfall eiginfjárauka er ákvarðað yfir núll í fyrsta sinn eða hann aukinn,
- d) tilvísun í sérstöku aðstæðurnar sem réttlæta skemmri frest að því er varðar beitingu, ef dagsetningin sem um getur í c-lið er minna en 12 mánuðum eftir birtingardag ákvörðunarinnar samkvæmt þessari málsgrein.

140. gr.

#### Útreikningur á hlutföllum sveiflujöfnunarauka

1. Hlutfall sveiflujöfnunarauka skal vera vegið meðaltal hlutfalla sveiflujöfnunarauka, sem gilda innan lögsögunnar þar sem viðkomandi lánaáhættur stofnana eru staðsettar eða er beitt að því er varðar þessa grein á grundvelli 2. eða 3. mgr. 139. gr.

Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir beiti á hvert og eitt gildandi hlutfall sveiflujöfnunarauka, við útreikning á vegnu meðaltali sem um getur í fyrstu undirgrein, heildarkröfu sinni um eiginfjárgrunn vegna útlánaáhættu sem ákvörðuð er í samræmi við þriðja hluta í II. og IV. bálki reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem tengist viðeigandi útlánaáhættu á viðkomandi yfirráðasvæði, deilt með heildarkröfu sinni vegna eiginfjárgrunns fyrir útlánaáhættu sem tengist allri viðeigandi útlánaáhættu stofnunarinnar.

2. Ef tilnefnt yfirvald ákvarðar, í samræmi við 4. mgr. 136. gr., hlutfall sveiflujöfnunarauka sem er hærra en 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu aðildarríki tryggja að eftirfarandi hlutföll eiginfjárauka gildi um viðeigandi útlánaáhættu í aðildarríki tilnefnda yfirvaldsins („aðildarríki A“) vegna útreiknings sem krafist er skv. 1. mgr., þ.m.t., ef við á, vegna útreiknings á þeim þætti sem tengist samanlögðu eigin fé þeirrar stofnunar sem um er að ræða:

- a) stofnanir sem hafa landsbundið starfsleyfi skulu beita því hlutfalli eiginfjárauka sem er umfram 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns,

- b) stofnanir sem hafa starfsleyfi í öðru aðildarríki skulu beita hlutfalli sveiflujöfnunarauka sem er 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns ef tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu, þar sem þær hafa starfsleyfi, hefur ekki viðurkennt hlutfall eiginfjárauka yfir 2,5% í samræmi við 1. mgr. 137. gr.,

- c) stofnanir, sem hafa starfsleyfi í öðru aðildarríki, skulu beita hlutfalli sveiflujöfnunarauka sem tilnefnda yfirvaldið í aðildarríki A hefur ákvarðað ef tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu, þar sem þær hafa starfsleyfi, hefur viðurkennt hlutfall eiginfjárauka í samræmi við 1. mgr. 137. gr.

3. Ef hlutfall sveiflujöfnunaraukans, sem viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað fyrir þriðja land, er hærra en 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns reiknaðri út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skulu aðildarríki tryggja að eftirfarandi hlutföll eiginfjárauka gildi um viðeigandi útlánaáhættu í því þriðja landi vegna útreiknings sem krafist er skv. 1. mgr., þ.m.t. og ef við á, vegna útreiknings á þeim þætti sem tengist samanlögðu eigin fé umræddrar stofnunar:

- a) stofnanir skulu beita hlutfalli sveiflujöfnunarauka sem er 2,5% af fjárhæð heildaráhættugrunns ef tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu, þar sem þær hafa starfsleyfi, hefur ekki viðurkennt hlutfall eiginfjárauka yfir 2,5% í samræmi við 1. mgr. 137. gr.,

- b) stofnanir skulu beita hlutfalli sveiflujöfnunarauka sem viðkomandi yfirvald þriðja lands hefur ákvarðað ef tilnefnda yfirvaldið í aðildarríkinu, þar sem þær hafa starfsleyfi, hefur viðurkennt hlutfall eiginfjárauka í samræmi við 1. mgr. 137. gr.

4. Viðeigandi lánaáhætta skal innihalda alla flokka áhættuskuldbindinga, aðra en þá sem um getur í a- til f-lið 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem falla undir:

- a) kröfur vegna eiginfjárgrunns fyrir útlánaáhættu samkvæmt þriðja hluta II. bálks þeirrar reglugerðar,

- b) kröfur vegna eiginfjárgrunns vegna sértækrar áhættu skv. 2. kafla IV. bálks þriðja hluta þeirrar reglugerðar eða aukinnar vanskila- og tilfærsluáhættu skv. 5. kafla IV. bálks þriðja hluta þeirrar reglugerðar, ef áhættuskuldbindingin er í veltubók,

- c) kröfur vegna eiginfjárgrunns skv. 5. kafla II. bálks þriðja hluta þeirrar reglugerðar, ef áhættuskuldbindingin er verðbréfun.

5. Stofnanir skulu tilgreina landfræðilega staðsetningu viðkomandi lánaáhættu í samræmi við tæknilega eftirlitsstaðla sem samþykktir eru í samræmi við 7. mgr.

6. Að því er varðar útreikninginn sem krafist er skv. 1. mgr.:

- a) hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir aðildarríki skal gilda frá þeim degi sem tilgreindur er í upplýsingunum sem birtar eru í samræmi við e-lið 7. mgr. 136. gr. eða c-lið 2. mgr. 137. gr. ef áhrifin af þeirri ákvörðun leiða til hækkunar á hlutfalli eiginfjárukans,
- b) með fyrirvara um c-lið skal hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land gilda 12 mánuðum eftir daginn sem viðeigandi lögbært yfirvald þriðja lands tilkynnti um breytingu á hlutfalli eiginfjárukans, án tillits til þess hvort viðkomandi yfirvald geri kröfu um að stofnanir sem hafa staðfestu í viðkomandi þriðja landi um að beita breytingunni innan styttra tímabils, ef ákvörðunin er til þess að hækka hlutfall eiginfjárukans,
- c) ef tilnefnt yfirvald heimaaðildarríkis stofnunarinnar ákvarðar hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land skv. 2. eða 3. mgr. 139. gr., eða viðurkennir hlutfall sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land skv. 137. gr., skal það hlutfall sveiflujöfnunarauka gilda frá þeim degi sem tilgreindur er í upplýsingunum sem birtar eru í samræmi við c-lið 5. mgr. 139. gr. eða c-lið 2. mgr. 137. gr., ef áhrifin af ákvörðuninni er hækkun á hlutfalli eiginfjárukans,
- d) hlutfall sveiflujöfnunarauka skal taka gildi strax ef áhrif ákvörðunarinnar er lækkun á hlutfalli eiginfjárukans.

Að því er varðar b-lið skal taka til athugunar að tilkynna um breytingu á hlutfalli sveiflujöfnunarauka fyrir þriðja land á þeim degi sem viðkomandi yfirvald þriðja lands birtir það í samræmi við gildandi landsreglur.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina aðferðina við tilgreiningu á landfræðilegri staðsetningu viðkomandi útlánaáhættu sem um getur í 5. gr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

### III. þáttur

#### Ráðstafanir til að varðveita eigið fé

141. gr.

#### Takmarkanir á úthlutun

1. Aðildarríki skulu banna öllum stofnunum sem uppfylla samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka að framkvæma úthlutun í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1 að því marki sem það myndi lækka almennt eigið fé þáttar 1 svo mikið að hún uppfyllti ekki lengur samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir, sem uppfylla ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka, reikni út hámarksfjárhæð úthlutunar (e. *Maximum Distributable Amount (MDA)*) í samræmi við 4. mgr. og tilkynni lögbæra yfirvaldinu um þá hámarksfjárhæð úthlutunar.

Þegar fyrsta undirgreinin á við skal aðildarríki banna öllum slíkum stofnunum að framkvæma einhverja af eftirfarandi aðgerðum áður en hún hefur reiknað út hámarksfjárhæð úthlutunar:

- a) framkvæma úthlutun í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1,
- b) skapa skuldbindingu til að greiða breytileg starfskjör eða valkvæðan lífeyri eða greiða breytileg starfskjör ef skuldbindingin til að greiða skapaðist þegar stofnunin uppfyllti ekki samanlögðu kröfurnar um eiginfjáruka,
- c) framkvæma greiðslur á viðbótareiginfjárgrunns-gerningum.

3. Ef stofnun uppfyllir ekki eða fer umfram samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka skulu aðildarríki banna henni að úthluta meira en hámarksfjárhæð úthlutunar, sem reiknuð er út í samræmi við 4. mgr., með aðgerð sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr.

4. Aðildarríki skulu krefjast þess að stofnanir reikni út hámarksfjárhæð úthlutunar með því að margfalda summuna, sem reiknuð er út í samræmi við 5. mgr., með þættinum sem ákvarðaður er í samræmi við 6. mgr. Lækka skal hámarksfjárhæð úthlutunar með einhverri þeirra aðgerða sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr.

5. Summan sem á að margfalda í samræmi við 4. mgr. skal samanstanda af:

- a) árshlutahagnaði sem ekki telst með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og hefur myndast eftir nýjustu ákvörðun um úthlutun hagnaðar eða aðrar aðgerðir sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

auk

- b) hagnaði við lok árs sem ekki telst með í almennu eigin fé þáttar 1 skv. 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og hefur myndast eftir nýjustu ákvörðun um úthlutun hagnaðar eða aðrar aðgerðir sem um getur í a-, b- eða c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. þessarar greinar,

$$\text{Neðri mörk fjórðungs} = \frac{\text{samanlögð krafa um eiginfjáruka}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Efri mörk fjórðungs} = \frac{\text{samanlögð krafa um eiginfjáruka}}{4} \times Q_n$$

að frádregnum

- c) fjárhæðum sem kæmu til skattgreiðslu ef liðunum, sem tilgreindir eru í a- og b-lið þessarar málsgreinar, væri haldið eftir.

6. Ákvarða skal stuðulinn eins og hér segir:

- a) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem stofnunin viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfuna vegna eiginfjárgrunns skv. c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sett fram sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 93. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fyrsta (þ.e. lægsta) fjórðungs samanlögðu eiginfjáruka kröfunnar, skal þátturinn vera 0,

- b) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem stofnunin viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfuna vegna eiginfjárgrunns skv. c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sett fram sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 93. gr. þeirrar reglugerðar, er innan annars fjórðungs samanlögðu eiginfjáruka kröfunnar, skal þátturinn vera 0,2,

- c) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem stofnunin viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfuna vegna eiginfjárgrunns skv. c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sett fram sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 93. gr. þeirrar reglugerðar, er innan þriðja fjórðungs samanlögðu eiginfjáruka kröfunnar, skal þátturinn vera 0,4,

- d) ef almennt eigið fé þáttar 1, sem stofnunin viðheldur og er ekki notað til að uppfylla kröfuna vegna eiginfjárgrunns skv. c-lið 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sett fram sem hlutfall af heildarfjárhæð áhættugrunns sem reiknaður er út í samræmi við 3. mgr. 93. gr. þeirrar reglugerðar, er innan fjórða (þ.e. hæsta) fjórðungs samanlögðu eiginfjáruka kröfunnar, skal þátturinn vera 0,6.

Reikna skal út neðri og efri mörk hvers fjórðungs samanlögðu eiginfjáruka kröfunnar eins og hér segir:

„ $Q_n$ “ tilgreinir raðnúmer viðkomandi fjórðungs.

7. Takmarkanirnar sem eru lagðar á með þessari grein skulu aðeins gilda um greiðslur er valda lækkun á almennu eigin fé þáttar 1 eða minni hagnaði og þegar frestun greiðslna eða vanefnd á greiðslu myndar ekki vanskilaatburð eða skilyrði fyrir því að hefja aðgerðir samkvæmt fyrirkomulaginu um ógjaldfærni sem gildir um stofnunina.

8. Ef stofnun uppfyllir ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka og ætlar að úthluta úthlutanlegum hagnaði sínum eða framkvæma aðgerð sem um getur í a-, b- og c-lið annarrar undirgreinar 2. mgr. skal hún tilkynna lögbærum yfirvöldum um það og veita eftirfarandi upplýsingar:

- a) fjárhæð eigin fjár sem stofnunin viðheldur, skipt eins og hér segir:

i. almennt eigið fé þáttar 1,

ii. viðbótareigið fé þáttar 1,

iii. eiginfjárþáttur 2,

- b) árshluta hagnaður og hagnaður árs,

- c) hámarksfjárhæð úthlutunar sem reiknuð er í samræmi við 4. mgr.,

- d) fjárhæð úthlutanlegs hagnaðar sem fyrirhugað er að skipta á milli eftirfarandi:

i. arðgreiðslna,

ii. endurkaupa hlutabréfa,

iii. greiðslna á viðbótareiginfjárgrunnsgeringum,

iv. greiðslna á breytilegum starfskjörum eða valkvæðum líffeyri, annaðhvort með því að skapa nýja skyldu til greiðslna eða með greiðslu samkvæmt skyldu til að greiða, sem skapast hefur þegar stofnun uppfyllti ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka.

9. Stofnanir skulu hafa fyrirkomulag sem sér til þess að fjárhæð úthlutanlegs hagnaðar og hámarksfjárhæð úthlutunar sé reiknuð út af nákvæmni og skulu geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á þá nákvæmni ef farið er fram á það.

10. Úthlutun, að því er varðar 1. og 2. mgr. og í tengslum við almennt eigið fé þáttar 1, skal fela í sér eftirfarandi:

- a) greiðslu arðs í handbæru fé,
- b) úthlutun á jöfnunarhlutabréfum, sem hafa verið greidd að fullu eða að hluta, eða öðrum fjármagnsgerningum sem um getur í a-lið 1. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- c) innlausn eða kaup stofnunar á eigin hlutabréfum eða öðrum fjármagnsgerningum sem um getur í a-lið 1. mgr. 26. gr. þeirrar reglugerðar,
- d) endurgreiðslu fjárhæða sem greiddar eru í tengslum við fjármagnsgerninga sem um getur í a-lið 1. mgr. 26. gr. þeirrar reglugerðar,
- e) úthlutun á liðum sem um getur í b- til e-lið 1. mgr. 26. gr. þeirrar reglugerðar.

142. gr.

#### Áætlun um verndun eigin fjár

1. Stofnun skal, þegar hún uppfyllir ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka, gera áætlun um verndun eigin fjár og leggja hana fram til lögbæra yfirvaldsins eigi síðar en fimm virkum dögum eftir að ljóst varð innan hennar að hún uppfyllti ekki þessa kröfu, nema lögbæra yfirvaldið heimili lengri frest sem er allt að 10 dagar.

Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita slíka heimild á grundvelli stöðu hvernar lánastofnunar fyrir sig og taka tillit til umfangs starfsemi stofnunarinnar og þess hversu flókin hún er.

2. Áætlunin um verndun eigin fjár skal ná yfir eftirfarandi:

- a) mat á tekjum og útgjöldum og spá um efnahagsreikning,
- b) ráðstafanir til að hækka eiginfjárlutföll stofnunar,
- c) áætlun og tímaramma vegna aukningar á eiginfjárgrunni með það markmið að uppfylla að fullu samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka,

d) allar aðrar upplýsingar sem lögbæra yfirvaldið telur nauðsynlegar til að framkvæma matið sem krafist er skv. 3. mgr.

3. Lögbæra yfirvaldið skal meta áætlunina um verndun eigin fjár og aðeins samþykkja hana ef það telur að áætlunin, kæmi hún til framkvæmda, yrði líkleg til að vernda eða afla fullnægjandi eigin fjár til að gera stofnuninni kleift að uppfylla samanlögðu kröfuna um eiginfjáruka, sem gerð er til hennar, innan tímabils sem lögbæra yfirvaldið telur viðeigandi.

4. Ef lögbæra yfirvaldið samþykkir ekki áætlunina um verndun eigin fjár í samræmi við 3. mgr., skal það beita öðru eða hvoru tveggja eftirfarandi:

- a) krefjast þess að stofnunin auki eiginfjárgrunn að tilteknu marki innan tiltekins tíma,
- b) beita heimildum sínum skv. 102. gr. til að setja strangari takmarkanir á úthlutun en þær sem settar eru með 141. gr.

#### VIII BÁLKUR

##### UPPLÝSINGAGJÖF LÖGBÆRRA YFIRVALDA

143. gr.

#### Almennar kröfur um upplýsingagjöf

1. Lögbær yfirvöld skulu birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) texta laga, reglugerða og stjórnsýslureglna og almennar leiðbeiningar sem aðildarríki þeirra hafa samþykkt á sviði varfærnisreglna,
- b) hvernig unnt er að nýta þá valkosti og svigrúm sem er að finna í löggjöf Sambandsins,
- c) almennar viðmiðanir og aðferðir sem þau nota við þá endurskoðun og mat sem um getur í 97. gr.,
- d) tölfræðileg gagnasöfn um lykilþætti við framkvæmd rammans um varfærniseftirlit í hverju aðildarríki, þ.m.t. fjöldi og eðli eftirlitsráðstafana sem eru gerðar í samræmi við a-lið 1. mgr. 102. gr og stjórnsýsluviðurlaga sem beitt er í samræmi við 65. gr., með fyrirvara um ákvæðin sem sett eru fram í II. þætti í 1. kafla VII. bóls þessarar tilskipunar og 54. og 58. gr. tilskipunar 2004/39/EB.

2. Upplýsingarnar, sem birtar eru í samræmi við 1. mgr., skulu vera fullnægjandi til þess að unnt sé að gera markvissan samanburð á aðferðunum sem lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja hafa tileinkað sér. Upplýsingarnar skulu birtar á sameiginlegu sniði og uppfærðar reglulega. Upplýsingarnar skulu vera aðgengilegar á rafrænu sniði á einum stað.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal gera drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða snið, uppbyggingu, innihaldslista og árlega birtingardagsetningu upplýsinganna sem skráðar eru í 1. mgr.

Evrópska eftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

144. gr.

#### Sértækar kröfur um upplýsingagjöf

1. Að því er varðar fimmta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skulu lögbær yfirvöld birta eftirfarandi upplýsingar:

- almennar viðmiðanir og aðferðafræði sem samþykkt er til að fylgjast með því að farið sé að 405.–409. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- samandregna lýsingu á niðurstöðu eftirlits yfirvalda og lýsingu á ráðstöfunum sem gerðar eru í tilvikum þegar ákvæðum 405.–409. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 er ekki fylgt, tilgreinda á ársgrundvelli, með fyrirvara um ákvæðin sem mælt er fyrir um í öðrum þætti 1. kafla VII. bólkis.

2. Lögbært yfirvald aðildarríkis er beitt undanþágum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal birta eftirfarandi upplýsingar:

- viðmiðanirnar sem beitt er til að ákvarða að eða ekki séu fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu eiginfjárgrunns eða endurgreiðslu skulda,
- fjölda móðurstofnana sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fjölda þeirra sem eiga dótturfélag í þriðja landi,
- á samanteknu formi fyrir viðkomandi aðildarríki:

i. heildarfjárhæð eiginfjárgrunns á samstæðugrundvelli hjá móðurstofnun í aðildarríki, sem hefur ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem er á hendi dótturfélaga í þriðja landi,

ii. hlutfall heildareiginfjárgrunns á samstæðugrundvelli hjá móðurstofnun í aðildarríki, sem hefur ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, í formi eiginfjárgrunns á hendi dótturfélaga í þriðja landi,

iii. hlutfall heildareiginfjárgrunns sem krafa er gerð um skv. 92. gr. þeirrar reglugerðar, á samstæðugrunni móðurstofnunar í aðildarríki, sem hefur ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar, í formi eiginfjárgrunns á hendi dótturfélaga í þriðja landi.

3. Lögbæra yfirvaldið sem beitt undanþágum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal birta allt eftirfarandi:

- viðmiðanirnar sem beitt er til að ákvarða að ekki séu neinar verulegar eða fyrirséðar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu eiginfjárgrunns eða endurgreiðslu skulda,
- fjölda móðurstofnana er hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fjölda þeirra sem eiga dótturfélag í þriðja landi,
- á samanteknu formi fyrir viðkomandi aðildarríki:
  - heildarfjárhæð eiginfjárgrunns móðurstofnana, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og er á hendi dótturfélaga í þriðja landi,
  - hlutfall heildareiginfjárgrunns móðurstofnana, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og er í formi eiginfjárgrunns á hendi dótturfélaga í þriðja landi,
  - hlutfall heildareiginfjárgrunns sem krafa er gerð um skv. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 hjá móðurstofnunum, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. þeirrar reglugerðar, í formi eiginfjárgrunns á hendi dótturfélaga í þriðja landi.



## IX. BÁLKUR

## FRAMSELDAR GERÐIR OG FRAMKVÆMDARGERÐIR

145. gr.

## Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 148. gr., um eftirfarandi:

- a) nánari útlístu skilgreininga sem eru settar fram í 3. gr. og 128. gr. til að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar,
- b) nánari útlístu skilgreininga sem eru settar fram í 3. gr. og 128. gr. svo að taka megj tillit til þróunar á fjármála-mörkuðum við beitingu þessarar tilskipunar,
- c) samræmingu hugtaka og afmörkun skilgreininga sem eru settar fram í 3. gr. í samræmi við síðari lagasetningar um stofnanir og skyld mál,
- d) leiðréttingu fjárhæða sem um getur í 1. mgr. 31. gr. til að taka tillit til breytinga á evrópskri vísitölu neysliverðs eins og Hagstofa Evrópusambandsins birtir hana, í samræmi við og á sama tíma og breytingarnar eru gerðar skv. 7. mgr. 4. gr. tilskipunar 2002/92/EB,
- e) viðbót við efnið í upptalningunni sem um getur í 33. og 34. grein og birt er í I. viðauka eða breyting á orðalagi í henni vegna þróunar á fjármálamörkuðum,
- f) tilgreiningu á sviðunum sem lögbær yfirvöld skulu skiptast á upplýsingum um, eins og talið eru upp í 50. gr.,
- g) breytingu á ákvæðunum sem sett eru fram í 76.–88. gr. og 98. gr. til að taka tillit til þróunar á fjármálamörkuðum (einkum nýrra fjármálaafurða) eða á reikningsskilastöðlum eða kröfum, sem taka mið af löggjöf Evrópusambandsins, eða með tilliti til samleitni eftirlitsaðferða,
- h) frestun birtingarskyldu í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr. 89. gr. ef skýrsla framkvæmdastjórnarinnar, sem lögð er fram samkvæmt fyrstu undirgrein þeirrar málsgreinar, tilgreinir veruleg neikvæð áhrif,
- i) breytingar á viðmiðunum, sem settar eru fram í 1. mgr. 23. gr., með framtíðarþróun í huga og til að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar.

146. gr.

## Framkvæmdargerðir

Eftirfarandi ráðstafanir skulu samþykktar sem framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 147. gr.:

- a) tæknileg aðlögun á skránni í 2. gr.,
- b) breyting á upphæð stofnfjár, eins og mælt er fyrir um í 12. grein og IV. bálki, til að taka tillit til þróunar í efnahags- og peningamálum.

147. gr.

## Evrópska bankanefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku bankanefndarinnar við samþykkt framkvæmdargerða. Nefndin skal vera nefnd í skilningi 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

148. gr.

## Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framsal valds, sem um getur í 145. gr., skal veitt til óákveðins tíma frá 17. júlí 2013.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 145. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu samtímis.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 145. gr., skal því aðeins öðlast gildi að hvorki Evrópuþingið né ráðið hafi haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið

og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

149. gr.

#### Andmæli gegn tæknilegum eftirlitsstöðlum

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal samkvæmt þessari tilskipun, sem er sams konar og frumvörpin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla þeim tæknilega eftirlitsstaðli. Framlengja skal þetta tímabil um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, má framlengja tímabilið, þegar Evrópuþingið og ráðið geta mótmælt þeim tæknilega eftirlitsstaðli, eftir því sem við á, um einn mánuð.

X. BÁLKUR

#### BREYTINGAR Á TILSKIPUN 2002/87/EB

150. gr.

#### Breytingar á tilskipun 2002/87/EB

Ákvæðum 21. gr. a tilskipunar 2002/87/EB er breytt sem hér segir:

- a) í 2. mgr. falli a-liður brott,
- b) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Til að tryggja samræmda beitingu útreikningsaðferðanna sem tiltekna eru í II. hluta I. viðauka við þessa tilskipun, í tengslum við 1. mgr. 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og 1. mgr. 228. gr. tilskipunar 2009/138/EB, en án þess að hafa áhrif á 4. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar skulu evrópsku eftirlitsstofnanirnar, fyrir milligöngu sameiginlegu nefndarinnar, gera drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum að því er varðar 2. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar.

Evrópska eftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fimm mánuðum fyrir umsóknardaginn sem um getur í 1. mgr. 309. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010,

reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerð (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á.“

XI. BÁLKUR

#### UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

1. KAFLI

#### Umbreytingarákvæði um eftirlit með stofnunum sem neyta staðfesturéttar og frelsis til að veita þjónustu

151. gr.

#### Gildissvið

1. Ákvæði þessa kafla skulu gilda í stað 40., 41., 43., 49., 50. og 51. gr. fram að deginum sem krafan um lausafjárþekju tekur gildi í samræmi við framselda gerð sem samþykkt er skv. 460. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Til að tryggja að upptaka á fyrirkomulagi eftirlits með lausafjárstöðu sé í fullu samræmi við þróun á samræmdum reglum um lausafjárstöðu skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 145. gr., sem frestar dagsetningunni sem um getur í 1. mgr. um allt að tvö ár, ef samræmdar reglur um lausafjárstöðu hafa ekki verið teknar upp í Sambandinu vegna þess að alþjóðlegir staðlar um eftirlit með lausafjárstöðu hafa ekki verið samþykktir á deginum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

152. gr.

#### Upplýsingaskylda

Gistiaðildarríki geta vegna hagskýrslugerðar krafist þess að allar lánastofnanir sem hafa útibú á yfirráðasvæði þeirra gefi lögbærum yfirvöldum í gistiaðildarríkjunum reglulega skýrslu um starfsemi sína í gistiaðildarríkjunum.

Gistiaðildarríki geta, þegar þau inna af hendi skyldur sínar samkvæmt 156. gr. þessarar tilskipunar, krafist þess að útibú lánastofnana í öðrum aðildarríkjum veiti sömu upplýsingar og krafist er af innlendum lánastofnunum í þessum tilgangi.

153. gr.

#### Ráðstafanir sem lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu gera í tengslum við starfsemi sem stunduð er í gistiaðildarríkinu

1. Lögbær yfirvöld í gistiaðildarríki skulu krefjast þess, komist þau að raun um að lánastofnun sem hefur útibú eða veitir þjónustu á yfirráðasvæði þess fer ekki eftir lagaákvæðum sem það aðildarríki hefur sett til beitingar ákvæðum þessarar tilskipunar og tekur til valdheimilda lögbærra yfirvalda í gistiaðildarríkinu, að lánastofnunin sem hlut á að máli bæti fyrir það að ekki er farið að tilskildum ákvæðum.

2. Lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu ber að tilkynna lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu hafi hlutaðeigandi lánastofnun ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir.

3. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu við fyrsta tækifæri gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lánastofnun sem hlut á að máli bæti fyrir það að ekki er farið að tilskildum ákvæðum. Tilkynna ber lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu hvers eðlis þær ráðstafanir eru.

4. Haldi hlutaðeigandi lánastofnun áfram að brjóta lög þau sem um getur í 1. mgr. og í gildi eru í gístiaðildarríkinu þrátt fyrir ráðstafanir sem heimaaðildarríkið gerir eða vegna þess að þær reynast ófullnægjandi eða þar sem ekki er kveðið á um þær í hlutaðeigandi aðildarríki, þá getur gístiaðildarríkið, eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu þar um, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsar fyrir frekari brot og, að svo miklu leyti sem nauðsyn krefur, hindrað að lánastofnunin hefji frekari starfsemi á yfirráðasvæði þess. Aðildarríki skulu tryggja að á yfirráðasvæðum þeirra sé hægt að birta lánastofnunum skjöl sem eru nauðsynleg vegna þessara ráðstafana.

154. gr.

#### Varúðarráðstafanir

Í bráðatilvikum er lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis heimilt að gera nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að vernda hagsmunum innstæðueigenda, fjárfesta og annarra sem veitt er þjónusta áður en málsmeðferðin í 153. gr. er framkvæmd. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni og lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja sem hlut eiga að máli um slíkar ráðstafanir við fyrsta tækifæri.

Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja, ákveðið að viðkomandi aðildarríki skuli breyta þessum ráðstöfunum eða afturkalla þær.

155. gr.

#### Ábyrgð

1. Varfærniseftirlit með stofnun, þar með talið með starfsemi sem hún annast samkvæmt 33. og 34. gr., skal vera á ábyrgð lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkisins, með fyrirvara um ákvæði þessarar tilskipunar sem fela lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins ábyrgðina á hendur.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir eftirlit á samstæðugrunni samkvæmt þessari tilskipun.

3. Lögbær yfirvöld í einu aðildarríki skulu því, við almenn skyldustörf sín, taka áhrif ákvarðana sinna á stöðugleika

fjármálakerfis allra annarra hlutaðeigandi aðildarríkja til athugunar með viðeigandi hætti, einkum í neyðarástandi, að teknu tilliti til aðgengilegra upplýsinga á tilteknum tíma.

156. gr.

#### Eftirlit með lausafjárstöðu

Gístiaðildarríki skulu áfram bera ábyrgðina á eftirliti með lausafjárstöðu útibúa lánastofnana í samvinnu við lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins meðan beðið er frekari samræmingar.

Gístiaðildarríki bera áfram fulla ábyrgð á ráðstöfunum sem felast í framkvæmd peningamálastefnu þeirra með fyrirvara um nauðsynlegar ráðstafanir til að efla peningakerfi Evrópu.

Í slíkum ráðstöfunum skal ekki gera ráð fyrir mismunum eða takmörkunum gagnvart lánastofnun á grundvelli þess að hún hefur starfsleyfi í öðru aðildarríki.

157. gr.

#### Samstarf um eftirlit

Lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu hafa náð samstarf um eftirlit með starfsemi stofnana er hafa starfsemi, einkum útibú, í einu eða fleiri aðildarríkjum öðru en því þar sem aðalskrifstofa þeirra er. Þau skulu láta hvert öðru í té allar þær upplýsingar um stjórnun og eigendur þessara stofnana sem að gagni gætu komið við eftirlit og könnun á skilyrðum fyrir leyfisveitingu, auk allra upplýsinga sem gætu auðveldað eftirlit með slíkum stofnunum, einkum með tilliti til lausafjárstöðu, gjaldfærni, innstæðutrygginga, takmarkana á stórum áhættuskuldbindingum, stjórnsýslu- og bókhaldsaðferða og innri eftirlitskerfa.

158. gr.

#### Mikilvæg útibú

1. Lögbær yfirvöld í gístiaðildarríki geta lagt fram beiðni hjá eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli, þegar ákvæði 1. mgr. 112. gr. gilda, eða hjá lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkis um að útibú stofnunar, annað en verðbréfafyrirtæki sem fellur undir 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skuli teljast mikilvægt.

2. Í þeirri beiðni skulu koma fram ástæður þess að telja skuli útibúið mikilvægt með sérstöku tilliti til eftirfarandi:

a) hvort markaðshlutdeild útibús að því er varðar innlán er meiri en 2% í gístiaðildarríki,

- b) líklegra áhrifa tímabundinnar stöðvunar eða lokunar á starfsemi stofnunar á kerfislæga lausafjárstöðu og greiðslu-, stöðustofnunar- og uppgjörskerfi í gístiaðildarríkinu,
- c) stærðar og mikilvægis útibúsins með tilliti til fjölda viðskiptavina innan banka- eða fjármálakerfis gístiaðildarríkis.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis og gístiaðildarríkis og, eftirlitsaðili á samstæðugrundvelli þegar ákvæði 1. mgr. 112. gr. eiga við, skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til þess að ná sameiginlegri niðurstöðu um það hvort útibú teljist mikilvægt.

Ef ekki næst sameiginleg niðurstaða innan tveggja mánaða frá móttöku beiðni samkvæmt fyrstu undirgrein skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins taka eigin ákvörðun innan næstu tveggja mánaða um það hvort útibú skuli teljast mikilvægt. Við ákvörðunartökuna skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins taka tillit til allra skoðana og fyrirvara eftirlitsaðila á samstæðugrundvelli eða lögbærra yfirvalda heimaaðildarríkis.

Þær ákvarðanir sem um getur í öðrum og þriðja undirlit skulu settar fram í skjali ásamt fullnægjandi rökstuðningi, þær sendar viðkomandi lögbærum yfirvöldum, áhrif þeirra viðurkennd og lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja skulu beita þeim.

Það að útibú sé tilgreint sem mikilvægt skal ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari tilskipun.

3. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu láta lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis, þar sem mikilvægt útibú er stofnsett, í té þær upplýsingar sem um getur í c- og d-lið 1. mgr. 117. gr. og leysa af hendi þau verkefni sem um getur í c-lið 1. mgr. 112. gr. í samvinnu við lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins.

4. Ef lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis verða vör við neyðarástand, eins og um getur í 1. mgr. 114. gr., skulu þau, eins fljótt og auðið er, vara þau yfirvöld við sem um getur í 4. mgr. 58. gr. og 1. mgr. 59. gr.

5. Þegar 116. gr. gildir ekki skulu lögbær yfirvöld er hafa eftirlit með stofnun, sem er með mikilvæg útibú í öðrum aðildarríkjum, koma á fót og veita formennsku samstarfshópi eftirlitsaðila til þess að stuðla að töku sameiginlegrar ákvörðunar um hvort útibú sé tilgreint sem mikilvægt skv.

2. mgr. þessarar greinar og upplýsingaskiptum skv. 60. gr. Stofnun og starfsemi samstarfshópsins skal byggjast á skriflegum samþykktum sem, að höfðu samráði við hlutaðeigandi lögbær yfirvöld, eru ákvarðaðar af lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkis. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu ákveða hvaða lögbæru yfirvöld taka þátt í fundi eða starfsemi samstarfshóps.

6. Í ákvörðun lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis skal tekið tillit til mikilvægis þeirrar eftirlitsstarfsemi sem fyrirhuguð er eða samræma skal að því er varðar þau yfirvöld, einkum hugsanlegra áhrifa á stöðugleika fjármálakerfis í hlutaðeigandi aðildarríki, sem um getur í 3. mgr. 155. gr., og skuldbindinganna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

7. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkis skal tilkynna öllum aðilum samstarfshópsins fyrirfram um skipulag þess háttar funda, meginumræðuefni þeirra og þá starfsemi sem taka skal til athugunar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkis skal einnig tilkynna öllum aðilum samstarfshópsins tímanlega um aðgerðir sem framkvæmdar eru á þessum fundum, eða ráðstafanir sem gerðar eru.

159. gr.

### Vettvangseftirlit

1. Gístiaðildarríki skulu mæla svo fyrir, þegar stofnun með starfsleyfi í öðru aðildarríki annast starfsemi í gegnum útibú, að lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins sé heimilt að skoða sjálf, eða fyrir milligöngu milliliðs, á staðnum þær upplýsingar sem um getur í 50. gr., eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í gístiaðildarríkinu um það fyrir fram.

2. Lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins er einnig heimilt að grípa til þeirra aðferða sem kveðið er á um í 118. gr. í því skyni að framkvæma vettvangseftirlit með útibúum.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. hafa ekki áhrif á rétt lögbærra yfirvalda í gístiaðildarríkinu til að koma á staðinn og hafa eftirlit með útibúum sem stofnuð eru á yfirráðasvæði þeirra þegar þau rækja skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun.

2. KAFLI

### Umbreytingarákvæði fyrir eiginfjárauka

160. gr.

### Umbreytingarákvæði fyrir eiginfjárauka

1. Grein þessi breytir kröfunum í 129. og 130. gr. á umbreytingartímabili frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2018.

2. Að því er varðar tímabilið frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2016:

- a) skal verndunaraukinn vera almennt eigið fé þáttar 1 sem er jafnt 0,625% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknuð eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) skal sveiflujöfnunaraukinn ekki vera meiri en 0,625% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknaðar eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

3. Að því er varðar tímabilið frá 1. janúar 2017 til 31. desember 2017:

- a) skal verndunaraukinn vera almennt eigið fé þáttar 1 sem er jafnt 1,25% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknuð eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) skal sveiflujöfnunaraukinn ekki vera meiri en 1,25% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknaðar eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

4. Að því er varðar tímabilið frá 1. janúar 2018 til 31. desember 2018:

- a) skal verndunaraukinn vera almennt eigið fé þáttar 1 sem er jafnt 1,875% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknuð eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) skal sveiflujöfnunaraukinn ekki vera meiri en 1,875% af samtölu áhættuveginna áhættuskuldbindinga stofnunarinnar sem reiknuð eru út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

5. Krafan um áætlun um verndun eigin fjár og takmörkun á úthlutun sem um getur í 141. og 142. gr. gildir á umbreytingartímabilinu frá 1. janúar 2016 til 31. desember 2018 ef stofnanir uppfylla ekki samanlögðu kröfuna um eiginfjárauka með tilliti til krafanna sem settar eru fram í 2.–4. mgr. þessarar greinar.

6. Aðildarríkjum er heimilt að setja skemmra umbreytingartímabil en tilgreint er í 1.–4 mgr. og koma verndunaraukann og sveiflujöfnunaraukann þar með í framkvæmt frá 31. desember 2013. Ef aðildarríki ákvarðar skemmra umbreytingartímabil skal það upplýsa viðkomandi aðila, þ.m.t. framkvæmdastjórnina, evrópska kerfisáætturáðið, Evrópsku

bankaeftirlitsstofnunina og viðkomandi samstarfshópa eftirlitsaðila, til samræmis við það Önnur aðildarríki geta viðurkennt slíkt styttra umbreytingartímabil. Ef annað aðildarríki viðurkennir slíkt skemmra umbreytingartímabil skal það upplýsa framkvæmdastjórnina, evrópska kerfisáætturáðið, Evrópsku bankaftirlitsstofnunina og viðkomandi samstarfshópa eftirlitsaðila til samræmis við það.

7. Ef aðildarríki setur skemmra umbreytingartímabil fyrir sveiflujöfnunaraukann skal skemmra tímabilið aðeins gilda vegna útreiknings stofnana, sem hafa starfsleyfi í aðildarríkinu sem tilnefnda yfirvaldið ber ábyrgð á, á sveiflujöfnunaraukanum.

### 3. KAFLI

#### Lokaákvæði

##### 161. gr.

#### Endurskoðun og skýrslugjöf

1. Framkvæmdastjórnin skal annast reglubundna endurskoðun á framkvæmd þessarar tilskipunar til að tryggja að beiting hennar valdi ekki greinilegri mismunun lánastofnana á grundvelli rekstrarforms þeirra að lögum eða fyrirkomulagi eignarhalds.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 30. júní 2016 og í nánu samstarfi við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggiöf ef við á, um ákvæði um starfskjör í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, eftir endurskoðun og með tilliti til þróunar á alþjóðavettvangi og einkum með tilliti til:

- a) skilvirkni þeirra, framkvæmd og framfylgd, þ.m.t. tilgreiningar á öllum glufum sem geta myndast vegna beitingu meðalhófsreglunnar á þessi ákvæði,
- b) áhrifanna af því að fara að meginreglunni í g-lið 1. mgr. 94. gr. varðandi:

i. samkeppnishæfni og fjármálastöðugleika og

ii. allt starfsfólk sem starfar í raun og á staðnum í dótturfélögum sem hafa staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins og móðurfélaga sem hafa staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins.

Endurskoðun sú skal einkum taka til athugunar hvort meginreglan, sem sett er fram í g-lið 1. mgr. 94. gr., ætti að gilda áfram um starfsfólk sem fellur undir i. lið b-liðar fyrstu undirgreinar.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, frá 2014 og í samstarfi við Evrópsku trygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, birta skýrslu sem gerð er tvisvar á ári og inniheldur greiningu á því að hvaða marki lög aðildarríkis vísa til utanaðkomandi lánshæfismats í eftirlitsskyni og þeim skrefum sem aðildarríki taka til að draga úr slíkum tilvísunum. Í þessum skýrslur skal gera grein fyrir því hvernig lögbæru yfirvöldin uppfylla skyldur sínar skv. 1. og 3. mgr. 77. gr. og b-lið 79. gr. Í þessum skýrslum skal einnig gera grein fyrir því hve mikil samleitni er í eftirliti hvað það varðar.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2014, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu 108. og 109. gr. og leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt viðeigandi tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2016, endurskoða og gefa skýrslu um árangur sem næst skv. 11. mgr. 109. gr., þ.m.t. hvort viðeigandi þygi að setja viðmiðanir varðandi fjölbreytni, með tilliti til allrar viðkomandi þróunar innan Sambandsins og á alþjóðavettvangi, og leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á.

6. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, hafa samráð við Evrópska kerfisáhætturáðið, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópsku trygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og aðra viðeigandi aðila um skilvirkni fyrirkomulags við upplýsingaskipti samkvæmt þessari tilskipun, bæði við venjulegar aðstæður og á erfiðum tímum.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 um samstarf Sambandsins og aðildarríkja við þriðju lönd. Skýrslan skal tilgreina öll svið sem þarfnast frekari þróunar að því er varðar samstarf og upplýsingaskipti. Evrópska banka- eftirlitsstofnunin skal birta skýrsluna á vefsetri sínu.

8. Þegar Evrópska bankaeftirlitsstofnunin tekur á móti umboði frá framkvæmdastjórninni skal hún kanna hvort aðilar á fjármálamarkaði, sem lýsa því yfir að þeir stundi starfsemi sína í samræmi við íslamskar meginreglur um bankastarfsemi, falli með fullnægjandi hætti undir þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Framkvæmdastjórnin skal taka skýrslu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar til endurskoðunar og leggja fram tillögu að nýrri löggjöf til Evrópuþingsins og ráðsins ef við á.

9. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 1. júlí 2014, skila skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um notkun lánastofnana á og ávinningi lánastofnana af lánaþyrirgreiðslu til lengri tíma frá seðlabönkum seðlabankakerfis Evrópu og sambærilegum stuðningsráðstöfunum í formi fjármögnunar frá seðlabanka. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2014, á grundvelli þeirrar skýrslu og að höfðu samráði við Seðlabanka Evrópu, leggja skýrslu fyrir

Evrópuþingið og ráðið um notkun lánastofnana á og ávinningi lánastofnana af þessum endurfjármögnunaraðgerðum og fjármögnunarstuðningsráðstöfunum fyrir lánastofnanir sem hafa starfsleyfi í Sambandinu, ásamt tillögu að nýrri löggjöf um beitingu slíkra endurfjármögnunaraðgerða og fjármögnunarstuðningsráðstafana ef við á.

162. gr.

### Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2013.

Aðildarríkin skulu beita þessum ákvæðum frá og með 31. desember 2013.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Ef gögnin, sem fylgja tilkynningu um lögleiðingarráðstafanir sem aðildarríki leggja fram, eru ekki fullnægjandi til að meta að fullu hvort lögleiðingarákvæðin séu í samræmi við tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar getur framkvæmdastjórnin, að beiðni Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar með það í huga að framkvæma verkefni sín samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1093/2010, eða að eigin frumkvæði, krafist þess að aðildarríki veiti nákvæmari upplýsingar um lögleiðingu og framkvæmd þeirra ákvæða og þessarar tilskipunar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. gilda ákvæði 4. kafla VII. bóls frá og með 1. janúar 2016.

3. Í lögum og stjórnsýslufyrirmælum, sem nauðsynleg eru til að fara að g-lið 1. mgr. 94. gr., skal þess krafist að stofnanir beiti meginreglunum, sem þar er mælt er fyrir um, á launa- greiðslur fyrir veitta þjónustu eða verk, frá árinu 2014 og áfram, hvort sem þær eru til greiðslu á grundvelli samnings sem gerður er fyrir eða eftir 31. desember 2013.

4. Þegar aðildarríkin samþykkja ákvæðin, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríki skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skuli sett fram.

5. Þrátt fyrir 1. mgr. þessarar greinar gilda ákvæði 131. gr. frá og með 1. janúar 2016. Aðildarríki skulu framkvæma 4. mgr. 131. gr. frá 1. janúar 2016 með eftirfarandi hætti:

- 25% af eiginfjárukanum á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu, ákvarðaður í samræmi við 4. mgr. 131. gr., árið 2016,
- 50% af eiginfjárukanum á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu, ákvarðaður í samræmi við 4. mgr. 131. gr., árið 2017,

- c) 75% af eiginfjárukanum á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu, ákvarðaður í samræmi við 4. mgr. 131. gr., árið 2018, og
- d) 100% af eiginfjárukanum á kerfislega mikilvæga stofnun á alþjóðavísu, ákvarðaður í samræmi við 4. mgr. 131. gr., árið 2019.
6. Þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar gilda ákvæði 133. gr. frá og með 1. janúar 2016.

*163. gr.*

#### **Niðurfelling**

Tilskipanir 2006/48/EB og 2006/49/EB eru felldar úr gildi frá og með 1. janúar 2014.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka við þessa reglugerð og í IV. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

*164. gr.*

#### **Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*165. gr.*

#### **Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júní 2013.

*Fyrir hönd Evrópuþingsins,*

M. SCHULZ

*forseti.*

*Fyrir hönd ráðsins,*

A. SHATTER

*forseti.*

## I. VIÐAUKI

## SKRÁ YFIR STARFSEMI SEM ER HÁÐ GAGNKVÆMRI VIÐURKENNINGU

1. Viðtaka innlána og annars fjár til endurgreiðslu.
2. Útlánastarfsemi, þar með talin, m.a.: neytendalán, lánessamningar sem varða fasteignir, kröfukaup, með endurkröfufurtti eða án, rekstrarlán (þar á meðal kröfukaup með afslætti).
3. Fjármögnunarleiga.
4. Greiðsluþjónusta eins og hún er skilgreind í 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 2007/64/EB.
5. Útgáfa og umsýsla vegna annarra greiðsluaðferða (t.d. ferðaávísana og bankaávísana) að því marki sem slík starfsemi fellur ekki undir 4. lið.
6. Ábyrgðir og skuldbindingar.
7. Viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning viðskiptavina með eitthvað af eftirfarandi:
  - a) peningamarkaðsgerninga (ávísanir, víxla, innlánskírteini o.s.frv.),
  - b) erlendan gjaldeyri,
  - c) staðlaða framvirka samninga og valrétti,
  - d) gengis- og vaxtabréf,
  - e) framseljanleg verðbréf.
8. Þátttaka í verðbréfaútboðum og þjónustustarfsemi tengd þeim.
9. Ráðgjöf til fyrirtækja um fjármagnsskipan, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim.
10. Peningamiðlun.
11. Stýring eignasafna og tengd ráðgjöf.
12. Varsla og umsýsla verðbréfa.
13. Upplýsingar um láns hæfi.
14. Útleiga geymsluhólfa.
15. Útgáfa rafeyris.

Þjónustan og starfsemin sem kveðið er á um í A- og B-þætti I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB er háð gagnkvæmri viðurkenningu í samræmi við þessa tilskipun þegar hún vísar til fjármálagerninganna sem kveðið er á um í C-þætti I. viðauka þeirrar tilskipunar.



## II. VIÐAUKI

## SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. gr.	1. mgr. 1. gr.	
1. mgr. 2. gr.		
2. mgr. 2. gr.		
3. mgr. 2. gr.		
4. mgr. 2. gr.	2. mgr. 1. gr.	
5. mgr. 2. gr.	2. gr.	
6. mgr. 2. gr.	3. mgr. 1. gr.	
3. gr.	4. gr.	
53. töluliður 1. mgr. 3. gr.	49. töluliður 4. gr.	
1. mgr. 4. gr.		
2. mgr. 4. gr.		
3. mgr. 4. gr.		
4. mgr. 4. gr.		
5. mgr. 4. gr.		1. mgr. 35. gr.
6. mgr. 4. gr.		
7. mgr. 4. gr.		
8. mgr. 4. gr.		
5. gr.	128. gr.	
6. gr.	1. mgr. 42. gr. b	
7. gr.	3. mgr. 40. gr.	
1. mgr. 8. gr.	1. mgr. 6. gr.	
2. mgr. 8. gr.	2. mgr. 6. gr.	
3. mgr. 8. gr.	3. mgr. 6. gr.	
4. mgr. 8. gr.		
9. gr.	5. gr.	
10. gr.	7. gr.	
11. gr.	8. gr.	
1. mgr. 12. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 9. gr.	
2. mgr. 12. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 9. gr.	
3. mgr. 12. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 9. gr.	
4. mgr. 12. gr.	2. mgr. 9. gr.	
1. mgr. 13. gr.	1. mgr. 11. gr.	
2. mgr. 13. gr.	2. mgr. 11. gr.	
1. mgr. 14. gr.	1. mgr. 12. gr.	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 12. gr.	
3. mgr. 14. gr.	3. mgr. 12. gr.	
15. gr.	13. gr.	
1. mgr. 16. gr.	1. mgr. 15. gr.	
2. mgr. 16. gr.	2. mgr. 15. gr.	
3. mgr. 16. gr.	3. mgr. 15. gr.	
17. gr.	16. gr.	
18. gr.	1. mgr. 17. gr.	
19. gr.	18. gr.	
1. mgr. 20. gr.	14. gr.	
2. mgr. 20. gr.	14. gr.	
3. mgr. 20. gr.		
5. mgr. 20. gr.	2. mgr. 17. gr.	
21. gr.	3. gr.	
1. mgr. 22. gr.	1. mgr. 19. gr.	
2. mgr. 22. gr.	2. mgr. 19. gr.	
3. mgr. 22. gr.	3. mgr. 19. gr.	
4. mgr. 22. gr.	4. mgr. 19. gr.	
5. mgr. 22. gr.	5. mgr. 19. gr.	
6. mgr. 22. gr.	6. mgr. 19. gr.	
7. mgr. 22. gr.	7. mgr. 19. gr.	
8. mgr. 22. gr.	8. mgr. 19. gr.	
9. mgr. 22. gr.	9. mgr. 19. gr.	
1. mgr. 23. gr.	1. mgr. 19. gr. a	
2. mgr. 23. gr.	2. mgr. 19. gr. a	
3. mgr. 23. gr.	3. mgr. 19. gr. a	
4. mgr. 23. gr.	4. mgr. 19. gr. a	
5. mgr. 23. gr.	5. mgr. 19. gr. a	
1. mgr. 24. gr.	1. mgr. 19. gr. b	
2. mgr. 24. gr.	2. mgr. 19. gr. b	
25. gr.	20. gr.	
1. mgr. 26. gr.	1. mgr. 21. gr.	
2. mgr. 26. gr.	2. mgr. 21. gr.	
27. gr.	3. mgr. 21. gr.	
1. mgr. 28. gr.		4. gr.
2. mgr. 28. gr.		9. gr.
1. mgr. 29. gr.		1. mgr. 5. gr.

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 29. gr.		2. mgr. 5. gr.
3. mgr. 29. gr.		3. mgr. 5. gr.
4. mgr. 29. gr.		2. mgr. 5. gr.
30. gr.		6. gr.
1. mgr. 31. gr.		7. gr.
2. mgr. 31. gr.		8. gr.
1. mgr. 32. gr.		1. mgr. 10. gr.
2. mgr. 32. gr.		2. mgr. 10. gr.
3. mgr. 32. gr.		3. mgr. 10. gr.
4. mgr. 32. gr.		4. mgr. 10. gr.
5. mgr. 32. gr.		5. mgr. 10. gr.
33. gr.	23. gr.	
1. mgr. 34. gr.	1. mgr. 24. gr.	
2. mgr. 34. gr.	2. mgr. 24. gr.	
3. mgr. 34. gr.	3. mgr. 24. gr.	
1. mgr. 35. gr.	1. mgr. 25. gr.	
2. mgr. 35. gr.	2. mgr. 25. gr.	
3. mgr. 35. gr.	3. mgr. 25. gr.	
4. mgr. 35. gr.	4. mgr. 25. gr.	
5. mgr. 35. gr.	5. mgr. 25. gr.	
6. mgr. 35. gr.	5. mgr. 25. gr.	
7. mgr. 35. gr.	5. mgr. 25. gr.	
1. mgr. 36. gr.	1. mgr. 26. gr.	
2. mgr. 36. gr.	2. mgr. 26. gr.	
3. mgr. 36. gr.	3. mgr. 26. gr.	
4. mgr. 36. gr.	4. mgr. 26. gr.	
5. mgr. 36. gr.	5. mgr. 26. gr.	
6. mgr. 36. gr.	5. mgr. 26. gr.	
7. mgr. 36. gr.	5. mgr. 26. gr.	
37. gr.	36. gr.	
38. gr.	27. gr.	
1. mgr. 39. gr.	1. mgr. 28. gr.	
2. mgr. 39. gr.	2. mgr. 28. gr.	
3. mgr. 39. gr.	3. mgr. 28. gr.	
4. mgr. 39. gr.	4. mgr. 28. gr.	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
5. mgr. 39. gr.	4. mgr. 28. gr.	
6. mgr. 39. gr.	4. mgr. 28. gr.	
Fyrsta málsgrein 40. gr.	Fyrsta málsgrein 29. gr.	
Önnur málsgrein 40. gr.		
Þriðja málsgrein, 40. gr.		
1. mgr. 41. gr.	1. og 2. mgr. 30. gr.	
2. mgr. 41. gr.		
42. gr.	32. gr.	
1. mgr. 43. gr.	Fyrsta málsgrein 33. gr.	
2. mgr. 43. gr.		
3. mgr. 43. gr.		
4. mgr. 43. gr.		
5. mgr. 43. gr.		
44. gr.	31. og 34. gr.	
45. gr.	35. gr.	
46. gr.	37. gr.	
1. mgr. 47. gr.	1. mgr. 38. gr.	
2. mgr. 47. gr.	2. mgr. 38. gr.	
3. mgr. 47. gr.	3. mgr. 38. gr.	
1. mgr. 48. gr.	1. mgr. 39. gr.	
2. mgr. 48. gr.	2. mgr. 39. gr.	
3. mgr. 48. gr.	3. mgr. 39. gr.	
4. mgr. 48. gr.	4. mgr. 39. gr.	
1. mgr. 49. gr.	1. mgr. 40. gr.	
2. mgr. 49. gr.	2. mgr. 40. gr.	
3. mgr. 49. gr.	Þriðja málsgrein, 41. gr.	
1. mgr. 50. gr.	Fyrsta málsgrein 42. gr.	
2. mgr. 50. gr.		
3. mgr. 50. gr.		
4. mgr. 50. gr.		
5. mgr. 50. gr.	Önnur málsgrein 42. gr.	
6. mgr. 50. gr.	Þriðja og sjötta málsgrein 42. gr.	
7. mgr. 50. gr.	Fjórða og sjöunda málsgrein 42. gr.	
8. mgr. 50. gr.	Fimmta málsgrein 42. gr.	
1. mgr. 51. gr.	1. mgr. 42. gr. a	
2. mgr. 51. gr.	2. mgr. 42. gr. a	
3. mgr. 51. gr.	3. mgr. 42. gr. a	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
4. mgr. 51. gr.	3. mgr. 42. gr. a	
5. mgr. 51. gr.	3. mgr. 42. gr. a	
6. mgr. 51. gr.		
1. mgr. 52. gr.	1. mgr. 43. gr.	
2. mgr. 52. gr.	2. mgr. 43. gr.	
3. mgr. 52. gr.		
4. mgr. 52. gr.		
1. mgr. 53. gr.	1. mgr. 44. gr.	
2. mgr. 53. gr.	2. mgr. 44. gr.	
3. mgr. 53. gr.		
54. gr.	45. gr.	
55. gr.	46. gr.	
56. gr.	47. gr.	
1. mgr. 57. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 48. gr.	
2. mgr. 57. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 48. gr.	
3. mgr. 57. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. 48. gr.	
4. mgr. 57. gr.	Þriðja undirgrein 2. mgr. 48. gr.	
5. mgr. 57. gr.	Fimmta undirgrein 2. mgr. 48. gr.	
6. mgr. 57. gr.	Fjórða undirgrein 2. mgr. 48. gr.	
58. gr.	Fyrsta málsgrein 49. gr.	
2. mgr. 58. gr.	Önnur málsgrein 49. gr.	
3. mgr. 58. gr.	Fjórða málsgrein 49. gr.	
4. mgr. 58. gr.	Fimmta málsgrein 49. gr.	
1. mgr. 59. gr.	50. gr.	
2. mgr. 59. gr.		
60. gr.	51. gr.	
1. mgr. 61. gr.	Fyrsta málsgrein 52. gr.	
2. mgr. 61. gr.	Önnur málsgrein 52. gr.	
62. gr.		
1. mgr. 63. gr.	1. mgr. 53. gr.	
2. mgr. 63. gr.	2. mgr. 53. gr.	
64. gr.		
65. gr.		
66. gr.		
67. gr.		
68. gr.		
69. gr.		

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
70. gr.		
71. gr.		
72. gr.	55. gr.	
73. gr.	123. gr.	
1. mgr. 74. gr.	1. mgr. 22. gr.	
2. mgr. 74. gr.	2. mgr. 22. gr.	
3. mgr. 74. gr.	6. mgr. 22. gr.	
4. mgr. 74. gr.		
1. mgr. 75. gr.	3. mgr. 22. gr.	
2. mgr. 75. gr.	4. mgr. 22. gr.	
3. mgr. 75. gr.	5. mgr. 22. gr.	
1. mgr. 76. gr.	2. liður í V. viðauka	
2. mgr. 76. gr.		
3. mgr. 76. gr.		
4. mgr. 76. gr.		
5. mgr. 76. gr.		
77. gr.		
78. gr.		
79. gr.	3., 4. og 5. liður í V. viðauka	
80. gr.	6. liður í V. viðauka	
81. gr.	7. liður í V. viðauka	
1. mgr. 82. gr.	8. liður í V. viðauka	
2. mgr. 82. gr.	9. liður í V. viðauka	
1. mgr. 83. gr.	10. liður í V. viðauka	
2. mgr. 83. gr.		5. liður IV. viðauka
3. mgr. 83. gr.		38. og 41. liður í I. viðauka
84. gr.	11. liður í V. viðauka	
1. mgr. 85. gr.	12. liður í V. viðauka	
2. mgr. 85. gr.	13. liður í V. viðauka	
1. mgr. 86. gr.	14. liður í V. viðauka	
2. mgr. 86. gr.	14. liður a í V. viðauka	
3. mgr. 86. gr.		
4. mgr. 86. gr.	15. liður í V. viðauka	
5. mgr. 86. gr.	16. liður í V. viðauka	
6. mgr. 86. gr.	17. liður í V. viðauka	
7. mgr. 86. gr.	18. liður í V. viðauka	
8. mgr. 86. gr.	19. liður í V. viðauka	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
9. mgr. 86. gr.	20. liður í V. viðauka	
10. mgr. 86. gr.	21. liður í V. viðauka	
11. mgr. 86. gr.	22. liður í V. viðauka	
87. gr.		
1. mgr. 88. gr.	1. liður í V. viðauka	
2. mgr. 88. gr.		
89. gr.		
90. gr.		
91. gr.		
1. mgr. 92. gr.	Annar liður í 23. lið V. viðauka	
Inngangsmálsliður 2. mgr. 92. gr.	Inngangsmálsliður 23. liðar V. viðauka	
a-liður 2. mgr. 92. gr.	a-liður 23. liðar í V. viðauka	
b-liður 2. mgr. 92. gr.	b-liður 23. liðar í V. viðauka	
c-liður 2. mgr. 92. gr.	c-liður 23. liðar í V. viðauka	
d-liður 2. mgr. 92. gr.	d-liður 23. liðar í V. viðauka	
e-liður 2. mgr. 92. gr.	e-liður 23. liðar í V. viðauka	
f-liður 2. mgr. 92. gr.	f-liður 23. liðar í V. viðauka	
g-liður 2. mgr. 92. gr.		
93. gr.	k-liður 23. liðar í V. viðauka	
a-liður 1. mgr. 94. gr.	g-liður 23. liðar í V. viðauka	
b-liður 1. mgr. 94. gr.	h-liður 23. liðar í V. viðauka	
c-liður 1. mgr. 94. gr.	i-liður 23. liðar í V. viðauka	
d-liður 1. mgr. 94. gr.		
e-liður 1. mgr. 94. gr.	j-liður 23. liðar í V. viðauka	
f-liður 1. mgr. 94. gr.	l-liður 23. liðar í V. viðauka	
g-liður 1. mgr. 94. gr.		
h-liður 1. mgr. 94. gr.	m-liður 23. liðar í V. viðauka	
i-liður 1. mgr. 94. gr.		
j-liður 1. mgr. 94. gr.	n-liður 23. liðar í V. viðauka	
k-liður 1. mgr. 94. gr.	n-liður 23. liðar í V. viðauka	
l-liður 1. mgr. 94. gr.	o-liður 23. liðar í V. viðauka	
m-liður 1. mgr. 94. gr.	p-liður 23. liðar í V. viðauka	
n-liður 1. mgr. 94. gr.	q-liður 23. liðar í V. viðauka	
o-liður 1. mgr. 94. gr.	r-liður 23. liðar í V. viðauka	
p-liður 1. mgr. 94. gr.	s-liður 23. liðar í V. viðauka	
q-liður 1. mgr. 94. gr.	t-liður 23. liðar í V. viðauka	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 94. gr.	b-liður 3. mgr. 150. gr.	
95. gr.	24. liður í V. viðauka	
96. gr.		
1. mgr. 97. gr.	1. mgr. 124. gr.	
2. mgr. 97. gr.	2. mgr. 124. gr.	
3. mgr. 97. gr.	3. mgr. 124. gr.	
4. mgr. 97. gr.	4. mgr. 124. gr.	
1. mgr. 98. gr.	1. liður í XI. viðauka	
2. mgr. 98. gr.	1. liður a í XI. viðauka	
3. mgr. 98. gr.	2. liður í XI. viðauka	
4. mgr. 98. gr.	3. liður í XI. viðauka	
5. mgr. 98. gr.	5. mgr. 124. gr.	
6. mgr. 98. gr.		
7. mgr. 98. gr.		
99. gr.		
100. gr.		
101. gr.		
1. mgr. 102. gr.	1. mgr. 136. gr.	
2. mgr. 102. gr.		
103. gr.		
104. gr.	136. gr.	
105. gr.		
1. mgr. 106. gr.	149. gr.	
2. mgr. 106. gr.		
107. gr.		
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 108. gr.	2. mgr. 68. gr.	
Önnur undirgrein 1. mgr. 108. gr.	3. gr.	
Þriðja undirgrein 1. mgr. 108. gr.		
2. mgr. 108. gr.	1. mgr. 71. gr.	
3. mgr. 108. gr.	2. mgr. 71. gr.	
4. mgr. 108. gr.	2. mgr. 73. gr.	
1. mgr. 109. gr.	1. mgr. 68. gr.	
2. mgr. 109. gr.	3. mgr. 73. gr.	
3. mgr. 109. gr.		
1. mgr. 110. gr.	2. mgr. 124. gr.	
2. mgr. 110. gr.	23. gr.	
1. mgr. 111. gr.	1. mgr. 125. gr.	2. gr.



Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 111. gr.	2. mgr. 125. gr.	2. gr.
3. mgr. 111. gr.	1. mgr. 126. gr.	
4. mgr. 111. gr.	2. mgr. 126. gr.	
5. mgr. 111. gr.	3. mgr. 126. gr.	
6. mgr. 111. gr.	4. mgr. 126. gr.	
1. mgr. 112. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 129. gr.	
2. mgr. 112. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 129. gr.	
3. mgr. 112. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 129. gr.	
a-liður 1. mgr. 113. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
b-liður 1. mgr. 113. gr.		
Fyrsta undirgrein a-liðar 2. mgr. 113. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
Fyrsta undirgrein b-liðar 2. mgr. 113. gr.		
Önnur undirgrein 2. mgr. 113. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
Þriðja undirgrein 3. mgr. 113. gr.	Þriðja undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
3. mgr. 113. gr.	Fjórði til sjöundi undirliður 3. mgr. 129. gr.	
4. mgr. 113. gr.	Áttunda og níunda undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
5. mgr. 113. gr.	Tíunda og ellefta undirgrein 3. mgr. 129. gr.	
114. gr.	130. gr.	
115. gr.	131. gr.	
1. mgr. 116. gr.	Fyrsta, önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 131. gr. a	
2. mgr. 116. gr.	Fjórða undirgrein 1. mgr. 131. gr. a	
3. mgr. 116. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
4. mgr. 116. gr.	Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
5. mgr. 116. gr.	Fjórða og fimmta undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
6. mgr. 116. gr.	Sjötta undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
7. mgr. 116. gr.	Sjöunda undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
8. mgr. 116. gr.	Áttunda undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
9. mgr. 116. gr.	Níunda undirgrein 2. mgr. 131. gr. a	
1. mgr. 117. gr.	Fyrsti til sjötti undirliður 1. mgr. 132. gr.	
2. mgr. 117. gr.	Fyrsta og áttunda undirgrein 1. mgr. 132. gr.	
3. mgr. 117. gr.	2. mgr. 132. gr.	
4. mgr. 117. gr.	3. mgr. 132. gr.	
118. gr.	141. gr.	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
1. mgr. 119. gr.	1. mgr. 127. gr.	
2. mgr. 119. gr.	2. mgr. 127. gr.	
3. mgr. 119. gr.	3. mgr. 127. gr.	
120. gr.	72. gr. a	
121. gr.	135. gr.	
122. gr.	137. gr.	
1. mgr. 123. gr.	1. mgr. 138. gr.	
2. mgr. 123. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 138. gr.	
124. gr.	139. gr.	
125. gr.	140. gr.	2. gr.
126. gr.	142. gr.	
127. gr.	143. gr.	
128. gr.		
129. gr.		
130. gr.		
131. gr.		
132. gr.		
133. gr.		
134. gr.		
135. gr.		
136. gr.		
137. gr.		
138. gr.		
139. gr.		
140. gr.		
141. gr.		
142. gr.		
143. gr.	144. gr.	
1. mgr. 144. gr.	9. mgr. 122. gr. a	
2. mgr. 144. gr.	4. mgr. 69. gr.	
3. mgr. 144. gr.	4. mgr. 70. gr.	
145. gr.	1. mgr. 150. gr.	
146. gr.	1. mgr. a í 150. gr.	
1. mgr. 147. gr.	1. mgr. 151. gr.	
2. mgr. 147. gr.	2. mgr. 151. gr.	
1. mgr. 148. gr.	3. mgr. 151. gr. a	

Tilskipun þessi	Tilskipun 2006/48/EB	Tilskipun 2006/49/EB
2. mgr. 148. gr.	1. mgr. 151. gr. a	
3. mgr. 148. gr.	151. gr. b	
4. mgr. 148. gr.	2. mgr. 151. gr. a	
5. mgr. 148. gr.	151. gr. c	
149. gr.		
150. gr.		
151. gr.		
152. gr.	29. gr.	
153. gr.	30. gr.	
154. gr.	33. gr.	
155. gr.	40. gr.	
156. gr.	41. gr.	
157. gr.	42. gr.	
158. gr.	42. gr. a	
159. gr.	43. gr.	
160. gr.		
1. mgr. 161. gr.	Sjötta málsgrein 156. gr.	
2. mgr. 161. gr.	Fjórða málsgrein 156. gr.	
3. mgr. 161. gr.		
4. mgr. 161. gr.		
5. mgr. 161. gr.		
6. mgr. 161. gr.		
7. mgr. 161. gr.		
8. mgr. 161. gr.		
9. mgr. 161. gr.		
1. mgr. 162. gr.		
2. mgr. 162. gr.		
3. mgr. 162. gr.		
4. mgr. 162. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 157. gr.	
5. mgr. 162. gr.		
6. mgr. 162. gr.		
163. gr.	158. gr.	
164. gr.	159. gr.	
165. gr.	160. gr.	
I. viðauki	I. viðauki	